

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

LEXI BLAKE

writing as Sophie Oak

CHASING BLISS

Nights in Bliss Series, Book 7

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Mutluluğu Kovalamak

Colorado, Bliss'te Geçen Geceler 7. Kitap

**Lexi Blake,
Sophie Oak
adıyla
yazıyor**

Mutluluğu Kovalamak
Bliss, Colorado'da Geceler Kitap 7

Yayınlayan: DLZ Entertainment LLC

Telif Hakkı 2019 DLZ Entertainment LLC
Chloe Vale tarafından düzenlenmiştir
ISBN: 978-1-942297-13-0

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak basılı veya elektronik ortamda çoğaltılamaz, taranamaz veya dağıtılamaz. Yazarın haklarını ihlal eden telif hakkı korumalı materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal niteliktedir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, olaylar veya kuruluşlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Lexi Blake'in haber bültenine kaydolun
ve seçtiğiniz kitapçıdan 25 dolarlık hediye
çeki kazanma şansını yakalayın.

Haberler, eğlence ve ücretsiz kısa öyküler dahil
olmak üzere özel içerikler için bize katılın.

Her ay yeni bir yarışma var!

Abone olmak için [burayı](#) tıklayın.

İçindekiler

Önsöz Prolog	
Birinci Bölüm	
İkinci Bölüm	
Üçüncü Bölüm	
Dördüncü Bölüm	
Beşinci Bölüm	
Altıncı Bölüm	
Yedinci Bölüm	
Sekizinci Bölüm	
Dokuzuncu Bölüm	
Onuncu Bölüm On	
Birinci Bölüm On	
İkinci Bölüm On	
Üçüncü Bölüm On	
Dördüncü Bölüm On	
Beşinci Bölüm On	
Altıncı Bölüm On	
Yedinci Bölüm On	
Sekizinci Bölüm On	
Dokuzuncu Bölüm	
Yirminci Bölüm Yirmi	
Birinci Bölüm Yazarın	
Notu	
Siren Unleashed, 21 Mayıs 2019'da çıkıyor!	
Lexi Blake Hakkında	
Lexi Blake'in Diğer Kitapları	

Adanmışlık 2012

Yeni dostlarımıza, eski dostlarımıza ve henüz tanışmadığımız dostlarımıza.

Adanmışlık 2019

Yukarıdaki adanmışlık her yıl geçerlidir, ancak bu kitapları her yeniden okuduğumda yeni bir şey keşfettiğimi hissediyorum. Bliss her zaman uyumsuzlar için bir kasaba olmuştur ve Gemma Wells'ten daha uyumsuz biri yoktur. Bunu her zaman yıllar sonra fark etmiyorum, ama bu kitapların her biri benim bir parçamı barındırıyor. Gemma, liseye takım elbise giyen benim. O takım elbiseyi, kusurlu giysiler satan büyük indirimli bir mağazada bulmuştum. Canlı mavi bir renk olduğunu hatırlıyorum ve onu giydim çünkü kimsenin beni bir kuruşu olmayan, bir süre evsiz kalan çocuk olarak görmesini istemedim. En zeki, geleceği parlak biri olmak istiyordum ve o zamanlar bunun herkesin beni ciddiye alması anlamına geldiğini düşünüyordum. Aslında yapmaya çalıştığım şey, başlangıcımın üstesinden gelmekti. Şimdi komik geliyor. Gençliğimizde çok katı ve yargılayıcıyız. Her şeyi siyah ve beyaz olarak görürüz, grilerin içindeki güzel potansiyeli asla anlamayız. Bu yüzden bu yazı, on altı yaşındaki bana adanmıştır. Olmak istediğini sandığın gazeteci olamayacaksın. Dünyayı fethedemeyeceksin. Hayallerinin ötesinde zengin olamayacaksın. Ama bulacağın şeyler çok daha fazlası olacak. Aşk bulacaksın. Üç güzel ve karmaşık çocuğun olacak. Bazen korkacak ve endişeleneceksin, ama yalnız olmayacaksın. Ruhunu dolduran insanlar bulacaksın.

Mutluluğu bulacaksınız.

Önsöz

New York

Gemma, anahtarı kapıya sokarken derin bir nefes aldı. İşlemleri tamamlamak ve dosyalama yapmak, düşündüğünden çok daha az zaman almıştı. Artık davayla ilgili her şey günceldi ve Patrick, ortakları etkileyebilecekti. Patrick'e bütün gece dışarıda olacağını söylemişti. Şimdi hem mükemmel bir sunumla onu şaşırtabilir hem de son iki yıldır hak ettiği terfiyi garantileyebilir hem de kendi karanlık arzularıyla onu şaşırtabilirdi. Onunla konuşacak, ne denemek istediğini ona anlatacaktı.

Hey, bir erkek müstakbel eşinde biraz sapkınlık olmasını sever, değil mi?

O, Gemma Wells, tuhaftı ve bunu saklamaktan bıkmıştı. Patrick'in yanına gidip bu şeyin gerçekten işe yarayıp yaramayacağını öğrenmesi gerekiyordu.

"Pat?" Çantasını, biriktirdiği parayla aldığı Chanel çantasını yere bıraktı. Her şeyi taşıyacak kadar büyüktü. Dizüstü bilgisayar. İhtiyacı olan dosyalar. Patrick'in işlerini indirmek zorunda olduğu için her zaman yanında taşıdığı iki flash bellek, yoksa Patrick işlerini kaybederdi. O çanta, parlak, çok parlak olan geleceğine açılan bir kapıydı. Öyle olmak zorundaydı. Eski "başarılı görün, başarılı ol" kuralını uygulamaya çalışıyordu. "Evdeyim, bebeğim."

Işığı açtı ve küçük, mükemmel dekore edilmiş oturma odasını aydınlattı. Manhattan için yaşanabilir bir yerdi, ama o, açık hava konserlerinde çok fazla zaman geçiren hippiler tarafından büyütülmüştü. Phish'in bir şarkısı eşliğinde dünyaya geldiğinden oldukça emindi. Ev dar geliyordu. Bazen nefes alamıyormuş gibi hissediyordu, ama burası olması gereken yerdi, o yüzden buradaydı.

Gemma gerindi ve giydiği ipek gömleği çıkarmayı düşündü. Gömlek onu kısıtlıyordu ve her zaman kırışacağından endişeleniyordu, ama gömlek tasarımcı markaydı ve görünüş her şeydi. Patrick ona bunu öğretmişti.

İçini çekti. Patrick çoktan uyumuş muydu? O genellikle gece kuşuydu. Belki de kendi evine dönmeliydi, ama Patrick'in evi neredeyse mükemmeldi. Bunu bilmeliydi. Tasarımcıyla çalışan kişi oydu. Üç yıl önce Patrick'e bağlanmıştı ve pes etmemişti. Patrick onun yerine terfi ettiğinde de pes etmemişti. Patrick onun işinin övgüsünü kendine aldığında da pes etmemişti. Onlar bir takımdı. Sonunda ödülünü alacaktı.

Tek sorun, onunla evlenip evlenmemesi gerektiğini düşünmeye başlamasıydı.

Jimmy Choos ayakkabılarını çıkardı. Ayakkabılar muhteşemdi, ama tanrım, on iki saat sonra çok acıyordu. Yorgun olmasına rağmen, kalbi biraz hızlı atıyordu. Bilmek istiyordu.

Patrick ya kabul edecekti ya da ciddi bir şekilde düşünmesi gerekecekti.

Cesaretini toplayarak yatak odasının kapısına doğru yürüdü. Şimdiye kadar, cinsel yaşamları telaşlı ve biraz ihtiyatlı geçmişti. Ona ne istediğini söylediğinde ne diyeceğini tam olarak bilmiyordu.

Yatak odasının kapısının dışındaki duvarda büyük bir ayna vardı. Kendini aynada gördü. Çirkin değildi. Modaya uygun bir şekilde zayıftı ve bir servet ödediği şık bir sarı bob saç modeli vardı. Elbette, saçlarının daha uzun ve daha az platin rengi olmasını tercih ederdi, ama bu gerçekten profesyonel bir görünümdü. Makyajı da kusursuzdu. Tofu yiyerek ve zulümden uzak yaşamakla ilgili dersler dinleyerek büyümüş bir kızın tasarımcı versiyonu gibiydi. Böyle bir şey yoktu. Dünya acımasızdı ve bu gerçeği anlamak faydalıydı.

Saçlarını düzelterek, kozmetik açıdan mükemmel görüldüğünden emin oldu. Patrick'in sadece iki gün önce, onun yaşındaki birçok kadının zaten Botox yaptırmaya başladığını söylediğini unutmak zordu. Kötü değildi. Henüz değil. Sadece birkaç çizgi vardı. *Kahretsin*. Belki biraz yaptırmalıydı. Sadece gözlerinin arasına.

Derin bir nefes aldı. İçeri girip onu çok seksi bir şekilde uyandıracak ve sonra diyecekti ki... *Kahretsin*. Ne diyecekti?

"Patrick, benimle birlikte bir seks terapistine gitmeni istiyorum. Yatak odasındaki güç dengesi hakkında çok şey okudum ve bence bunu keşfetmeliyiz. Kink dostu bir terapist buldum ve bizim için randevu alacağım." İşte. Bu tamamen mantıklıydı. Peki o ne demek istediğini sorduğunda? "Yatak odasında bana hükmetmeni istiyorum."

Herkes senin beni profesyonel olarak yönettiğini düşünürken, ikimiz de ne yapacağımı, ne söyleyeceğimi ve ne giyeceğimi sana söylediğimi biliyoruz. İkimiz de, gerçek bir profesyonel düşünceye sahip olacak kadar kafanı kendi kışından çıkaramadığını çok iyi bildiğimiz için, bir yerlerde sorumluluk alman senin için iyi olabilir.

Evet. Son kısmı söylemeyecekti. Yüksek sesle söylemeyecekti, ama kesinlikle ima etmişti.

Marc Jacobs bluzunun üst iki düğmesini açtı. Bu işe yararsa, belki taşınabilirdi. Düğünü beklemek istediğini söylemişti, ama bu eski moda bir düşünceydi. Ve pratik değildi. Artık iki gelirli, sosyal statüsü yükselen bir çift gibi davranmanın zamanı gelmişti. Ve berbat, hamamböceği dolu stüdyosunu geride bırakmak da ona sorun olmazdı.

Başarılı olacaktı. İstediklerini elde edecekti çünkü çok çalışmış, doğru okullara gitmiş ve doğru adımları atmıştı. Evleneceği doğru adamı seçmişti çünkü onun da bir planı vardı. Sonunda, kariyerleri tamamen oturunca, mükemmel bir şekilde planlanmış çocukları olacaktı. Evet. Tek gereken iradeydi.

Elini kapıya koydu ve sonra bir gıcırta duydu.

Ve bir inilti. Patrick'in spor yaparken ya da seks yaparken çıkardığı o hırıltılı ses. Patrick spor yapmayı sevmezdi. Onu, birlikte satın aldıkları ama neredeyse tüm pahalı alımlarda olduğu gibi onun evinde tuttukları yüksek teknolojili koşu bandına çıkmaya zorlamak zorunda kalmıştı.

Yani egzersiz yapmıyorsa, mastürbasyon yapıyor olsa iyi olurdu.

Gemma kapıyı açtı ve kan basıncının tavan yaptığını hissetti. Koridor o kadar karanlıktı ki, yataktaki

yatağın üzerindeki iki figürün artık yalnız olmadıklarını fark edemeyecek kadar karanlıktı. Patrick inledi ve boşalırken çıplak kığını sıktı, sonra hemen partnerinden yuvarlandı.

"Çok güzeldi." Seks sesini kullanıyordu, düşük bir homurtu, ona nezle olmuş bir ev kedisini hatırlattı. "Oldukça iyisin, Christina."

Christina mı? Christina Schiller mi? Aptal, hukuk fakültesinden yeni mezun, abartılı silikon göğüsleri ve sahte beyne olan esmer mi? Batı Kıyısı'nda, avukatlardan çok film editörleri yetiştirmesiyle tanınan bir üniversiteden mezun olmuştu. Ortaklar onu seksi buldukları ve babası zengin olduğu için işe almışlardı. Bunu herkes biliyordu.

"Senin için o, kıdemsiz ortak Christina," dedi tatlı bir sesle. Kısa bir duraklama ve çarşafın hışırtısı oldu. "Ona söyledin mi? Yakında duyurmak istiyorum."

Patrick inledi, ama bu seferki seksle alakası yoktu. Bu, biri ondan istemediği bir şeyi yapmasını istediğinde çıkardığı sestti. "Bebeğim, bir iki gün zamana ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Tremon Industries davasının sunumu yaklaşıyor. O araştırma işlerini benim için yapması lazım. Ve Gemma kadar iyi açılış konuşması yazan kimse yok, biliyorsun."

Evet. O da bunu yapıyordu. O Christina Big Tits'le sevişirken, Gemma bütün gece çalışıyordu ve görünüşe göre ona Gemma'nın işini vaat ediyordu. Göğsünde tuhaf bir çarpıntı hissetti ve bunun kalbinin attığını fark etti. Kalbinin çarpıntısını gerçekten hissedebiliyordu. Hareket etmesi gerektiğini biliyordu, ama ayakları yere yapışmış gibiydi. Bu olamazdı. Çok çalışmıştı. O yataktaki ikisinden de daha akıllıydı.

Christina'nın boğazından kendini beğenmiş bir kahkaha çıktı. "Neyse ki babam Tanrı'dan daha zengin. Junior ortaklığı alır almaz, Giles ve Knoxbury babamın film şirketinin temsilcilik sözleşmesini alacak. Ve sen de beni alacaksın."

"Evet. Belki de ona söylemelisin," dedi Patrick gergin bir şekilde. "O zaten düğün ve diğer şeyler için para yatırmış durumda. Onu olabildiğince oyaladım, ama düğün için bir otel ayırtmak için on bin dolar yatırdı."

İade edilemez. Bu depozito iade edilemezdi, tıpkı gelinlik satışında iki kadını neredeyse öldürdüğü tasarımcı gelinlik gibi. O gelinlik yüzünden kolunda hala bir yara izi vardı.

Midesinde bir ağrı hissetti. Aptalca davranmıştı. Haftada doksan saat çalışmış, raporlar, deliller ve dosya özetleri üzerinde köle gibi çalışmıştı. Ve terfisi, işinden çok tırnaklarına daha fazla zaman ayıran bir kadına verilecekti.

"Babamın hukuk ekibinin başına geçmene izin veriyorum. O aptal sarışını kovabilirsin." Christina uzun bir nefes verdi. "Ve onun kovulmasını istiyorum. Her gün eski nişanlını görmek istemiyorum."

Patrick'in sesi sızlanarak çıktı. O sızlanmayı nefret ediyordu. "Bebeğim, onu kovamam. Kovulmasını gerektirecek hiçbir şey yapmadı. Çok zeki bir kadın. Bir dava açamayacağını mı sanıyorsun? Harvard'da sınıfının birincisiydi. Aslında burada kendini küçük düşürüyor."

Kendini küçük düşürmüyordu. Olmak istediği yerdeydi. Uzun zaman önce Manhattan'ı fethedeceğine karar vermişti.

Ama hiçbir şeyi fethetmiyordu. Sekiz yaşında kurduğu lanet bir hayalin peşinde koşuyordu ve elinde olan tek şey, hiçbir yere varamayan bir iş ve yalancı bir nişanlıydı.

Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyordu. Bir dakika önce orada durmuş, Patrick'in onu biraz daha kullanmaları gerektiğini savunurken, onun ne kadar kolay kandırıldığını konuşmalarını dinliyordu. Bir dakika sonra ise New York'un en iyi polisleri tarafından tutuklanıp Midtown'un en güzel apartmanlarından birinden dışarı sürükleniyordu. Christina Big Tits'in şık kahverengi saçlarının büyük bir kısmı hala avucunda duruyordu.

"Tatlım, şimdi arabaya binmen gerekiyor." Polis, ekip arabasına doğru ona anlayışla başını salladı.

Görüşü hala bulanık gibiydi. Kırmızı. Bir süredir her şey kırmızıydı. Gerçeklik bir anda üzerine çöktü. Tutuklanıyordu ve geleceği yok olmuştu. Ve tek düşünebildiği lanet çantasıydı. Çantasını istiyordu.

"Çantam?"

Polisin ortağı, sağlam yapılı bir kadın, çantayı kaldırdı. "Ben aldım tatlım. İşlemlerin tamamlanana kadar ona ben bakarım. Arayabileceğin biri var mı?"

Christina'dan onu ayırıp tüm hikayeyi öğrendikten sonra ona sempati duymuşlardı. Görünüşe göre polisler de bazen haksızlığa uğruyordu.

Kimi arayabilirdi? Tanrım. Hukuk bürosundan kimseyi arayamazdı. Herkes ondan nefret ediyordu. Ciddiye alınmanın tek yolu bu olduğu için biraz cadaloz davranmıştı. Hiç arkadaşı yoktu. Nişanlısı yoktu. Tüm dünyada, başının belada olduğunu umursayabilecek tek bir kişi vardı.

"Annem." Gözyaşları akmaya başladı. Her şeyi mahvettiğini annesine nasıl söyleyecekti?

* * *

Tallahassee, Florida

Jesse McCann haritaya baktı. Önlerinde günlerce sürecektir bir yolculuk vardı. Sadece o ve Cade. Normalde bu yolculuğu ipe çekiyor olurdu. Özel yapım motosikletlerine atlayıp haftalarca ülkeyi gezip kadınları tavlama ilk kez olmuyordu.

Ama bu sefer öyle olmayacaktı.

Bu yolculuk, kardeşi gibi gördüğü adamla eğlenceli vakit geçirmek için değildi. Bu yolculuk intikam içindi.

Cade içeri girip sırt çantasına bir silah koydu. Geçen bir yılı, bilmeleri gerekenleri öğrenerek geçirmişlerdi. Bir adamı nasıl takip edeceklerini öğrenmişlerdi ve onu nasıl öldüreceklerini de çok iyi öğrenmişlerdi.

"Hazır mısın?" Cade başını kaldırdı, gözlerinde karanlık bir bakış vardı. Suçluluk duygusu yüzünde ağır bir yük gibi duruyordu. Jesse, üvey annelerinin nasıl öldüğünü öğrendiklerinde Cade'in içine düştüğü karanlık çukuru asla unutmuyacaktı. Cade, anneleriyle en uzun süre birlikte olan kişiydi. Jesse, Nancy Gibbs ile sadece beş yıl geçirmişti. Cade, henüz dokuz yaşındayken üvey annelerinin yanına gelmişti. Cade, kendi annesinden daha uzun süre onunla yaşamıştı.

Belki Jesse, Nancy Gibbs ile daha fazla zaman geçirseydi, bir kilometre uzunluğunda bir çocuk suç sicili olmazdı.

Üvey annesinin ölümüne neden olan adamı sonunda yakaladıklarında, gerçek bir yetişkin tutuklaması almamayı umuyordu. Önemli değildi. Öyle ya da böyle, Christian Grady yaptıklarının bedelini ödeyecekti.

"Hazırım." Jesse, Christian Grady'nin Nancy Gibbs'in acıları ve sonunda ölümünden sorumlu olduğunu anladığı andan itibaren hazırды. Grady, yaşlı bir kadının hayat boyu biriktirdiği parayı dolandırmış ve onu farelerin istila ettiği bir huzurevinde ölüme terk etmişti. Suçluluk duygusu içini yakıyordu. O ölürken Cade ile parti yapıyordu. Her gün arıyordu, ama onu ziyaret etmeliydi. Emin olmalıydı. Evde kalıp ona bakmalıydı.

Ve onun kalp ağrısı, Cade'in hissettikleriyle karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Cade bilmiyordu, ama Jesse üvey kardeşinin geçmişini uzun zaman önce çözmüştü. Cade'in kabuslarını duymuştu. Yapbozu bir araya getirmişti. Nancy Gibbs'e olanlar, Cade'in anne babası ve kız kardeşinin ölümünden çok farklıydı, ama suçluluk duygusu aynıydı. Cade eldivenlerini giyerken yüzü kasvetliydi.

"Kes şunu." Cade ona kaşlarını çatarak baktı. "Ne düşündüğünü biliyorum. Onu biz öldürmedik. Grady öldürdü ve Hope McLean bizi doğrudan ona götürecekt."

Cade başını salladı ama cevap vermedi. Bu, yüzlerce kez konuşmadıkları bir konu değildi. Bu sefer Cade'in mantığı dinlemesini umuyordu. Plana konsantre olmaları gerekiyordu. Christian Grady ölmemişti, ama tüm dünyanın öldüğüne inanmasını istiyordu. Onlar onun hayatta olduğunu çok iyi biliyorlardı ve yaptıklarının yanına kalmasına izin veremezlerdi. Onu bulmak için adamın karısını kullanacaklardı. Grady eninde sonunda Hope McLean'in Colorado, Bliss'te yaşadığını anlayacaktı, bu yüzden bir süreliğine Colorado, Bliss onların evleri olacaktı.

İşleri vardı. Yaşayacak bir yerleri vardı. Bir planları vardı.

Bisikletinin arkasına bindi ve en iyi arkadaşına uzun uzun baktı. Cade Sinclair ile tanışmamış olsaydı ne yapardı, hayal bile edemiyordu. Ölmüş olacağını tahmin ediyordu. Hapse girmiş olacağını. Kötü bir şey olacağını. Cade tanınmayacak kadar berbat bir durumda olabilir, ama

Jesse onun yanında olmaya kararlıydı. Cade ona kendinden daha önemli bir şey olduğunu öğretmişti. Aile. Aile her şeydi. Kan bağı değil. Aileyi kan bağı oluşturmazdı. Bağlılık oluştururdu. Sevgi oluştururdu. Cade onun kardeşi gibiydi.

"Bundan sonra ne yapacağız?" diye sordu Jesse.

Cade derin ve düşük bir sesle iç geçirdi. "Bilmiyorum dostum. Sanırım Florida'ya geri dönüp hayatımızı yeniden kurmaya çalışacağız."

Jesse başını salladı ve motoru çalıştırdı. Hayatının nereye gittiğinden emin değildi, ama bir şeyi biliyordu. Yol onu nereye götürürse götürsün, Bliss'ten geçecekti.

Cade yola çıkarken motosikletinin motorunu çalıştırdı. Jesse son on yıldır yaptığı şeyi yaptı. Kardeşini takip etti ve en iyisini umdu.

Birinci Bölüm

*Bliss, Colorado Altı
ay sonra*

"Şunu bir netleştirelim, Bayan Wells. Bliss'e geldiğiniz haftada iki iş buldunuz ve ikisini de kaybettiniz."

Evet, işler yolunda gidiyordu. "Stella henüz beni kovmadı."

Ama o yapardı. Gemma'nın kafasında kovulacağına dair hiçbir şüphe yoktu. Garsonların kafenin müşterilerine elektroşok silahı kullanmasına izin verilmiyordu. İş başvuru formunda yazmıyor olabilir, ama bu evrensel kurallardan biriydi. Ayrıca, şerif onu tutukladıktan sonra vardiyasını bırakmak zorunda kalmıştı. Küçük bir kasabanın hapishanesinde oturuyordu. Hayatı sonunda dibe vurmuştu. Daha önce de dibe vurduğunu düşünmüştü, ama içinde bulunduğu çukur sandığından daha derindi.

"Seni kovacak." Nathan Wright, iyi şekillendirilmiş vücuduna yapışan haki renkli üniformasıyla her yönüyle bir kanun adamı gibi görünüyordu. Küçük hapishane hücresinin kapısına yaslanarak, aralarında parmaklıklar varken röportajı yapmakta hiç rahatsızlık duymuyor gibiydi.

"Öyle sanırım." Ve sonra, ona şok tabancası kullanan adam onu dava edecekti. Hiçbir şey alamayacaktı. Ayakkabı ve çanta koleksiyonunu satabilirdi, ama geri kalan her şeyi kaybetmişti. Ve kahve makinesini soğuk, ölü ellerinden zorla alacaktı. Dışarı baktı ve şerif yardımcısı şu anda kocaman elleriyle Chanel çantasını karıştırıyordu.

"Bir şey buldun mu, Cam?" Wright arkasına bakma zahmetine girmede. Gözlerini ondan ayırmadı.

"Elektrikli tabancası, biber gazı, tecavüz düdüğü gibi bir şey, EpiPen, daha fazla biber gazı var." Yardımcı, küçük bir hava kornası çıkarırken başını salladı. "Neden?"

Kadın iç geçirdi. Bir sürü soruya cevap vermek istemiyordu, ama yardımcısı neredeyse dayanılmaz derecede yakışıklıydı. Yardımcı Cameron Briggs, profesyonel bir takımda linebacker oynaması gereken birine benziyordu. "Çileklere alerjim var, bu yüzden rastgele çilek saldırılarına karşı yanımda acil durum epinefrini taşıyorum ve biber spreylelerinden biri yedek. Hava kornası ayılar için. Ve bu bir şok tabancası."

Ne diyebilirdi ki? Eski hukuk fakültesi hocasının dediği gibi, önceden plan yapmak berbat bir performansı önlerdi ve o da aylardan biraz korkuyordu.

Briggs, onu zaten başını belaya sokmuş olan küçük cihazı kaldırdı. "Bu bir şok tabancası. Taser'da dartlar var."

Kafasını salladı. "Hayır. Ben ona Taser diyorum. Kulağa daha hoş geliyor. Hey, bir adamı şok tabancasıyla bayıltmak, kışına şok tabancası sıkmakla aynı anlama gelmiyor. Patates de diyebilirsin."

Şerif kaşlarını çattı. "Bu hiç doğru değil."

Omuz silkti. Ders kitaplarındaki tanımları umursamıyordu. İnsanlar Taser'ın ne olduğunu biliyordu. O da öyle diyecekti. "Ama yine de öyle. Bu benim Taser'ım."

"Ama bu..." Briggs, patronuna başını salladı ve açıkça devam etme kararı aldı. "Silah dışında her şeyi burada tutuyor."

"Aramaya devam et." Eninde sonunda bulacaklardı.

Briggs kaşlarını çattı, elini daha derine soktu ve sonunda onun küçük .38'lik tabancasını buldu. "Evet. İşte burada."

Şerif başını salladı. "Tamam o zaman. Max'i vurmadığın için mutlu olmam gerek herhalde."

"Salmonella fobisi olan pislik o muydu?" O kovboy da yakışıklıydı, ama biraz deliydi.

"Oh, evet. Adı Max Harper. Öldürmeye çalıştığın adam o." öldürmeye çalıştığın adam."

"Drama kraliçesi gibi davranma, Şerif. Onu öldürmeye çalışmıyordum. Bir şeyi kanıtlamaya çalışıyordum. Stella'ya bağıırıyordu. Stella iyi bir

bir bayan. Onu taciz eden bir pisliğe katlanmak zorunda olmamalı. Ve o hamburger pişmişti. İçinde pembe bir iz bile yoktu." Harper denen adam gürültücü, iğrenç ve biraz da zorba biriydi. Orada durup Stella'ya bağırmasını dinlemiş ve bir dakika daha dayanamamıştı. Çantasına doğru yürümüş, şok tabancasını almış ve iğrenç yakışıklıyı bayılttı. Ve sonra çok garip bir şey oldu. "Bütün lokanta alkışladı, biliyorsun, değil mi?"

Şerifin dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Tahmin edebiliyorum. Ama bu, bunun bir saldırı olduğunu değiştirmez."

Kahretsin. Yine başı beladaydı. Son altı aydır tamamen başıboş dolaşıyordu. İş ararken berbat dairelerinde kalmaktan bıkmıştı. Hiçbir iş görüşmesine bile çağırılmamıştı. Giles ve Knoxbury onu kara listeye almıştı. Aslında onu kara listeye almalarına gerek bile yoktu. Yüzü tüm gazetelerde yer almıştı. Hatta ulusal sabah programlarına bile çıkmıştı. Lanet komşularından biri telefonuyla video çekmiş ve o da viral bir sansasyon haline gelmişti. "Midtown Meltdown." Kariyerinin özeti bu olacaktı.

Annesi Colorado'daki memleketine geri dönmekte ısrar edince, Gemma da onu takip etmişti. New York'tan ayrılma zamanı gelmişti.

Annesi ne diyecekti? Otuz yaşındaydı ve annesinin onu bir ezik olarak görmesinden endişe ediyordu. Sessiz kişiliği yüzünden iki işini kaybetmişti ve şimdi de hapis cezası tehdidi vardı.

"Bunu düzeltmek için ne yapabilirim?" Her şeyi mahvetmekten bıkmıştı. Paranoyak pisliğe özür dilemek onu hapisten kurtaracaksa, bunu yapacaktı. Samimi olması gerekmiyordu. O bir avukattı. İyi bir gösteri yapmaya alışkındı.

Eskiden avukattı. Kahretsin. Parası bitmek üzereydi. Şu anda, annesinin evinin yakınında küçük bir kulübe satın alabilecek kadar parası vardı. Eğer bir iş bulamazsa, birbirlerinin üstüne üstüne yaşayacaklardı. Annesinin yükünü daha da ağırlaştırmak istemiyordu. Annesinin yeterince yükü vardı zaten. Bu onun için güzel bir dönem olmalıydı, ama

Gemma hayatı zorlaştırmaktan başka bir şey yapmıyordu. İlk kez, annesi için mi yoksa kendisi için mi burada olduğunu sorgulamak zorunda kaldı.

Şerifin gözlerindeki parıltı Gemma'yı alarına geçirdi. "Bunu çözenin bir yolu olabilir. Ben Harper'larla iyi arkadaşım."

Elbette öyledir. Tanrım, şehirli birini dolandırmaya mı çalışacaklardı? Taş gibi sessizce oturup, ne olacağını bekledi.

"Kasabaya ilk geldiğinde sana üç iş seçeneği sunuldu. Neden beni reddettin?"

Annesini kulübesine yerleştirmiş, kendi kulübesinin yaşanabilir olduğundan emin olmuş ve sonra iş aramaya başlamıştı. Üç yer işçi arıyordu: Ticaret Merkezi, Stella'nın Lokantası ve Şerif Departmanı. İlk ikisi arasında karar vermek zor olmuştu. Üçüncüyü ise tamamen görmezden gelmişti. "Seni reddettim çünkü son iki ofis müdürün kanlı cinayetlere karışmıştı. Ve en az üç kişi burada öldü. Bu, üçüncü asistan için iyiye işaret değil."

"Haklı, patron. Bu iş, şaşırtıcı sıklıkta meydana gelen çoklu cinayetlerle kesintiye uğrayan saatlerce süren saf sıkıntıdan ibaret." Briggs, ona göz kırptı. "Ve ofis müdürünün temizlik yapmak zorunda kalmaması için karakolun dışında öldürmeye özen gösteriyorum."

Şerif yardımcısına başparmağını kaldırdı. "Gördün mü? Saygılı davranırız. İlk müdür karımdı. Beni öldürmeye çalışan bir pisliği öldürdü. Sonra Hope'un pisliği, psikopat eski kocasıydı. Beni kurtarmak zorunda kalmayacaksın. Tek endişelenmemiz gereken psikopat eski sevgililer. Sende de var mı?"

"Hayır," diye cevapladı. "Sadece bir pislik, ama birini öldürmek için takım elbisesini mahvetmez, hele beni hiç."

"O zaman sorun yok." Hapishane hücresinin anahtarlarını salladı. "Ne dersin? İşi kabul et, biz de bu süreyi hapis cezası olarak sayalım."

"Eskiden avukattım, biliyorsun. Bu tamamen saçmalık. Harvard Hukuk Fakültesi'nden mezun oldum."

Anahtarlar kayboldu ve Wright yüzünü buruşturdu. "Vay canına. Kimse bana bunu söylememişti. Belki de bunu yeniden düşünmeliyim. Senin avukat olduğunu bilmiyordum."

"Hadi ama Nate." Briggs neredeyse yalvarırcasına dedi. "Hope ayrıldığından beri hiçbir iş yapılmıyor. Bir istisna yap. Deli olduğu açık, ama aynı zamanda tek seçeneğimiz de o. Ve kabul etmelisin ki, işin zorlu kısımlarını halledebiliyor."

"Evet, ama başka bir şey yapabilir mi? Tamam. Kahretsin. Avukatlardan nefret ediyorum." Hücreyi açtı, yüzünde bir kaş çatma vardı. "Şok tabancasını ve biber gazını saklayabilirsin. O boktan silahın çalıştığını ve nasıl kullanıldığını bana kanıtlaman gerekecek. Ve hava kornasını at. Sadece ayıları kızdırıyor. Ve başımı ağrıttıyorlar."

Kadın biraz temkinli bir şekilde ayağa kalktı. "Bu kadar mı? Beni işe alıyorsun ve beni yargıcın önüne çıkarmıyorsun?"

Omuz silkti. "Burada işler farklı yürür, avukat hanım."

Odanın ortasındaki büyük masaya baktı. Üzerinde bir radyo, bir sürü elektronik cihaz ve üzgün görünümlü bir dizüstü bilgisayar vardı. "Yeni bir bilgisayar istiyorum. Bu şey çok eski."

Nate kaşlarını çatı. "Bunun bir pazarlık olduğunu bilmiyordum."

Ofise göz gezdirdi. Kesinlikle bir makyaj yapmaya ihtiyacı vardı. "Hayat bir müzakeredir, Şerif. Yüksek hızlı modemi olan yeni bir dizüstü bilgisayar istiyorum. Bu işin dışında bir hayatım olmayacağı için, saçma sapan uzun saatler çalışmaya hazırım. İstenmeyen dikkatleri sizden uzaklaştırmada çok başarılı olduğumu göreceksiniz, böylece işinize daha fazla zaman ayırabileceksiniz. Ayrıca dünyanın en iyi kahvesini yaparım. Kendi kahve makinemle geleceğim. Öğleden sonra latte'mi içmem lazım."

"Lütfen onu işe alın." Kahve söz konusu olunca yardımcının gözleri parladı.

Wright başını salladı. "Ama yeni bir hız tuzağına ihtiyacımız olacak. Dizüstü bilgisayarlar ucuz değildir." Elini uzattı. "Anlaştık mı?"

Kız elini tuttu. En azından ayakta durmak zorunda kalmayacaktı ve burası gerçekten de onun verebileceği bir şeye ihtiyaç duyuyor gibi görünüyordu. Çıkmaz sokaktı, ama bir değişiklik olsun diye ihtiyaç duyulmak iyi olurdu. Stella'nın işinde sadece biraz akıllı ve çok sabırlı birine ihtiyaç vardı. O sabırlı değildi. Ve görünüşe göre çocukları korkutuyordu, bu yüzden çok tatlı Teeny Green ona Trading Post'un geleneksel işten çıkarma paketi —bir pound fudge ve bir tişört.

Şerifin elini tuttu. "Anlaştık."

Karakolun kapıları açıldı ve Stella içeri daldı, arkasından da Gemma'nın kurbanı Max Harper, ikinci bir Max Harper ve gözleri fal taşı gibi açılmış bir bebek taşıyan bir kadın geldi.

"Garsonumu hemen hapisten çıkar, Nathan Wright!" Stella'nın yıldız işlemeli mor botları zeminde yankılandı.

"Şimdi, bunu konuşmalıyız, Şerif. O beni neredeyse öldürüyordu." Max Harper, kadının ona elektroşokla dokunduğu boynunun arkasını tuttu. Büyük boğa sessizce yere yığılmamıştı. Ve çok şaşırmış görünüyordu.

"Maxwell!" Çilek sarısı saçlı güzel kadın, Harper'a bir erkeğin hayalarını dondurucu bir bakış attı.

Soğuk mavi gözleri yuvarlandı. "Lanet olsun, Rach. Stella ve ben sadece eğleniyorduk."

Stella kovboya döndü. "Bana bunak yaşlı kadın dedin."

Sarışın kadın nefesini tuttu. "Max!"

Harper, ikinci kişiliğinin arkasına saklandı. "Öyle demedim, bebeğim. Hamburgerin kanadığını göremiyorsa, aklını kaçırıyor olduğunu söyledim."

İkinci Max Harper, Gemma'ya gülümsedi. "Merhaba. Ben Rye Harper, ikimizin akli başında olan yarısı. Bir dahaki sefere bir adama elektrik akımı vermek istediğinde unutmamak için bu yüzü ezberleyebilir misin?"

Max kaşlarını çattı. "Eğer bana lanet olası bir şok tabancası kullanacağını bilseydim, başından beri buna razı olmazdım. Bir an için gözlerimin açılmayacağını sandım. Bu, bebek bakıcılığı gecesine değmezdi, Nate. Çok acıttı."

Stella şerife döndü. "Bunu, garsonumu çalmak istediğin için ayarladın. Seni manipülatif piç kurusu. Farley kardeşleri ona saldırması için sen mi ayarladın, böylece Trading Post'tan ayrılmak zorunda kalsın diye?"

O çocuklar dört saat boyunca soru sorarak sinir bozucu olmanın ötesine geçtiler. Hiç pes etmediler. Sonunda pes etti, küfretti ve iki genç çocuğun öyle ağlayabilmesine şok oldu.

Nate Wright, büyük, sinsi bir gülümseme attı. "Onları son 'uzaya roket' deneyleri için tutuklamayacağıma söz vermek zorunda kaldım. Ama bence işe yarayış olabilir. O kurbağa için üzülüyorum. Sanırım hâlâ orada bir yerlerde olabilir."

Gemma, hayatını cehenneme çeviren pisliğe döndü. "Sen manipülatif, sinsi bir orospu çocuğusun."

"Senin için 'patron orospu çocuğu'." Nate Wright, telefon çalarken kendinden memnun görünüyordu. "Şimdi, frenleri gıcırıyor diye yedek Bronco'yu Uzun Saçlı Roger'a götürmen gerekiyor. Anahtarlar masanda." Telefon tekrar çaldı. Wright telefonu işaret etti. "Bu da senin için, Gemma. Bliss'e hoş geldin."

Harpers ailesi, Max'in bir gece bebek bakıcılığı yapmak için vücudunu riske atmaya istekli olması konusunda tartışıyordu. Stella Nate'e bağırdı.

Gemma ise masasına oturdu. Bu aptalca ve biraz da acımasızcaydı. Uzun zamandır kimse onun için bu kadar uğraşmamıştı. Nate Wright planlar yapıp, kasabanın yarısını entrikalarına dahil etmişti. Stella bunu tamamen saygıyla karşıladı.

"Bliss County Şerif Departmanı." En profesyonel ses tonunu kullandı. Ve sonra şok içinde dinledi. "Uzaylılar saldırıyor da ne demek?"

"Balık tutmaya gidiyorum," dedi Wright, oltasını kaparak.

"Yeni hız tuzağını kurmam lazım. Ona Gemma'nın Tuzağı adını vereceğim. Ve karamelli, köpüklü kahvelerden uzun boylu bir tane istiyorum. Teşekkürler." Briggs kapıdan neredeyse koşarak çıktı.

Stella'nın öfkeli nefesleri, Harper klanının kavgaları ve yaklaşan uzaylı istilası ile baş başa kaldı.

Arkadaşları onu şu anda görebilselerdi...

* * *

"Hey, Cade, ilçe araçlarından birinde bir sorun var. Sanırım Cam bu öğleden sonra onu getirecek. Bir bakabilir misin? Eğer çabuk tamir edemezsen, onu karakola geri götürmen gerekecek."

Cade, üzerinde çalıştığı Chevy'den başını kaldırdı ve patronuna başını salladı. Uzun Saçlı Roger, nazik tavırları ve saçsızlığıyla tanınıyordu. "Tabii ki."

Patronu, motorların çalışmasıyla ilgili neredeyse her şeyi bilen nazik bir adamdı. Ve yeni bir arkadaşı vardı. Kasabanın veterineri kısa süre önce Roger'a kurtarılmış bir köpek getirmişti. Princess Two'nun bir köpek olduğunu söylüyorlardı, ama ona daha çok bir pudel tarafından kusulmuş bir sıçan gibi görünüyordu. Princess Two'nun tuhaf böcek gözleri ve kafasına takılı pembe bir fiyonku vardı.

Ve titriyordu. Hem de çok.

Jesse elinde bir çanta ile sokaktan içeri girdi. "Öğle yemeği geldi. Görünüşe göre tüm eğlenceyi kaırmışız. Stella'nın yeni kızı Max Harper'a şok tabancası çekmiş ve Nate onu hapse atmış. Farley kardeşleri ağlattığını duydun mu? Ne tür bir kadın iki çocuğu ağlatır ki?"

Oldukça kötü kalpli bir kadın. Cade, Gemma Wells'i görmemişti ama bu tür kadınları tanıyordu. Onun hikâyesini duymuştu. Büyük şehir avukatı. Bazı kadınlar onun ayakkabıları ve çantaları hakkında konuşuyorlardı. Muhtemelen herkese ve her şeye tepeden bakıyordu. Harper pisliğin teki olabilirdi ama ne tür bir kadın bir erkeği öyle sersemletir ki?

"O bir turist." Cade küçük lavaboya yürüdü ve ellerini yıkadı. Üzerinde motor yağı vardı, ama kokusu yatıştırıcıydı. Aradan bunca yıl geçmesine rağmen, bu koku ona babasını hatırlatıyordu. Bu duyguyu ve babasını düşündüğünde onu her an boğacak gibi olan ezici suçluluk duygusunu kafasından silkeledi. "O burada uzun süre kalmayacak. Hey, radyatörün contasına bakar mısın?"

Jesse başını salladı ve üzerinde çalıştıkları sedana doğru yöneldi. Sahibi bir iki saat içinde arabayı almaya gelecekti, ama lanet olsun, bu iş ona çok zor geliyordu.

Uzun saçlı Roger kel kafasını salladı. "Hayır. Gemma turist değil. Annesi burada doğmuş. Bayan Lynn Griffin'i hatırlıyorum. Ne kadar güzel bir kadındı. Bir süre onunla çıktım bile, ama sonra Donald Wells adında bir müzisyen kasabaya geldi ve o da onunla gitti. Yine de annesine hep mektup yazardı. Lynn iyi bir kadındı. Eve geri dönmüş. Don'un uzun zaman önce öldüğünü duydum, ama o seyahat ediyor. Biraz ingene gibi bir kadındı."

"Ve sorunlu çocuğunu da yanında mı getirdi?" Cade hamburgerini aldı ve yağ lekeli gömleğini bir kenara attıktan sonra tezgahın üzerine atladı. Havada soğuk olmasına rağmen, gömleği olmadan daha rahat hissediyordu.

"Lynn'in çok hasta olduğunu söylüyorlar," diye açıkladı Roger. "Sanırım kızı ona bakıyordu. Gömleklerle bir sorunun mu var evlat?"

Omuz silkti. "Onları sevmiyorum."

Jesse elinde bir İngiliz anahtarı ile geri geldi, gözlerini devirdi. "Dağda daha mutlu olur, anlarsın ya."

Roger bir an boş boş baktı, sonra da şaşkınlıkla, "Oh. Dağda ve çıplak olarak demek istiyorsun. Peki, sorun değil evlat, ama burada pantolonunu giymek zorundasın. Çıplak bir tamirci istemem. Erkeklerin o kısımları sallanır. Bunu unutma."

Roger uzaklaşırken, küçük pudel görünümlü şey havlıyordu.

Jesse, anahtarı yere bırakarak burnunu çekti. "Bitti. Bir levye gerekiyordu. Erkeklik organları sallanıyor. Lanet olsun, bu adamı seviyorum. Gemma Wells'in New York'ta kalmak konusunda fazla seçeneği olmadığını duydum. Söylentiye göre kovulmuş ve bir tür sorun yaşamış. İtiraf etmeliyim ki, meraklandım."

Jesse'ye baktı. En iyi arkadaşı, Bliss'e yerleştiklerinden beri sefil bir dedikoducu haline gelmişti. Jesse'nin komşularıyla ilişki kuracağını bilmeliydi. Büyük şehirlerde yaşarken bile Jesse, etrafında bir topluluk oluşturmanın bir yolunu bulmuştu. Jesse, çevresindeki insanlarla ilgilenmeyi gerçekten seviyordu ve özellikle ilgilenebileceği bir kadın olmasını seviyordu. Cade de seks için onlara katılmayı severdi. İçini çekti. Kendi kulağına bile acınası gelmeye başlamıştı. "Kiminle konuştun?"

Jesse omuz silkti ve içkisini aldı. "Herkesle. Nasıl olduğunu bilirsin. Kasabaya yeni insanlar gelir ve herkes konuşur."

Cade derin bir nefes aldı. "Lanet olsun, Jess. Onu gördün, değil mi?"

Jesse kendini beğenmiş bir gülümsemeyle gülümsedi. "Kısa bir bakıştı ama izlenim bıraktı. Sarı saçlı. Mavi gözlü. Harika göğüsleri var. Ama biraz kaybolmuş gibiydi. İlk bakışta kibirli görünüyor ama eminim bu sadece bir kalkan."

Onu görmüş ve ona bakabilecek bir erkeğe ihtiyacı olduğuna karar vermiş miydi? Jesse giderek daha da çaresiz hale geliyordu. "Neden New York'tan ayrılmak zorunda kaldı?"

"Laura ve Holly, orada birini öldürmeye çalıştığı bir olaydan bahsediyorlardı."

Cade inledi. "Lanet olsun. Hayatımızın tehlikeli kısmı bitti. Ben tekrar o hayata dönmeyeceğim ve senin de ibretlik bir hikayeye dönüşmene izin vermeyeceğim. Bu kız hakkında bildiklerimiz şunlar. Kötü biri olduğunu ve insanları öldürmeye çalıştığını biliyoruz. Ondan uzak dur. Kayakçılar yakında buraya gelecek. Dağlara kar yağdığında, istediğin kadını seçebileceksin."

Ty bu konuda yardımcı olabilirdi. Tatil köyünde çalışan sağlık görevlilerinden biriyle iyi arkadaş olmuştu. Ty, Elk Creek Lodge kış için tam kapasite çalışmaya başladığında partinin başlayacağını Cade'e garanti etmişti. Cade turistleri severdi. Yani, iyi olanları severdi. Gelirler, eğlenirler ve kasabadan ayrılırlardı.

Jesse ona baktı. Cade'in liderlik etmesine izin verme eğilimindeydi, ancak paylaştıkları birkaç kadın hariç, bazen gün boyu inatçı olabiliyordu. Ağzı, Cade'e Jesse'yi kızdırdığını gösteren bir grimasa dönüştü. Yine de Jesse, sodasını uzun bir yudumla içti ve içini çekti. "Eminim eğlenceli olacaktır, kardeşim."

Cade hamburgerini bir kenara koydu, iştahı kaçmıştı. Jesse, ona kalan tek gerçek ailesiydi. Diğer herkes ölmüştü ve o, Jesse gibi arkadaş edinmiyordu. "Birini buluruz. Sadece, sinir bozucu, büyük şehirli bir kız olmayacak."

"Benim ruh emici bir avukat olduğumu söylemeyi unuttun," dedi boğuk bir ses ön kapıdan.

Durdu, dikkatini garajın önündeki kadına verdi. Gemma Wells minyon, bal sarısı saçlı bir kadındı ve Stella's Diner tişörtü ile her kıvrımını ortaya çıkaran kot pantolon giyiyordu. *Siktir*. Jesse haklıydı. Göğüsleri güzeldi. İnanılmaz derecede büyük değillerdi, ama avuç dolusu olurlardı ve meme uçlarının da makul büyüklükte olduğuna bahse girerdi. Meme uçlarını severdi. Onları çevirmeyi, çimdiklemeyi ve ağzına alıp emmeyi severdi. Bir saatini sadece bir kadının göğüsleriyle oynayarak geçirebilirdi.

"Oh, ve kalpsiz sürtük, vampir sürtük, demir gibi sürtük, hemen hemen her Şey srtkle uyumlu." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ve Max Harper'ın hayalarını patlatmadım. Onlar hala vücudunda. Şimdi, Çıplak Göğüslü Maymun Adam, gğslerimin ötesine bakma zahmetine girersen, belki bir konuşma yapabiliriz."

"Çıplak Göğüslü Maymun Adam mı?" Cade, kollarını göğsünde kavuŐturarak, kadının dik duruŐunu taklit etti. Kadının ağızından çıkan her lanet kelime, onun kan basıncını yükseltiyordu. Ve ne yazık ki, penisini de sertleştiriyordu.

"Senin adını bilmiyorum ve sen bana isim takmakta hiçbir sorun görmüyor gibisin, o yüzden evet, sen sonsuza kadar Çıplak Göğüslü Maymun Adam olarak anılacaksın." Jesse'ye döndü, gözlerini kısarak.

"Gemma Wells." Jesse, kanaryayı yutan kedi gibi sırttı. "Sen Gemma Wells'sin. Göğüslerine baktığım için özür dilerim. Yüzünü de beğendiğimi bilmelisin."

O gülünç derecede seksi dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Peki. Sana bir isim vereceğim."

Jesse ona baktı.

Gemma Cade'e baktı. "Onun bir adı var, değil mi?"

"Neden bana kibarca sormuyorsun, ben de sana nezaket gösterip onu tanıŐtırırım." Jesse'nin sözleri, onun çok ciddi olduğunu gösteren o düşük, gürleyen ses tonuyla ıktı.

Cade derin bir tatmin duygusu hissetti. Şehirli bir kızın bir tamircinin kendisiyle bu Şekilde konuşmasına izin vermesi imkansızdı. Jesse'ye ciddi bir Şekilde sert çıkardı ve Jesse kaba bir kadına tahammül edemezdi.

Ancak kız ona alaycı sözler söylemedi. "Merhaba, benim adım Gemma. Seninki ne?"

"Jesse, hanımefendi. Jesse McCann."

"Beni affetmelisin. Sanki hayat hikayemi biliyormuŐsun gibi konuşuyorsun." Jesse'ye bakarken gözleri daha sıcak bir hale geldi. O lanet gözlerin rengi neydi? İlk başta mavi olduklarını düşünmüştü, ama Şimdi içinde yeşil bir ton vardı.

Jesse elini uzatarak öne doğru yürüdü. Jesse'nin salyasını silmek için buna ihtiyaı olacağından emin olduğu için bu iyi bir Şeydi.

"Burası küçük bir kasaba, Bayan Wells. Siz yenisiniz. Hemen hemen herkes her şeyi bilir."

"Ben öyle demezdim." Cade gözlerini ondan ayırmadı. "Bliss'te birkaç sırrımız var."

Jesse'nin elini sıktı. "Eminim öyledir. Şimdi, Long-Haired Roger adında birini nerede bulabileceğimi söyleyebilir misiniz?"

Jesse elini çekerek kızardı. Düşünmemişti. Avucunda motor yağı ve biraz gres yağı vardı. Gemma şimdi kirli olan eline baktı.

En azından Jesse onun kendisine uygun olmadığını anlayacaktı. O cadaloz ağzını açıp, mavi yakalı erkeklerle oynaşmayacak türde bir kadın olduğunu kanıtlayacaktı.

"Özür dilerim. Düşünmeden konuştum. Eminim temizleyebileceğin bir şeyim vardır."

Gemma eline baktı ve sonra yavaşça kot pantolonunun uyluğunu ovuşturdu. O küçük elin kiri silme hareketi nedense son derece erotikti. "Endişelenme. Eskiden avukattım. Ellerimi kirletmekten çekinmem." Bir anahtar takımı uzattı. "Şimdi, şerifin ofis müdürü olmam için bana şantaj yapılıyor. O, manipülatif, hain bir piç kurusu. Ve frenleri gıcırıyor. Bunu benim için halledebilir misin, Jesse?"

Jesse yavaşça gülümsedi. "Evet, Gemma. Bu sorunu senin için halledebilirim."

Görünmez bir ip Jesse'yi yakaladı. Kahretsin, dışlanmaktan hoşlanmıyordu. "Eğer senin adını bulamamış olsaydı ona ne derdin? Ben Çıplak Göğüslü Maymun Adam isem, o ne olurdu?"

Yine o şeytani gülümseme ortaya çıktı. "Tatlı Olan. Bayan Stella bana her zaman bir tane olduğunu söyler. Araba hazır olduğunda istasyonu arayın, çocuklar."

Dönüp çıkmaya başladı.

"Hey, seni bırakayım mı?" Jesse, onu Main Street'e kadar taşıyacakmış gibi görünüyordu.

Kız dönmedi, sadece kalçalarını sallayarak kapıya doğru yürüdü. "Hayır. İki bacağım da çalışıyor ve ne kadar uzun süre uzak kalırsam, Reticulan Greys denen şey ve onların dünyayı ele geçirme planları hakkında o kadar az şey duymam gerek."

dünyayı ele geçirme planları hakkında daha az şey duymak zorunda kalırım. Görünüşe göre hukuk fakültesini bırakıp doğrudan psikolojiye geçmeliydim."

Kapı arkasından kapandı.

Jesse'nin yüzünde aptalca bir gülümseme vardı. "Onun hakkında haklıydım."

"Bunun hakkında henüz karar verilmedi." Tam olarak tatlı bir kız değildi, ama Jesse bununla başa çıkabilirdi. "Onun biraz deli olduğunu biliyoruz."

Jesse'nin gülümsemesi genişledi. "Kesinlikle. Psikopat kızları severim."

O da öyle yaptı, ancak bu seferki tehlikeli görünüyordu. O, bay pencerelerinden, kadının şerifin ofisine doğru yürümeye başladığını izledi. Kadın düz bir çizgide yürüyordu. Etrafına bakmıyordu. Sanki bir sonraki göreve geçmeden önce tamamlaması gereken bir görevmiş gibi yürüyordu.

Jesse de ona baktı. "Sence peşinden gitmeli miyiz?"

Belki de onu geri götürmeliyiz?"

Nedense Gemma Wells'in bir maymun adamın peşinden gelmesinden hoşlanacağını sanmıyordu. Polisi arayıp onu takip etmekten tutuklatabilirdi. "Hayır. Bunun hoşuna gideceğini sanmıyorum. Ona dikkat et. Sana öpücük vermek kadar ısırmak da muhtemel."

Hayır. Gemma Wells ona göre değildi. Yine de, köşeyi dönüp gözden kaybolana kadar onu izlemeye devam etti.

Jesse bir an sessiz kaldı. "Ona ilgi duyuyorum." "Bu konuyu hallettiğimizi sanıyordum."

"Hayır, bana onun seni neden korkuttuğuna dair bir sürü neden saydın," diye cevapladı Jesse. "Buraya yerleşmemizin tek nedeninin, gezgin hayatı bırakmış olmamız ve buranın bizi ve tüm tuhaf ihtiyaçlarımızı kabul edecek bir yer olması olduğunu sanıyordum. Aylardır tek istediğin, seks dışında hiçbir şeye ilgi duymayan kadınlarla oynamak."

"Bunun neden sorun olduğunu anlamıyorum."

"Benim için sorun." Jesse kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ben daha fazlasına hazırım."

"Ve beş dakika önce tanıştığın bir kadından daha fazlasını istediğine karar verdin?" Anlamıyordu. Kadın çok güzeldi, ama aynı zamanda sorunlu olduğu da belliydi.

"En azından onu tanımak istiyorum." Jesse, tartışmaya hazırlanır gibi ellerini beline koydu. "Denemeden nasıl bir sonuca varabiliriz? O muhteşem ve bekar, ve bana o küstah tavırlarından etkilenmediğini söyleme."

"Etkilendim." Ama aslında biraz etkilenmişti. Kadın zeki ve hazır cevaplıydı. Sıkıcı biri değildi. Bunu kabul etmeliydi.

"Sen bir yalancısın," diye suçladı Jesse.

Öyleydi, ama bu yalanı itiraf etmiyordu. Bu onu daha fazla belaya sokardı.

Kapı kısa bir süre çalındı ve Barney Osman el arabasını önünde iterek içeri girdi. Posta üniforması giymişti ve onlara geniş bir gülümsemeyle selam verdi. "Merhaba Jesse, Cade. Bugün nasılsınız? Dükkan için birkaç paket var, sakıncası yoksa imza atar mısınız?"

Cade evrakları aldı ve imzalarken Barney teslimatları çıkardı. Aylardır kasabadaydılar ama Barney bir kez bile kulübelerine teslimat yapmamıştı. Posta almıyorlardı. Onlara mektup ve paket gönderen kimse yoktu.

"Buyurun." Klipboard'u Barney'e geri verdi.

Barney onu çantasına geri koydu ve küçük bir kutu çıkardı. "Bugün son durağım sizsiniz, ama hala bir paketim var. Aranızda Gemma Wells adında bir kadın duyan var mı?"

Kadın şimdiden aklını kurcalamaya başlamıştı. Jesse başını kaldırdı ve gözlerinde bir ışık parladı.

"O kasabaya yeni taşınan kadın," dedi Jesse. "Vadi'de kalıyor. Onu senin için teslim edebilirim."

Tabii ki Jesse teslim edebilir.

En azından bu gece ne yapacağını biliyordu.

İkinci Bölüm

Gemma iç çekerek küçük kulübesinin kapısını açtı. Burası şimdilik onun eviydi. Çocukluğuna geri dönmüş, bir yerden bir yere taşınyordu. Son altı ayda New York, Chicago ve şimdi de Bliss, Colorado'da yaşamıştı. Colorado'ya, hiç kullanışlı olmayan ayakkabı ve çantalarla dolu bir valiz, dizüstü bilgisayar ve telefonu ile gelmişti, ama bunların hiçbirisi ona bir fayda sağlamıyordu. Sahip olduğu diğer her şey Brooklyn'deki bir depoda duruyordu ve nakliyeciler nihayet birkaç gün sonra onu gönderene kadar bir daha göremeyecekti. Çalışacak hiçbir işi yoktu ve kimse özgeçmişini hakkında aramamıştı. Bu büyük bir sürprizdi.

Şimdi başka bir işi vardı. Şerif onu işe almak için uğraşmıştı, ama onu ne kadar süre tutabilirdi?

Ve neden çıplak göğüslü maymun adam ve tatlı adamı düşünmekten kendini alamıyordu? En son ihtiyacı olan şey, hormonlarının tam gaz, tam güç, tüm birlikleri harekete geçiren bir alarm durumuna geçmesiydi.

Çantasını içeri attı ve geri dönerek, annesinin kiraladığı, kendisinininkinden biraz daha büyük olan yan komşusunun kulübesine baktı. Ön veranda boştu, bu da tek bir anlama gelebilir. Kapıyı kapattı ve arkaya doğru yürüdü. Alacakaranlık yaklaşıyordu, ama bu Colorado'da farklı bir anlama geliyordu.

Mavi, pembe ve turuncu renkler gökyüzünü boyamıştı. New York'ta akşam, dünyanın karardığı anlamına geliyordu, ama burada her gece bir gösteri vardı.

En son ne zaman oturup günün batışını izlemişti? Hayatının son on yılı, zamanın sınırlarına karşı uzun bir mücadele olmuştu. Zaman düşmandı. Zamanı kullanmak gerekiyordu. Her

saniye. Sert mizaçlı avukat Gemma Wells, oturup gün batımını izleme fikrine karşı çıkıyordu.

Ama artık avukat değildi. O bir kızdı ve annesini neredeyse kaybetmişti.

"Merhaba, kızım." Annesi başını çevirdi, yüzünde sakın bir gülümseme vardı. Gemma, annesinin bu sürekli huzurlu ruh halini nasıl başardığını hiç bilmiyordu. Annesi yıllarca kanserle mücadele etmişti, ama vücudunda hiç acı yoktu. Her iki göğsünü de kaybetmiş olsa bile, Lynn Wells Gemma'ya sadece onlarla geçirdiği zaman için minnettar olduğunu söylemişti. Göğüslerine veda etmek için bir parti düzenlemiş ve tüm hippie arkadaşlarını göğüslerine övgü dolu konuşmalar okumaları için davet etmişti. Annesini anlamıyordu, ama onu çok seviyordu.

Patrick ona bu partinin saçma olduğunu söylemişti. Gemma iş arkadaşlarına bundan bahsettiğinde utanmıştı.

"Merhaba anne." Gemma, annesinin yanındaki Adirondack sandalyesine oturdu, başını arkaya yasladı ve gözlerini kapattı.

Jesse McCann'ın gülmeyeceğine emindi. Muhtemelen onu partiye götürür ve annesinin göğüslerine de veda ederdi. İnsanları oldukça iyi değerlendirebilirdi. İşinde bunu öğrenmek zorunda kalmıştı. Jesse tatlı biriydi. Jesse, penisinin peşinden kolayca giden, onu yönlendiren kadına gülümseyip teşekkür eden biriydi.

Neandertal, gömleksiz adam ise öyle değildi. Hayır. O belaydı.

"İş nasıl gitti?"

"Bir adama saldırdım. Kovuldum." Artık yalan söylemekten bıkmıştı. Annesi yakında gerçeği öğrenecekti.

"Gemma, ben öyle duymadım."

Ya da hikayeyi çoktan duymuştu. Gemma içini çekip gözlerini açtı. Annesinin parlak mavi gözleri ona bakıyordu.

"Oh, şükürler olsun, eğlence geldi!" Naomi Turner, elinde bir tepsi ile köşeyi döndü. Tepsi, Bliss'e geldiklerinden beri uygulanan tüm yeni gece ritüellerini içeriyordu. Bir şişe zengin kırmızı şarap, bir tepsi peynir, kraker ve

prosciutto vardı. Üç bardak vardı ve Naomi birini Gemma'ya uzattı.

"Teşekkürler." Gemma uzun bir yudum aldı. Naomi Turner bir nimetti. Annesi Chicago'da ameliyat ve ardından radyasyon tedavisi gördüğü sırada onun hemşiresiydi. Nasıl ve neden olduğunu bilmiyordu, ama Naomi Colorado'ya çekildiklerinde onlarla gelmeyi kabul etmişti. Naomi'nin bir şeyden kaçtığını düşünüyordu, ama ona bunu sormaya çok minnettardı.

Annesi bardağını aldı ve sarı saçlarını salladı. "Meraklı şerifin her şeye karıştığını duydum."

Naomi yüzünü buruşturdu, koyu renkli gözleri hafifçe evin ön tarafına döndü. "Sesini alçalt tatlım. Misafirimiz var."

Kahverengi saçlı, parlak gözlü güzel bir kadın köşeyi döndü, elinde başka bir tepsi vardı. "Oh, sorun değil. Kocamın manipülatif bir piç olduğunu biliyorum. Bugün yaptıklarını bana anlattı. Bu yüzden ıspanaklı sos yaptım."

Uzun pamuklu etek, tunik ve Birkenstock ayakkabılar giymiş, ruhani bir esmer kadın Bayan Wright'ın arkasından geldi. "Ispanaklı sosla birlikte, hayvanlara zarar verilmeden üretilmiş pide ekmeği de getirdim, ama belki sadece ekmeği yemek istersiniz. Sosun içinde ekşi krema var."

Ispanaklı soslu bayan gülümsedi. "Merhaba, ben komşunuz Callie Hollister-Wright. Bu da Nell. O ekşi kremanın kötü olduğunu düşünüyor."

Nell adındaki kadın başını salladı. "Hayır, sadece ekşili kremanın zararlarını bilmediğini düşünüyorum. Ama Gemma çok iyi biridir. Avukat olduğunu biliyor muydunuz?"

Tanrıya şükür. Dünyada onu şeytanın ikinci gelişi olarak görmeyen biri vardı. "Teşekkürler."

Nell'in yüzünde sakın bir gülümseme vardı. "Rica ederim. Bu bölgedeki tüm çevre davalarına dahilim. Calvin Township davasında çalıştığınızı duydum. Ne kadar minnettar olduğumu anlatamam."

Gemma bir parça ekmek uzattı. "Evet, ama bunu duymanıza şaşırdım. Tremon Industries'i basından uzak tutmak için çok uğraştık. Sanırım eski firmam işini yapmıyor."

Nell nefesini tuttu ve elinden ekmeği aldı. "Kasabayı temsil etmiyor muydun?"

"Hayır." Evet, itibarı mahvolmuştı.

Nell tek bir zarif hareketle yere çöktü, bacaklarını çaprazladı ve yüzünde inatçı bir ifade belirdi.

Callie Hollister-Wright yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm. Şu anda sana karşı çıkıyor."

"Oh, canım." Annesi, endişeli bir ifadeyle protesto eden kadına baktı. "Bir şey yapmalı mıyız?"

Callie başını salladı. "Şarkı söylemeye başlamadıkça hayır. Şimdi, Nate'in seni onun için çalıştırmak için yaptığı kötü plan için özür dilemek istiyorum. Tek söyleyebileceğim, görünüşe göre Lynn Stella'yı arayıp eve döneceğini ve senin de onunla geleceğini söylediğinden beri plan yapıyormuş. Logan Dallas'ta olduğu için şu anda eleman sıkıntısı çekiyor. Son ofis müdürü Hope kısa süre önce evlendi ve yeni kocasının çiftliğinde çalışıyor. İkizlerle çok meşgul olduğum için yardım edemem. Laura ve Rafe yeni bir iş kurmaya çalışıyorlar. Holly, Rus mafya tarafından neredeyse öldürölmek üzere olduğu için karakola her girdiğinde travma sonrası stres bozukluğu yaşadığını söylüyor. Jen'in de paraya ihtiyacı yok. Bir de, diğer kocam Zane, Nate'e Lucy'yi çaldığı takdirde hayalarını keseceğini söyledi, yani Nate için gerçekten önemliydin."

"Diğer kocan mı?" Gemma o şaraba ihtiyacı vardı.

Callie gülümsedi. "Oh, evet. Genelde çok iyi anlaşıyorlar, ama bu kasabada iyi bir yardımcı bulmak zor. Bu yüzden Nate'in bu işi olduğu gibi bırakmasını dilerdim. Stella ona cehennemi yaşatacak, ama o geri adım atmayı reddediyor. Seni acımasız kararlılığıyla kazandığını söylüyor."

Çakıl yolda ilerleyen bir arabanın sesi bir anlığına dikkatini dağıttı. Vadi genellikle sessizdi, ama bugün herkes aynı anda işten eve dönüyor gibiydi.

Annesi arkalarına yaslandı. "Tanrıya şükür. Kötü bir şey olduğunu sandım. Sadece Bliss'in şakalarıymış."

Karşısındaki kadın meditasyon yapıyormuş gibi görünüyordu, boğazının derinliklerinden düşük bir uğultu geliyordu.

Ve annesi asıl meseleyi kaçıırıyordu. "Bliss'in şakaları mı? Bir adama saldırmam için manipüle edildim anne."

Nell'in gözleri açıldı, yüzünde şok ifadesi belirdi. "Max'ti," diye açıkladı Callie.

Nell'in gözleri kapandı; mırıldanmaya devam etti.

Annesi başını salladı. "Oh, bu çok lezzetli, Callie. Harika."

Naomi de ıspanaklı sosu yemeye başladı. "Mükemmel."

"Lynn! Lynn, tatlım, buradasın mı?" Bahçeden bir kadın sesi geldi.

Callie yüzünü buruşturdu. "Stella. Kahretsin. Onu oyalamak için bebekler yanımda değil."

Stella, yüzünde somurtkan bir ifadeyle arka bahçeye girdi. Callie'yi görünce gözlerini kısarak baktı. "Sen."

"Belli ki çok kötü bir evlilik yapmışsın."

Vay canına, Callie hemen pes etti ve kamyonun üzerinden geçmesine izin verdi.

Nate Wright, kendini idare edebilecek bir adama benziyordu.

Stella, şaşırtıcı derecede kadınsı bir sesle homurdandı. "Bana bunu söyleme. Sen o adamı seviyorsun. O yüzden onu alt etmek istediğimi bilmelisin." Gemma'ya baktı. "Onun için çalışmak zorunda değilsin."

"Hapse girmek istemiyorsam çalışmak zorundayım." Şerif iyi bir hamle yapmıştı.

Stella homurdandı. "O adam sadece havlar, ısırmaz."

Naomi başını salladı. "Onu bilemem. Bana şimdiden iki ceza kesmiş durumda."

"Bu onun selam verme şekli." Stella, Lynn'in yanına verandaya oturdu. "Bu sorunu çözeceğim, tatlım. Senin zavallı, tatlı kızının o korkunç yaşlı Nate için çalışmasına izin vermeyeceğim. Orası tehlikeli bir yer."

Callie kaşlarını çattı. "Çünkü Stella'nın yerinde hiçbir zaman bir sorun çıkmaz."

"Ara sıra bebek doğumu oluyor, ama bunun dışında yirmi bir yıldır cinayet işlenmedi. Bunu bir tişörte yazıp Zane'in aşırı kaslı kalçalarına sokacağım," diye yemin etti Stella. "Callie, seni ve aileni sevdiğimi biliyorsun, ama Nate'i bunun için cezalandıracağım. Zavallı, masum şehirli kızları yoldan çıkarıyor."

"Adama şok tabancası kullandım." Gemma şarabından uzun bir yudum aldı.

"Onu iyi yakaladı." Cameron Briggs yaklaştı. Onu, kendi evinden birkaç ev ötedeki bir kulübeden çıkarken gördüğünü sanmıştı. "Nate ve ben oradaydık... tamamen masum bir öğle yemeği yiyorduk. Max'in patlamasını falan beklemiyorduk. Güzel. Ispanaklı sos." Bahçeye doğru yürüyen birine bağırarak için arkasını döndü. "Hadi ama Laura. Stella sana zarar vermez. Sadece ben ve Nate varız, Nate de uzak durmak için yeterince akıllı. Bu arada, bugün çok güzelsin Bayan Stella. Yani, çok güzel. Sebastian neden senin çalışmana izin veriyor ki? Ben senin yeni kocan olsaydım, seni bütün gün yatakta tutardım."

Stella uzun bir süre ona baktı. "İltifatlarla her şeyi elde edebilirsin." Diye iç geçirdi ve sarı saçlarını okşadı. "Aslında ben çalışmayı seviyorum. Restoran işletmeciliği benim kanımda var. Ve eğer bu işi Hal'e bıraksaydım, tüm mekanı Gastronomi Kafe adında bir yere dönüştürürdüm. Bu onun hayali. Bence bu pek hoş bir fikir değil."

Güzel bir sarışın yaklaşıp Briggs'in elini tuttu. "Merhaba millet. Merhaba Bayan Lynn. Bu akşam nasılsınız? Görünüşe göre bir parti veriyoruz."

Callie, Stella'nın yanına oturdu. Stella içini çekip kolunu onun omzuna attı. "Kulağa eğlenceli geliyor. Neden bifttek pişirmiyoruz?"

Nell boğazını temizledi.

"Ve zulüm içermeyen tofu burgerler yapıp güzel bir akşam geçirelim," diye önerdi Callie. "Yakında hava çok soğuyacak."

Annesi ellerini çırpı. "Kulağa çok hoş geliyor. Ben küçükken sürekli bir araya gelirdik. Stella, sirk kasabaya geldiği ve Mel'in trapez sanatçısının uzaylı olduğuna emin olduğu yılı hatırlıyor musun?"

Gülerek ve anılarını yad ederek sohbet etmeye başladılar. Gemma etrafına baktı. Cam'in yanındaki güzel sarışın, Holly'yi telefonla arayarak onu davet ediyordu. Ayrıca Rafe adında birini arayarak ona bira getirmesini söyledi. Naomi, Cam'e bir hikaye anlatıyordu. Annesi merkezde, gülerek, konuşarak ve aidiyet hissederek bir parti yapıyordu.

Etrafı insanlarla çevriliydi, ama tek düşünebildiği şey ne kadar yalnız olduğuydu.

Callie yanına yaklaşıp Gemma'nın yanına oturdu. "Hey, kocamı öldürmediğin için teşekkür etmek istedim. O, bu işin senin için daha iyi olacağını düşünüyor. Seni birkaç gün boyunca inceledi ve senin zeki olduğunu düşünüyor. Ayrıca Max'in başka bir garson tarafından alt edilmesini görmek istiyordu. Rachel, Paige doğduğundan beri çok şiddet karşıtı oldu. Ben gidip Zane'i alacağım. Izgara masamızı buraya çekeceğiz. Zane, Stella'yı hemen mırıldanmaya başlatacaktır. Bana katılmak ister misin?"

Gemma başını salladı. İkizlerin tatlı annesine söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Callie Hollister-Wright, Gemma'nın anlamadığı sakin kadınlardan biriydi. Annesi gibi. "Teşekkürler, ama hayır. Kabinime geri döneceğim. Topluluklara pek katılmam."

O, sosyalleşmeyi seven ya da eğlenmeyi seven bir insan değildi. Hiçbir şekilde. Hiç. Ne kadar zamandır, nasıl geçeceği konusunda kesin bir planı olmadan bir akşam dışarı çıkmamıştı? Eskiden iş arkadaşlarıyla happy hour'lara ve akşam yemeklerine giderdi, ama her zaman bir planı vardı.

"Kötülükle bir araya gelmeyi başardın," dedi Nell.

"Evet." Gemma Callie'ye döndü. "Bu parti kötü mü? Çünkü ben sadece kötülükle birleşirim."

Callie gülümseyerek başını salladı. "Çok kötü. Kalmalısın. Ve içkimiz de var."

İçki iyiydi. Ama hayır. Yorgundu. Yeri değildi. "Teşekkürler, ama biraz dinleneceğim. Uzun bir gün geçirdim. Ve uzun bir yürüyüş. Nate'e benim adıma özür dile, ama dükkan aradı ve Bronco'yu yarın kadar geri alamayacaklar."

Öğleden sonrasını telefona cevap vererek ve birkaç turistin şerifin ceza kesme uygulamaları hakkında şikayetlerini dinleyerek ve dünyanın en tuhaf silah deposunu yeniden düzenleyerek geçirmişti. Burası daha çok şerifin tüfekleri, tabancaları ve Kevlar yeleklerini sakladığı kilitli bir dolap gibiydi. Ve balık oltaları, gerçekten rastgele seçilmiş oyun konsolu kumandaları ve eksiksiz bir X-Men çizgi roman koleksiyonu.

Ve tüm bu süre boyunca, Çıplak Göğüslü Maymun Adam ve Tatlı Adam'ın arayıp aramayacağını bekledi.

Hayal kırıklığına uğramıştı. Dükkanın sahibi ona haber vermişti. Onların onunla konuşmak için özel bir çaba göstereceklerini mi ummuştu? Kötü bir ünü vardı. Maymun Adam, tatlı arkadaşı dükkana girdiğinde onu uyarmıştı. Onun muhteşem kesimli göğsüne ve zümrüt yeşili gözlerine bir bakış attıktan sonra, onun ne kadar cadaloz olduğunu söylediğini anladı.

Aramaları daha iyiydi. İlişkilerde iyi değildi. Hatta sekste bile iyi değildi.

"Umarım fikrini değiştirirsin," dedi Callie.

Buraya ait değildi. Sorun değildi. Sonsuza kadar kalmayacaktı. Başını salladı ve Callie ayağa kalkıp kulübesine doğru yürüdü.

Naomi annesinin omzuna hafifçe vurdu ve Gemma'ya göz kırptıktan sonra eve geri döndü. "Bir salata hazırlayacağım."

Lynn gülümsedi. Diğer arkadaşları, eğlenceli ve spontane bir buluşma gibi görünen bir şey hazırlamaya başlamışlardı. "Parti için bir şeyler hazırlamak ister misin, tatlım?"

Gemma şarabı masaya koydu. "Bu iyi bir fikir değil. Kendime saklamam en iyisi. Bu insanların beni seveceğini sanmıyorum."

Annesi içini çekip gözlerini kapattı. "Kendini sevmediğin zaman insanların seni sevmesi zor, canım."

"Kendimi seviyorum." Akıllıydı. Hırslıydı. Elbette, yanlış adama güvenmişti, ama bu da eninde sonunda unutulacaktı. Yıllarca süren baskıdan sonra tamamen çöktüğünü herkes hatırlamayacaktı. Herkes hatırlıyordu, değil mi? Cezasını çekecek ve başka bir şirket bulacaktı. Haftada yetmiş saat çalışabileceği, kariyeri dışında her şeyi ve herkesi görmezden gelebileceği, tüm parasını, çabasını ve ruhunu, hayatının daha da büyük bir kısmını emen o kariyeri inşa etmeye adayabileceği bir şirket.

Evet, o da kendini pek sevmiyordu. Annesi sadece bekledi.

"Tamam. Daha çok çabalayacağım. Ama fazla bir şey bekleme. Dükkândaki tamirciler zaten benim deli olduğumu düşünüyor." Bu kadar

mutsuz konuşmak mı istemişti?

O mavi gözler şimdi açıldı, gözbebeklerinde hesaplama açıkça görünüyordu. Annesi, çöpçatan, evdeydi. "Tamirciler mi? Bekar olanlar mı?"

"Anne, benden nefret ediyorlar."

"Bundan şüpheliyim, canım. İyi gençler gibi görünüyorlar mıydı? İtiraf etmeliyim ki, bu kasabada bekâr erkekler nadirdir. Sanırım bunun, çoğu kadının iki kocası olmasıyla bir ilgisi var."

"Evet. Bu ne iş? Briggs yardımcısı partnerinden bahsediyordu ve ben üzuldüm çünkü o adam eşcinsel olamayacak kadar yakışıklıydı, ama sonra kız arkadaşı içeri girdi ve Cam'in bahsettiği partneri de oradaydı ve ikisi de onu öptü. Birisi de son ofis müdürü Hope'dan ve onun iki kocasıyla Vegas'tan nasıl döndüğünden bahsediyordu. Vegas mı değişti? Bence bunların hepsi tamamen yasadışı."

Yasadışı, ama belki bir dava açabilirdi. Tartışma kafasında dönmeye başladı. Doğanın bir kadını birden fazla kocayı barındıracak şekilde yarattığını savunmaya çalıştığında yargıcın yüzünü neredeyse görebiliyordu. Sonuçta, bir kadının penisin girebileceği birkaç yeri vardı. Darwin. Evet, saf Darwinizm'i savunacaktı.

"Bliss'te her zaman böyleydi. Ben küçük bir kızken, sadece Fred, Brian ve eşleri vardı. Circle G'yi işletiyorlardı ve şimdi Hope ile evli olan James ve Noah'ı büyüttüler. Ve görüyorum ki kafanda zaten tüm Yüksek Mahkeme davasını planlamışsın."

Annesi onu iyi tanıyordu. "Eğlenceli bir tartışma olurdu."

Ve dürüst olmak gerekirse, bu kimseyi incitti mi?

Jesse ve Çıplak Göğüslü Maymun Adam arasında sıkışmak nasıl bir şey olurdu? *Kahretsin*. Onun adını öğrenmesi gerekiyordu.

"Neden şirketler hukuku alanına girdiğini hep merak etmişimdir. Gençken hep insanlara yardım ederdin."

Gemma iç geçirdi. Annesi anlamayacaktı. Annesi vagabond yaşam tarzını seviyordu. Annesi, her taşındıklarında yeni arkadaşlar edinmek zorunda kalan ve okulda uyumsuz kıyafetler ve ikinci el ayakkabılar giyen bir kız olmakla uğraşan garip bir çocuk değildi.

Annesi ve babası hiç hırslı değillerdi. Aşk, mutluluk ve mükemmel şarkı gibi geçici şeylerin peşinde koşarlardı.

Gemma gerçek dünyada yaşamaya zorlanmıştı. Gerçek dünya berbat bir yerdi. Şimdi annesinin yaşadığı gibi yaşayan bir kasabada yaşıyordu. Çocukluğundaki haline geri dönmüştü. Uyum sağlayamayan kız. "Şirketler de insanlara yardım edebilir."

Sık sık değil. Neredeyse hiç. Ama bazen. Çalıştığı en büyük dava Tremon Industries davasıydı ve EPA onları neredeyse tüm suçlamalardan aklamıştı. Gemma, acı çeken Calvin halkı için üzülüyordu, ama Tremon buna neden olmamıştı.

Nell'in düşük sesli protestosu, yalnız olmadığını hatırlattı. Şimdi şarkı söylemeye mi başlayacaktı?

Ayağa kalktı. Önemli değildi. Artık bu davayla hiçbir ilgisi yoktu. Christina Big Tits muhtemelen saçlarını uzatmış ve Gemma'nın yerine ikinci avukat olarak atanmıştı. Ama hey, Gemma'nın da yeni bir işi vardı.

"Gitmeliyim."

"Özür dilerim." Annesi başını kaldırdı. "Bundan bahsetmemeliydim, tatlım. Kalbinin sesini dinlemeliydin. Anlıyorum. Şu anda birlikte olduğumuz için minnettarım. Seni seviyorum. Her şey yoluna girecek."

Kız başını salladı, ama yine de kalmak istemiyordu. "Tamam. Sabah görüşürüz o zaman?"

Annesi hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Son zamanlarda yüzünde çok sık gördüğü bir ifadeydi bu. "Eğer bu seni mutlu edecekse, canım. Katılmak istersen herkes burada olduğunu bil."

Gemma kalktı. Herkes burada değildi. O iki adam burada olsaydı kalır mıydı? Muhtemelen hayır.

Callie, kucağında bir bebekle geri geldi. Nate de onunla birlikteydi, diğer oğlunu göğsünde sevimli bir zırh gibi tutuyordu.

"Stella, benim bir bebeğim var," dedi Nate.

Stella homurdandı, ama sonra yine de tekmeleyen bebeğe şefkatle gülümsedi. Nate ona göz kırptı.

Nell ayağa kalktı. Doğruca Gemma'nın yanına yürüdü ve elini uzattı. "Senin arkadaşın olmaya karar verdim."

Callie eğildi. "Ne zaman endişelenmen gerektiğini sormuştun. Şimdi tam zamanı. Endişelen. Hem de çok."

Nell'in elindeki eline baktı. Bir şey yapması mı gerekiyordu? Şimdi çekip gitmek çok mu kaba olurdu?

Nell, yüzünde mutlu bir gülümsemeyle onu bıraktı. "Endişelenecek bir şey yok. Sana öğretebilirim."

"Uh, teşekkürler." Kesinlikle gitme zamanı gelmişti.

Gemma arkasını dönüp uzaklaşmaya başladı. Kabinine gidip bütün gece saklanacaktı. Oturup televizyona bakabilir ya da aptalca bir dergi okuyabilirdi, çünkü yapacağı son şey üretken bir şey olacaktı. Ve arkadaş edinmeyecekti. İstesek bile. Oturup sohbet eden ve mangal yapan türden bir insan değildi. "Neden buradayım ki? Çılgın, aptal kasaba."

Zane Hollister ve taşınabilir ızgarasının yanından geçip, özür dilemek için döndü, ama erkek vücudundan oluşan bir duvara çarptı. Jesse McCann, gülünç derecede mükemmel yüzünde bir gülümsemeyle ona baktı.

* * *

Jesse ona dokunmaktan kendini alıkoymak zorunda kaldı. Hafif bir dokunuş, elini tutmak kadar basit bir şey. Ama ona dokunmamak için kendini zorladı. Cade ile potansiyel olarak şiddet eğilimli bir kadınla ilişki kurma konusunda uzun ve güzel bir tartışma yaptıktan sonra, beynine libidosunu yakalaması için bir şans vermeye karar verdi.

Kadın kalabalığın içinden geçmeye çalışırken göğüsleri Jesse'nin göğsüne sürtündü, lanet olası bir sütyen giymediği için sert meme uçları belirgindi. Jesse'nin penisi hemen beynine bir mektup yazmaya başladı.

Sevgili Beyin, acele et lan. Burada ölüyorum. Saygılarımla, Penisin. Not: Taşaklar da çok kızgın.

"Kusura bakma, Gemma." En azından önceki kadar aptalca konuşmuyordu. Önündeki güzel sarışın, beynini çılgına çevirmişti. Hiçbir şey bilmiyordu.

Onun tek sorunu berbat bir tavrı olmasıydı, ama Cade'in de öyle. Jesse'nin hayatındaki kader, zor insanlarla çevrili olmaktı.

"Sorun değil." Sözler nefes nefese çıktı. Kafasını salladı ve geri çekildi.

Hâlâ üzerinde leke olan o kot pantolonu giyyordu. Sadece küçük bir yağ lekesi idi, ama onun elinden kadının eline, oradan da giysilerine geçmişti. Onu işaretleyen küçük bir parçası.

Onu işaretlemenin başka yolları da vardı.

"Sana sorun mu çıkarıyor?" Cade, Jesse'nin onları buraya gelmeye zorlamasının tek nedeni olan getirdikleri paketi elinde tutarak orada duruyordu.

Jesse yüzünde bir gülümseme olmasını sağladı. Şu anda sorun Gemma değildi. Ancak Cade'in geçmişı Jesse'yi çileden çıkarıyordu. Gemma normal, sıradan, tatlı yüzlü, kalbi şeklinde bir poposu ve ellerine tam oturan göğüsleri olan bir turist olsaydı, Cade ona yapışardı. Biraz huysuz olsa bile, Cade bunu bir meydan okuma olarak görürdü. Onu huysuz bir kızıdan mırıldanan bir kedi yavrusuna ne kadar çabuk dönüştürebileceklerini planlayıp tasarlayacaklardı. Ama Gemma farklıydı. Gemma, Cade'in kalbinde bir teli çalmıştı ve şimdi Cade, parmaklarını yakmak istemeyen yaşlı bir korkak haline gelmişti.

"Hiç de değil," diye kısa bir cevap verdi. Cade'in bu özel göreve kendisiyle gelmesini istememişti, ama kardeşı ısrar etmişti. "Parti veriyormuşsun gibi görünüyor."

Gemma başını salladı. "Hayır. Annem yanımdaki kulübede. Her şey onunla ilgili." Büyüleyici bir şekilde beceriksizdi, iki kulübeden büyük olana doğru eliyle işaret ederken elleri titriyordu. Alt dudağını dişlerinin arasına çekti, bu görüntü Jesse'nin aletini hemen sertleştirdi. "Annem ve Naomi ile konuşmak için geldiler. Benimle değil."

Jesse, Naomi'nin kim olduğunu sormak üzereyken Cade araya girdi. "Onların kasabasını aptal ve deli olarak nitelendirdiğinde, senin için gelmelerini mi bekliyordun?"

Ve bir anda, hafifçe dengesiz halinden buz kraliçesine dönüştü. Tüm vücudu gerildi ve gözleri sertleşti. "

Hiçbir şey beklemiyordum. Şey, senin yarı çıplak olacağını bekliyordum. Bak, Maymun Adam bir gömlek bulmuş. Güzel."

"Peki, ben de senden korunmaya ihtiyacım var, tatlım."

Jesse iç geçirdi. "İkinizin de kurşun geçirmez yeleklere ihtiyacı var. Anlıyorum. İkiniz de yaralı ve berbat durumdasınız. Peki. Cade, gidip Zane'in ızgarada yardıma ihtiyacı var mı bir bakmaya ne dersin?"

Cade, Gemma'ya patlamak üzere olan bir bomba gibi bakıyordu. "Bence o gayet iyi."

"Lütfen." Jesse bu kelimeyi hiç de kibar olmayan bir şekilde söyledi. Bu durum düşündüğünden daha ciddiydi, ama Jesse Gemma'nın çekiciliğini hissediyordu ve ondan uzaklaşmak istediğinden emin değildi. Onunla baş başa kalmak için zamana ihtiyacı vardı.

Cade'in ağzı aşağı doğru kıvrıldı. "Emin misin?" "Eminim."

Cade'in yüzüne neredeyse hüzünlü bir ifade geldi ve paketi ona uzattı. "Peki o zaman."

"Cade?" Gemma, Cade uzaklaşırken sordu. Mavi gözleri ona doğru kaydı.

Yani tamamen ilgisiz değildi. "Cade Sinclair, ama Çıplak Göğüslü Maymun Adam ona çok yakışıyor. Genelde dükkanda gördüğünden çok daha az giyiniyor. Roger ona pantolonunu giymesini söylüyor."

Gemma'nın ağzı açık kaldı. "O çıplak bir adam mı, çıplak bir insan mı, nudist mi?"

Tanrım, kızın telaşlanmasına bayılıyordu. Bir an için maskesini düşürdü ve o mükemmel yüzeyin altındaki kadını görebildi. "Kendilerine naturist diyorlar. O her zaman mümkün olduğunca az giyinir, ama birkaç yıl önce bu yaşam tarzını seven bir kadınla tanıştık ve Cade de ona katıldı."

Yanakları en güzel kırmızıya boyanmıştı. Ten rengi açıktı. Kıcının şaplak atılmaya çok uygun olduğuna bahse girerdi. "Bu yeri pek anlamıyorum. Sizin gibi. İkiniz de aynı kadını mı görüyordunuz?"

Soruya tiksinti yoktu, sadece basit bir merak vardı. Cade uzaklaştığı anda, içindeki gerginlik sanki bir balonun yavaşça havasını boşaltması gibi azaldı. Jesse ona gülümsedi

ve ön verandasına doğru başını salladı. "Sana açıklamayı çok isterim, tatlım. Bir dakika benimle oturur musun?"

Kız homurdandı. "Bana tatlım demeyi bırakırsan, belki otururum."

Jesse döndü ve yüzünü soğuk bir ifadeye bürüdü. "Bu çok kaba ve yakışıksız bir davranış. Bu sadece sevgi dolu bir hitap, başka bir şey değil. Arkadaş olmak istiyorum. Eğer benimle arkadaş olmak istemiyorsan, şimdi söyle, ben de giderim."

Gözlerinin yuvarlaklığı, böyle açık sözlü bir şekilde konuşulmaya alışkın olmadığını gösteriyordu. "Özür dilerim. Bana tatlım demeyi tercih ederim. Eski nişanım bana öyle derdi ve içtenlikle söylemiyordu. Bu beni rahatsız ediyor."

"Mükemmel. O zaman sana tatlım diye seslenmeyeceğim. Bana söylemen yeterliydi, ben de anlardım. Sevgi dolu sözlerle karşı mısın? Yoksa sadece buna mı?" Onu verandaya doğru götürmeye başladı, düz olmayan zeminde tökezlememesine dikkat ederek. Yanına oturdu, ona bolca yer bırakarak, paketi yanına koydu.

Kız bir an düşündü. "Bana Gemma diyememenin bir nedeni yok."

Bu kolaydı. "Çünkü herkes sana Gemma diyor ve ben özel olmak istiyorum. Sana sadece benim kullandığım bir isim vermek istiyorum çünkü bunun seni bana bağlayabileceğini düşünüyorum. Seni görmek istiyorum. Seni dışarı çıkarmak ve seninle konuşmak istiyorum ve sonunda seni yatağıma atmak istiyorum."

Yine o gülünç derecede seksi kızarıklık ortaya çıktı. "Vay canına. Herkesin görmesi için açıkça söyledin."

Omuz silkti. "Kendime yalan söylemem. Neden başkasına yalan söyleyeyim ki? Uzun zaman önce, istediğim şey hakkında yalan söylemenin başımı belaya sokacağını öğrendim."

Gözlerinde bir anlık meydan okuma belirdi. "Yalan söylemez misin?" "Söylemem."

Bir kahkaha duyuldu, ama içinde mizah yoktu. "Peki. Bana kendinle ilgili kötü bir şey söyle."

Dürüstlük. Aslında ona bu fırsatı verdiği için memnundu. Kartlarını masaya koymak en iyisiydi. "Bir süre hapiste kaldım."

Bunu hemen bilmelisin."

Gözleri bariz bir şaşkınlıkla parladı. "Hapishane mi? Bana çok fazla önem verdiğin gibi aptalca bir şey söyleyeceğini sanmıştım. Bilirsin, iş görüşmesinde sana kusurlarını sorduklarında bunu bir güce dönüştürmen gibi? Hapishane mi? Neden?"

"Araba çaldığım için gençlik merkezinde on sekiz ay yattım. Sıkı sıkıya bağlı bir grup oluşturan bir grup çocuğa uyum sağlamaya çalışıyordum."

"Çete mi?" diye sordu, ama sözlerinde herhangi bir yargılama hissetmedi.

"Evet. Annem ölmüştü ve babam tek kelime etmeden gitmişti. Sokaklarda yaşıyordum ve bir çeteye katılmanın tek başıma yaşamaktan daha iyi olacağını düşündüm. Çeteye kabul edilmek için bir araba çaldım. Meğer ben berbat bir suçluymuşum ve çaldığım yerden bir mil bile uzaklaşmadan yakalandım." Başını salladı. "Minivan bir arabaydı. Eski süt kokuyordu ama LoJack cihazı takılıydı, ben de aptalca davranıp gençlik merkezine düştüm."

"On sekiz ay mı? Çok uzun bir süre. Kaç yaşındaydın?" "On üç yaşındaydım."

Yüzündeki şaşkınlık yerini öfkeye bıraktı. "On üç mü? Seni bir buçuk yıl boyunca ıslahevine mi gönderdiler ve sen sadece on üç yaşında mıydın? Bu saçmalık. Avukatın kimdi?"

Kahretsin, keşke Cade Gemma'nın bu yönünü görseydi. Bu, onun uzaklaşmasını daha da zorlaştırabilirdi. "Ben iri bir çocuktum. On üç yaşında boyum 1,80'in biraz altındaydı ve kaslarım her zaman çabuk gelişirdi. Ayrıca şimdiki halim de vardı." Elini sakalının üzerinde gezdirdi. Her gün tıraş oluyordu ama öğleden sonraya kadar her zaman biraz sakal çıkıyordu. "Ve ben sokak çocuğuydum, canım. Bana atadıkları avukattan başka bir avukat tutacak param yoktu."

"Şiddet içermeyen bir suç için hiç hapis yatmamalıydın," diye tartıştı.

"Bence bir mesaj vermek istediler ve o zamanlar benim için savaşıacak kimse yoktu. Çıktığımda bana bir koruyucu aile buldukları için çok şanslıydım, yoksa gençlik yıllarımdan geri kalanını bir rehabilitasyon merkezinde geçirirdim."

"Cade ile orada mı tanıştın? Islahevinde mi?"

Bu düşünceye gülerek cevap verdi. "Hayır, tatlım. Cade heteroseksüeldi. Onunla koruyucu ailede tanıştım. Dokuz yaşındayken anne babasını ve kız kardeşini kaybetmişti, ama bu hikayeyi sana onun anlatması gerekir. Bizi Nancy adında bir kadın büyüttü ve o beni kurtardı. O ve Cade. Onlar benim hiç sahip olmadığım ailem oldular."

Bahçede şekillenmeye başlayan partiye bakakaldı. Neden oraya gitmiyordu? Onu diğerlerinden ayıran neydi? Ona karşı dürüst olmasını istiyordu, ama Gemma Wells'e karşı sabırlı olmanın anahtar olduğunu biliyordu.

"Bu yüzden mi paylaşıyorsun? Nasıl işliyor?" Kafasını salladı, gözleri büyüdü. "Mekanik anlamda değil, duygusal anlamda demek istedim. Nasıl işliyor? Yani, sıradan bir şey mi?"

Oh, ona mekanizmayı ne kadar da açıklamak istiyordu. Mekanizma konusunda çok iyiydi. "Bazen sadece seks oluyor. Birkaç ilişkimiz de oldu. Bir yıldan fazla süren bir şey olmadı. Bir keresinde bir kadınla birlikte yaşadık. Kariyeri için iki erkekle yaşamak iyi görünmediğini söyleyerek ayrıldı. O bir doktordu."

"Ah. O, kötü kariyer kadınlarına karşı." Cade'in Zane ve Cam ile gülerek durduğu yere baktı.

"Aslında onun sorunu bu değil, ama yine de, bunu anlatmak ona kalmış. Geçmiş zorluydu. Ben hapishaneye girmiş olabilirim, ama en azından çıktım. Cade ise uzun zaman önce kendine ömür boyu hapis cezası verdi. Ona biraz zaman tanı."

Yüzüne neredeyse sakın bir ifade geldi. "Hayır. O benden hoşlanmıyor. Biliyorum. Bunu sürekli yaşıyorum. Bakın, bunun için minnettarım. Ama siz ikiniz paylaşıyorsunuz ve ben de yakın zamanda bir ilişkiden çıktım, bu yüzden bu ilişki yürümez."

"Yakın zamanda bir ilişkiden mi çıktın?" O başını salladı. "Evet. Yaklaşık altı ay önce."

"Bu yeni bir şey değil. Altı ay, hayatına devam etme zamanıdır, bebeğim. Cade'e gelince, biz de ayrı ayrı ilişkiler yaşadık. Ve dürüst olmak gerekirse, oturup seninle böyle konuşsaydı, seni olduğun gibi görürdü."

"Peki o ne?" Soru daha çok bir meydan okuma gibi geliyordu.

"O sertliğin altında, içinden yumuşak olduğunu görecekti. Seni belaya sokacağından korktuğun o yanını korumaya çalışıyorsun. Her şeyden korkuyorsun. İncinmiş olduğun için kimsenin sana yaklaşmasından korkuyorsun. Bunun tek bir büyük acı mı yoksa bir dizi küçük acı mı olduğunu bilmiyorum, ama bunlar seni etkiledi. Ve onu da etkiledi. On saniye oturup düşünse, ne kadar benzediğini görebilir." Kaşlarını çatı. Söylediği her şey doğruydu, ama bunun Cade'e yardımcı olacağından emin değildi. Bu, onun daha da hızlı kaçmasına neden olabiliirdi.

Ayağa kalktı. "Bak, kendini amatör bir psikolog sanıyor musun bilmiyorum, ama bir daha düşün. Ben buyum. Saklanmıyorum ya da başka bir şey yapmıyorum. Gelip beni değiştirebileceğini sanıyorsan, yanılıyorsun."

Bunun işe yarayıp yaramayacağını anlamanın zamanı gelmişti. Onunla hiçbir ilişki biraz yumuşaklık olmadan yürümezdi. "Otur, Gemma."

Bir anlığına ona baktı ve sonra kararını verdi. Ağzını inatçı bir şekilde sıkarak tekrar oturdu. Cade'e benziyordu. Neden buradaydı ki? İnatçılığı seviyor olmalıydı.

"Birçok şeye katlanmaya hazırım. Bu, bir ilişkide beklenen bir şeydir ve açıkçası, benimle başa çıkmanın kolay olacağını biliyorum. Ama dürüstlük, saygı ve biraz nezaket bekliyorum. Her zaman nazik olmayacağını anlıyorum. Ben de olmayacağım. Tutku istiyorum ve bu her zaman nezakete yer bırakmaz, ama çevrendeki insanlara daha kibar davranmaya başlamayı bekliyorum. Burası New York değil. Burası Colorado'nun küçük bir kasabası ve sert tavırlarıyla insanları kendinden uzaklaştıracaksın. New York'ta öyle olmak zorundaydın. Burada olmak zorunda değilsin. Sana dürüst olacağımı söyledim, o yüzden bunu açıkça söyleyeyim. Benimle olan herhangi bir ilişki biraz disiplin gerektirecektir. Bunu yatak odasında tutmaya çalışırım, ama sen benimsin ve çevrendeki insanlara açıkça kaba davrandığını görürsem, muhtemelen poponu şaplaqlarım.

Bu sefer sadece yüzü kızarmadı. Bütün vücudu parlak pembeye döndü. Göz bebekleri büyüdü. Nefesi kesildi. "Bu saldırı olur."

Hayır, hiç korkmamıştı. "Sadece senin isteğin dışında yaparsam olur. Eğer sen benimsen, her türlü kuralımız olurdu.

böylece ikimiz de birbirimizi nasıl mutlu edeceğimizi bilirdik. Bunun hakkında konuşurduk. Beni durdurabilirdin, ama bunu istemezdin. Ben bunu sağlardım."

Sessizleşti ve Jesse, o gün için yeterince dürüst davrandığına karar verdi. Geri çekilip onun düşünmesine izin verme zamanı gelmişti. Ve Cade üzerinde çalışmaya gitme zamanı gelmişti. Ayağa kalktı ve ona küçük paketi uzattı. Adresinde sadece Bliss, Colorado'daki Gemma Wells yazıyordu. Yaşlı postacı, ona ve Cade'e onun kim olduğunu bilip bilmediklerini sormuştu. Jesse bu fırsatı kaçırmamıştı. Ve şimdi her şeyi bırakıp Gemma'nın bir sonraki hamleyi yapmasına izin verme zamanı gelmişti. Bu sinir bozucu olacaktı, ama onu zorlamayacaktı.

"Bunu bir düşün. Bu senin için. Posta dağıtıcısına, sana gelecek diğer postaları nereye göndereceğini söyledim. Daha fazla konuşmak istersen, gelip beni gör." Jesse uzaklaşmaya başladı. Kızaran bifteklerin lezzetli kokusunu alabiliyordu.

"*Bebeğim* ve sevgilim kelimelerini seviyorum. *Sevgilim* kelimesini sevdiğimi söyleyemezdim, ama senin söyleme şeklin hoşuma gidiyor. Sanırım aksanın yüzünden. Ve nedense, *bebeğim* kelimesi *bebeğim* kelimesinden daha tatlı geliyor. Ama *tatlım* değil. Annem bana *tatlım* der. Stella da öyle. *Tatlım kelimesi* bana beni beslemeye çalışan annemsi kadınları hatırlatıyor." Paketi sıkıca tutarak ayağa kalktı.

Artık kendini durdurmaya bile çalışmadı. Onu kucakladı, kollarıyla sardı ve kokusunu içine çekmeye başladı.

"Saçımın kokusunu mu alıyorsun?" diye sordu

Gemma. "Evet." Dürüstlük.

"Sen biraz sapık gibisin, değil mi?" diye gülerek söyledi. "Ve sana Tatlım dememeliydim."

Adam geri çekildi. "Hiç bilmiyorsun, bebeğim. Ve ben çok tatlı olabilirim. Sadece beni doğru havaya sokman lazım. İyi geceler."

Dönüp uzaklaştı, birkaç dakika öncesine göre daha umutlu d u .

Üçüncü Bölüm

Cade ızgaradan izliyordu. Jesse, kadınları güdme işine başlamıştı. Ciddi olarak ilgilendiği kadınlara böyle davranırdı.

Kahretsin, Jesse Gemma Wells'e aşık olup sonunda onu terk mi edecekti? O aptal değildi. Jesse son birkaç yıldır ciddi bir ilişkiye hazırды. Onları engelleyen Cade'di.

Jesse, Cade'in neden bir ilişki yaşamak istemediğini, yaşayamadığını asla anlayamazdı.

"Jesse yeni kıza ilgi duyuyor gibi görünüyor." Zane Hollister ızgarada pişirdiği bifteği çevirdi, gözleri Jesse'nin Gemma'ya sarıldığı yere kaydı. Gerçekten sarılıyordu. Sanki kadının her yerine sürtünüyordu.

"Öyle görünüyor." Cade etrafına bakındı. Buralarda bir yerlerde bira olması gerekmez miydi?

"Hmmm."

Bu ses hoşuna gitmedi. "Bu ne demek?" Zane omuz silkti.

"Sizin ikinizin, şey, ortak olduğunuzu sanıyordum."

Öyleydiler, ama Jesse onu körü körüne takip etmiyordu. Takip etseydi işler daha kolay olurdu. Jesse genellikle arka planda kalmayı tercih ediyordu, Cade'in günlük kararların çoğunu almasına izin veriyordu çünkü umursamıyordu, ama bir kez kararını verdiğinde, adam kıpırdamıyordu.

Jesse, Gemma Wells konusunda kararlı davranırsa ne yapacaktı? Son birkaç yıldır korktuğu kararı vermek zorunda kalacak mıydı? Gidip arkasına bakmayacak mıydı? Sonunda yalnız kalacak mıydı, her zaman olması gerektiğini bildiği gibi?

"Biz en iyi arkadaşız. Daha önce bir kadını paylaştık, ama bu her zaman böyle olacağı anlamına gelmez." Bir aileyi paylaşmayı hiç beklemiyordu. Jesse'nin karısını rahatsız eden, etrafında çok fazla dolaşan, üzgün bir en iyi arkadaş olacağını düşünmüştü. Sonra Bliss'e geldiler ve Jesse gerçek bir aile, paylaşılan bir eş ve ikisinin birlikte yetiştirdiği çocuklar hakkında konuşmaya başladı. *Kahretsin*. Bliss'i seviyordu, ama bu onu da korkutuyordu.

"Gemma'yı sevmiyor musun?"

Cade ona baktı. Jesse uzaklaşırken, Gemma elindeki paketi sıkıca tuttu. Onu hiç bu kadar yumuşak görmemişti, sarışın saçları verandanın ışığında neredeyse parlıyordu. Biraz zayıftı, sağlıklı bir şekilde değil, ama vücudunun her yerinde doğru yerlerde kıvrımları vardı. Eğer o, Cade ve Jesse'ye ait olsaydı, Cade onun için yemek pişirir, o tatlı kıvrımların dolmasını sağlardı.

Öyle düşünemezdi.

Ondan çok korkuyordu. Tam da onun tipi olan biriydi — işler kötü gittiğinde kalbini parçalayacak türden biriydi. "Onu tanımıyorum. Jesse gibi kendimi ortaya atmam."

Jesse yüzünde bir gülümsemeyle ona doğru yürüyordu. Gemma arkasını dönüp evinin içine kayboldu.

Zane bifteği denedi, ortasından hafifçe kesti. "Birkaç aydır buradasın ve kimseyle çıkmayı bile denemedin."

"Oh, denedim. Fark etmedin galiba, ama bu kasabada kadın-erkek oranı belirgin şekilde düşük." O ve Jesse aslında birkaç kadına ilgi duymuşlardı. Kasabaya geldiklerinde, şeker dükkanındaki çocuklar gibiydiler. Kasaba, kendilerine bakacak bir iki erkeğe ihtiyaçları olan çekici, tatlı kadınlarla doluydu.

Sorun, ilgilendikleri her kadının bir nedenden dolayı müsait olmamasıydı. Lucy Carson, ona aynı araba kazasında anne babasıyla birlikte ölen kız kardeşini hatırlatıyordu. Hope McLean onun ilgisini çekmişti, ama o James Glen ve Noah Bennett ile evliydi. Stella'nın restoranındaki garsonlardan biri olan Holly Lang'den hoşlanmıştı, ama Alexei Markov ile tek bir, son derece kafa karıştırıcı konuşma yaptıktan sonra aklını başına toplamaya karar vermişti

ve bu konuşmadan sonra, Rus'un kızından mı yoksa ızgarasından mı gözlerini ayırması gerektiğini bilememişti. Her halükarda, adam ciddi görünüyordu, bu yüzden ikisinden de uzak duruyordu. Ayrıca, doktorun sinirlendiğinde muayene sırasında ne kadar titiz olabileceğine dair bazı korkunç hikayeler duymuştu. Evet. Holly, onun gezgin gözlerinden güvendeydi.

Sonra şehre yeni bir kız geldi, bal sarısı saçları ve sallanan kalçalarıyla, ve o kız tam bir felaket çıktı. *Siktir*. Diğerlerinin yapamadığı şekilde onu etkiledi. Jesse, doğru miktarda psikopat olan kadınları severdi.

Gemma Wells gibi bir kadınla olan ilişkiler iki şekilde sonuçlanabilirdi. Ya onu sadece ateşli bir kaçamak olarak görür ya da onun vermek istediğinden çok daha fazlasını isterdi. İlki onu memnun eder ama Jesse'yi incitirdi, ikincisi ise hepsini incitirdi. Neden o? O zeki, hırslı, yaratıcı kadınları severdi ve onlar da onu bir Neandertal olarak görürlerdi.

Çıplak Göğüslü Maymun Adam. Evet, o buydu.

Kalıcı bir ilişkiye hazır, yerleşik bir partneri olması, biraz seks bulma arayışında ona çok yardımcı olmuştu. Kişisel ilanını görebiliyordu: Çıplak Göğüslü Maymun Adam, aşırı dominant partneriyle paylaşmak için inanılmaz derecede zeki bir eş arıyor. Yatak odasında ve küçük alanlarda üstte olmayı sevmeli, çünkü ikisi de iyi para kazanmıyor.

Evet, bu ilanla bir sürü ilgi görecekti.

"Yine somurtkan görünüyorsun." Jesse ona baktı, yüzünde bir kaş çatma vardı.

Harika. Artık Somurtkan Çıplak Göğüslü Maymun Adam olmuştu.

"Kararsız," dedi Zane. "Bunu yüzlerce kez gördüm. Ben de biraz yaptım."

Zane Hollister, Cade'in tanıdığı en mutlu adamlardan biriydi. Aynı zamanda alaycı bir piçti, ama her şeyi halletmiş bir adam gibi görünüyordu. "Callie ile evlenmek konusunda tereddüt ettin mi?"

Büyük adam, Callie ve Nate'in ikizleriyle oynarken, Cade'in tanımadığı iki kadınla konuşurken, gözleri yumuşadı. "O neredeyse mükemmel, biliyor musun? Onunla ilk tanıştığımda, kötü bir durumdaydım. Aptal bir pisliktim ve

kariyerimi ona tercih ettim. Arkadaşıma ona tercih ettim. İkinci kez, daha da kötü bir durumdaydım ve onun için kötü olduğumdan neredeyse emindim."

Cade gülümsediğini hissetti. Zane ve Callie'nin geçmişte sorunlar yaşamış olmasından dolayı mutlu olduğu için değil, bu durumun onu kolayca şok ettiği için. Hepsi mutlu görünüyordu. Harperlar, Stef ve Jen, hepsi. Ama her ailenin kendi sorunları vardı. Güçlü olanlar bunları aşıyordu. Onun ailesi hiç bu şansı bulamamıştı. O bunu sağlamıştı. Ailesi ölmüştü. Hepsi. "Onun için iyi olabileceğini ne zaman fark ettin?"

Sadece meraklıydı. O kimseye iyi gelmezdi, ama Hollister'ın bunu nasıl anladığını merak ediyordu.

Hollister'ın yaralı yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Kim demiş? O benim başıma gelen en güzel şey. Onun için yeterince iyi olmayabilirim, ama her gün elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum. Artık ikizlerim var ve en iyi baba da olmalıyım. Benim babam bile yoktu, ama sorumluluk almam gerekiyor, anlarsın ya. Nate'e güvenebilirim. Nate'in babası vardı. Konuyu konuşuyoruz. Nate'in babasının ne yapacağını düşünüp, tam tersini yapıyoruz."

Jesse güldü. "Sanırım bu dersi genç yaşta öğrendim. Babam bizi terk etti. Baba olmanın en önemli yanı, çocuğunun yanında olmaktır."

Cade midesinin bulandığını hissetti. Babası evi terk etmemişti. Babası mücadele etmişti. Babası, su onu alıp götürmeden önce, gözleri parlak ve boş bakışlara bürünmeden önce çok uğraşmıştı.

Bu görüntüyü zihninden silmeye çalıştı. Jesse çocuklar hakkında mı düşünüyordu? Cade de onları düşünüyordu, ama belirsiz, muğlak bir şekilde. Çocuklar uzak gelecekte olabilecek bir şeydi.

Ama neredeyse otuz yaşındaydı. Uzak gelecek şimdi gelmiş olabilir.

Geleceği düşünmekten hoşlanmıyordu. Bugün sahip olduğu tek şeydi.

Bunu uzun zaman önce öğrenmişti. Ebeveynler, çocuklarını sevseler bile, her zaman beyzbol maçlarına ve okul oyunlarına gelmezlerdi. Bazen ebeveynler kapıdan çıkıp geri dönmezlerdi. Bazen çocuklar kapıdan çıkıp, sevdikleri ve geride bıraktıkları kişilerin sonsuza dek gittiğini fark ederlerdi.

Hazır değildi. Gemma ne kadar güzel olursa olsun, onu ne kadar etkilesin, ona bir şans vermek istemiyordu. İlk kez, belki de asla hazır olamayacağını kabul etmek zorundaydı. İçinde kırılmış bir şey olabilir. Jesse'yi bir destek olarak kullanmıştı. Jesse yoluna devam etmek istiyorsa, onun için iyi olurdu. Zaten uzun vadede yürümezdi.

Çevresi çalışan üçlü ilişkilerle çevriliydi, ama bunun kendisi için işe yarayacağını düşünmüyordu. Bazı sorunları olabilir. Ve bunları görmesini sağlayan Gemma Wells'i lanetliyordu.

O iyiydi. Mutluydu. Yerleşmişti, ama hayır, şimdi Gemma onu düşünmeye zorluyordu.

"Onun nesi var?" diye sordu Zane.

Jesse biraların saklandığı yeri bulmuştu. Kısa bir yudum aldı, yüzündeki sırıtışını koruyarak. "Bu onun düşünme yüzü. Endişelenme. Çok uzun sürmez. Cade sorunlarını mümkün olduğunca derinlere gömmek ister. Arada sırada onlarla yüzleşmek zorunda kalır ve bu da onun aldığı ifade olur."

En iyi arkadaşına orta parmağını gösterdi ve bu lanet partiden bıktığına karar verdi. Arabaya doğru yürüdü.

Jesse'nin inlediğini duydu ve onu takip etmeye başladı. "Üzgünüm."

"Hayır, değilsin." Üzgün değildi ve yanılmıyordu da.

"Bunu böyle ortaya attığım için üzgünüm. Arkadaşlar arasında olduğumuzu hissettim ve seni biraz takılıyordum. Tamam, çok takılıyordum."

Jesse'ye döndü. Cade geçmişinden kaçıyor olabilir, ama Jesse onların geleceğini fazlasıyla abartıyordu. "Onunla birlikte olduğunu görmedim mi sanıyorsun? Ne yapıyorsun? O eğlence kızı değil. Ciddi bir ilişkiye girecek ve bunu çabucak yapacak. Senin ne iş yaptığını öğrendiğinde ne olacak?"

Jesse gözlerini devirdi. "Dünyadaki her kadın erkeği sadece bir penis ve maaş çekinden ibaret görmez. Ayrıca, o da pek iyi bir parti değil. Harika bir işi yok."

Ve bu sonsuza kadar sürmeyecekti. O diplomayı boşa harcamayacaktı. En azından uzun süreliğine. Kışı annesiyle birlikte Bliss'te geçirecekti, ama bahar geldiğinde, büyük bir şehirde, yüksek mevkili bir kariyere sahip olacaktı.

Şirketinin partilerine iki tamirciyle kol kola gitmeyecekti. "Gidecek. Buradan ayrılacak."

"Belki kalmasını sağlayabiliriz."

"Tanrım, bu çok naif. Böyle bir şey olmayacak." Bu konuyu açmaktan nefret ediyordu. Arkadaşının umutlarını yıkan pislik olmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu. "Bizim için burada kalmayacak. O kadın, gençlik yıllarının büyük bir bölümünü hapiste geçirdiğini öğrendiğinde ne düşünecek?"

Jesse'nin yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. "Daha iyi bir avukat tutmam gerektiğini düşünecek. Bu konuda oldukça kızgındı, ama beni hor gördüğü için değil. Cezanın aşırı olduğunu düşünüyordu. Ben de öyle düşünüyorum."

"Ona söyledin mi?" Onunla sadece birkaç saat önce tanışmıştı.

Jesse bir adım öne çıktı. "Evet, yaptım. Ondan hoşlanıyorum. Bütün pislikleri ortadan kaldırmayı tercih ederim. Dürüst olmak daha iyidir. Git kapısını çal ve onunla konuş. Mavi yakalı erkekler hakkında ne düşündüğünü açıkça sor. Ona daha önce incindiğini ve bunu tekrar yaşamak istemediğini söyle. Sadece onunla konuş. Saçmalama. Ve o soruları kaçınmaya çalıştığında, onu alt et."

Vay canına. "Onunla disiplin meselesine mi girdin? Lanet olsun, ona çıkma bile teklif etmedin. Yoksa ettin mi? Bu gidişle nişan haftaya bir ara gerçekleşecek."

Jesse'nin tüm vücudu gerildi. "Ona karşı dürüst oldum. Evlenme teklif etmedim. Uyumlu olup olmadığımızı bile bilmiyorum, ama denemek istiyorum. Yoruldum Cade. Sürekli hareket halinde olmaktan yoruldum. On sekiz yaşına girdiğimizden beri çingene gibi yaşıyoruz."

"Yapmamız gereken bir iş vardı." Bundan utanmayacaktı.

"Hayır, anlıyorum. Ben daha öncesinden bahsediyorum. Her zaman yeni bir şeyler bulmak için yoluna devam etmek. Bir sonraki kasaba, bir sonraki parti, bir sonraki kadın. Ben yerleşmek istiyorum."

Jesse böyleydi, acımasızca dürüst, bu lanet olasıca acı verse bile. "Ve o aradığın kadın mı?"

Jesse'nin hayal kırıklığı dalgalar halinde yayılıyordu. "Denemeden nasıl bileceğiz? Denemek istediğimden başka bir şey söylemiyorum."

Cade denemedi. Denemedi işte. Kız güzel ve biraz deliydi ve Cade'i çok korkutuyordu. "O zaman denemelisin. Ona çıkma teklif etmelisin."

Ayrı ayrı bir kadınla çıkmayalı yıllar olmuştu, ama belki de zamanı gelmişti. Arkadaşını engellemeye ne hakkı vardı ki? Jesse onun her koşulda yanında olan arkadaşıydı. On beş yıl önce tanıştıkları günden beri öyleydi. Jesse, bazen içgüdüğü onu liderlik etmeye yönelse bile, onu takip etmişti.

"Sen olmadan onunla çıkmak istemiyorum," dedi Jesse, duygusal durumunu açıkça kontrol etmeye çalışarak. "Ama çıkacağım. Bir hafta düşünmek için vaktin var. Onu biraz tanıyacağım. Resmi bir şey değil. Benimle birlikte çalışabilir ya da düşünmeye devam edebilirsin. Eğer denemeye bile cesaret edemezsen, ona kendim çıkma teklif edeceğim."

Jesse'nin bir kadınla birlikte olmasını izleme fikri, tuhaf bir kıskançlık uyandırdı. Jesse'nin işe yarayabilecek bir şey bulduğu için kıskançlık duyacaktı. Arkadaşını elinden aldığı için Gemma'yı kıskançlık duyacaktı.

Tanrım, düşünmesi gerekiyordu. İlk tepkisi Jesse'ye hemen ona çıkma teklif etmesini söylemek olmuştu, ama belki de Jesse'ye zaman tanımak adil olurdu. "Tamam. Bir hafta."

Ama yine de arkasını dönüp partiden uzaklaştı. Düşünecekse, şimdi başlaması daha iyi olurdu.

* * *

Gemma onları izledi. Elinde değildi. Gözetleyen birine dönüşmüştü.

Jesse ve Çıplak Göğüslü Maymun... Cade... bir tür tartışma yaşıyor gibiydiler. Neredeyse kesin olarak onun yüzünden. Cade ilgilenmiyordu. Bu çok açıktı. Ona tahammül edemiyordu. Bazı erkekler, hatta birçok erkek üzerinde böyle bir etkisi vardı. Neden onun sorunlu olduğunu düşündüğünü bilmek isterdi. Ne tür söylentiler dolaşıyordu?

Tek bir hızlı vuruşla kabininin kapısı açıldı. Naomi içeri girdi, kapıdan içeriye bakarak. "Benden bir şey saklıyorsun. Sarılmakta olduğun seksi kovboy kimdi?"

Geriye bakmadı. Naomi'nin meraklı tavırlarına alışmıştı. Neredeyse rahatlatıcıydı. "O bir kovboy değil. Sapık bir tamirci. Ve eski bir mahkum. Bir nevi."

Naomi ona yanaştı, omuzları birbirine değiyordu, Jesse ve Cade'in durup konuştuğu yere bakıyordu. Jesse'nin elinde bir bira vardı. İkisi de çok yakışıklıydı. Cade erkek manken gibi görünüyordu, mükemmel, elmacık kemikleri belirgin ve klasik bir yakışıklılık. Jesse ise kötü çocuğun vücut bulmuş haliydi. Eminim birkaç dövmesi vardır. Kahretsin, onları görmek isterdim.

Zane Hollister ikisinin arasında durmuş, bir tenis maçı izler gibi onları seyrediyordu.

"Birisi nasıl 'bir nevi' eski mahkum olabilir?" diye sordu Naomi.

Cade kaşlarını çatmış, ince vücudu gerginlikle gerilmişti. Jesse'nin omuzları yukarı aşağı hareket ediyordu. Onun yüzünü görebilmeyi diledi. "Çocuk hapishanesi."

Naomi burun kıvrırdı. "Bebek suçlu. Geri dönmediyse, sayılmaz. İkisi de çok yakışıklı. Sence ne konuşuyorlar?"

Tahmin edebilirdi. "Cade, 'Neden o çılgın şehirli kızla çıkmak istiyorsun?' diyor. Jesse de, 'Çünkü o güzel ve bana kötü davrandığında kışına şaplak atmak istiyorum' diyor. Sonra Cade, 'Şaplak atacak güzel bir kız bulalım' diyor. Jesse de, 'Güzel kızların hepsi kapıldı. Bu sürtükle kalakaldık' diyor. Bilmiyorum. Sürtük dememiş olabilir."

Naomi güldü. "Poponu mu tokatlayayım? Dalga mı geçiyorsun?"

"Hayır. Kaba davrandığımda kışımı tokatlayacağını söyledin." Ve tüm vücudu tam alarm durumuna geçti, o anda hemen başlamasını dileyerek. Kahretsin. Çok fazla erotik roman okumuştun. Bu onun tek gizli zevkiydi. Aşırı alfa erkeklere deli oluyordu, ama bunların fantezi olduğunu biliyordu. Seks hayatlarını canlandırmak için Patrick'le rol yapmaya hazır, ama bu muhteşem bir şekilde ters gitmişti.

Naomi, Gemma'nın kalçasına kendi kalçasıyla çarptı. "Hmmm. Bu her şeyi açıklıyor. Eğer nezaketsiz davranışlara kış tokatlamakla karşılık veriyorsa, sen onun hayalindeki kadın olacaksın. Kışını tokatlamayı hiç bırakmayabilir."

Gemma, Naomi'ye doğru biraz homurdandı. "Sanki sen bilirsin de. Oh, lanet olsun. Bu hiç iyi değil."

Cade, Jesse'den uzaklaşarak yüzünde bir öfke maskesi ile yürüdü. Evet, mutlu değildi. Hiç de değil. Çok kızgındı. Yüzündeki o ifadeye ne sebep olmuştu? Jesse, birasını sıkıca tutarak onu takip etti. Onun birayı sevdiğini hatırlaması gerekecekti. Belki de o geldiğinde hazır olması için biraz bira almalıydı.

Kahretsin. Hiçbir şeyi hatırlamasına gerek yoktu çünkü onun saçmalıklarına kanmamıştı. Hepsi rol yapmaktı. Kimse o kadar dürüst olamazdı. Ve başka bir erkeği memnun etmeyi düşünmeye bile başlamayacaktı. Patrick'in hayatını mükemmele yakın hale getirmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı ve o da onu kullanmıştı. Bunu bir daha yapmayacaktı.

Naomi pencereden döndü. "O ikisinin arasında ne olduğunu bilmiyorum. Durum iyi görünmüyor. İsimleri var mı?"

Gemma kendini zorla uzaklaştırdı. Bunu yapmak istemiyordu. Muhtemelen onları artık göremeyeceği ana kadar izleyecekti. Ama en iyisi böyledi. Kimseyle ilişki kurmasına gerek yoktu. Gerçekten istese bile.

Ona şaplak atmaktan bahsetmişti. Kelimeleri kullanmamıştı, ama temelde onu domine etmek istediğini ima etmişti. Bu konuyu okumuştı. Düşünmüştü. Biraz hayal etmişti. Açıkçası bunu istemiyordu. Bu sadece bir fanteziydi ve fanteziler yaşanmak için değildir. Bu yolun sonunda hayal kırıklığı vardır.

Ama o kendinden emin görünüyordu. Gerçekten şok edici bir andı. Eğer çizgiyi aşarsa ona şaplak atacağını söylediğinde, tüm vücudu tepki vermişti, ve bu kötü bir tepki değildi. Bu ilişkinin ne anlama geleceğini merak etmişti. Ona güvenebilir miydi? Ona tüm sorunlarını anlatıp, çözüm bulmasına yardım etmesini bekleyebilir miydi? Beyninde milyonlarca düşünce dolaşıyordu. Bazen tek bir şeye konsantre olmak zor oluyordu. Zorlanıyordu, ama pes etmiyordu. Ve biri onu kontrol ederse daha kolay olurdu. Spor salonu gibiydi. Sorumluluk alması gerekiyordu. Ama kimse onun saçmalıklarını çekecek kadar umursamıyordu.

Ve ilgilenmemeleri de normaldi. Kendisinin başa çıkılması zor biri olduğunu biliyordu. Odaklanmak anahtardı. "Beni kucaklayan kişi Jesse McCann ve

biraz sapık gibi görünüyor. Kaçan adam ise eskiden Çıplak Göğüslü Maymun Adam olarak bilinen adam. Gerçek adı Cade. Sinclair, sanırım. Görünüşe göre çıplak olmayı seviyor. Hem de çok. Burası tuhaf bir yer."

Naomi sıırttı. "Burası harika. Yani bir nudist ve bir Dom tarafından takip ediliyorsun?"

"Onun bir Dom olup olmadığını bilmiyorum. Aslında bu konuya girmedik."

"Dom gibi görünüyorsa ve Dom gibi konuşuyorsa, o zaman Dom'dur ve o adam çıplakken çok yakışıklı olur. Aslında ikisi de." Naomi iç geçirdi. "Hâlâ eski sevgilini unutamadın mı?"

Bu düşünceye güldü. Patrick'i Christina ile yakaladıktan yaklaşık iki saniye sonra onu unutmuştu. Unutamadığı şey ise kariyerini kaybetmesiydi. "Hiç de değil. Onunla evlenmek istediğime bile inanamıyorum."

"Neden evlendin?" Naomi'nin muhteşem kahverengi gözleri bir anda gülmekten hesaplamaya geçti ve Gemma, hemşirenin ne kadar zeki olduğunu hatırladı.

Jesse'nin dürüstlüğü onu cesaretlendirdi. Bugün başına gelen onca şeyin içinde, onun açık sözlülüğü en çok etkileyen şeydi. "O güvenli bir seçimdi."

Naomi iç geçirdi ve küçük masasına doğru yürüdü, masanın üzerindeki kutuya baktı. "Bu pek romantik gelmiyor."

Öyle değildi. "Bunu daha çok bir birleşme olarak düşün. Patrick ve ben aynı şeyleri istiyorduk. Aynı dünyayı anlıyorduk. Birbirimizden nefret etmiyorduk." Seks sıkıcıydı, ama bunun kendi hatası olmadığından tam olarak emin değildi. Christina aynı sorunu yaşamamıştı. Jesse ve Cade'den ve onların gülünç derecede ateşli cinselliklerinden uzak durmak için bir neden daha. "Kolay bir ilişkiydi. Tabii, onun aldatan, iş çalan bir sinsi olması dışında. Onun dışında, neredeyse tamamen kontrol bendeydi."

Naomi titredi. "Kulağa korkunç geliyor. Neden böyle bir şey yaptın?"

Kendine bu soruyu milyonlarca kez sormuştu ve tek bir cevap bulabilmişti. "Çünkü aşk diye bir şey gerçek değil."

"Annen buna katılmayacaktır."

Öyle yapardı. Annesi ona babasını ne kadar sevdiğini anlatırdı, ama şimdi Gemma'nın görebildiği tek şey, annesinin ne kadar acı çektiği idi. "O öldüğünde ben küçüktüm. En çok ne kadar korkunç olduğunu hatırlıyorum. Hastaneye yatana kadar kanser olduğunu bilmiyorduk. Soğuk algınlığı olduğunu sanıyorduk. Belki zatürre. Sonra bize dördüncü evre akciğer kanseri olduğunu söylediler. Onun ölümünü izledim. Onun ölümünü izlemesini izledim. Aşkta harika bir şey görmüyorum."

Naomi'nin gözleri yaşlarla doldu ve Gemma'nın yanına yürüdü. "O zaman yeterince dikkatli bakmamışsın, tatlım. O adamla evlenmediğine sevindim. Bu bir hata olurdu."

Kesinlikle haklısın. "Özellikle de o sırada Christina Big Tits ile yatıyordu." Gemma bir mektup açacağı çıkardı. En azından paketi açmalıydı. Jesse onu onun için getirmişti. Ya gerçekten ondan geliyorsa? Kalbi hızla çarpmaya başladı. Uzak durmak için başka bir iyi neden. Aşk konusunda ciddi idi. Aşkı istemiyordu. Ama o çok cazipti. Çıplak göğüslü maymun adam da öyle. Lanet olsun. "Patrick ve ben aynı dünyada yaşıyorduk."

Naomi oturdu. "Anladığım kadarıyla senin dünyanın dar. Ve pek de hoş değil. Neden partiye katılmıyorsun?"

Çünkü o insanlar bebekleri, mutlu hayatları ve küçük kasaba dünyalarıyla onu çok korkutuyorlardı. Herkes herkesi tanıyordu. Herkes herkesi kabul ediyor gibiydi. Bu bir görünüşten ibaretti. O aptal değildi. Yüzeyi kazırsa, muhtemelen Callie'nin Rachel Harper'dan nefret ettiğini ve kasabanın yarısıyla ilişkisi olduğunu, tatlı yüzlü Nell'in ise aslında korkunç bir insan olduğunu öğrenirdi. En azından Max Harper pislikliği konusunda dürüsttü. "Onlarla hiçbir ortak yanım yok."

"Harvard'da kendine yalan söyleme dersi mi verdiler?" Bu retorik bir soruydu, çünkü cevap beklemedi. Naomi paketi kaldırıp inceledi. "Burada olduğunu kim biliyor?"

"Yeniden gönderim adresi bıraktım, ama o da annemin Chicago'daki adresiydi." Paket sıkıca kapatılmış görünüyordu. Gemma bandı kesmeye başladı. "Muhtemelen eski iş yerimden birinden gelmiştir. Beni kolayca bulabilirlerdi. Masamı temizleme fırsatım olmadı. Christina Big Tits suç duyurusunda bulunduktan sonra beni kovdular ve binaya girmeme izin vermediler."

Naomi, otuz beş yaşını geçmemişti ama annelik tavırlarını çok iyi sergiliyordu. "Sanırım bu onun gerçek soyadı değil."

Birisi paketin kapalı kalması konusunda çok ciddi idi. Her şey kalın bantla sarılmıştı. "Fake Tits olabilir. Emin değilim."

Naomi öne eğildi, koyu renkli gözleri şefkatle bakıyordu. "Kendinin etrafına ördüğün bu duvarın bir gün yıkılması gerekeceğini biliyorsun."

"Nedenini anlamıyorum." Bir tarafını çözdü ve diğer tarafına geçti. O duvarları inşa etmek için çok çalışmıştı. Onları yıkmak zamanını boşa harcamak olurdu.

"Çünkü yıkmazsan asla mutluluğu bulamazsın." "Mutluluk abartılıyor. Anneme sor." Annesi

mutlu sonlara inanmamasının nedeni buydu. Annesi kocasını seçerken her şeyi doğru yapmıştı. Ama kocası yine de ölmüştü. Annesi için sonsuzluk yoktu. Mutluluk yoktu. Sadece acı veren bir hüznün ve doldurulamayacak bir boşluk vardı.

"Tatlım, annene sormalısın. Bence hayatında hiçbir şeyi değiştirmezdi. Senin için endişeleniyor. Ben de öyle."

Sonunda kutuyu açtı, ama içinde sadece bir kat plastik vardı. Ofiste ne bırakmıştı? Fotoğraf yoktu. Hiç fotoğrafı yoktu. Pahalı çerçeveli diplomaları Chicago'ya göndermişlerdi ve şimdi mutfak tezgahındaki bir kutunun içinde duruyorlardı. Sakladığı tüm ofis malzemelerini de gönderirler miydi? "Aşk hayatım için endişelenme. Kariyerim için endişelen. Tek bir geri dönüş bile almadım."

Naomi kemik peşinde bir köpek gibiydi. "Jesse iyi bir adama benziyordu. Neden kalıp onunla konuşmadın?"

"Çünkü kalbimin parçalanmasını istemiyorum." Plastiği geri çekti ve biraz öğürdü. *Kahretsin*. Onu masasında bırakmamıştı. "Görünüşe göre başka birinin kalbi parçalanmış."

Omurgasında bir gerginlik hissetti. Kutuda kan yoktu, sadece cerrahi olarak çıkarılmış bir organ vardı, kesiklerin düzgünlüğünden

Birisi ona bir mesaj göndermişti. Bir kalp. Ölü ve hareketsiz. Yararsız bir şey, biraz da kendisi gibi.

Naomi burnunu eliyle kapattı ve kahverengimsi gri kalbin bulunduğu kutunun içine baktı. Başka bir şey yoktu. Sadece bir kalp. "Tamam, öğrenç. Hemen dönerim."

"Annemi çağırma." Naomi'yi kapıya kadar takip etti. "Kimseyi çağırmana gerek yok. Bu bir şaka."

Naomi başını salladı. "Bu bir tehdit. Sakin ol. Dikkatli davranacağım."

Naomi verandadan çıktı ve Nate Wright'a doğru gitti. Nate, bebeğini kucaklayarak ona el salladı. Naomi, şerife gizlice bir şey fısıldayınca, Gemma kaşlarını çatı. Şerif, oğlunu birine verip Gemma'nın kulübesine doğru yürümeye başladı. Sanki sonar gibi işitme yeteneği varmış gibi, Cam Briggs de canlandı ve onları takip etmeye başladı. Parti devam ediyordu, ama iki kanun adamı Gemma'ya odaklanmıştı.

Nate, merdivenleri çıkarken yüzünde sert bir ifadeyle ona baktı. "Cidden mi? Bu işe başlayalı yirmi dört saat bile olmadı ve bir deli mi buldun?"

Gemma omuz silkti. Kabul etmekten nefret ediyordu, ama Nate'in bunu bilse daha iyi hissedecekti. O bir kalpti. Lanet olası bir kalp. Korkusunu derinlere gömdü. Göstermenin bir faydası olmazdı. "Onları nasıl seçeceğini iyi biliyorsun, patron."

Cam gülümsedi, gömleğinin düğmeleri açıldı ve bronzlaşmış teni görünüyordu. "Heyecanlıyım. Hope eski sevgilisini öldürdüğünden beri burası çok sıkıcıydı. Elimizde ne var? Ürkütücü bir mektup mu? Sesli mesaj tehditleri mi?"

Nate kutuya baktı. "Kutuda bir kalp."

Cam, o pislik, gerçekten yumruğunu havaya kaldırdı. "Harika. Kimi kızdırdın, Gemma?"

Dürüstlük. Günün kelimesiydi. "Benimle tanışan hemen hemen herkes."

Nate Naomi'ye döndü. "Sen hemşiresin, değil mi? Caleb'e bir baktırırım, ama senin de fikrini almak isterim. Bu şey insan mı?"

Naomi, Gemma'nın hediyesine bir kez daha baktı. "İnsan kalbi için çok küçük. Sanırım bu bir köpek kalbi."

"Biri bir köpeği mi öldürdü?" Bu korkunçtu. Tatlı bir köpek yavrusu, bir pislik onu korkutmak için öldürülmüş müydü?

"İnsan olsaydı sorun olmaz mıydı?" diye sordu Cam.

"Hayır. Hiçbirini kabul etmiyorum, ama çoğu insandan daha çok köpekleri seviyorum." Köpekler onu aldatmaz ve onun işinin övgüsünü kendine mal etmezdi. Belki de bir köpek almalıydı. New York'ta hiç köpek sahibi olamamıştı.

Naomi başını salladı. "Muhtemelen bir kadavra kalbi. Domuz kalbi de olabilir. Bunları oldukça kolay satın alabilirsin. Ya da çoğu eğitim hastanelerinden gizlice çıkarabilirsin. Korunmuş. Formaldehit. İğrenç. Bu yüzden araştırma alanına girmedim. Kokuyu nefret ediyorum. Kim sana bir kutuda kalp gönderir ki?"

"Bilmiyorum." Aniden yorgun hissetti. İşinden ayrılmak zorunda kalmıştı, ama iş onu Bliss'e kadar takip etmiş gibi görünüyordu. Arkasını döndü. Sert kız tavrını sürdürmek istiyordu, ama ona bakmak zorunda değildi. "Çalıştığım davaların bir listesini yapacağım. Bazılarında baş avukat ya da yardımcı avukat olarak görev aldım, ama neredeyse her zaman müvekkillerle ya da karşı tarafla yüz yüze görüştüm. Bazıları çok kızgındı." Yalvarmaktan nefret ediyordu, ama buna ihtiyaç duyuyordu. "Lütfen bunu gizli tutabilir miyiz? Sadece cadaloz olmak istiyorum, postayla kalpler alan cadaloz olmak değil."

"Caleb ile konuşmam lazım, ama o bu konuyu açmayacak." Nate cebinden bir çift lateks eldiven çıkardı. Gemma, onun işini ne kadar sevdiğini ancak tahmin edebiliyordu. "Bunu sana kim verdi?"

Kahretsin. Onu bu işe karıştırmak istemiyordu.

"McCann. Onunla birlikte yürüdüğünü gördüm." Cameron Briggs çok dikkatli biriydi.

"Postacı, Uzun Saçlı Roger'a bunun hakkında soru soruyordu." O adama Uzun Saçlı Roger mı demişti?

Nate ve Cam uzun uzun birbirlerine baktılar.

"O yapmadı," diye ısrar etti Gemma. "Nereden gönderildiğini kontrol ettin mi?"

"St. Louis'den gönderilmiş gibi görünüyor. Ama bu bir şey ifade etmez," diye cevapladı Nate, kutuyu dikkatlice bantlamaya başlarken.

paketleme malzemelerinin hepsinin hazır olduğundan emin oldu. "Ve Jesse McCann'ın bununla bir ilgisi olduğunu söylemedim."

"Ama öyle düşündün." Aralarında geçen bakışları görmüştü.

Cam sözü devrildi. "Jesse buraya yeni geldi. Ve kanunla başı belaya girmiş."

Gemma yumruklarını sıkıldığını hissetti. "On sekiz yaşına bastığı anda bu kayıt silindi. Bu suçlamayı ona karşı kullanman kesinlikle kabul edilemez."

"Hey, avukat bey." Cam kendini savunmak için ellerini kaldırdı. "Onu herhangi bir şeyle suçladığımı söylemedim. Sadece sabıka kaydı olduğunu ve kutuyu sana getirdiğini söyledim. Bunu araştırmam gerekiyor. Yasal kayıtlara gelince, suçlamalar silinmiş. Ben sadece kolayca ulaşılabilen bilgileri kontrol etmekten daha titizimdir."

Bu onu şaşırttı. "Sen bir hacker mısın?"

Büyük sarışın şerif yardımcısı ona başparmağını kaldırdı. "Hacker, profilci, eski FBI ajanı, şimdi de küçük bir kasabanın şerif yardımcısı."

Onu FBI ajanı olarak tanımlayamazdı. Çok rahat, çok mutlu biriydi. "Hâlâ onun yaptığını düşünmüyorum."

Nate kapıya doğru yöneldi. "Ben de öyle düşünüyorum, ama araştıracağım. Ve sen onu savunmaya çok hazır görünüyorsun. Aranızda bir şey mi var?"

Hayır. Sadece, harekete geçmeye niyeti olmayan bir sürü ateşli düşünce vardı. "Hayır."

Nate şüpheyile gözlerini kısarak baktı. "Çünkü eğer bir ilişkiniz varsa, o bunu kendi başına öğrenmeden önce ona söylemelisin. Şimdilik kimseye söylemeyeceğim, ama bu tür şeyler bir şekilde ortaya çıkar. Buradaki erkekler, kadınlarının kendilerinden bir şeyler saklamasından hoşlanmazlar."

Gemma gözlerini devirdi. "Ben onun kadını değilim. Hadi ama Şerif. Hangi yüzyılda yaşıyoruz sence? Çıkıyor olsak bile, bu benim sorunum olurdu ve bunu gizli tutmak isterdim."

"Sen bilirsin. Ona soracağım, ama kimseye söylemeyeceğim." Nate döndü ve Cam'e kendisiyle gelmesini işaret etti. "İyi geceler, hanımefendi."

Cam patronunun sırtına bir şaplak attı. "O kadın dayağı yiyecek. Jesse'nin öyle bir tip olduğunu duydum."

Naomi başını salladı. "Lanet olsun, buradaki erkekler çok yakışıklı. Ve sen de şaplak yiyebilirsin, şanslı kız. Ama cidden, bir düşün. O adamı tanımıyorsun. Jesse McCann hoş görünebilir, ama görünüş her şey değildir. En tatlı yüzlü adam bile bir anda sana sırtını dönebilir. Dikkatli ol, tamam mı? Dışarı çıkacağım, yoksa annen sorular sormaya başlayacak. Kapılarını kilitle. Daha da iyisi, gel bizimle kal."

Kiralık, geçici evinden kovulmayacaktı. "Ben iyiyim. Silahım yok ama çantam başka silahlarla dolu. Bu, birinin beni korkutmaya çalıştığı ilk sefer değil. Son sefer de olmayacak. Şimdi git. Cep telefonum şarjlı ve şerif ile yardımcısı yolun hemen aşağısında oturuyor. Ben iyiyim."

Naomi ona sarıldı ve gitti.

Ama o iyi değildi. Korkmuştu, ama aynı zamanda yalnızdı, bu yüzden kendini toparlamak zorundaydı.

Jesse'nin karanlık bir tarafı olup olmadığını merak ederek uykuya daldı. Ya da Cade, bir kadına uzak durması için mesaj gönderecek türden bir adam mıydı?

Dördüncü Bölüm

Gemma, kırmızı saçlı doktorun önceki gün verdiği hediyeği incelerken ona bakıyordu. Bliss Clinic'in laboratuvarında duruyordu. Burası, dönüştürülmüş bir depodan fazlası değildi, ama Dr. Caleb Burke'ün kullandığı ekipmanlar oldukça kaliteli görünüyordu. Mikroskoptan, kalpten aldığı bir doku parçasını inceliyordu.

Sonuç olarak, işteki ilk gününü böyle geçireceğini hiç düşünmemişti.

"Dün gece bir hemşireye baktırdık." Nate, EBOLA CURE yazılı bir kabın yanındaki tezgaha yaslandı. "Naomi de oradaydı. O, bunun insan kaynaklı olmadığını düşünüyor."

Ebola denen bir şeye bu kadar yakın durmaları doğru muydu? "Şey, bunun için gerçek bir tedavi olduğunu bilmiyordum."

Caleb başını kaldırdı ve ona bir bakış attıktan sonra omuz silkti ve mikroskobuna geri döndü. "SweeTarts. Cassidy Meyer onları seviyor. Ona nane şekeri vermeye çalıştığımda almadı. Görünüşe göre winter green aroması uzaylılar için bir tuzak. Şimdi, onun deyişiyle Ebola'ya yakalandığında, SweeTarts galip gelecek."

Gemma Nate'e baktı. "Kasabada kanamalı ateşi olan biri mi var?"

Daha fazla endişelenmeleri gerekmez mi? Buranın sakin bir yer olduğunu anlıyordu, ama lanet olsun.

Nate elini salladı. "Cassidy'nin her zaman bir sorunu vardır. Bliss'te dediğimiz gibi, o bir karakter. Doktor her zaman onu muayene eder ve sakinleştirmek için bir şeyler verir."

"Yani o deli."

Doc başını kaldırdı, gözlerinde bir parıltı vardı. "Bana deliliğin tanımını yapmak ister misin? Çünkü hepimizin kendi çapında deli olduğunu keşfettim. Cassidy'ye bir kriz geçirdiğinde şeker verebilirim ya da bir sürü ilaç verebilirim, ama bu onun bizden farklı olduğu gerçeğini değiştirmez. O mutlu ve sağlıklı, hipokondriyak olması kimin umurunda?"

Doc istediğinde soğuk davranabilirdi. Elleri havada, o kavgadan vazgeçti. "Bir sürü hastalığı varmış gibi davranmak istiyorsa benim için sorun yok. Kötü bir randevudan kurtulmak için birçok erkeğe şiddetli ishalim olduğunu söyledim."

Nate burnunu çektirdi. "Ne düşünüyorsun, Doktor? Hemşire haklı mıydı?"

"Kesinlikle bir kadavra kalbi. Domuz kalbi olduğunu söyleyebilirim. Doğru bağlantılarınız varsa, tıbbi malzeme tedarikçilerinden temin edebileceğiniz bir şey ve bunları bulmak da zor değil. Tek ihtiyacınız olan biraz para." Ona döndü. "İyi haber, domuz zaten ölmüştü. Kötü haber ise, biri size bir mesaj göndermeye çalışıyor ve bu iyi bir mesaj değil. Genellikle, herhangi bir türden bir vücut parçası size isimsiz olarak gönderildiğinde, bu, birini kızdırdığınız anlamına gelir," dedi doktor.

"Bu konuda çok deneyimin var, değil mi?" Beyninde dakikada yüzlerce düşünce dolaşmasına rağmen bu soruyu sormak zorundaydı. Bütün gece böyle devam etmişti.

"Kesinlikle," diye onayladı doktor. "Ama çoğunlukla vücut salgılarıydı."

"Postayla bir sürü bok gönderilmiş," diye açıkladı Nate. "Ama o zamanlar tam bir pislikti."

"Hayır, birkaç gün önce biri kliniğin kapısına büyük bir yük bırakmış. Max olduğundan eminim çünkü yıllık muayenesi geçen haftaydı." Doktor omuz silkti. "Onunla aşırı titiz davrandığımı itiraf edeceğim. Utanç verici bir rektal muayeneyi hak eden biri varsa, o da Max'tir. Sonuçta, yüzde doksanı pislik."

Nate buna burun kıvırdı. "Sanırım kimse sana karşı çıkmaz ve hepimiz Quigley'in sıçabileceğini biliyoruz. Ama bunların hiçbirisi yeni ofis müdürümün takipçisi sorununu çözmiyor."

Kadın iç geçirdi. "Onun bir takipçi olduğunu bilmiyoruz."

"Sana kalp gönderenin seni seven biri olduğunu mu düşünüyorsun?"
Doc Ebola tedavisi kutusunu işaret etti. "SweeTart ister misin?"

Gözlerini devirdi. "Tamam. Benden memnun olmayan biri. Bu çok fazla insan olabilir. New York'ta avukatlık yapıyordum. Herkes benden nefret ediyor."

"Daha net olman gerekiyor," diye ısrar etti Nate. "Kim sana kalp gönderir ki?" diye sordu Doc.

Deli biri. Sadece deli biri lanet bir kalp gönderir.
Ya da çok özel bir mesaj vermek isteyen biri.

Nate, Doc'un söylediklerini anlamış gibiydi. "Tıp ile ilgili davalarda çalıştın mı? Sen bir avukattın. İnsanları dava ettin ya da dava edilen şirketleri savundun. Bunların bazıları ilaçlarla ilgili olmalı, değil mi?"

"Birkaç tane." Önceki gece bir liste hazırlamıştı. "Muhtemelen beni korkutmaktan çekinmeyecek yarım düzine kişinin adını verebilirim, ama beni öldürmenin bir yolunu bulacağını açıkça söyleyen tek bir kişi var."

Nate'in gözlerinin üstündeki tek kaşı kalktı ve kadının, daha sonra çocuklarına kullanacağı "aptal ne dedi" bakışını mükemmelleştirdiğinden emindi. "Bunu şimdiye kadar söylemeyi düşünmedin mi?"

Omuz silkti. "Bunu büyötmek istemedim."

Doc onu işaret etti. "Onu anlıyorum. Bana bu hemşireden bahset, çünkü bir hemşireye ihtiyacım var. Neden bir tane bulmakta zorlandığımı bilmiyorum."

Muhtemelen içeri girip, Ebola için geliştirdiği tedaviyi plastik bir mısır gevreği kutusunda sakladığını gördükleri içindir. Yine de Naomi'nin Chicago'ya geri dönmek isteyeceğinden emin değildi. "Ona sormalısın. Annem her geçen gün daha iyiye gidiyor. Yakında tam zamanlı bakıma ihtiyacı kalmayacak. Ama senin alaycı tavırlarına katlanmak zorunda kalırsa, sosyal haklara ihtiyacı olacak."

"Buna alıştığını düşünürdüm. Aylardır onun yanındasın, değil mi?" diye meydan okudu Doc.

Bu adil bir soruydu. "Ama o Mel denen adamla da uğraşmak zorunda kalacak, değil mi?"

Müzakereler başlamıştı.

Nate aralarına girdi. "Hey, Caleb'in personel sorunlarını halletmeden önce, benim asistanımı kim öldürmeye çalışıyor bulabilir miyiz?"

"Aslında bir asistanı olan adam diyor bunu," diye işaret etti Caleb. "Peki. Ama onunla konuşacağım."

Odayı terk etti ve onu yeni patronuyla yalnız bıraktı.

"Bir isim listesi istiyorum," dedi Nate.

O zaten bir tane hazırlamıştı. Bir gece boyunca oturup, üzerinde çalıştığı tüm davalar hakkında hatırlayabildiği her şeyi yazmıştı. Sadece biri göze çarpıyordu. "Birinci sınıf avukatken bir davada çalışmışım. Bir adam, kalp kapakçıklarında kullanılan yeni bir malzeme icat ettiğini iddia ediyordu. Büyük bir tıp şirketi, bunun kendi fikri mülkiyeti olduğunu ve ona hiçbir şey borçlu olmadıklarını söyledi."

"Anladığım kadarıyla sen o şirket için çalışıyordun."

"Evet, ben. Her zaman kötülüğün tarafındayım. Kötülüğün de avukata ihtiyacı olduğunu bilirsin," dedi. "Her neyse, sözleşmede, şirketin muhtemelen söz konusu malzemeyi geliştiren adamın emeklerinin karşılığını alamamasını sağlamak için kullanmış olabileceği ya da kullanmamış olabileceği çok küçük bir boşluk bulmuş olabilirim ya da bulmamış olabilirim."

Nate ona baktı. "Kullanmış olabilir mi?"

"Bu bir işti. Ben bu işte iyiydim." Özür dilemeyecekti. Şimdi biraz kötü hissetse bile. "Adını hatırlamıyorum, ama boşluğu bulanın ben olduğumu anladı ve bana kötü notlar gönderdi."

"Kötü derken neyi kastediyorsun?"

"Her zamanki gibi. Seni öldüreceğim. Blah. Blah, blah. Cehennemde yanacaksın. Yadda, yadda. O tür şeyler," diye itiraf etti.

Nate iç geçirdi. "Önemli bilgileri saklamakta iyi olduğunu kabul etmeliyiz. O listeye ve bu davayla ilgili hatırladığın her şeye ihtiyacım olacak."

"Tabii. Bunun için bir proje hazırlayacağım." Şerife baktı. "Bana şantaj yaptığın için hala mutlu musun? Karma acımasızdır, biliyorsun, değil mi?"

Şerifin dudakları gülümsemeye çekildi. "Nedense senin buna degeceğini düşünüyorum."

Bu onu şaşırttı. "Neden böyle düşünüyorsun? Gerçekten bir şirketin o adamı işinden etmesine yardım ettim. Bu konuda şaka yapmıyordum. Müşterim için en iyi sonucu elde etmek benim işimdi."

"Peki, ofisimi ve bu kasabayı müvekkilin olarak görmeye başladığında ne olacak?" diye düşündü Nate. "Bu kasaba insanı etkiliyor. Bir zamanlar buradan ayrılmak istediğim için bunu iyi bilirim. Buraya ait olmadığımı düşünüyordum, ama Bliss... Bu kasaba insanı değiştirmenin bir yolunu buluyor."

"Ben kolay kolay değişmem." Birkaç haftalık temiz dağ havası ve güneşin ardından yumuşak başlı biri olacağını düşünmesini istemiyordu. "Hayatıma geri dönmenin bir yolunu bulana kadar senin için çalışacağım. Gerçek hayatıma."

"Bu bahsi kabul ediyorum." Nate, Stetson şapkasını başına yerleştirdi. "Ofise geri dönelim. Şekerleme yapmaya hazırım."

Eminim öyledir. Burası tuhaftı ve o bu insanları anlamıyordu.

Yine de, Cassidy haklı olduğu için gitmeden önce biraz Ebola ilacı aldı. SweeTarts çok lezzetliydi.

* * *

Jesse, Şerif Departmanı'nın penceresinden içeri baktı ve Gemma'nın bir dosya dolabına kaşlarını çatmış halde durduğunu gördü. Gemma, onun geçen hafta kazandığından daha pahalı olan bir pantolon ve bluz giymişti. O seksi alt dudağını ısırdı ve sonra vazgeçmiş gibi başını salladı.

"İçeri giriyor musun?" Cameron Briggs kaldırımında yürüdü ve dış kapıya çıkan merdivenlerde onu geçti. "Uzun Saçlı Roger'ın bir sorunu mu var?" Elini kapıya koyarak içeri baktı. "Ah, bugün seni dışarı çıkaran Gemma'ymış."

"Nasıl uyum sağlıyor?" Ona, onu görmek isteyip istemediğini düşünmesi için bir gün süre vermişti. Bu hafta onu tanımayı planlıyordu, onu korkutmadan, çıktığı kadınlara nasıl davrandığını görmesini sağlayacaktı. Hafta sonları sevişip sevgilisini görmeyen türden bir adam değildi.

yatak odasının dışında. Onu tanımak, hayatının bir parçası olmak istiyordu.

Ama sadece o da aynı şeyi istiyorsa.

Cam sıırıttı. "O harika biridir. Yani Hope da harikaydı. Öyleydi, ama aynı zamanda çok nazikti ve bu, kolluk kuvvetlerinde her zaman işe yaramaz. Birini tutukladığımızda Hope'u yalnız bırakmaktan hep endişe duyardım, çünkü ondan yararlanılabilirdi. Gemma öyle değil. O polis olabilir."

"Onu suçlularla yalnız mı bırakıyorsun?" Bu hoşuna gitmedi.

"Onlar hapiste ve Gemma etrafta olduğu sürece öyle kalacaklar. Hope ve Callie talihsiz hikayelere çok meraklıydılar, ama Gemma bir profesyonel gibi ağılamaları görmezden geliyor." Cam memnuniyetle iç geçirdi. "Aslında ilk gününde bir adamı itiraf ettirdi. Onun suçu işlediğini sanmıyorum, ama Gemma onu her şeyi itiraf etmeye hazır hale getirdi. O harika birisi."

En azından işinde kendine bir yer bulmuş gibi görünüyordu. "Ben de onu seviyorum."

"O zaman neden içeri girip de burada duruyorsun?" diye sordu Cam.

Çünkü içeri girmesi gerektiğinden emin değildi. "Çok şey yaşadı. Tekrar biriyle çıkmaya hazır olduğunu sanmıyorum. Cade'in hazır olmadığını biliyorum, ama hazır olacağını da sanmıyorum. Rafe, Laura'yı paylaşmaya hazır olmasaydı ne yapardın hiç düşündün mü?"

Cam elini kapıdan çekti ve Jesse'nin seviyesine indi. "Başlangıçta kavga ettik, biliyorsun. Diğerleri gibi Bliss'te bir araya gelmedik, bu yüzden onu paylaşma fikri bize yabancıydı. Bu bize yıllarımıza mal oldu. Buraya gelene kadar bunun gerçek bir olasılık olduğunu fark etmemiştik."

"Cade bir kadını paylaşmayı hiç umursamadı," dedi Jesse, biraz hüzünlü bir şekilde. Yıllardır ne istediğini biliyordu. "Her zaman, yerleşme zamanı geldiğinde bir kadın bulup bir aile kuracağımızı düşünmüştüm. Meğer Cade'in böyle bir planı hiç olmamış."

"Evet, en iyi planlar hakkında ne derler bilirsin. genellikle yanlış yoldan çıkarlar ve genellikle bir muhteşem kadın

dahil. Rafe hazır olmasaydı, Laura'nın peşinden kendim giderdim," diye itiraf etti Cam. "Bir noktada, onu öncelikli tutmalısın. Onunla denemek istiyorsan, Cade ilgilenmese bile, yine de deneyeceğine karar vermelisin. Başka türlü olmaz."

"Onun için daha önce hiç hissetmediğim bir şey hissediyorum... Aslında, hiç hissetmedim." Aralarındaki kimya olağanüstüydü ve o bunu keşfetmekten kendini alamıyordu. En iyi arkadaşı olsun ya da olmasın. "İlişkimizin yürümeyeceğini anlamaya çalışmazsam, hayatımın geri kalanında pişmanlık duyacağım."

"O zaman oraya girerek başlamalısın." Cam ayağa kalktı ve dış kapıyı açtı.

Cade'in yanında olmaması içini kemiriyordu, ama denemek zorundaydı. İleride, Gemma masasında kocaman bir dosya yığınıyla başını sallıyordu.

O kapıdan içeri girdi ve kız başını kaldırıp ona baktı, elinde bir dışarıda tutarak başını kaldırdı.

"Bu en kötü dosyalama sistemi..." Eli aşağı indi ve büyük mavi gözleri büyüdü. "Oh, merhaba. Özür dilerim. Seni öğle yemeğinden dönen Nate sandım. Cam, bu dosyalama sistemi berbat. Alfabenin bir sırası olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Cam sadece onun yanından geçip masasına doğru yürüdü. "Bilmiyordum. Bunu öğrendiğime sevindim. Nate'in her şeyi senin yetenekli ellerine teslim etmesinin bir nedeni var."

Elini beline koydu ve Cam'e öfkeyle baktı. "Bunu tembel olduğu için yaptı." Jesse'ye dönerek, "Kusura bakma. Ofis işleri. Yardımcı olabilir miyim?"

Onun bu cesur tavrı bir kalkan gibiydi. Jesse, onun en iyilerle başa çıkabileceğinden şüphe duymuyordu, ama onun yanında yumuşadığı tavırlarında, sert olmak zorunda olmadığı bir yer istediğini gösteren bir şey vardı.

O, o yer olmak istiyordu. "Benimle öğle yemeğine gelir misin diye sormak istedim. Önemli bir şey değil. Sadece Stella'nın restoranı."

Omuzlarını silktili, sanki önemi yokmuş gibi. "Stella'yı severim. Ayrıca henüz yemek yemedim."

"Benimle gelmek ister misin diye sordum," dedi Cam. "Beklediğini söyledin. Tam olarak neyi bekliyordun?"

Cam pisliğin tekiydi, ama Jesse'ye onu beklediğini söylemişti. Bu hafta bir ara öğle yemeğine gelebileceğini söylemişti. Dün de mi beklemişti?

Belki de o, onun sandığından daha hazırды.

Cam'e ateşi dondurabilecek bir bakış attı. "Cevaplamam gereken bir telefon vardı ve cevapladım, şimdi öğle yemeğine gidebilirim. Çok teşekkür ederim."

Çantasını aldı ve ona katıldı.

"Müsait olduğuna sevindim." Onu utandırmak istemiyordu. "Seni kaçıracağım diye endişelendim. Normalde 11:30 civarında öğle yemeğine çıkarım, ama Bronco'yu bitirmeye çalışıyordum. Dışarıda. Yürüyerek döneceğim."

"Ya da ben seni götürebilirim." Onun yanında yürümeye başladı. "Cade seninle mi?"

En iyi arkadaşını tokatlamak istedi. "Öğle yemeğinde çalışması gerekiyordu."

"Oh," dedi kız, kapıdan geçerek. Merdivenlerden aşağı indi ve kaldırıma ulaştığında durup ona döndü. "Benimle tek başına öğle yemeğine gitmek istediğinden emin misin?"

Şifreli dil. Cade yanında olmadan benimle çıkmak ister misin? Bu soruda ne kadar çok endişe var. Elini tuttu. "Seni öğle yemeğine çıkarmaktan daha çok istediğim bir şey yok. Seninle vakit geçirmek istiyorum. Senin için de uygunsa, belki her gün öğle yemeği ile başlayabiliriz. Uzun saçlı Roger, işler hallolduğu sürece öğle yemeğine çıkmamızı umursamıyor."

Kız, durumu nasıl ele alacağına karar veriyormuş gibi bir an düşündü. Kız başını salladığında, adam ölçülemeyecek kadar mutlu oldu.

"Ben de isterim."

"Peki Cade ara sıra benimle gelirse?"

"Bana uyar." Elinin elinde olduğu yere baktı.

Onu zorlamak istemediği için geri çekildi. Bu hafta birbirlerini tanımaya adanmıştı. "Sevindim. Hadi öğle yemeği yiyelim, sana Bronco'yu nasıl tamir ettiğimi anlatayım."

Kız burnunu kırıştırdı. "Kulağa korkunç geliyor. Bana Bliss'e nasıl geldiğini anlat."

"Uzun bir hikaye."

Kız kafeye doğru yürümeye başladı. "O zaman uzun bir öğle yemeği olacak."

O, daha önce olduğundan daha umutlu bir şekilde yanına yaklaştı.

Beşinci Bölüm

"Günaydın, Gemma."

Gemma masasının altına saklanmayı ciddi olarak düşündü. Nell Flanders, tanıdığı en inatçı insandı ve üst mahkeme yargıcıyla üç tur mücadele etmişti. Nell Flanders, geçen hafta her sabah gelip masasına iki şey bırakmıştı: Kaynağı bilinmeyen bir muffin ve Gemma'nın eski mesleğinin, Nell'in deyimiyle, şirket kârı için öldürmeye çalıştığı bir kişinin resmi.

Calvin Township, büyük bir holdingin sahibi olduğu bir tabakhanenin bulunduğu, tek bir işverenin olduğu küçük bir topluluktur. Bir okulu, bir trafik ışığı ve küçük hücreli karsinom hastası on iki kişisi vardı. Kasabanın nüfusu sadece yüz elli olduğu ve on iki kişiden üçü çocuk olduğu için, EPA'nın soruşturma açması mantıklıydı.

Ancak hiçbir şey bulamamışlardı. Ve o artık şirkette çalışmıyordu.

"Bu sabah size vegan mısır unlu ahududulu kek getirdim. Kendi ellerimle yaptım, bu yüzden acımasızca üretilmediğinden emin olabiliriz." Gemma'nın önüne pigtail saçlı sevimli bir kızın resmini koydu. "Ve bu Mikayla. Onun hayatı acımasızca üretilmedi, çünkü Tremon Industries su kaynağını kimyasallarla zehirledi ve şimdi böbreklerinde tümörler var."

Tanrım, Nell onu öldürüyordu. "Onun için üzülüyorum. Üzgünüm, ama EPA burayı kendileri test etti. Her şey yönetmeliklere uygundu. Belki standartlar sıkılaştırılmalı, ama bu benim işim değil. Bu da öyle. Artık Giles ve Knoxbury için çalışmıyorum. Burada çalışıyorum ve Nate geri dönüşüm uygulamalarında dikkatli davranıyor."

insan olarak mümkün olduğunca az evrak işi yapıyor. Onun tembelliği ağačları kurtarıyor."

"Buna çok kızdım!" Nate yarı açık kapısının arkasından bağırdı.

Cam bilgisayarından başını kaldırdı. "O da buna benziyor."

Ama Nell ikna olmadı. "O zaman EPA yanılıyor. Ya da yalan söylüyorlar."

"Hala benden ne yapmamı istediğini bilmiyorum."

"Sen bir avukatsın."

Bunu birkaç kez konuşmuşlardı. "Evet, New York'ta. Burada avukatlık yapma lisansım yok ve belediye başkanı kulübeme gelip, kasabanın şehir sınırları içinde avukatlık yapmayı yasakladığını söyledi. Bunun yasal olduğunu sanmıyorum, ama bunu bir hakime götürürsem, kasabadan kovulabilirim. Düşününce, bu iyi bir hamle."

Nell kaşlarını çatı. Nell Flanders tatlı görünümlü biriydi, ama Gemma aldanmamıştı. Onun tüm bu şekerli tavırlarının arkasında acımasız bir kararlılık vardı. Üstelik şeker her şeye yapışır, yapışıp kalır ve cildi temizlemek bile zorlaşırdı. "Muffini afiyetle ye. Ben devriyeye çıkmam lazım, sonra Henry ile öğlen bir protesto gösterisi var. Stop 'n' Shop, hiçbir sebep yokken uzun süredir orada yaşayan bir kiracıyı tahliye etmeye çalışıyor. Bunu engellemeliyim. Yarın görüşürüz."

Nell dışarı çıktı ve Cam Gemma'ya gülümsedi. "Eğlenceli bir öğleden sonra olacak. Bir rakundan bahsediyor, biliyor musun? Erkekler tuvaletinde yaşıyor. Stop 'n' Shop'ta kimse erkekler tuvaletine girmiyor çünkü orası hayaletli olduğu söyleniyor, ama şimdi rakun çiftleşme yaşına geldi ve çok huysuz oluyorlar, anlarsın ya."

Anlamıyordu. Bu yerdeki hiçbir şeyi anlamıyordu. Mikayla'nın gözlerinin ona dik dik bakmasından nefret ediyordu. Fotoğrafı masasının üst çekmecesine, sekiz yaşında lösemi hastası Billy Sims, böbrek nakli gereken on dört yaşındaki Sandy ve ağır astımı olan ikizlerin fotoğraflarının yanına koydu. Hepsi Calvin Township'tendi. Hepsi Tremon Industries fabrikasından iki mil uzaklıktaydı.

"Neden bu fotoğrafları atmadın?" diye sordu Cam, mavi gözleriyle ona sempatiyle bakarak.

Atamazdı. O fotoğrafları birisi çekmişti. Birisi o çocukları seviyordu. Ve kendi hayatında hiçbir anlamı olmasa da, onların gülümseyen yüzlerini atamazdı. Öyle değildi. Sorunu o yaratmamıştı. Ve çözemezdi de. "Nell'in hafta sonunda bana sınav yapacağından endişeleniyorum."

Cam burnunu çekip muffin'e uzandı. Her sabah Cam'e muffin atıyordu, ama bu sefer onu itti. Nell onu onun için yapmıştı. Ve o acıkmıştı. Diyeti canı cehenneme. Kaç kalori olabilir ki? Vegan'dı. "Kendi muffin yapan takipçini bul."

Cam kaşlarını çattı ama masasına geri döndü. Sokağa bakıp iç geçirdi. "Tartışmak isterdim ama yaptığın kahve çok lezzetli. Ancak gece vardiyası şikayet ediyor. O korkunç kahve makinesini nasıl kullanacaklarını bilmiyorlar."

"Çok güzel bir makine. Araba yerine bunu aldım." Gülümsemeden edemedi. Nate ve Cam ile çalışmayı çok seviyordu. Onlar, hiç sahip olamadığı işlevsiz kardeşleriydi. "Kullanım kılavuzunu getirip, bu akşam vardiya değişimi öncesinde onlara nasıl kullanıldığını göstermeye çalışacağım. Neden başka bir yardımcısı işe almıyoruz? Creede'den gelen adamlar değil mi onlar?"

Cam'in gözleri boş masaya kaydı. Onun temizlemesine izin verilmeyen masa. Bir keresinde masayı karıştırmaya çalıştığında, ona bağırılmıştı. O masayı, eskiden orada oturan kişiye adanmış bir tür tapınak gibi saklıyorlardı. "Nate ve benim izinli olduğumuz gecelerde onlar devreye giriyorlar. Bazen Rafe yapıyor, bazen de Rye Harper. Logan geri dönecek. Biraz zamana ihtiyacı var. Şu anda izinli."

Kaşlarının yukarı kalktığını hissetti. Sonunda, mükemmel uyum sağlamamış biri çıkmıştı. "Benim geldiğim yerde, izinli olmak birinin biraz çıldırdığı anlamına gelir."

Cam'in yüzü soğudu ve Cam, büyük bir belaya bulaştığını anladı. "O deli değil. Ve geri dönecek." Cam döndü, omuzları gergin, reddedici tavrı belliydi.

Evet. O işleri batırmıştı. Şimdi tek yapması gereken işine geri dönmekti. Şerif yardımcısının sinirlerinin bozulması onun suçu değildi. O sadece aptalca bir şaka yapmıştı. Bu gizemli Logan denen kişinin gerçekten çıldırıp bir tür dinlenme merkezine gönderildiğini nereden bilebilirdi ki?

bir tür dinlenme tesisine gönderildiğini nereden bilebilirdi ki? Cam sürekli şaka yapardı. Onunla dalga geçerdi.

Ona kulaklarının çok büyük olduğunu söyleseydi, Cam ona ayak uydururdu. Ama Cam, bu gizemli Logan hakkında şaka yapmasına izin vermezdi. Logan onun arkadaşıydı. Cam onu aptal şakalardan bile korurdu.

Jesse McCann, hayatı üzerinde çok fazla etkisi olan aptal bir piçti. Onun, Cam ile aralarını düzeltmek için ona ulaşip özür dilemesini söylediğini duyabiliyordu.

Her gün karakola geliyordu. İki kez onu Stella'ya götürüp öğle yemeği yemişti. İki kez gelip dinlenme odasında oturup bir fincan kahve içmişti. Bir keresinde Cade'in pişirdiği öğle yemeğini getirmişti. Cam'in midesini guruldatan ve Nate'in daha var mı diye sorarak etrafta koklayan ev yapımı lazanya. Cade, onun yemeğini yediğini biliyor muydu? Hoşuna gitmemiş olabilir. O lezzetli lazanyayı yerken, Cade'in çıplak olarak pişirip pişirmediğini merak etmesi onu rahatsız etmiş olabilir. Cade'i elinde spatula ile önlük giymiş olarak hayal etmiş ve çok heyecanlanmıştı.

Cade sadece bir kez partnerine eşlik etmişti. İki de dondurma külahlarıyla gelmişlerdi. Çikolata, nane çikolata parçacıklı ve rocky road. O çocuklara vanilya yoktu. Ona ilk seçme hakkı vermişlerdi. Ön merdivenlere oturmuşlar ve Jesse ile konuşurken, Cade ile birbirlerine bakışırken dondurmalarını yemişlerdi.

Jesse ise nezaket ve dostluk üzerine sonsuz derslerini sürdürmüştü ve lanet olsun, Cam bir nevi onun arkadaşıydı. Yıllarca Giles ve Knoxbury'de çalışmış ve oradaki tek bir kişiyi bile arkadaşı olarak görmemişti, ama berbat bir hapishanede geçirdiği bir hafta sonra herkese karşı yumuşak davranmaya başlamıştı.

"Ben, şey, bir kadına saldırdım. Bu yüzden kovuldum." Sözler ağzından çıkmadan önce geri alamadı. İtiraf yoluyla özür dileme.

Cam döndü, yüzünde hafif bir gülümseme vardı. "Biliyorum. YouTube videosunu gördüm. Bu arada, sol kroşen çok güçlüymüş."

Utanç duygusu içini kapladı. "Kahretsin. Bunun buraya kadar yayılmadığını umuyordum. Aptal internet. Neyse, demek istediğim, izinli ayrılmanın gerekliliğini anlıyorum. Yargılamıyordum. Öyle görünüyor olabilirim ama öyle değilim. Yeterince hata yaptım, kimseyi yargılayamam. Yetmiş iki saatlik psikiyatrik gözetim altına alındım. Beni hapse atacaklardı, ama ağladım ve Chanel çantamla kendimi asacağımı söyledim ve tabii ki, Bellevue'de üç gün geçirdikten sonra, deli değil, nevrotik olduğuma karar verdiler."

Şerif yardımcısı burnunu çektirdi. "Evet, Logan'ı Dallas'a gönderdik, kendini toparlasın diye. Kontrolünü kaybetmişti. Ama geri dönecek ve onu seveceksin."

Muhtemelen yapardı. En azından onu anlayabilirdi. Ve onu kıskanıyordu. Kontrolünü kaybettiğinde, her şeyini kaybetmişti. Logan bunu yaptığında, hala bir işi ve onu bekleyen arkadaşları vardı. Ve onunla tanışmak istiyordu. Burada kalmayı mı düşünüyordu? Hayır. Ama belki bir süreliğine. Belki Bliss'i psikiyatri koğuşu olarak görebilirdi. Altı ay dinlenip iyileşir, sonra gerçek hayatına geri dönerdi. Bu fikir hoşuna gitmişti. Bu arada biraz çılgın seks yaparsa, onun için de iyi olurdu.

Cam ön kapıyı işaret etti. "Diğer takipçin geldi. Ve bir arkadaşını da getirmiş."

Gerçekten de, ayağa kalktığında Jesse'nin çift kapıya doğru yürüdüğünü görebiliyordu. Ve Cade hemen arkasındaydı. Kalbi neredeyse durdu. Bu gençlere olan hayranlığını durdurması gerekiyordu. Bu çok aptalcaydı. Aslında tuvalete koşup saçının düzgün olup olmadığını kontrol etmek istiyordu.

Nate ofisinin kapısına geldi ve tembelce yana yaslandı. "Arkadaşların yine mi geldi?"

Tanrım, sanki onu onaylamayan bir baba gibiydi. "Onları ben davet etmedim."

"Evet, davet etti." Cam açıkça ispiyoncu rolünü üstlenmişti. Cam'e döndü. "Davet etmedim."

"Kızların bir erkeğe aşık olduklarında yaptıkları o kıkırdamayı yaptı," diye açıkladı Cam. "Ve dün dondurma külahını neredeyse patlattı. İğrençti. Yalıp yalayıp neredeyse içine çekiyordu."

Ona tokat atmak için güçlü bir dürtü hissetti. "Bu doğru değil. Uzun zamandır dondurma yememiştim. Çok beğendim. Ve iğrenç değildi."

"Laura yeseydi iğrenç bulmazdı," diye işaret etti Nate.

Cam omuz silkti. "Laura seksi. Gemma ise, şey, o Gemma."

Peki neden onun duygularını incitmemek için uğraşmıştı ki? Ona orta parmağını gösterdi. "Siktir git, Cam."

Kapılar, Jesse'nin Gemma'nın Cam'e küfür edip ona orta parmak gösterdiğini görmesi için mükemmel bir anda açıldı. Jesse'nin yüzü karardı, ağzı aşağı doğru kıvrıldı. Cade, Gemma'nın sorun çıkaracağını başından beri biliyor gibi başını salladı.

Nate iç geçirdi. "Ona öyle bakmayın, siz ikiniz. Cam pislik gibi davrandı. Hak etti."

Cam ikisi arasında bakışlarını gezdirdi. "Elimde değil. Onu çekici bulamıyorum. O benim küçük kardeşim gibi."

Jesse'nin dikkati hemen Cam'e yöneldi. "Öyle kal."

Nate eğilip fısıldadı. "Ona paketi anlat. Zaten öğrenecek." Nate, Jesse ve Cade'e neler olduğunu anlatması için günlerdir ona baskı yapıyordu. Dikleşti. "Bir saat içinde onu geri getirin."

Nate uzaklaştı. Cam ona göz kırptı ve sonra dinlenme odasına doğru yürüdü, onu hala kaşlarını çatmış Jesse ve Cade ile yalnız bıraktı. Jesse ona bakıyordu, belli ki bir açıklama bekliyordu. Cade ise sanki sadece onun bir ara hata yapacağını bildiğı için etrafta dolaşıyormuş gibi bekliyordu.

Kendini aptal hissetti. Sabah rahat, hatta keyifli geçmişti. Cam ile yaşadığı küçük çatışmalar onu rahatsız etmemişti. Kendini iyi hissetmişti, sanki bir bağ kurmuş ve kendine garip bir yer bulmuş gibi, ama şimdi yine aptal hissediyordu. Kendini kandırıyordu. Jesse'nin ondan beklediğı her neyse, ona layık olamıyordu. Masasına geri oturdu ve onlara sakın bir gülümseme vermeye çalıştı.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Öğle yemeğine çıkamam. Yapacak çok işim var."

"Nate bir saatin olduğunu söyledi." Jesse onun üzerine eğildi.

Kullandığı tıraş losyonunun kokusunu alabiliyordu. Şu anda yüzü temizdi, ama öğleden sonra o seksi sakalı ortaya çıkacaktı. Onu bir kez kucakladığında, sakalı cildini okşadı ve bu çok hoş bir his verdi.

Ama o zaten ona çok aşıktı ve Nate onun oyun planına uymayacağını anladığında, daha kabul edilebilir bir kadına yönelecekti. Gururunu incitmeden ayrılmak daha iyiydi. "Bugün öğle yemeğini atlayacağım. Nate'in tüm postalarını incelemem ve büyük konferans için seyahatini ayarlamam gerekiyor."

"Bir saatlik bir molayı verebilirsin, Gemma." Jesse'nin sesinde sert bir ton vardı.

"İstemiyorum."

"Neden?" diye sordu.

O çok sinir bozucuydu. Çoğu erkek omuz silkip yoluna devam ederdi, ama Jesse McCann öyle değildi. O bu konuyu konuşmak istiyordu. Adam konuşmayı seviyordu. Mesleğini yanlış seçmişti. Psikolog olmalıydı. Ona neden böyle hissettiğini sorup duruyordu. "Ben..."

Elini uzattı. "Ne söyleyeceğini iyi düşün. Gerçekten iyi düşün. Eğer kötü bir şey söyleyecekse, bunun iyi sonuçlanmayacağını bilmelisin. Güzel bir hafta geçirdik. Konuştuk ve birbirimizi tanıdık. Senin sinirlenmenle bunu mahvetmeyelim."

"Sinirlenen ben değildim," diye karşılık verdi. "Sen içeri girdin ve Cam ile benim birbirimizle dalga geçmemize sinirlendin."

Jesse masaya eğildi, zayıf vücudu hem korkutucu hem de baştan çıkarıcıydı. "Ona orta parmak gösteriyordun."

Cade araya girdi. "Tanrım, Jess, ona bir şans ver. Cam tam bir pislik olabilir. Kız onunla dalga geçiyordu."

Jesse Cade'e döndü. "Onun buraya uyum sağlamasını istiyorum. Onu kızdıran herkese parmak hareketi yaparsa bunu başaramaz."

Cade'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Neden olmasın ki? Bu kasabada huysuz insanlar bolca var."

Aslında, şimdi düşündüğünde, bu doğrudu. Jesse, onun Bliss'e uyum sağlamasını istediğini ve ona yardım etmeye çalıştığını söylemişti, ama gerçekte, onu bir kadının nasıl olması gerektiğine dair kendi vizyonuna uydurmaya çalışıyordu. Kendini eskisinden daha ağır hissediyordu.

Jesse'yi her gün görmeyi ne kadar çok istediğinin farkında değildi ve şimdi ondan vazgeçmek zorundaydı.

"Dışarı çıkmak istemiyorum. Siz ikiniz bu oyunları oynayacak başka bir aptal bulun. Bu disiplin saçmalıklarıyla hiçbir ilgim olsun istemiyorum."

Jesse bir dakika ona baktı, sonra arkasını dönüp kapıdan çıktı. Eh, bu kolay oldu.

Tamamen sinir bozucu gözyaşlarını silerek, dizüstü bilgisayarına geri döndü. En azından bitmişti. Önemli olan şeylere tekrar konsantre olabilirdi. İşini yapmak ve gerçek hayatına geri dönmenin bir yolunu bulmak. Tüm bu ilişki meselesi çok zordu.

"Disiplin saçmalığı mı?" Cade onun önünde durdu.

Neredeyse inleyecekti. Neden arkadaşıyla birlikte gitmemişti? Onun yanında olmaktan hiç mutlu değildi. Heyecanlanmalıydı. "Git buradan."

"Bunu isterdin, değil mi?"

Gözlerini yukarı çevirip, onun fazla mükemmel yüzüne baktı. "Evet. Gitsen çok sevinirim."

"Lanet olsun." Parmakları dışarı çıkıp bir gözyaşı yakaladı. "Bana bunu yapma, Wells. Sen sert bir kadınsın. Sert bir kadın olarak kal."

Elini itti. Onun için bunu yapabilirdi. "Çık buradan. Arkadaşını takip et."

Adam dönüp uzaklaşmaya başladı. Kapı arkasından çarptı ve kadın mutlulukla yalnız kaldı.

Zaten başından beri olması gereken yer orasıydı. Derin bir nefes alarak işine geri döndü, Cam ve Nate'in etrafta olup onun ne kadar aptalca davrandığını görmedikleri için şükretti.

* * *

Cade neredeyse kapıdan fırlayarak çıkacaktı, ama nefesini toplamak için iç ve dış kapıların arasında durdu. O, onun düşündüğü gibi biriydi. Cadalo. Kariyerine takıntılı. Bencil. Biraz kaba.

Sonuncusu onu hiç rahatsız etmiyordu. Onun akıllı ağızını seviyordu. Jesse'nin seçtiği kadınların çoğunun hiç karşılık vermedikleri için biraz sıkıcı olduklarını düşünürdü. Kadınında biraz yaramazlık olmasını isterdi.

Ve o gerçekten bencil değildi. Birkaç kez oturup onu dinlediğinde, Jesse ile gerçek sohbetler yapıyordu. Dünya, annesi ve okuduğu kitaplar hakkında konuşuyordu. Jesse'yi dinliyor ve onun bazı konularda fikrini değiştirmesine izin veriyordu. İnatçıydı, ama bu konuda aptal değildi. Jesse iyi bir argüman sunduğunda, onu takip ediyordu. Jesse iyi bir argüman sunmadığında, ona ne düşündüğünü söylüyor, ona meydan okuyordu. Hatta, Cade'in anlamadığı bazı konulardan bahsediyordu ve Cade, onun argümanlarını anlayabilmek için internette o konuyu araştırıyordu.

Siktir et. Onu seviyordu. Ve Jesse ile olan tüm o olay gerçekçi gelmiyordu, lanet olsun. Onu izlemişti. Cam'e orta parmak gösterdiğini fark ettiğinde dehşete kapılmıştı. Cade, Cam'e birden fazla kez orta parmak göstermişti. Adam pisliğin teki olabilirdi, ama sadece eğleniyordu. Cade, Cam'in Gemma ile takılmasının aslında iyi bir şey olduğunu düşünüyordu. Bu, Gemma'nın yerini bulmaya başladığı anlamına geliyordu. Ama Jesse aşırı tepki gösterdi ve öfkesine kapıldı.

Cade dışarı baktı ve Jesse sokak köşesinde duruyordu, vücudu gerginlikle doluydu. Jesse öfkesini kaybetmesine izin vermezdi. Öfkesini sıkı bir kontrol altında tutardı. Ama bazen öfkesi tetikte olurdu ve Jesse bütün hafta boyunca bunun belirtilerini göstermişti. Sinirli ve gergindi. Sakin ve dingin olduğu tek zaman Gemma'nın yanındayken olurdu, sanki Gemma onun üzerinde sihirli bir etkisi varmış gibi.

Sonra ona öfkeyle tükürdü. Jesse'nin bunu tamamen yanlış anladığından emindi. Yanağındaki tek bir gözyaşı Cade'in içini kemiriyordu.

Gemma Wells iyi bir görünüş sergiliyordu, ama ya bu görünüş, içindeki yumuşak kadını gizliyorsa?

Bunu yapmayacaktı. Bu onun çıkış yoluydu. Oraya gidip Jesse'ye ne kadar ucuz kurtulduğunu söyleyecekti. Arkadaşı Ty'ı arayacak ve Elk Creek

Lodge'da buluşup birkaç içki içeceklerdi ve çok geçmeden aralarında güzel ve güvenli bir kadın olacaktı ve Jesse'nin endişeleri yok olacaktı. Her zamanki gibi yoluna devam edeceklerdi. Er ya da geç bu kasabanın parlaklığı solacak ve motosikletlerine atlayıp uzaklaşacaklardı.

Evet. Öyle yapacaktı.

Ama lanet olası hain ayakları beynini dinlemiyordu. Dönüp tekrar içeri girdi.

Sadece onun gözlerini silerken yakalamak için.

"Senin neyin var lan?" Cade soruyu tükürdü. "O sana karşı hep nazik davrandı, sen ise ona pislik gibi davrandın."

"Bir sorun mu var?" Nate Wright kapıda belirdi, gözleri kısılmıştı.

Gemma kızardı. "Hayır. Hayır. Hiç de değil. Sadece öğle yemeğine gitmek istemedim."

"Ses tonunu beğenmedim, Sinclair." Nate, Gemma'yı görmezden gelerek Cade'e kanun adamı bakışını attı. Cade'den çok da büyük değildi, ama Nate Wright otorite kokuyordu.

Gemma ayağa kalktı, ağzı düz bir çizgi halindeydi. "O gidiyordu, Şerif. Endişelenme. Ben hallederim."

Masasının etrafından dolaşıp Cade'i dirseğinden tutarak dışarı çıkarmaya çalıştı.

Cade dışarı çıkarılmak istediğinden emin değildi.

"Lütfen. Lütfen olay çıkarma." Gemma o büyük mavi gözleriyle ona baktı. Gözleri yine yaşlarla parlıyordu. Kendini tutmaya çalışıyordu. Bu çok açıktı.

Yani Jesse sokak köşesinde çıldırmış ve Gemma dişini tırnağına takmış durumdaydı. Ne zaman lanet olası bir arabulucu haline gelmişti? Gemma'nın kendisini sürüklemesine izin verdi. İç ve dış kapılar arasındaki küçük boşluğa geldiklerinde, Gemma ona döndü.

"Lütfen git. Tekrar kovulmak istemiyorum. Bu işi seviyorum. Başka bir iş için yalvarmak istemiyorum."

Ne oluyor? "Nate sana kızgın mıydı sence?"

Kız burnunu çekti. "Bence Nate işlerini sıkı tutmayı seviyor ve benim özel hayatım ona sorun çıkarıyor."

Hayatı daha önce ne kadar berbat olmuştu? "Sana karşı tavrım yüzünden bana kızmıştı. Seni korumaya çalışıyordu. Seni kovmayacaktı, ama beni hırpalamış olabilirdi."

Durdu ve pencereden geriye baktı. Nate hâlâ onları izliyordu. "Bilmiyorum."

"Evet. Koruyucu bir kardeşi gördüğümde anlarım. Kardeş diyorum çünkü 'baba figürü' kelimesini kullanırsam beni dövüp döverdi." Kendini tutamadı. Elini uzattı ve kızın kollarını tutarak yukarı aşağı okşadı, dikkatini tekrar kendisine çekmeye çalıştı. "Bana neler olduğunu anlat. Sen ve Cam arasındaki durumu kastetmiyorum. O ikinizin oyunuydu. Jesse'ye neden öyle dediğini söyle bana."

"O beni istemiyor."

Cade inledi. "Bu duyduğum en aptalca şey. Bugün senin için ne planladığını biliyor musun? Piknik. Haftaya hava çok soğuk olacak, o yüzden parkta güzel bir sofrayı hazırladı."

Kız başını salladı. "Anlamıyorsun. O beni istemiyor. Gerçek beni."

Ona biraz yaklaştı. Çok yakındılar. Fazla yer yoktu. Vücudunun ısını hissedebiliyor, kullandığı narenciye şampuanının kokusunu alabiliyordu. Beyaz düğmeli bir gömlek giyiyordu, ama gömlek inceydi ve soğuktan sertleşen meme uçlarını görebiliyordu... Yoksa ona tepki mi veriyorlardı? "Gerçek Gemma kim?"

Bir kez yutkundü, gözleri onun göğsündeydi. "Daha önce söylediğin gibi. Ben bir kaltakım."

Ve diğer kız arkadaşlarının söylediklerine bakılırsa, o bir ezikti. Gemma'yı anlamak istemiyordu, ama anlıyordu. Belki Jesse'den bile daha iyi anlıyordu. Elini uzattı ve çenesini kaldırarak ona bakmasını sağladı. "Bence sen bu terimin arkasına çok fazla saklanıyorsun."

Dudaklarında acı bir gülümseme belirdi. "Yanılıyorsun. Gerçekten saklanıyorum. Her zaman doğru şeyleri söylemiyorum. Hatta, neredeyse hiç doğru şeyleri düşünmüyorum. Cam'e parmak göstermeyi sevdim. Jesse'nin istediği kadar mükemmel, kibar bir kadın olamam ve denersen ikimize de zarar verecek. Hayal edebileceğin en tatlı annem var. Her zaman nazik. Her zaman kibar. Ben nereden geldim, hiç bilmiyorum. Lütfen, beni rahat bırak."

"Onu istemediğini söyle."

Gözleri yine ondan uzaklaştı. "Onu istemiyorum."

Yalan söylediğinde onu alt et. Jesse bunu ona iyice öğretmişti. Jesse gibi bir kadını domine etme zevkini hiç tatmamıştı, ama Gemma ile birlikte bu zevk canlanmıştı. Çenesini kaldırıp gözlerinin içine baktı. "Yalan söylemeni sevmiyorum."

Mavi gözlerinde bir kıvılcım parladı. "Konuşman hoşuma gitmiyor." "Kıçını tokatladığımda hoşuna gidecek mi?"

Yüzü kızardı. "Nate hala izliyor."

Kahretsin. Jesse haklıymış. Kız ilgileniyordu. Ve onun penisi aylarca olmadığı kadar sertleşmişti. Hepsi onun için. Gemma Wells, onu saran bir ot gibiydi, bunun neden korkunç bir fikir olduğunu söyleyen sesleri boğuyordu. Ve birdenbire şerifin izlemesi umurunda olmadı. Şerif bu işe karışmamalıydı. "Bırak izlesin. O Callie'yi kendi yöntemiyle halletsin, ben de seni kendi yöntemimle halledeyim. Şimdi tekrar söyle. Bu sefer yalan söylememeye çalış."

"Onu istiyorum, ama bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

"Neden?" Ona binlerce neden sayabilirdi, ama onun ne düşündüğünü merak ediyordu.

Elleri onun belinde oynadı ve sonra onları yanlarına zorla çekmiş gibi göründü. "Çünkü onun istediği kadın olamam. Beni değiştirmeye çalışması adil değil. Ve ben ciddi bir ilişki istemiyorum."

"Çünkü bizim gibi erkeklerle ciddi bir ilişki kurmak istemiyorsun, değil mi?"

"Çünkü ben kimseye uygun değilim. Lanet olsun, Cade, işim yok ve iş bulma ihtimalim de yok. Omuzlarında taşıdığın o lanet yükü bir kenara bırak. Ne iş yaptığın umurunda değil. Beni isteyen birini istiyorum, ama o ne sen ne de Jesse. Sen beni hiç istemiyorsun, o ise mükemmel derecede kibar bir prenses istiyor."

"Seni istemiyor muyum? Seni istemediğimi mi sanıyorsun?" O bu söylentiye ortadan kaldırabilirdi. Onu duvara sıkıştırdı, kalçasını onun kalçasına sürttü. Penisi şişti, vücudunun yakınlığı onu mükemmel bir şekilde işkenceye maruz bırakıyordu.

Kadın şimdi ona tutunmak zorunda kaldı. Elleri beline yapışırken, vücutlarının temas ettiği yeri izlemeye çalıştı. "Neden? Sen beni sevmiyorsun bile."

Ona yakın olmak iyi geliyordu. "Bir kadını istemek için onu sevmem gerekmez. Ve senden nefret etmiyorum. Senden biraz korkuyorum. Kimseye uygun olmadığını mı düşünüyorsun? Tanrım, bebeğim, hiç bilmiyorsun. Her şey bu kadar ciddi olmak zorunda mı?"

Kafasını salladı, sanki bir ısırık almak istediği bir tatlıya bakıyormuş gibi alt dudağını yaladı. "Hayır. Olmak zorunda değil. Sadece eğlenceli olabilir, değil mi?"

Hafif tut. Ona aşık olma. Kurallara uyarsa onu elde edebilirdi. Ona bastırdı, ona dokunmanın tadını çıkardı. O çok daha küçüktü, ama göğüsleri dolgun ve yuvarlaktı. "Sen, ben ve Jesse çok eğlenebiliriz. Onunla konuşmalısın. Ona ne istediğini söyle."

Sert bir ses gerginliği bozdu. Jesse kapıda durmuş içeriye bakıyordu. "Sanırım onun ne istediğini anlayabiliyorum. Hızlı bir seks mi, Gemma? Umarım istediğin budur, çünkü Cade'in sunabileceği tek şey bu. O, hiçbir kadına başka bir şey sunmaz. Bizim kadınlarımızla ilgilenen benim. O sadece sevişir."

Cade gözlerini devirdi ve isteksizce Gemma'dan uzaklaştı. "Beni bu kadar takdir ettiğine sevindim."

Jesse başını salladı. "Bu doğru ve sen de bunu biliyorsun."

Gemma, Jesse'nin yargılayıcı bakışları karşısında tüm o ateşli ve heyecanlı beklentisi kaybolmuş, yeniden buz prensesi haline dönmüştü. "İşe geri dönüyorum. Bir daha sizi görmek istemediğimi ikiniz de anlayacaksınız."

Kapıya doğru yöneldi. Cade ona uzanmak üzereydi, ama Jesse daha hızlı davrandı. Gemma'yı kendine doğru çekti, gözleri sert bir şekilde ona baktı. Cade arkasına baktı ve şimdi Nate ile Cam da izliyorlardı.

"Dikkatli ol, onun birkaç koruyucusu var," dedi Cade.

"Aramıza girmeseler iyi olur," dedi Jesse. "Oradaki adamlara bizim bir ilişkimiz olduğunu açıkça belirtmelisin. Onlara söylemedin, değil mi bebeğim?"

"Bir ilişkimiz yok. Sanırım bunu açıkça belirttin," diye cevapladı.

Jesse biraz yumuşadı. "Kıskanç bir pislik gibi davrandım. Özür dilerim. Cam'le dalga geçiyordun. Ben yanlış anladım. Sonra özür dilemek için geri döndüm ve sen Cade'e yakındın ve

Ona sadece seks istediğini söyledin. Sana daha fazlasını verebilirim, Gemma. Bana bir şans ver. Gittiğim için özür dilerim. Aptalca bir şeydi. Sinirlendim ve uzaklaşmam gerekti. Beni affet.

Alnını onun alnına dayadı ve Gemma sakinleşti. "Bu yürümez." Ama elleriyle Cade'in yüzünü kavradı.

Cade, içinden acımasız bir kıskançlık duyduğunu hissetti. Ona sürtünmüş, tamamen ısınmıştı, ama Jesse'ye gerçek bir şefkat gösteriyordu.

Muhtemelen ona karşı hep pislik gibi davrandığın içindir. Seninle konuşması bile şansın. Kendini toparlayıp bu sorunu çözmezsen, o ikisi seni terk edecek.

"Bir şans ver." Jesse onu sıkıca kucakladı. "Bu gece Trio'da olacağım. Eğer randevu ayarlamak istersen, seni bekliyor olacağım."

Cade buna dayanamadı. Dışarıda kalmaktan nefret ediyordu. Onun kendisine bakmamasından nefret ediyordu. Kahretsin, bir hafta boyunca bununla mücadele etmişti, ama onu istiyordu. "Ben de orada olacağım."

Sonunda ona baktı, yüzünde hafif bir gülümseme vardı. "Gerçekten mi?"

Jesse başını salladı, gözlerini ondan ayırmadan. "Yapacak. Yine batıracak, ama göreceksin, kendine gelecektir. Sana ihtiyacın olanı verebiliriz. Bir düşün. Umarım bu akşam görüşürüz. İlk adımı atmak istersen, bana gel. Benim halletmemi istersen, müzik kutusunun yanında bekle, hazır olduğunu anlarım."

"Yapmalı mıyım, bilmiyorum."

Cade onları izledi. Birlikte çok iyi görünüyorlardı. Gemma, Jesse'nin yanında yumuşuyordu. Jesse, onun yanında parlıyordu. Ne yapıyordu?

"Düşünme. Sadece orada ol." Jesse Cade'e döndü. "Gidip temizleneceğim. Dükkanda görüşürüz."

Gemma, dönüp içeri girerken çok mutsuz görünüyordu.

En iyi arkadaşı bir yöne, Gemma ise diğer yöne doğru yürürken, o yalnız kaldı.

Geriye dönüp baktığında Cam ve Nate'in Gemma'yı çevrelemekte olduğunu gördü. Onlar Gemma'nın arkadaşları olacaktı. Jesse bu konuda yanılmıştı. Gemma ortama çok iyi uyum sağlamıştı. Hatta Cade'den daha iyi uyum sağlamıştı, çünkü Cade kendini uzak tutmuş, Jesse'nin bağlantılar kurup insanlarla arkadaşlık etmesine izin vermişti. Cade, Jesse'yi ülkenin dört bir yanına sürüklemişti ve Jesse her seferinde kendilerine bir yuva kurduğunda Cade onları tekrar yola çıkmaya zorlamıştı.

Bu gece gelmemesi gereken kişi oydu. Gemma erkekleri eliyle uğurlayıp masasına oturduğunda arkasına baktı. Yanında öğle yemeği bile var mıydı? Onunla burada buluştuğu günlerde Jesse'ye öğle yemeği göndermişti. Bugün öğle yemeği için Nancy'nin öğrettiği gibi tavuk kızartmıştı. Bunu yaparken sürekli Gemma'yı düşünmüştü. Genelde yemek yaparken sadece Nancy ve annesini düşünürdü, ikisi de ölmüştü, ikisi de onun sorumsuzluğu yüzünden.

Gemma'yı hak etmiyordu. Hatta Jesse'yi bile hak etmiyordu.

Ama yine de parka gitti, Jesse'ye yardım etti ve sessizce şerifin ofisine geri döndü. On beş dakika sürdü, ama Laura Niles içeri girdiğinde, ona soğutucuyu uzattı ve Gemma'ya öğle yemeğini verdiğinden emin olmasını istedi.

Sonra dükkana geri döndü ve işe koyuldu.

Altıncı Bölüm

Jesse, kasabanın delisinin Trio'ya girmesini izledi. Yani, kasabanın delilerinden biri. Bliss bu tür insanlarla doluydu, ama bu deli komik olmaktan çok üzücüydü. Jesse, Michael Novack'ın biraz da olsa tehlikeli olup olmadığından emin değildi. Novack flanel gömlek, hafif ceket ve kot pantolon giymişti. Her zaman böyle giyinirdi.

Eski ABD federal polisi içeri girip barda oturduğunda, bira bardağını uzun bir yudumla içti. Evet. Michael Novack'ı gözetim altında tutmaya niyetliydi çünkü tehlikeli bir adamın neye benzediğini biliyordu. Aylardır aynada bir tanesine bakıyordu. Bazen, onca yıl Christian Grady'nin peşinde koşmanın içindeki temel bir şeyi değiştirip değiştirmediğini merak ediyordu. O pisliği yakalayan kendisi olmadığı için midesinin derinliklerinde hâlâ bir acı vardı. Onu yakalayan Hope ve Lucy olmuştu.

Cade için bu acı ne kadar daha kötüydü? İki annesini kaybetmişti. Cade'in iki ailesi vardı ve ikisi de ölmüştü. Geceleri uyanık kalıp, Nancy Gibbs'i öldüren adamın hayatını sona erdiren kişinin kendisi olmasını diledi mi? Peki ya Cade'in anne babasını ve kız kardeşini öldüren adam? Jesse bunların hepsinin saçmalık olduğunu biliyordu, ama Cade onların ölümlerinden kendini sorumlu tutuyordu. Cade, çocukluğunu affetmesi ne kadar sürerdi?

"Kahretsin. Lucy onu gördü ve yemin ederim ki o kız ağzının suyunu akıtıyor." Cade uzun bir iç çekerek arkalarına yaslandı. "O kıza bir bekçi lazım."

Jesse, Trio'nun en sevimli garsonunun tepsisiyle uğraşmasını izledi. Lucy, en iyi koşullarda bile en zarif kadın değildi. Buna açıklanamayan cinsel çekiciliği de eklenince, tam anlamıyla sakar birine dönüşüyordu.

Jesse, elindeki tepsinin sallanması ve tek bardakın yere doğru uzun bir dalışa başlamasıyla irkildi.

Neyse ki Zane çok hızlıydı. Bardağı yakaladı ve Jesse'nin kasabanın doktorunun viskisi olduğunu düşündüğü içkiden sadece birazını dökmeyi başardı. Doktor Caleb Burke, kız arkadaşı Holly ve ortağı Alexei ile uzun bir masada oturuyordu. Masanın diğer tarafında Holly'nin en iyi arkadaşı Laura Niles ve erkek arkadaşları Rafe ve Cam oturuyordu.

Zane döndü ve Jesse, Michael'ın siparişini mırıldandığını duydu. Adamın konuşma şekli buydu, homurtu ile inilti arasında bir şey olan düşük bir mırıldanmayla.

"Anlamıyorum." Tyler Davis, Cade'in yanındaki koltuğa otururken içini çekti. "Ona bak. Sanki onu yiyip bitirecekmiş gibi. Benim neyim var böyle?"

Jesse omuz silkti. "Dostum, buradaki çoğu kadın turiste göre, senin bir sorunun yok. Bahşişlerden ve diğer şeylerden bolca kazanmıyorsun mı?"

Ty'ı zor durumda bırakmaktan gerçekten zevk alıyordu.

Ty Davis, Jesse'yi genellikle sinirlendiren güneşten yanmış sarışın tanrılardan biriydi, ama Ty zeki ve biraz da inekti. Bu, yakışıklı görünüşünü telafi ediyordu. "Bahşiş almıyorum, pislik. Ben bir sağlık görevlisiyim. İlk yardım çantamda bahşiş kutusu yok. Kayak yaparken bacağını kıran insanlar ne kadar sinirlenir biliyor musun? İnan bana. Aklında bahşiş değil, dava açmak var."

Cade, Jesse'ye iğrenç bir sarkazm söylemek üzere olduğunu belli eden o boktan sırıtışıyla gülümsedi. "O tıbbi şeylerden bahsetmiyordu, Ty. Seks sonrası bahşişler nasıl gidiyor?"

Ty'ın yüzü pembeye döndü.

"Seksle ilgili şeyler mi?" diye sordu Lucy, nefesi hırçın bir şekilde. Trio üniforması giyyordu, kot pantolon ve barın logosu olan dar beyaz bir tişört, ortasında iki bira bardağı ve bir kadeh kırmızı şarap vardı. Bu biraz müstehcen bir logoydu ve Jesse'ye Bliss'teki ilişkilerin genellikle iki köpüklü bira içen ve tek bir kıvrımlı kadından oluştuğunu hatırlatırdı. Lucy bu tanıma uyuyordu. Tişört, dolgun göğüslerine tam oturuyordu, ama ne yazık ki Lucy, kız kardeş kategorisine girmişti. Ve o da biraz şımarık bir kız kardeşti. "Seksle ilgili şeyler diyorsan, Ty'dan bahsediyoruz demektir."

Ty'in yüzü daha da kızardı. "Lanet olsun. Kişisel konulara girmek zorunda mıyız? Burada seks yapan tek kişi ben değilim."

Lucy kalçasını yana kaydırđı ve tepsisini masanın üzerine koydu. "Ben yapmıyorum, yani benim hakkımda konuşmuyoruz. Ve bu ikisi gece gündüz alışıyor. Sanırım bu masada seks yapan tek kişi sensin."

Cade'in başı masaya çarptı ve ağızından düşük bir inilti ıktı. "Tanrım, seksi zlyorum. Seksi sarışınlarla sevişmeyi zlyorum."

"İnatılığını bıraksan özlemek zorunda kalmazdın." Jesse de seksi özlüyordu. Ama Cade'in bu konuda şaka yapması ona umut verdi. Cade'in öğle yemeği fiyaskosundan sonra elinde soğutucu ile parktan ayrılıp dükkana onsuz geldiğini fark etmemişti. Geri dönüp Gemma'nın öğle yemeği için yiyeceği olduğundan emin olmuştu.

Cade tuzağa düşüyordu. Jesse, Cade'in neden korktuğunu biliyordu. Bunun onu durdurmasına izin vermeyecekti. Gemma ikisi için de iyi olacaktı. Yumuşak, tatlı bir kadın Cade'i harekete geiremezdi. Gemma ona meydan okuyacaktı. Gemma ona ışığı gösterecekti.

Tabii gelirse. Kendini o kapıyı izlerken buldu. Cade'in de ara sıra dönüp kapıya bakmasından çok memnundu.

Ty, artık onun aşk hayatından bahsetmedikleri için büyük bir rahatlama hissetmiş gibi başını kaldırdı. Onun aşk hayatı bir TV dizisine benziyordu. Kısa süreli ilişkilerle doluydu ve uzun vadeli bir planı olasılığı sıfırdı. "Gemma'dan mı bahsediyorsunuz? O seksi bir sarışın."

Jesse gözlerini kısıarken, sanki "benim blgemi koru" alarmına geçmiş bir köpek gibi omurgasını dikleştirdiğini hissetti. Ty bir kadın düşkünüydü. Ty, ona izin veren hemen hemen her kadınla yatmayı severdi. Gemma'nın etrafında dolanmasa iyi olurdu.

"Gemma'yı nereden tanıyorsun?" diye sordu Jesse.

Ty, mayın tarlasında yürüdüğünü fark etmiş gibi geriye yaslandı. "O ve annesi, Cole'un sahip olduğu iki kulübeyi kiraladılar. Vadiye çok yakınlar. Cole'un henüz elinden çıkarmadığı iki kulübe. Yedek anahtarları onlara ben götürdüm."

Cole Roberts, Bliss'in dışında bulunan Elk Creek Lodge kayak merkezinin sahibiydi. Ty'ın patronu ve ilçenin en zengin adamlarından biriydi. Kısa süre önce emekli olup tüm vaktini balık tutarak geçiren amcasının yerini almıştı.

Lucy'nin tatlı yüzü biraz buruştu. "Şimdi de seni süpermen rolünü oynatıyor mu? River ne zaman seni tam zamanlı olarak bırakacak da o kulübede çalışmak zorunda kalmayacaksın? Bu kötü bir etki. O kadınlardan birinden korkunç bir şey kapacaksın ve tam da her zaman söylediğim gibi öleceksin. Zührevi bir hastalıktan." Jesse'ye göz kırptı. "River ve ben iddiaya girdik. Ben frengi dedim. O ise belsoğukluğu dedi."

Ty'ın iki işi vardı ve bunlardan biri, bölgede rehberli macera turları düzenleyen bir şirkette çalışmaktı. Lucy'nin hangisini tercih ettiği belliydi.

Ty başını salladı ve iç geçirdi. "River evlendiğine göre artık daha ihtiyatlı davranır diye düşünürdüm. İşte bu yüzden artık orada pek çalışmıyorum. Matt benim yapacağım turların çoğunu yapıyor. Onu sevmememin bir başka nedeni de bu."

Lucy burnunu kırıstırarak, onun da bu adamı sevmediğini belli etti. "River ile birlikte büyüdük. Onunla tanıştın mı bilmiyorum ama o harika biridir. Yeni kocası için endişeleniyoruz ama yapabileceğimiz pek bir şey yok. Cole Roberts'ın seni kuryeye çevirmesinden hala memnun değilim."

Ty gözlerini devirdi. "Etrafta başka kimse yoktu. Sıkılıyorum. Ona yedek anahtarı götürdüm. Onunla biraz konuşmaya çalıştım, onu tanımaya çalıştım. Anahtarı aldı ve kapıyı yüzüme çarptı."

İyi. En son ihtiyacı olan şey, Ty'ın Gemma'ya asılmasıydı. Bunun işe yarayacağından şüpheliydi. Gemma'nın kendisi ve Cade'in teklifine ilgi duyduğundan oldukça emindi, ama o dürüst bir adamdı. Geleneklere inanıyordu ve bu da dördüncü bir kişi olamayacağı anlamına geliyordu.

Lucy uzun masaya bakıp iç geçirdi. "Bir şeye ihtiyacın var mı? Gidip şampanyanın hazır olduğundan emin olmalıyım." Gözleri hüznle doldu. "Bu gece güzel bir şey olacağı söylendi."

Jesse, barın arkasındaki küçük gruba baktı. Laura, Holly ve erkek arkadaşları gülümsüyor ve eğleniyorlardı. Neler olacağını ve neden şampanyaya ihtiyaç duyacaklarını tahmin edebiliyordu. Bu, Bliss'te yaygın bir tema gibi görünüyordu. Hope McLean ve erkek arkadaşları kısa süre önce Las Vegas'tan kaçarak dönmüşlerdi. İki hafta önce Circle G'de büyük bir parti verilmişti. Görünüşe göre sıradaki Laura ya da Holly olacaktı.

"Bir bira daha alayım tatlım," dedi Lucy'ye, boş bardağını ona uzattı.

"Ben de." Cade içkisini bitirdi. "Her zamanki gibi olsun," dedi Ty.

Jesse ve Cade ikisi de burun kıvrırdı. Ty'ın her zamanki içkisi piña colada idi. Ty kaşlarını çattı. "Tatlı içecekleri severim."

Lucy ona göz kırptı. "Biliyorum Ty. Hemen dönerim."

Lucy uzaklaşırken, Ty'ın gözleri onun her hareketini takip etti. Lucy, Michael Novack'ın önünde durduğunda ve tüm vücudu flörtöz bir hava aldığı anda, Ty'ın gözleri sertleşti. Novack ise sadece kaşlarını çatmaya devam etti. Jesse, kalın sakalı ve uzun saçlı adama baktı ve düzenli olarak banyo yaptığını umdu. Novack henüz dibe vurmamışsa, çok da uzak olamazdı.

"Onda ne buluyor ki?" diye şikayet etti Ty.

"Novack'ın arazisine giren iki kişiyi neredeyse vuracağını duydum. Onları ayı sandığını söyledi ama ona inanmıyorum. Bence o patlamaya hazır bir barut fıçısı."

Cade koltuğuna yaslandı. "Onların doğa yürüyüşü yapan nudistler olduğunu duydum."

Dedikodu değirmeni, Bliss'in en iyi yanlarından biriydi. "Ben uzaylılar olduğunu duydum. Mel onunla konuşmaya çalıştı, ama Mike görünüşe göre uzaylılara inanmıyor. Mel ona broşürler bırakıyor."

Siz İncelendiniz. Şimdi Ne Yapmalı... kasaba sakinlerinin son zamanlarda dağıttığı broşürler arasında en sevdiği broşürdü. Bugün erken saatlerde Nell, Uzun Saçlı Roger'ın oto tamirhanesine uğrayıp bir sürü *Vegan Olun Ya Da Korkunç Bir Şekilde Öleyin* broşürü bırakmıştı. Jesse, Nell'in çaresiz kaldığını düşünüyordu.

"Onların kim olduğu umurumda değil. O adam sınırda. Neden hala burada?" diye Şikayet etti Ty.

Jesse'nin duyduğuna göre, eski ABD federal polisi buraya gelmişti       gidecek başka yeri yoktu. Nişanlısı suçluya dönüŐüp korumakla görevli oldukları adamı ele verince onu kaybetmişti. Michael'ın nişanlısı Alexei Markov'un ölmesine razı olmuştu ve kasabanın doktoru ile Holly Lang'ın da onunla birlikte ölmesi umurunda değildi. Dedikodulara göre, Michael ertesi gün işinden ayrılmıŐ, bir kulübe kiralamıŐ ve bir ay boyunca ortalarda görünmemiŐti. Ortaya çıktığında sakal bırakmış ve paranoyak bir tavır takınmıŐti. Lucy ise, görünüşe göre biraz çılgınlığı sevdiği için, hemen ona aşık olmuştu.

Evet, Jesse bunu anlıyordu.

Kendi  ılgınlığı içeri girdi. Trio'nun kapısı açıldı ve Gemma Wells, sallanan kalçaları, çılgın, arı sokmuş gibi dudakları ve huysuz tavırlarıyla içeri girdi ve lanet olsun, penisi pantolonunda dans etmeye başladı.

O buradaydı.

"Lucy'ye gerçekten çıkma teklif ettin mi, Ty?" diye sordu Cade. Sırtı kapıya dönüktü, ama Jesse'yi izliyordu. Jesse, kalabalığın içinden geçen sefil derecede seksi sarıŐına doğru başını salladı.

Ty içini çekti. "Onun dediği gibi. Birlikte büyüdük. Ama burada, Bliss'te değil. Creede'de büyüdük. Buranın kuzeyinde bir kasaba. Hatırlayabildiğim kadarıyla, ben, Luce ve River vardık. Uzun süre onları arkadaşım olarak gördüm. Ya da belki Luce'un her zaman yanımda olacağını düşündüm, böylece istediğim Şeyi yapabilir ve hazır olduğumda onunla bir yuva kurabilirdim. Çok uzun süre bekledim. Şimdi bizim  ıkmamızdan bahsettiğimde gülüyor. Ve dürüst olmak gerekirse, ben kadınlara çıkma teklif etmiyorum.  ylece oluyor işte," dedi Ty, kendini savunarak.

Jesse konuştu, ama aslında Gemma'ya hayranlıkla bakıyordu. Gemma paltosunu çıkardı ve dar bir V yakalı kazak ve etek giydiğini gösterdi. "Yani onların vajinalarına mı d Ő yorsun? Takılıp mı d Ő yorsun yoksa kontrollü bir düŐüŐ m ?"

"Dostum," dedi Cade gülerek elini kaldırdı. "İyi espri." Jesse partnerine high-five yaptı ve tekrar başını sallayarak Cade'in dikkatini olması gereken yere çekmeye çalıştı. Gemma

tek başına bara girmişti. Ve jukebox'ın önünden geçip gitmişti. Bu ne anlama geliyordu? "Yalnız, ama sanırım bize biraz zorluk çıkaracak."

Cade döndü ve Gemma'yı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay canına, şuna bak. Ama yalnız değil."

"Ben düşmem. Hangi vajinaya gireceğime dikkat ederim. Bekle. Kulağa kötü geldi." Ty başını salladı.

"Hayır, kulağa Ty gibi geldi." Lucy, Jesse'nin önüne bir bira koydu. "Gemma'nın yanındaki güzel kız kim?"

Ty döndü ve Gemma ile arkadaşının oturduğu bara doğru baktı. "Oh, o Naomi Turner. Hemşire."

"Neredeyse her gün Lynn ile birlikte Stella's'a geliyor. Hoş birine benziyor." Lucy barın etrafına göz gezdirdi.

Naomi onun kalkanıydı. Buna şüphe yoktu. Jesse ona bakarken bile, Gemma'nın gözleri ona kaydı ve onun baktığını fark edince olabildiğince çabuk döndü. Gergindi. Elinden beslenmek isteyen ama güvende olup olmadığından emin olmayan güzel bir geyikti.

Cade iç geçirdi. "Bana her zaman sabırlı olmamı söyleyen sensin."

Sabırlı olmak istemiyordu. Ona doğru yürümek, onu yakalamak ve kapıdan dışarı çıkarmak istiyordu. Bütün hafta sabırlı olmuştu, ona zaman ve alan tanımıştı, ama artık bir dakika daha dayanabileceğinden emin değildi.

Ama kız jukebox'a değil, bara doğru yanaşıyordu. Kaçması gerekirse diye yanında bir arkadaşını da getirmişti.

Tek yapabileceği beklemek, izlemek ve onun bu adımı atacak kadar cesur olmasını ummaktı.

Ty, süslü içkisini yudumlarken başını salladı. "O kızın baş harfi T olan bir sorun olduğunu duydum."

Evet, Gemma belaydı ve Jesse, çözümün kendileri olduğunu düşündü. O ve Cade. Ty gibi bir kızın vajinasına girip hemen çıkan türden erkekler olsalardı durum farklı olurdu, ama Jesse değişmişti. Jesse, gerçekten değer verdiği bir vajinaya girmek ve orada uzun süre kalmak istiyordu. Onlar ona iyi gelebilirlerdi.

Onu buna ikna etmesi gerekiyordu. Sonra da Cade'i ikna etmesi gerekiyordu. Evet. Bir bira daha içmesi gerekebilir.

* * *

"Bu tarafa mı bakıyor?" Gemma arkasına bakmamaya çalıştı. Zordu. Gözbebekleri mıknaş gibiydiler ve o iki seksi tamirci onun bakışlarını kendilerine çekiyorlardı. Bara girer girmez onları görmüş ve kalp atışları üç katına çıkmıştı. Gelip gelmemeyi tartışmıştı, ama sonunda uzak duramamıştı.

Onlar inanılmaz derecede yakışıklıydılar. Hala, çıplak göğüslü Maymun Adam'ı gömleksiz halde görmeyi unutamıyordu. O göğüsler, dünya çapındaki kadınlara haksızlık olduğu için sadece filmlerde var olması gereken türden göğüslerdi. Koyu saçları ve delici yeşil gözleriyle Cade büyüleyiciydi.

Ve sonra Jesse vardı, tatlı olan. Heykel gibi omuzlarının üst kısmına kadar uzanan açık kahverengi saçları ve cildinde nasıl bir his yaratacağını merak ettiren dağınık sakalı vardı.

Dışarı çıkmamalıydı. O müzik kutusuna gitmeyecekti. Olmazdı.

Naomi, sanki arkasında bir şey arıyormuş gibi hafifçe döndü. Geri döndüğünde yüzünde bir gülümseme vardı. "Oh, evet. Senin tarafına bakıyor. Arkadaşı da öyle. Benim iki seksi erkeğim nerede?"

Naomi onu kıskanıyor olabilir, ama o tüm bu karmaşıklıkları düşünmüyordu. Bu çok karmaşıktı. Jesse bir ilişki istiyordu. Cade biraz seks istiyordu, ama onu gerçekten sevmiyordu. O ikisini de seviyordu, ama onlarla takılmayacaktı.

Belki onlarla biraz zaman geçirebilirdi. Ama sonsuza kadar değil. Sonsuza kadar, aptalların hayaliydi. Ama yine de ihtiyaçları vardı. Bir sürü kirli, müstehcen ihtiyaçları.

Ve bazıları o kadar da kirli olmayan ihtiyaçlar. Hayatını nasıl mahvettiğini ve annesinin ikinci bir şansını nasıl elde ettiğini düşünmekten uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. O da ikinci bir şans elde edebilecek miydi? Annesini neredeyse kaybetmişti. Kendi kişisel

korku hikayesini unutmak kolay olmuştı.

"İyi misin? Yüzün soldu." Naomi elini koluna koydu ve nabzını kontrol etti. Naomi işini ciddiye alıyordu.

Lanet olsun İsveçli atalarına. "Üzgünüm, kolayca soluyorum."

Naomi, güzel yüzünde parıldayan beyaz dişleriyle sırıttı. "Evet, siz beyaz kızlar öyle yaparsınız."

O da gülümsemesine göz kırparak karşılık verdi. "Sürtük."

"Sana da." Naomi cep telefonuna baktı. "Aramadı. Belki ben aramalıyım."

Gemma elini telefonun üzerine koydu. "Arama. Birkaç saat dinlenmeni istedi. O iyi. Senin numaran var. Doktor Burke'ün numarası da var. Aslında, o da tam orada oturuyor."

O ayağa kalktı ve yanındaki yakışıklı esmer adam da ayağa kalktı. Alexei Markov, eski mafya üyesi ve bazı yüksek profilli davalarda kilit tanık. Gemma'nın ofisindeki herkes bu davaları takip etmiş, kanlı bir pembe dizi gibi izlemişti. O muhteşem bir tanık olmuştı. Çekici ve zeki, jüriyi kendine hayran bırakmıştı. Onu Colorado'nun küçük bir kasabasında görmek garipti.

Gemma'nın Stella's'ta iki gün çalıştığı sırada birlikte çalıştığı garson Holly, adamlar onu çevrelediğinde başını kaldırdı. Bütün bar sessizliğe büründü. Duvarları sallayan müzik aniden durdu.

Gemma'nın midesi uzun ve yavaş bir dalış yaptı.

"Selam, çocuklar." Holly'nin yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. "Ne oluyor oluyor?"

Büyük Rus bir dizinin üzerine çöktü. "*Dushka'm*, Caleb ve benim sana bir teklifimiz var. Reddedemeyeceğin bir teklif."

Caleb sırıttı. "Üzgünüm bebeğim, ona *Baba'yı* izlettim. Ama bizi reddetmeyeceksin, değil mi?"

"Soruyu henüz bilmiyorum, bu yüzden bir cevabım yok," diye karşılık verdi Holly, ama gözlerinde yaşlar vardı.

İki adam da kadife kutularını çıkardı ve elmas yüzükler parladı.

"Evet." Holly asıl soruyu beklemedi. Hemen ikisini de öpmeye başladı. Önce birini, sonra diğerini.

Patrick evlenme teklif etmemişti. Ona yüzük almamıştı. Bir gün öğle yemeğinde bu konuyu açmıştı. Evliliklerinin iş planını hazırlamış ve ona sunmuştu. O da kabul etmişti. Romantizm yoktu. Aşk itirafları yoktu.

Cam ayağa kalktı. "Harika, şimdi konuşmaktan çekinmeyen iki erkeğin bunu nasıl yaptığını göstereceğiz."

Cam bütün öğleden sonra bu yüzden gülümsüyordu. Cam da nişanlanıyordu. Onun için mutlu olmak istiyordu. Cam'i seviyordu. Tek düşünebildiği şey randevuydu. Aslında yarınki randevu. Yarınki tarihi yazan iki yüz elli "randevuyu ayırın" kartı gönderdiğinden beri bu tarih hafızasına kazınmıştı.

Cam'in partneri Rafe de yanından kalktı, iki adam da Laura Niles'a baktı. Laura Niles elini ağzına götürdü, gözleri yaşlarla doldu. "Laura, uzun bir yol oldu, ama her dönüş bizi buraya getirdi."

"Her dur işareti ve her sapma önemsizdi, çünkü hayatımızda tek bir hedefimiz vardı. Sen." Cam elini uzattı ve Laura'nın saçlarına dokundu.

"Şimdi buradayız ve bir daha asla ayrılmayacağız. Laura, bizimle evlenir misin? Bizimle bir hayat, bir yuva, sahip olabileceğimiz her türlü aileyi kurar mısın? Bizimle birlikte yaşlanıp, bize bahşedilen hayatı geriye dönüp bakarak, onu paylaştığımız için mutlu olur musun?" diye sordu Rafe.

"Oh, evet." Laura yüzükleri kabul etti.

Caleb Holly'ye baktı. "Onların dediği gibi."

Holly başını salladı ve ona sarıldı. "Seni olduğun gibi seviyorum, Caleb. Seni de, Alexei."

Bütün bar uzun bir tezahüratla coştı.

Yarın onun düğün günü olacaktı. Kariyerinde kullandığı aynı A tipi adrenalinle bu düğünü planlamıştı. Mükemmel bir mekan, mükemmel bir gelinlik, doğru müzik grubu bulmuştu. Düğüne odaklanmıştı, ama bardaki bu insanlar gerçek evlilikler yaşayacaklardı.

Sıcak bir el onun elini kapattı. "İyi misin?"

Kafasını salladı. Bunun hakkında düşünmenin bir faydası olmazdı. Altı ay önce evlenmeye hazırdı, kıdemli ortak olmanın eşiğindeydi, önünde koca bir hayat vardı.

Ama bunların hiçbir anlamı yoktu.

Çok çalışmış, her şeyi doğru yapmış, ama karşılığını alamamıştı. Annesi kalbinin sesini dinlemiş ve her şey ters gitmişti. Ve hala Gemma'ya da aynısını yapmasını söylüyordu.

Kalbinin sesini dinlemek mi? Kızken beri kalbinin sesini dinlememişti.

"Üzülmen normal, Gem," dedi Naomi. "Yarın ne olacağını biliyorum. Annen buzdolabında o düğün davetiyesini saklıyordu. Onunla ilk tanıştığımda, bebeğinin evlendiğini görmek için yeterince uzun yaşaması gerektiğini söylemişti."

İşte yine o gözyaşları. Her zaman ağlamak üzereymiş gibi görünen gözyaşları. Ne zaman kendini acımaya başlasa, annesini düşünürdü. Derin bir nefes aldı. Artık büyük kız gibi davranmanın zamanı gelmişti. Yarın evlenmeyecekti. Artık avukat da değildi. Ama hala annesinin kızıydı. "Böylesi daha iyi. Böylece daha fazla zaman geçirebiliriz."

Naomi biraz hayal kırıklığına uğramış gibi iç geçirdi. "Evet, öyle, canım."

"Sizin için ne getireyim bayanlar?"

Gemma gözlerinin büyüdüğünü hissetti. Tanrım, bu kasabada erkekler çok yakışıklıydı. Onu vadide ve annesinin bahçesindeki barbekü partisinde görmüştü, ama aslında tanışmamıştı. Önündeki adam en az 1,95 metre boyundaydı, zümrüt yeşili gözleri ve simsiyah saçları vardı. Yüzünde yara izleri vardı, ama garip bir şekilde ona yakışıyordu, sanki acı onu mükemmel bir resimden sonsuz derecede daha ilginç bir şeye dönüştürmüştü gibiydi. Sesini bulması gerekiyordu.

"Votka tonik."

Barmen Tanrı ona göz kırptı. "Tabii ki. Sen Gemma'sın, değil mi? İstasyonun yeni ofis müdürü?"

"Kötü yollarla, evet."

Yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Harika. Nate'e cehennemi yaşat, tatlım. Ve tüm içkilerin şirketten olduğunu bil. O adamla başa çıkmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum."

Elinde değildi. O da gülümsedi. "Sen Zane Hollister'sın." Callie'nin diğer kocası. Callie istasyona birkaç kez gelmişti, ama Zane uğramamıştı. Birbirlerinden çeyrek mil bile uzakta yaşamıyorlardı. Cade ile konuşurken annesinin bahçesinde akşam yemeği pişirmişti. O adamın ortağı için çalışıyordu, ama onunla tanışmak için zaman ayırmamıştı.

Ona selam verdi. "Evet, öyleyim. Patronunu öldürmemeni sağlayacak kişi benim. Öğle yemekleri de evden. Artık ailenin bir parçasısın." Naomi'ye döndü. "Ya sen?"

"Beyaz şarap spritzer. Ve spritzer'ı bol olsun. Sadece bir tane. Teşekkürler." Naomi böyleydi. Her zaman kontrolü elinde tutardı. Bir hemşire için bu muhtemelen iyi bir şeydi.

"Tamamdır." Sefil derecede seksi barmen döndü ve içkileri karıştırmaya başladı.

Gemma bir dakika orada oturdu. Aile işi lafına inanmamıştı. Doğru değildi. Sadece telefonlara bakacak birine ihtiyaçları olduğu için öyle demişti. "Ailenin bir parçası" demek, birini istediğini yaptırmak için söylenen sözlerden biriydi. Hepsi bu kadar. Bliss, gerçek dünyadan farklı değildi. Sadece öyle olduğunu söylemekten hoşlanıyordu.

Peki çekici olmayan erkekler neredeydi? Bu aptalcaydı. Küçük bir kasabada bulunuyordu. Asla yatmayacağı erkeklerle dolu olması gerekirdi, ama hayır, Bliss, Colorado'da durum böyle değildi. Bliss, Colorado, dünyanın seksi erkeklerin merkezi olmalıydı.

Zane ona vodka tonikini uzattığında, gözleri dolaşırken bir yudum aldı. Çok fazla yakışıklı erkek vardı.

Ve o Patrick'le bile başa çıkamıyordu. Hayır. Burada oturup Jesse ve Cade'i düşünmemeli ve jukebox'a gitmeli mi gitmemeli mi diye düşünmemeliydi.

Sanki onu gerçekten istemişler gibi. Mevcut kadın sayısı çok fazla değildi. Kalan erkekler ikili takım oluşturmak zorunda kaldılar. Ama Naomi'ye takılmadılar, oysa Naomi çok güzel ve tatlıydı.

"Bayan Turner." Doktor boş bardağını narin bir martini bardağıyla birlikte bara koydu. "Sizi dışarıda görmek ne güzel."

Naomi yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ona döndü. "Lynn ısrar etti. Biraz yalnız kalmak istediğini söyledi."

Annesi bu konuda inatçı davranmıştı. Neredeyse üç haftadır Bliss'teydiler ve annesi sonunda onları dışarı çıkarmıştı, böylece yalnız kalabilecekti. Ya da en azından onların dışarıda eğlenip sosyalleştiklerini bilecekti.

Doktor Burke bara yaslandı. "Ne istediğini biliyor. Yeterince zorluk çekti. Artık istediğini yapmalı. Kontrollerine devam ettiği sürece bir sorunu olmayacak." Doktor, Gemma'nın bir gülümseme olduğunu düşündüğü bir ifadeyle Naomi'ye baktı, ama bu ifade daha çok bir köpekbalığının akşam yemeğini ölçüp biçmesi gibi görünüyordu. "Bu yüzden teklifimi ciddi olarak yeniden düşünmelisin."

Bliss'te ilk uğradıkları yer, Dr. Caleb Burke tarafından işletilen Bliss County Clinic'ti. Dr. Caleb Burke, aslında Dr. Caleb Sommerville'di, inanılmaz derecede zengin ve iyi eğitilmiş bir doktordu. Annesini buraya getirmeden önce buradaki birçok insanı araştırmıştı. Doktor, kasaba için bir artıydı.

Ancak, ABD'nin cinayet başkenti olarak bilinen bu kasaba pek tavsiye edilebilir bir yer değildi.

Ama annesi vazgeçmedi. Eve dönmek istiyordu ve yıllardır kanserle mücadele ediyordu, bu yüzden Gemma da onunla birlikte gelmişti.

Gemma'nın para ve mevki peşinde koştuğu yıllar. Annesi o yıllarda hayatı için mücadele ediyordu. Kanser göğüslerine yayılmıştı. Önce lumpektomi, sonra mastektomi ameliyatları yapılmıştı.

Ve tüm bu süre boyunca Gemma, Manhattan'ı fethetmeye çalışırken New York'ta kendini rezil ediyordu.

"Tüm kayıtları bende," diye devam etti doktor. "Elimden gelen her türlü yardımı yapacağım." Dudakları aniden kıvrıldı. "Ve bir süre buralarda kalacaksan, belki düğüne gelebilirsin."

Naomi'nin yüzü aydınlandı. "Oh, evleniyor musunuz? Fark etmemişim."

Yüzü kıpkırmızı oldu, ama bu ona çok yakışıyordu. "Özel bir şey yapmak istedim, ama Laura ve Holly en iyi arkadaşlar ve çift düğün yapmalılar, bilirsin. Şey, sanırım evleniyorum

evleniyorum. Yani, evleniyorum, ama belki yasal olarak değil. Hayır. Bekle. Alexei'nin peşinde mafya var ve onun gerçek sahte adı hala Howard. Sanırım bu benim olmam gerekiyor, değil mi? Ve param var. Ve İngilizce konuşuyorum. Yani, çoğunlukla. Evet. Belgeleri imzalıyorum, ama bu Bliss, yani hepimiz evleniyoruz."

"Kafam karıştı." Gemma onu anlamaya çalıştı, ama başaramadı. Ve henüz bir damla bile içmemişti.

Doktor ellerini havaya kaldırdı. "Kesinlikle. Garip, değil mi? Ama şimdi Alexei ile o kadar çok seks yaptım ki, Holly ile baş başa kaldığımızda garip geliyor. Yani, yapıyoruz. Alexei geç saatlere kadar çalışıyor ve benim de ihtiyacımı gidermem gerekiyor, anlarsın ya. Ama garip. Bir garson ve eski bir Rus mafya üyesiyle evleneceğimi hiç düşünmemiştim, bunu rahatlıkla söyleyebilirim. Gerçi Alexei ile evli değilim. Değil mi? Gerçek anlamda seks falan yapmıyoruz, yani evli değiliz. Siktir. Alexei ile evlenebilirim. İngilizcesini çok yanlış kullanıyor. Bir hata yapıp birbirimizle evlenebiliriz."

Gemma, arkasında duran iki adamı düşünerek iç geçirdi. Hâlâ arkasında mıydılar? Vazgeçmişler miydi? Bunun onlara karşı bir hareket olduğunu mu düşünüyorlardı? Çünkü öyle değildi. Bu, onun korku dolu halinin bir göstergesiydi.

Naomi biraz güldü. "Eğer Alexei ile evlenirsen, o gösterinin biletlerini ben ödeyeceğim."

Doktor kızardı ve gülünç derecede seksi barmen ona bir tur daha içki doldurdu.

"Bayanlar, doktorla dalga geçmeyin. Sakinleştirici mermiyle dolu bir tüfeği var ve onu kullanmaktan çekinmiyor."

Gemma bu konuya ilgi duydu çünkü doktor bunu yapabiliyorsa, herkesin Taser'dan neden bu kadar korktuğunu anlamıyordu. "Kasaba sakinlerini sakinleştiriyor musun? Bu rastgele mi oluyor yoksa sadece seni rahatsız edenleri mi?"

Doktor elini salladı. "Tanrım, hayır. Max Harper asla uyanık olmaz. Hayır, ben bunu sadece Mel'in kontrolden çıktığı zamanlarda kullanırım. Ve bunu söyleyen de sensin. Harper ailesine, Max'in yüksek voltajla yakın temasından dolayı herhangi bir zarar görmediğini garanti etmek için tam bir sağlık kontrolü yaptırmak zorunda kaldım. Aferin sana, Wells. Belki düğünde sakinleştirici silahını sen tutabilirsin. Holly güvercinleri serbest bırakmak istiyor.

Güvercinler. Mel onların uzaylı olduğuna karar verirse işler ters gidebilir. Naomi, teklifimi bir düşün. Bir hemşireye ihtiyacım var. Bir sonraki travma vakası sadece an meselesi."

Seksi doktor başını salladı, içkilerini aldı ve uzaklaştı. Yakışıklı barmen onlara göz kırptı ve bir sonraki kadının siparişini almak için döndü. Küçük bir alanda bu kadar seksilik.

Onun bir geleceği yoktu. Gerçek, en uygunsuz zamanlarda ona vuruyordu.

"Burası tuhaf bir yer." Gemma votka tonikinden uzun bir yudum aldı. Hâlâ bu kasabayı anladığından emin değildi ve bu duygudan hoşlanmıyordu.

Naomi içini çekip etrafına baktı. "Bilmiyorum. Burayı seviyorum. Chicago'dan farklı. Burası bir şekilde daha yumuşak."

Chicago. Annesi Chicago'da başka hiçbir yerde olmadığı kadar çok zaman geçirmişti, ama orası onun evi değildi. Gemma'nın her zaman gidebileceği tek bir yeri yoktu. Hayatı, küçük kasabalar ve büyük şehirler ile Rönesans Fuarı turlarında geçirdiği yıllardan ibaretti. Lynn Wells, Chicago'ya sadece bir arkadaşını ziyaret etmek için gitmişti, ama remisyon dönemine girmeden önce iki tur kemoterapi görmek zorunda kalmıştı. Sonra Gemma'ya eve dönmek istediğini söylemişti. Bliss'e. Annesi kendini burada güvende hissediyordu. Gemma, böyle bir yere sahip olabileceğinden emin değildi.

Bliss, ne aptalca bir isim. Böyle bir şey olmadığı için yanlış bir isim. Bunu uzun zaman önce anlamıştı.

Ama orgazm diye bir şeyin var olup olmadığını merak ediyordu. Cade ona her şeyin bu kadar ciddi olması gerekip gerekmediğini sormuştu. Neden öyle olmalıydı ki? Jesse öyle dediği için mi?

Arkasını dönüp baktı. Cade muhteşemdi. Onu tüm ihtişamıyla görmek istiyordu. Üzerinde tek bir parça giysi bile olmadan dolaşmasını görmek istiyordu.

Ve Jesse. Jesse gülümsedi ve tüm dünya aydınlandı. Geçen gün öğle yemeğine giderken topuklu ayakkabılarında takılıp düşmüştü ve Jesse kendini yere atarak onun betonun üzerine değil, üzerine düşmesini sağlamıştı.

Patrick, safra kesesinin alındığını fark etmemişti. Hastaneden taksiyle gelmişti. Nedense Jesse veya

Cade'in kadınlarının bunu yapmasına izin vereceğini düşünmüyordu. Tabii ki, onlar da "kadınım" ifadesini kullanacak türden erkekler gibi görünüyorlardı. Neandertaller. Saçma sapan, sefil, seksi Neandertaller.

Jukebox çok uzak değildi.

"Vay canına, ne ciddi bir yüz." Naomi eğildi, güzel dudaklarında bir gülümseme vardı. Belki Naomi'ye daha çok benzeseydi, çoktan jukebox'ın başına geçmişti. Belki kendini salmasaydı, oraya gidip kontrolü ele almaya cesaret edebilirdi, ama altı ay boyunca kendini şımartmıştı. On kilo almıştı ve tasarımcı kıyafetlerinin çoğunu kaybetmişti. Onlara ihtiyacı olmadığı için New York'ta bırakmıştı. Saçları normal rengine dönmüştü ve omuzlarına kadar uzanıyordu, ama genellikle at kuyruğu yapıyordu.

Gemma omuz silkti. "Aslında hayır. Aklıma gelen bir düşünceydi."

Naomi öne eğildi. "Neden geçici? Bak Gemma, eğer onları istiyorsan, bence peşinden gitmelisin. Biraz eğlenmen lazım."

Eğlencenin ne olduğunu bildiğinden emin değildi. Zane önündeki bir şişe cin aldı ve ellerini kullanarak uygun miktarda doldurdu. Aile, ha? Eğer "aile" iseler, o zaman birkaç soruyu cevaplayabilirdi. "Zane, arkamdaki masadaki iki adam hakkında ne biliyorsun?"

Ona doğrudan baktı. "Arkanızda beş masa var. Oradaki tüm adamları tanıyorum."

Aptal. Gözlerini devirdi, gülümsemeyi zorla bastırdı. "Tam arkamdaki."

O, iç çekerek barın ötesine baktı. "O masada üç adam var."

Orada başka bir adam olduğunu fark etmemişti bile. "Siyah saçlı. Gömlek giymeyi sevmiyor. Diğeri dağınık, ama seksi bir şekilde."

Zane, heyecanını gizleyemeden bara vurdu. "Onlar Cade ve Jess. Harika bir seçim. Diğeri ise kadın düşkünü bir adam. Jesse iyi biridir. Cade hakkında pek bir şey bilmiyorum ama ikisinin yakın olduğunu biliyorum. Nate, onların senin etrafında dolandıklarını söyledi."

Adamın ne kadar "iyi" biri olduğu umurunda değildi. Aslında umurundaydı, ama değildi. Ve muhtemelen ona yaklaşmamalıydı. "Nate dedikodu yapmayı bırakmalı."

"Olmaz, Gemma. Buna alışsan iyi olur." Zane işine geri döndü.

Naomi eğildi. "O iki adam seni resmen yiyip bitiriyor. Bu konuda ne yapacaksın?"

Hiçbir şey. Hiçbir şey yapmayacaktı. Ama yapmak istiyordu. Vücudundaki her sinir dokunulmak ve okşanmak istiyordu. O da bir insandı. Ve uzun zamandır ten tene temas etme ihtiyacını tamamen görmezden gelmişti, bu da gerçek bir sorun haline gelmişti. Buna can atıyordu. Eğer bunu yeterince uzun süre görmezden gelirse, bu ihtiyacın ortadan kalkacağından ve hayatı boyunca kimseye sarılmadan geçireceğinden endişeleniyordu.

Dört kol onu sarıyordu. İki ağız onu öpüyordu. Bacaklar birbirine dolanıyordu.

Kendini bu konuyu düşünmekten alıkoymaya çalıştı. Ama başaramadı. Ona bir kutu içinde kalp gönderen pislik ve o zamandan beri aldığı mektuplar hakkında endişelenmesi gerekiyordu. Bu hafta birkaç kez gelmişlerdi, iğrençlikler ve belirsiz tehditlerle doluydu. Üç olaya indirgemmişti. Nate ve Cam bunu araştırıyordu. Kontrolü böyle bırakmak garipti.

"İşin nasıl gidiyor? Düşündüğün kadar kötü mü?" diye sordu Naomi.

"Fena değil." Böyle düşündüğünü fark edince şok oldu. O ofisi yönetmek oldukça eğlenceliydi. İşinde geçirdiği bir hafta içinde, bir kadını ağaçtan indirmiş, yeni bir otomat makinesinin kurulumunu denetlemiş, söz konusu otomat makinesi Nate'in parasını çaldığında onu sakinleştirmiş, sinek balıkçılığı yemini bağlamayı öğrenmiş ve daha önce ağaçtan indirdiği kadından aldığı bir paket kurabiyeyi afiyetle yemişti. Cassidy Meyer biraz deliydi ve yarı uzaylı çocuklarının pancar sevmeyen bir kadınla evleneceğini öğrendiğinde ağaca çıkmıştı. Leo adında bir adamla cep telefonunda uzun bir konuşma yaptıktan sonra Cassidy'yi aşağı indirmişti. Düğüne birkaç ay vardı. Müstakbel gelini insanlığını kanıtlamak için bolca zamanı vardı.

Bir başka düğün. Düğünlerden nefret ediyordu. Uzaylıların düğünlerinden bile.

Naomi devam etti. "Orada uzun vadede kendinizi görebiliyor musunuz? Yani, bir hukuk firmasında iş aramaya çalışmanız gerekmez mi? Ne yapmak istediğinizi düşündünüz mü?"

Bunu düşünmüş müydü? Hem de çok. Ayrıca, internette onu arayan herkesin muhtemelen "Midtown Meltdown" kelimesini bulacağını ve Christina Big Tits ile güreşirken NYPD tarafından nasıl keşfedildiğini okuyacağını da düşünmüştü. Evet, ülkedeki hukuk firmaları onun için çıldırırdı. Onu bir müşteri olarak sevebilirlerdi, ama firmanın bir üyesi olarak değil. "Şimdilik annemle vakit geçirmek istiyorum."

Arkadaşı uzun bir nefes aldı. "Annenin seninle vakit geçirmekten çok mutlu olduğunu biliyorum, ama senin de mutlu olmanı istiyor."

Mutluluk bir hayaldi. Öyle bir şey yoktu. Mutluluk bir masaldı. "Ben iyiyim Naomi. Biraz zamana ihtiyacım var."

Evet. Zamana ihtiyacı vardı, başka sorunlara değil. Onlara kendini kaptırmayacaktı. Bu sadece daha fazla kalp acısı getirecekti. Onlara sunabileceği hiçbir şeyi yoktu. Sekste çok iyi değildi. Kasabada kötü bir ünü vardı. Jesse kibar birini istiyordu. Cade onu aradı, ama cevap vermemek daha iyi olacağını biliyordu.

Sevgilisine verecek hiçbir şeyi yoktu, iki sevgilisine verecek şeyi ise hiç yoktu.

Telefonu çaldı. Bilinmeyen numara. Kulübe olabilir. Annesinin cep telefonu vardı, ama kulübede sabit hat da vardı ve Gemma henüz numarasını telefonuna kaydetmemişti. Telefonu açtı. "Alo."

"Gemma? Gemma, bebeğim, sesini duymak ne güzel. Çok uzun zaman oldu."

Gözlerini kapattı. Patrick mi? Sanki karnına yumruk yemiş gibi tüm vücudu gerildi. Neredeyse evlenecekleri gecenin öncesinde onu mu aradı? *Orospu çocuğu*. "Ne istiyorsun, Pat?"

Naomi yanındaki koltuğunda kıpırdadı. "Patrick?"

Telefonun diğer ucundan onun sesi geldi. "Tatlım, seninle konuşmak istiyorum. Seninle konuşmam lazım."

Konuşmaları mı gerekiyordu? Belki de düğünlerinden önceki gece olması onu etkilemişti. Bir sonuca varmak mı istiyordu? Naomi istemiyordu. Onu unutmak istemiyordu. Onu sevmemişti. Çoğu zaman ondan hoşlanmamıştı bile. "Endişelenme. Sorun yok, Pat. Ben iyiyim."

Adam durdu. "İyi değil."

Kız başının ağrımaya başladığını hissetti. "Neler oluyor? Altı aydır beni aramıyorsun, sonra düşünümüzün olması gereken gecenin öncesinde benimle iletişime geçmeye karar veriyorsun?"

"Yarın mıydı?" Biraz güldü. "Kahretsin."

O pislik, onun parasını ödediği düşünüyordu mu? "Hoşça kal. Bir daha arama."

"Kapatma. İşini geri alabilirim, bebeğim."

Durdu. *Kahretsin*. Bu, onun ona verebileceği tek ikna edici sebepti. Ortaklar onu dışlıyor gibi görünüyordu.

İşi. O kadar uzun süredir takıntısı olmuştu ki, *telefonu kapatmak için* parmağını tuşa basamadı.

Adamın sesi telefonda yumuşak ve baştan çıkarıcı bir şekilde duyuldu. "Bunu halledebilirim. Tek yapman gereken bana biraz zaman ayırmak. Bunu konuşabiliriz."

"Tamam, konuş." Orada kalmayacaktı. İtibarını geri kazanacak kadar kalacak, sonra başka bir iş bulacaktı. Ve Pat ile hiçbir ilgisi olmayacaktı. Bu düşünce bile midesini bulandırıyordu. Özellikle de Jesse ve Çıplak Göğüslü Maymun Adam'ı gördükten sonra. Cade. Cade bir erkekti. Pat ise abartılı saçlı, şık giyimli bir adamdı.

"Telefonda olmaz. Seninle yüz yüze görüşmek istiyorum." Flörtöz sesini kullanıyordu, burunlu bir sızlanmanın mükemmel bir örneği.

Bunu görmezden gelmek çok kolaydı. "Olmaz. New York'a gelemem."

"Sorun değil, bebeğim. New York'a gelmene gerek yok. Ben Colorado'ya geliyorum. Şu anda LaGuardia'dayım. Sabaha kadar orada olabilirim. Orada Hyatt var mı? Rezervasyon yapabilir misin? Ve beni Denver'dan alman gerekiyor. Bliss ne kadar uzaklıkta?"

"Seni almayacağım." Saatlerce araba kullanmayacaktı. "Ve yol çok uzun. Araba kiralamalısın, hatta daha iyisi, unut gitsin. Seni görmek istemiyorum."

Uzun bir iç çekiş duyuldu. "Bunun doğru olmadığını biliyorsun. Bebeğim, geliyorum. Konuşmam gereken birkaç ciddi konu var. Ama kişisel olarak konuşmam gereken şeyler de var. Christina'yı sevmiyordum.

Bak, onunla korkunç bir hata yaptım, ama ben de bir erkeğim. Cinsel hayatımız tatmin edici değildi. Yatakta mükemmeldi. Bence oturup konuşmamız lazım. Seks her şey değildir, değil mi? Senin için bir kurs falan ayarlayabiliriz."

Aşağılanma hissi onu sardı. "Siktir git, Patrick."

Telefonu kapattı. O bir şey istiyordu, ama ona yardım etmek değildi. Bir oyun oynuyordu.

"Vay canına. Kulağa zor gelmiş." Naomi başını salladı. "Neden aramış ki?"

Çünkü bir şeye ihtiyacı vardı ve Naomi ona bunu vermeyecekti.

Boğuk bir kahkaha havayı doldurdu ve o da dönüp onlara bakmaktan kendini alamadı. Jesse ve Cade gülüyor, birbirleriyle ve ev sahibinin geçen gün gönderdiği o elçiyle konuşuyorlardı. Adının Ty bir şey olduğunu söylediğini hatırladı. Rahat, mutlu ve mükemmeldiler.

O ise berbat durumdaydı. Ama belki bir gecelik bir şey yaşayabilirdi. Patrick'in ondan bir şeye ihtiyacı vardı, ama onun da Patrick'in ona asla veremediği bir şeye ihtiyacı vardı. Onu erkek gibi hissettirmemiş olsaydı, belki de kendini hiç gerçek bir kadın gibi hissetmemiş olacaktı. İstenildiğini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Bir gece. Çok mu fazla istiyordu? Jukebox'a baktı, ışıkları davetkar bir şekilde yanıp sönüyordu. Tek yapması gereken jukebox'a gitmek ve beklemektir. O zaman o iki adama onları memnun edebileceğini gösterebilirdi. Kendisi de biraz zevk alabilirdi.

Naomi kabine ve sonra Gemma'ya baktı. "Emin misin?"

Emin miydi? Hayır. Hiç de değil. Ama denemek istiyordu.

Naomi ona sarıldı. "Git hadi tatlım. Endişelenmeyi bırakıp bir süreliğine anı yaşamalısın. Yarın görüşürüz."

Naomi ona göz kırptı ve ayrıldı. Artık kendi başınaydı. Ve alt etmesi gereken iki adam vardı.

Yedinci Bölüm

Jesse saldırmak istiyordu. Belki ona atlarsa kendini daha iyi hissederd, ama sadece bir yudum daha bira içti ve Gemma'nın müzik kutusuna doğru yürüdüğünü izledi. Çizmeli ayağı sert ahşap zemine vuruyordu ve kalp şeklindeki poposu ileri geri sallanıyordu. Oradaydı. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu ve orada duruyordu.

"Ağzın sulanıyor."

Omuz silkti. Cade'in salya akıttığını görmesi umurunda değildi. O salya akıtmaya değer biriydi. Aynı zamanda bir bilmeceydi. Bilmeceyi severdi; tek tek hiçbir anlam ifade etmeyen parçaların bir araya gelerek güzel bir şey oluşturmalarını. Gemma'ya, düzgün çalışmayan bir motora bakar gibi bakıyordu. Bir kadın bir araba gibiydi. Dışarıdan güzel görünebilirdi, ama bakımı yapılmamışsa düzgün çalışmazdı. Gemma Wells'in bakımı yapılmamıştı. "Şu anda yalnız."

Cade'in gözleri Gemma'dan kayıp birasına geri döndü, parmakları birayı sıkıca kavradı. "Evet, öyle."

Siktir. Cade'in uzaklaştığını hissedebiliyordu. Gemma orada duruyordu. Cade'in sorunlarını tartışacak zamanı yoktu. Harekete geçmezse, Gemma bunun bir tür şaka olduğunu düşünebilirdi. "İçeri girmeliyiz."

Gemma yalnızdı. Arkadaşı gitmişti ve Gemma tek başına, müzik dinleyerek onu bekliyordu.

Cade ona baktı. "Bilmiyorum. Ona sunabileceğim pek bir şey yok. Bu konuda haklıydın."

Jesse sakinliğini korudu. "Ben sadece şu ana kadar yaptıklarından bahsediyordum. Ve işin aslı, sen de haklıydın. Bu

Bu, onunla evleneceğimiz anlamına gelmez. Her şeyi gün gün ele alalım. O şurada duruyor. Evet diyor."

"Sana evet diyor. Bana karşı hep kaşlarını çatıyor. Belki de sana ulaşmak için bana katlanıyordur."

Jesse neredeyse inleyecekti. Dünyada bir erkeğe o kadar deli olan ve onun huysuz en iyi arkadaşını da kabul edecek kadar deli olan çok fazla kadın yoktu. Gemma onlarla ilgileniyordu. Üçlü ilişkiye ilgi duyuyordu. Jesse, geceyi Gemma'nın amına sikini sokarak bitirirse, onun yaşam tarzını kabul ettiği anlamına geleceğini düşündü. Kabul etmezse, ona göstermek zorunda kalacaktı. Dilini, parmaklarını ve pis ağzını kullanarak. Sadece Cade'i ikna etmesi gerekiyordu. "Ona orospu dedin sayılır."

Cade, Gemma'ya doğru başını salladı. "O da hala ara sıra bana Maymun Adam diyor."

Ty birasını bir dikişte içti. "Yattığım kadınların yarısı bana farklı isimler takıyor. Ben de sadece evet diyorum."

Jesse, Ty'dan ilişki tavsiyesi almaması gerektiğinden oldukça emindi. "Ne zararı olabilir ki? Ona dans etmeyi teklif ediyoruz."

Cade'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne zararı olabilir ki? Max Harper'a sor."

Jesse koltuğundan kaydı. "Ben gidiyorum. Ondan korkmuyorum. Max Harper'dan daha hızlıyım. Onun şok tabancasını ve üzerinde olabilecek diğer silahları atlatmayı planlıyorum. Onu orada çok uzun süre bırakırsak, muhtemelen uzaklaşacaktır. Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

O silahlar bol miktarda olabilir. Kız çok huysuzdu, ama Cade onun alaycı tavırlarının altında bir yumuşaklık görmüştü. Cade onun hakkında konuşurken kızın gözlerindeki acıyı görmüştü. Kız iyi bir görünüm sergiliyordu, ama her şeyi saklayamıyordu.

Ona gerçekten özen ve sabırla davranması gerekiyordu. Ve Cade'i de dahil edebilmek için onu yeterince rahat hissettirmesi gerekiyordu. Gerekirse, onu kendi başına idare edip sonra Cade'i de dahil etmeye çalışacaktı. O beklemeyecekti. Şimdi geri çekilirse, onu kaybedebilirdi ve onu kaybetmek istemiyordu. Geçen hafta boyunca, onun küstahlığı ve alaycılığına bağımlı hale gelmişti. İçeri girip Cameron Briggs'e sırtarak baktığını gördüğünde, adamın suratına yumruğunu indirmek istemişti. Sahiplenici biri değildi. En azından eskiden öyle değildi.

Kadınların gelip gitmesinden, hayatındaki etkilerinin kendi varlığı kadar geçici olmasından rahatsızlık duymuyordu.

Ama Gemma'nın köklerine ihtiyacı vardı. Ve o da ona bunu sağlamayı planlıyordu.

Jukebox'a doğru yürüdü, tek istediği ona sarılmak ve müziğe göre sallanırken, aralarında makul bir mesafe bırakarak.

"Selam, Gemma."

Gemma gülümsedi, dudakları memnuniyetle kıvrıldı, bu da onun farkında olmadığını göstermiyordu. "Merhaba Jesse."

Arkadaşını göndermişti. Jukebox'ın yanında duruyordu. Kolunu onun omzuna atıp onu bardan çıkarmalıydı. Onun evine gidebilirlerdi ve gece yarısından önce onun içinde olabilirdi. Yine de dışarı çıkıp Cade'i geride bırakmakta zorlanıyordu.

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye sordu Jesse. Aslında istediği, biraz zaman kazanmaktı.

"Hayır." Gemma ona döndü. "Ama ben sana bir içki ısmarlayabilirim."

İşte buradaydı. Gemma'nın ne yapmaya çalıştığını anlayarak gülümsedi. Durumu kontrol etmek istiyordu. Şimdilik buna uyabilirdi. "Seve seve."

Gemma dönüp bara doğru yürüdü, Jesse'nin onu takip etmesini bekliyordu. Yine, şimdilik buna uyabilirdi. Gemma'nın yanındaki koltuğa atladı.

"Zane, arkadaşına bir içki getirir misin? Ben de bir tane daha alacağım." Sesi tamamen sakindi. Oldukça baştan çıkarıcı görünüyordu. Muhteşem dudaklarında seksi bir gülümseme vardı. Bal sarısı saçları geriye doğru savrulmuştu.

Ve elleri titriyordu.

Evet, biri Gemma Wells'e kesinlikle iyi bakmamıştı.

Elini onun elinin üzerine koydu, parmaklarını birbirine doladı. O, bu temasa biraz şaşırmış gibi başını kaldırdı, ama sonra rahatladı, eli hala onun elindeydi. "Annen nasıl, Gemma?"

Onun da bunu beklemediğini açıkça görebiliyordu. Bir an için tereddüt etmiş gibi görünüyordu. Artık işin özüne gelindiğine göre, onun kendisine

"İyi."

"İyi." Annesi hakkında konuşmaya başladığı anda, o boğuk sesli baştan çıkarma havası kayboldu. "Buraya geri döndüğü için mutlu. Sanırım hiç düşünmemiştim, ama o bunca yıldır burayı evi olarak görüyordu. Neden bu kadar uzun süre uzak kaldığını merak ediyorum."

Zane içkilerini önlerine koyarak bu tuhaf samimi anı bozdu. Eli onunkinden kayarak, sanki bir can simidiymiş gibi votkaya uzandı.

"Ama eminim bunun hakkında konuşmak istemiyorsundur. Senin hakkında konuşalım." Kıkırdadı.

O sesin gerçekten kendisine yönelik olduğunu düşünseydi, o boğuk sesi çok sevecekti. Ama o sesin ne olduğunu anlayabilirdi. O ses, onda bir tepki uyandırmak için yapılan bir numaraydı. "Ben o kadar ilginç biri değilim, tatlım. Bana gününün geri kalanının nasıl geçtiğini anlatsan daha iyi olur."

Alt dudağını ısırdı. "O zaman sadece ikimiz mi kaldık? Sanırım Maymun Adam'ı korkutup kaçırdım."

"Benim adım Cade, Gemma. Jesse'yi yalnız bırakmamaya çalışırım. Başını belaya sokma eğilimi var." Cade, Gemma'nın yanındaki koltuğa oturdu.

Tanrıya şükür. Cade'in uzak duracağından endişelenmişti, ama o sinsî hareketlerini yaptı ve diğer taraftan ona yaklaştı.

Ve Gemma yine farlara bakmış geyik gibi görünüyordu.

"Bana buzlu çay alır mısın?" Cade, Zane'e sordu.

Gemma derin bir nefes aldı ve kendini toparlamaya çalışıyor gibiydi. "Senin bira seven biri olduğunu sanırdım, Cade."

Cade ona dönerek hafifçe gülümsedi. "Ara sıra bira içerim, ama seninle başa çıkmak için tüm yeteneklerime ihtiyacım var, bebeğim."

Gemma içkisinin üçte birini bir dikişte içti ve Cade'e neşeli bir gülümseme attı. "Sanırım tek elim arkada bağlı olsa bile seninle başa çıkabilirim."

Cade ısıklık çaldı. "Dikkatli ol. İp hakkında konuşmaya başlarsan, şuradaki Jesse sana bir gösteri yapabilir. Ama tek el yetmez. Emin ol, seni o kadar hızlı bağlayıp hareket edemez hale getirir ki, başın döner."

Jesse, Zane Hollister'ın o ikisini sanki gece eğlencesiymiş gibi izlemeye başladığını fark etmişti. Bar sahibi elini uzattı, telefonu aldı ve bir numarayı çevirdi — muhtemelen karısının numarasıydı. Callie Hollister-Wright çok tatlı bir kadındı ve aynı zamanda Bliss'teki tüm dedikoduların aktığı filtreydi.

"Sanırım sert bağlanmayı pas geçeceğim. Ben pek itaatkar biri değilim," diye karşılık verdi Gemma.

Ve bu konuda yanılıyordu. "İtaatkar olmak bir yaşam tarzı tercihi olmak zorunda değil. Geçen gün yediğin dondurma gibi, zevk aldığın bir şey olabilir. Rahatlamak, gevşemek, eğlenmek için bir yol olabilir."

Ona parlak bir gülümseme attı. "Bunu kendim karar vereceğim. Tabii bana söylemen gereken bir şey yoksa. Bir rol mü oynuyorsun? Biz ilişkiye girene kadar makul bir adam rolünü mü oynuyorsun, sonra da pisliğin teki mi olacaksın?"

Cade söze karıştı. "Ben kolay biriyim. Tam olarak görüldüğüm gibiyim. Tamirciyim. Bira ve hamburger severim, ara sıra aksiyon filmi izlerim."

Kız biraz burnunu çektirdi. "O zaman, pek iyi anlaşılamayacağız, değil mi? Ben iyi votka ve romantizm severim. Ve okumayı severim. Sanırım uyumlu değiliz."

Jesse ikisini de yumruklamak istedi. "Sadece ikiniz de tamamen kararlıysanız. Gemma, votka içen bir erkek mi istiyorsun?"

Biraz kekeledi. "Şey, hayır."

Bir tane gitti. "Cade, ilgilediğin kadın romantik film izlemek isterse ne yaparsın?"

Cade'e saf inatçılık çöktü, tüm vücudu sert hatlara büründü. Ama en azından lanet ağzı yalan söylemedi. "Filmi izlemeye giderim."

Gemma dümdüz önüne baktı. "Ve muhtemelen film boyunca şikayet eder. Benim keyfimi kaçıırır."

Zavallı bebek. Ona böyle mi davranılmıştı? "Öyle yapmaz."

Cade hemen yumuşadı. "Tabii ki hayır. Onu sevseydim ve o aptal bir romantik filmi sevseydi, ben de onu severdim, çünkü ona zevk veriyordu. Ve eğer beni bağlamamı istemeseydi, ben de bağlamazdım. Gerekirse sıradan biri olabilirim."

Omuz silkti, gözleri onun gözlerine bakmıyordu. "Ve ben görüldüğümden daha açık olabilirim."

Havadaki gerginlik biraz azalmış gibiydi. Jesse eğildi. Hâlâ tedirgindi, ama Cade'in sözleri etkili olmuştu. Yaralanmıştı. Bu belliydi. Belki de ikili bir yaklaşıma ihtiyacı vardı. İyi polis, kötü polis değil, daha çok yumuşak sevgili, kontrolü ele alan sevgili gibi. Kahretsin, ama ikisine de ihtiyacı vardı.

Jesse elini tekrar onun elinin üzerinde gezdirdi. "Ben de birayı severim, ama sana her zaman istediğini alırdım. Bu ya hep ya hiç gibi bir şey olmak zorunda değil. Anlıyorsun, değil mi? Güzel vakit geçirebiliriz. Sana iyi bakabiliriz ve yine de ihtiyacımız olanı alabiliriz."

Derin bir nefes aldı, başını salladı ve elini geri çekti. "Bilmiyorum. Sadece biraz eğlenmek istiyorum. Cade ciddi bir şey olması gerekmediğini söyledi."

Ama onun ihtiyacı olan bu değildi. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. "Yüzük seçmeye başlamamız gerekmiyor, ama bu sadece iyi bir zaman da değil. Seni düzenli olarak görmek istiyorum. Buna bir şans vermek istiyorum."

"Ben de denemek istiyorum, ama hiçbir şey için söz veremem." Bu, bir hafta boyunca dikkatli bir şekilde ona kur yaptığı süre boyunca ondan aldığı tek cevaptı.

Gözleri ağrılaştan Cade'e baktı. Jesse kalıcı bir şeyden bahsetmeye başladığı anda, Cade'in gözleri karardı ve ağzı aşağı doğru kıvrıldı. Onların asla yerleşmeyeceklerini mi umuyordu? *Kahretsin.*

Cade başını salladı. "Ben eve gidiyorum. Bu işe karışmamam gerektiğini düşünüyorum. İkinizin arasında bir şeyler var ve bu gayet normal. Ben ilişki kuran bir tip değilim. İkinize iyi eğlenceler."

Bar taburesinden kayarak indi ve Ty'ın yanına doğru yürüdü.

Siktir, siktir, siktir, lanet olsun. Jesse derin bir nefes aldı. Cade ne olacağını sanmıştı ki? Kendini açıkça ifade etmişti. Gemma'yı istiyordu ve tek gecelik bir ilişki istemiyordu. Cade, geçmişiyile yüzleşmek istemediği için hayatlarının geri kalanını yollarda, kadınlarla yatıp partiler yaparak geçireceklerini mi sanmıştı? İçkisini masaya koydu. Cade çok uzun zamandır onun arkadaşısıydı. "Onunla konuşmam lazım. Aklında çok şey var. Burada yalnız kalabilir misin?"

Ona döndü, yüzünde kayıtsızlık maskesi vardı. "Ben iyiyim. Git Cade ile konuş. Ben de eve gitmem lazım. Sonra konuşuruz."

Aramayacaktı. Onunla bir daha konuşmayacaktı. O, kadının onu tamamen reddedeceğinden emin olarak uzaklaşmaya başladı. Ve kadın bir daha denemeyecekti. Bir şans denemişti ve lanet olası Cade ona yol göstermişti. Cade bunu kabullenemediği için, kadının korkuları hepsini bir yola sürüklemişti.

Bir seçim yapmak zorunda mıydı? Yoksa onları iyi bir şeye götürebilecek bir şans denemeli miydi?

Cade uzaklaşmıştı. Bu, Jesse'nin de onu takip etmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Gemma özel biriydi. Bunu iliklerine kadar hissediyordu. O lanet kapıdan içeri girdiğinde onunla bir bağ kurmuştu. Yıllardır ilk kez bir karar vermek zorundaydı.

Cade ayrıldıysa, o da ayrılacaktı. Lanet olsun, Cade onun arkadaşısıydı, ama onun için tüm geleceğini feda edemezdi.

Arkasını döndü. Gemma'nın yanına geri döndü. "Benimle dans et. Dans konusunda berbatım ama seninle dans etmek istiyorum."

Gemma ona döndüğünde yüzü şüpheli bir şekilde kızarmıştı. "Bu muhtemelen iyi bir fikir değil."

"Harika bir fikir." Elini uzattı. "Yıllardır aklıma gelen en iyi fikir. Belki senin daha iyisi vardır, ama benim için en iyisi bu. Bir şeyi biliyorum, Gemma Wells. Seninle dans etmek istiyorum."

"Ben iyi bir dansçı değilim." Birazcık burnunu çektir.

Ona en samimi gülümsemesini gösterdi. "O zaman birbirimize çok yakışıyoruz, bebeğim, çünkü benim de iki ayağım da sol." Elini onun eline koydu ama bar taburesinden kalkmadı. "Gemma, bebeğim, o da senin kadar korkuyor." Votka tonikine geri dönmeye başladı, ama Jesse uzanıp elini çenesine koydu ve gözlerini kendine çevirdi. "Daha cesur ol. Bana bak. Ne hissettiğini söyle."

Gözlerinde kocaman gözyaşları birikti, Jesse'nin kalbi neredeyse kırılacaktı. "Sizi ikinizi anlamıyorum."

Ona cesaret verici bir gülümseme gönderdi. "Şu anda bunu yapmak zorunda değilsin. Anlamak zaman alır, özellikle de iki erkek arasında. Ama ikimiz de kolay seks istemiyoruz. Eğer aradığın tek şey buysa, o zaman ben de gitmeliyim."

"Ne istediğimi bilmiyorum. Bu gece ne istediğimi bilmek zorunda mıyım?" Yanaklarındaki gözyaşlarını sildi. "Lanet olsun. Yarın evlenecektim. Onu sevmiyordum, ama tüm hayatımı onun etrafında planlamıştım. Her şey parçalandı ve bir günde işimi, nişanlımı ve hayatımı kaybettim. Bu gece bunu düşünmeyeceğim sanmıştım, ama tipik Gemma tarzında, her şeyi mahvettim ve kolay seks istemeyen adamı seçtim, onu isteyen adam ise çekip gitti. O yüzden gitmelisin. Ben içerek unutmaya çalışacağım."

İçinden inlemek geldi. Lanet olsun, zor insanları kendine çekiyordu. O bir mıknatıstı. Ve onun ağlamasını görmeye dayanamıyordu. "Bir uzlaşma sağlayabilir miyiz?"

Kız çok hızlı bir şekilde geri döndü. "Nasıl?"

O, ona vücudunun sıcaklığını hissettirecek şekilde yaklaştı, dudakları onun dudaklarına yakındı. Kadın meraklanmıştı. Nişanlısının onu hiçbir şekilde tatmin etmediğine dair büyük bir bahse girerdi. "Tek gecelik bir ilişki istemiyorum."

"Ben de bir ilişki istemiyorum."

Bir çıkmaz, evet, ama onun başa çıkabileceği bir çıkmaz. Elini tekrar kadının elinin üzerine koydu. "Sonsuz bir ilişki. Seni istiyorum. Seni gördüğüm anda istedim. Sen dükkana girdiğinden beri taş gibi sertim. Bu sadece kıvrımlı, muhteşem, beni becer beni vücudundan daha fazlası. Zeki olmanı seviyorum. Senin gibi bir kadın bir erkeği daha iyi hale getirebilir. Bunu istiyorum, Gemma. Cade de istiyor."

Elini çekmedi. "Beni hiç tanıımıyorsun. Ve Cade'in de aynı şekilde hissettiğini sanmıyorum. O uzaklaştı."

Parmaklarını birbirine doladı, onun yumuşak teninin kendi tenine değmesini zevkle hissetti. "Sen de öyle. Bu konuşmayı yapmamızın tek nedeni benim mantıklı biri olmam."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Tatlı olan."

Bu sıfatı kabul edebilirdi. "Evet. Tatlı olan. Sen ise becerilebilir olan. Cade ise tüm kötü işleri halleden. Bu iş yürütebilir, Gemma. Uzun vadede yürütebilir ve bir gecelik için kesinlikle yürütebilir. Ama bu işe açık fikirli bir şekilde girmeni istiyorum."

O içini çekti, eli onun elini sıktı. "Ben bir kaltakım."

Muhtemelen birçok kişi ona bunu söylemişti, ama Jesse onu doğru yola sokacaktı. "Hayır. Sen akıllı ve seksisin ve gereksiz yere taviz vermezsin. Senden şimdi taviz vermeni istiyorum. Sen akıllı bir kadınsın. Hızlıca bir liste yap. Beni ve Cade'i bir tarafa, gururunu diğerk tarafa koy, çünkü karşı karşıya olduğumuz şey bu: gururun. Bu sayıları hızlıca topla. Kalmalı mıyım, gitmeli miyim, bana söyle. Gitmek istemediğimi de hesaba kat."

Ona bakarak iradesini ona ilette. Eğer gitmesini söylerse, gidebileceğinden emin değildi.

O, ona çok güveniyordu, ama o zaten risk almayı seven bir adamdı.

* * *

Jesse McCann onu çıldırtacaktı. Basit bir plan olması gerekiyordu. Ona gülümsemesi gerekiyordu, sonra da o, onunla yatmak için her şeyi yapacaktı. Neredeyse her erkeğın uygulayacağı kolay ve basit bir plan.

Ama hayır, Gemma Wells daha fazlasını isteyen erkekleri seçmek zorundaydı. Ya da oyun oynamak isteyen erkekleri.

Korkudan aklını kaçırmıştı. Onlar, onun düşündüğü gibi davranmıyorlardı. Cade yalan söyleyip onunla seks yapıp sabah onu terk edemez miydi?

Jesse ise bir gecelik seksle yetinmeliydi. O, Gemma'nın teselli erkeğı olmalıydı. Gemma'nın tüm öfkesini boşalttığı ve sonra yoluna gönderdiği adam olmalıydı.

Ve o da uyanıp şu anda hissettiğinden daha boş hissederci.

O haklıydı. O akıllıydı. Bu durumu kafasında çözebilirdi. Ne biliyordu ki?

Oyun oynamamışlardı. Ona ne istediklerini söylemişlerdi. O ise, birinin onu istemesini istediğı dışında ne istediğini bilmiyordu. Onlar onu istiyordu. Onun şartlarını kabul etmeye istekli değillerdi.

Kendi şartlarını seviyor muydu ki? Onun şartları neydi ki? Her şeye, kontrolün kendisinde olacağı düşüncesiyle girmişti.

kontrolün kendisinde olacağı düşüncesiyle bu işe girmişti. Tüm kararları o verecekti. Bu daha önce hiç işe yaramamıştı. Ve neden lanet olası şartları olsun ki? Bu bir savaş değildi. Ne olduğunu tam olarak bilmiyordu, ama onlarla savaşmak istemediğini biliyordu.

Cade'in yeşil gözleri aklından çıkmıyordu. "Onlar" kelimesini kullanamazdı. O gitmişti. Cade onu istemediğinde Jesse ile bir şey olur muydu?

"Ne istiyorsun, Gemma?"

Jesse'nin sesi onu sardı. Cade onu sinirlendirirken, Jesse onu sakinleştiriyordu. Jesse onu sakinleştiriyordu, sesi çoğu zaman ipeksi pürüzsüz bir baştan çıkarma gibiydi. Ama bazen ona karşı hırıldıyordu. Onu alt edebilecek miydi? İhtiyacı olduğunda kontrolü ona bırakacak mıydı?

İkisini de seviyordu. İkisine de ihtiyacı vardı. Kontrolü ele almak istemiyordu, sadece başka bir yol bilmiyordu. Önceki iki sevgilisi de kontrolü ele almak istememişti. Patrick neredeyse ilgisizdi.

Jesse dürüsttü. *Kahretsin*. Dürüstlük zırhını yok etti. Geriye ne kalacaktı? Cesur ol. Jesse ondan cesur olmasını istemişti. Altı aydır saklanıyordu. Cesur olabilir miydi?

O Gemma Wells'ti. Harvard'a kendi başına girmişti. Her şeyini alan ve karşılığında hiçbir şey vermeyen bir iş için ruhunun büyük bir kısmını feda etmişti. Hayatının yıllarını, bu iki adamın son on dakikada olduğu kadar dürüst olamayacak insanlara harcamıştı.

Ve onlardan birini uzaklaştırmıştı.

Gerçekten de bir mazoşistti.

Ne istiyordu?

Birkaç dakikalık saf mutluluk istiyordu ve onlar da bunu sunuyorlardı, ama bunun bir riski vardı. Risk almadan iyi bir şey elde edilemezdi. Yarın uyanıp kendini aptal gibi hissedebilirdi. Onlar yalan söylüyor olabilirdi. Bu riski almaya hazır mıydı? Denge neydi? Gururu mu, yoksa potansiyel bir mutluluk mu?

"Gitme." Bu sözler ağzından neredeyse yabancı gelmişti. Onları söylemişti, ama konuşan kadını tanıdığından emin değildi. Bir anda değişmişti. Hayır.

değişmeye başlamıştı, aslında altı ay önce. Bu ana kadar bunu kabul etmemişti. "Gitmeni istemiyorum."

Jesse, tüm dünyayı aydınlatan o muhteşem gülümsemesini gösterdi. Onun gibi iri yarı, kaslı ve sert görünümlü bir adamın nasıl bu kadar tatlı bir gülümsemeye sahip olabildiğini hiç anlamıyordu. "Sevindim. Cade hakkında seninle konuşabilir miyim?"

Arkadaşı. Arkadaşının, ne yapmaya başladıkları her neyse, oraya girmesi için onun adına yalvarmak istiyordu. İki adam. İki muhteşem adam.

Sandalyeden kalktı ve barda etrafına baktı. Cade, birkaç gün önce kapıyı yüzüne kapattığı sarışın adama el sallayarak veda ediyordu. İnsanlara daha nazik davranması gerektiğini düşünmesi gerekiyordu. Cade garsona bir şey söyledi ve sonra döndü. Gözleri onunla buluştu, ama sonra gözlerini kaçırdı ve tüm vücudu çıkışa doğru döndü. Onun o kapıdan çıkmasına izin verecek miydi? O günün erken saatlerinde onu istemişti. Onun penisinin kendisine bastırıldığını, her yönden onu okşadığını hissetmişti. Onu istemişti, ama bazen gözlerinde ürkek bir bakış vardı. Kendi gözlerinde de görmüştü. Onunla yüzleşmek istemediği için onu bırakabilir miydi?

Hayatta olmaz.

Ne yaptığını bilmiyordu, ama barın karşısına koştu ve kendini onun önünde buldu. Jesse onu takip etti, vücudu onun vücudunu koruyordu. Ve o, ağzından tek kelime çıkmadan ona bakakaldı.

Cade ona baktı. "Gemma? Ne istiyorsun?"

Hayır. Hiçbir şey. Ona baktı, sanki en sevdikleri pembe dizinin başrol oyuncusuymuş gibi tüm barın bakışlarının ağırlığını hissetti. Etrafına göz gezdirdi. Tamamen ilgi odağıydılar. Aptalca davranıyordu. O uzaklaşmıştı. Neden onun peşinden koşuyordu ki?

Jesse elini omzuna koydu. "Onları düşünme.

Onlar meraklıdır. Devam et, tatlım."

Devam et. Evet. Devam et. Devam etmek istiyor muydu? Evet. İstiyordu. Onu istiyordu, sadece bir gecelik olsa bile. Harvard Hukuk Fakültesi mezunuydu. Bir sürü kelime biliyordu. Neden şimdi onu yüzüstü bırakıyorlardı? "Dans etmek ister misin?"

Aptalca. Bu aptalcaydı. Müzik yoktu. Jukebox beş dakika önce susmuştu ve o zamandan beri kimse ona yaklaşmamıştı. Çok aptaldı.

Cade ondan uzaklaştı, elini cebine attı. Uzaklaşırken, kızın tüm ruhu çöktü. Bir cevap bile alamamıştı.

Jukebox'a doğru yürüdü, içine biraz para attı ve birkaç saniye sonra yavaş, şehvetli bir ritim almaya başladı. Cade ona döndü ve nasırlı, erkeksi elini uzattı. Tanrım, o el onu büyülemişti. "Emin misin? Sana ne sunabileceğimi bilmiyorum."

şu anda ayrılırsa kendini sonsuza kadar nefret edeceği gerçeği dışında hiçbir şeyden emin değildi. Eğer aldatılırsa kendini affedebilirdi, ama denemediği için değil. O her zaman denemişti. Avukat olmak istediği için Harvard'a başvurmuştu. Parası olmadığı gerçeğinin onu yıldırmasına izin vermemişti. Bunun için çabalamıştı. Patrick ile evlenmek istediğine karar verdiğinde, ona evlenmeleri gerektiğini söylemişti.

Hayatı boyunca istediği şeylerin peşinden koşmuştu. Neden bunu isteyemiyordu?

"Hiçbir şeyden emin değilim." Duygularını saklamaya çalışmadı. O dürüst olmuştu. O da olabilirdi. "Korkudan deli oluyorum, ama dans etmek istiyorum. Ve ikinizle bir gece geçirmek istiyorum. Bu çok mu fazla bir istek? Senden bu geceden başka bir şey istemem, Cade Sinclair."

Jesse'nin kolları belini sardığını hissetti. Saf zevk. Onun sıcaklığına, vücuduna çekildi. Cade ise önüne yaklaştı. Alnını alnına koydu ve tatlı bir şekilde burnunu sürttü.

"Seninle dans edeceğim. Seni uyarmalıyım, pek iyi değilim. Ama istediğin kadar dans ederim." Cade vücudunu ona yasladı, kalçaları hafifçe sallanıyordu. Jesse onun arkasına geçti.

O anın tatlılığı onu sardı. Bir kolunu Jesse'ye doladı, diğerini Cade'e doladı ve müziğin akışına kendini bıraktı. Ayakları Trio'nun parke zemininde ritimle hareket ediyordu. Diğer çiftlerin de onlara katıldığını neredeyse fark etmedi. Çiftler mi? ller. Laura Niles erkekleriyle dans ediyordu, vücudu rahatça hareket ediyordu. Alexei

Markov, Holly Lang'ı tutarken müziğe göre sallanıyordu. Ve Caleb Burke, bir nevi, onun arkasında hareket ediyordu.

Ve o, Jesse ve Cade tarafından çevrelenmişti. Kendini bilinçli hissetmesi gerektiğini biliyordu, ama tek istediği onlara erimekten bu çok zordu. Jesse'nin elleri, kalçalarını okşayarak kıvrımlarını şekillendiriyordu. Dans edemediğini söyleyen Cade, zarafetle hareket ediyor, ince vücudu ritmi yakalıyor ve ona takip etmesi için bir şey veriyordu. Göğsü göğsüne bastırarak meme uçlarını sertleştiriyordu. Bu bir dansdan çok bir baştan çıkarma gibiydi. Jesse ve Cade onu çevreliyor, aralarında bir santim bile boşluk bırakmıyorlardı.

Müzik çalarken düşünmek zorunda değildi. Geçmişi yoktu. Gelecek umurunda değildi. Önemli olan tek şey o andı ve o anda iki erkek vardı.

Kollarını onların etrafına sıkıca doladı.

"Doğru." Jesse'nin nefesi kulağını ısıttı. "Bana dokun."

Vücudunun her santimi ısındı. Sarhoş gibi hissediyordu, ama o kadar çok içmemişti. Alkolden sarhoş değildi. Onlardan, onların temsil ettiklerinden sarhoştı.

Yeni bir başlangıç.

Yarın bugün günüydü. Düğün törenine hazırlanması gerekirdi, ama bu gece hissetti. Hissetti.

Yaptığı her seçim mantıklıydı; çalışacağı yeri seçmesinden, damadına, aldığı gelinliğe kadar.

Başını geriye yaslayıp Jesse'ye yaslanırken Cade'i kendine çekti. Bunda mantıklı olan hiçbir şey yoktu. Bliss'te kalmayı planlamıyordu. Bu adamlarla hiçbir ortak yanı yoktu.

Ama onları istiyordu ve onlar da onu istiyor gibi görünüyordu.

Buna bir zaman sınırı koymak zorunda değildi. Kalbi parçalanabilirdi. Her şeyi mahvedebilirdi. Dünya sona erebilirdi. Her şey olabilirdi.

Ve bu sorun değildi.

Aniden, ertesi gün veya sonraki gün ne olacağını bilmek istemedi. Anı yaşayabilirdi. Bu tuhaf hayatı kucaklayabilirdi. Taahhüt yok. Söz yok. Sadece hayat.

Annesi ona bunu mu öğretmeye çalışıyordu?

Önemli değildi. Derin bir nefes aldı ve teslim oldu. Kollarını Cade'in iri vücuduna doladı. O kadar uzundu ki, onu minik hissettiriyordu. Jesse ise geniş omuzlu ve bir futbolcu gibi yapılıydı.

"Buradan gitmeye hazır mısın?" diye sordu Cade. O da başını salladı. "Benim evime gidebilir miyiz?"

"Senin istediğin yere gidebiliriz." Jesse'nin dudakları kulağında

Çılgınca ve vahşiceydi. Bu gece ihtiyacı olan her şeydi.
"Evet."

Onlara evet. Bu geceye evet. Onu dışarı çıkardılar. O da içinde bulunduğu an dışında hiçbir şey düşünmeden onları takip etti.

Sekizinci Bölüm

Cade, onun ceketini giydirdi, penisinin ne kadar sert olduğunu farkındaydı. Bu kötü bir fikirdi. Kafasıyla değil, penisiyle düşünüyordu, ama vücudundaki tüm kan penisine akmıştı, bu yüzden mahvolmuştu. Ona izin vermişti. Jesse ona izin veriyordu. Bu gece onun vücudunun tadını çıkarabilirdi ve Jesse sabah onunla ilgilenirdi. Tam da istediği şeydi.

Neden hala gergindi?

"Araban nerede, bebeğim?" Jesse'nin tek bir endişesi varsa da, bunu göstermiyordu. Jesse elini kadının üzerinde tuttu, sırtından dirseğine doğru kaydırdı ve onu kapıya doğru yönlendirdi.

"McCann! Sinclair!"

Cade, Zane'in keskin sesine dönerek baktı.

Büyük bar sahibi ikisine de bakıyordu. "Ona iyi bak.

O Nate'in sekreteri.

Gemma kaşlarını çattı, güzel yüzü buruştu. "Ben ofis müdürüyüm."

Zane gülümsedi. "Tamam. O Nate'in ofis müdürü. İkiniz de ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Nate veya Cam size bu dersi vermeli, ama Nate evde çocuklarla ve Cam da benim süpürge dolabında nişanlısına kim bilir ne yapıyor. Sabahleyin oraya kilit takacağım. Yani bu iş bana kaldı. Onu kollayacak erkekler yok değil. Ona iyi bakın, yoksa uzun bir konuşma yaparız. Hadi, gidin artık."

Cade onun ne demek istediğini tam olarak anladı. Gemma'ya iyi davranması gerektiği konusunda uyarıldı, aksi takdirde Zane, Nate ve muhtemelen Cameron Briggs onun ve Jesse'nin peşine düşecekti. Gemma şerif için çalışıyordu ve

bu küçük, sıkı bir aileydi. Yeni bir çalışan olması, korunmadığı anlamına gelmiyordu.

"İşe geç kalacağımı mı düşünüyor?" Gemma, serin geceye doğru yürürken sordu. Arkasını dönüp bara baktı. "Geç kalmayacağım. Yoksa ahlak maddeleri mi var sence? Henüz hiçbir şey imzalamadım, bu yüzden çalışma koşullarını okumadım. Bu çok saçma. İş dışında bir hayatım olmamasını bekleyemezler."

Jesse onu durdurdu. Gemma gerginlikten titriyordu. Jesse ona güven verici bir gülümseme attı. "Onaylamıyordu. Cade'e ve bana, sana zarar verirsek kışımızı tekmeleyeceğini söylüyordu."

Kaşlarını çattı. "Neden umursasın ki?"

Çok uzun süredir yalnız yaşıyordu. "Çünkü onun ortağı için çalışıyorsun. Bu da seni aileden biri yapar. Burası küçük bir kasaba. İzole bir yer. Birbirimizi kollamalıyız."

"Özellikle de tüm bu cinayetler ve diğer olaylar yüzünden." Jesse bunu sanki kötü hava koşullarından bahseder gibi söyledi.

"Evet, onları okudum. Gelecekteki işim için pek hayra alamet değil." Bar'a bir göz attı. "Burayı anlamıyorum. Ve arabam yok. Tek arabamız var ve Naomi onu aldı."

Bütün hafta işe yürüyerek mi gitmişti? Bu durum hoşuna gitmedi. Vadideki kulübelere şehir kadar uzun bir yol vardı. Jesse ile paylaştıkları dükkân ve küçük daireye ise daha da uzaktı. Güvenilir bir ulaşım aracına ihtiyacı vardı. Etrafına bakıp, ucuza alabileceği ve onun için tamir edebileceği bir şey var mı diye bakabilirdi.

Kendini durdurdu. O, Naomi'nin erkek arkadaşı değildi. Böyle kararlar veremezdi.

"Hadi ama bebeğim. Bu gece arabayı getirdik. Cade sürebilir. İkimiz de bir bira bile bitiremedik." Jesse elini tuttu. Cade onları durdurdu. "Kaç tane içtin, Gemma?"

Fazla içmiş bir kadından yararlanmaya niyeti yoktu. Onu evine bırakıp güvende olduğundan emin olacaktı.

Loş ışıkta bile Cade, Jesse'nin gözlerini devirdiğini ve "korkak" diye mırıldandığını görebiliyordu.

"Bir votka tonik. İkcincisinden de iki yudum. Ben iyiyim." Oldukça ayık görünüyordu. Ve partiye çıkmak isteyen bir kadın gibi de görünmüyordu. Gergin görünüyordu. Kararsız.

Neden?

"Akşam yemeği yedin mi?" diye sordu Cade.

Jesse hemen atladı. Onun aç kalmasına izin vermezdi. Jesse şimdiden hoşgörölü bakıcı rolünü üstlenmişti. Bakacağı bir kadın olması hoşuna gidiyordu. "Stella'ya gidebiliriz. Ya da markete uğrayıp sana bir şeyler hazırlayabiliriz."

Jesse'ye eğilip öptü, dudakları onun dudaklarına hafifçe değdi. Dünyanın en seksi öpücüğü değildi. Garipti, ama Jesse onun keşfetmesine izin verdi, elleriyle belini kavradı. Bir dakika boyunca onu öptü, saniyeler geçtikçe daha agresif hale geldi. "Yemek istemiyorum. Beni eve götür."

"Evet," dedi Jesse, sesi derinleşti.

Cade'e döndü. Yüzündeki savunmasız ifade kaybolmuş, yerine sertlik gelmişti. Ellerini Cade'in göğsüne koydu. "İyi, o zaman gidelim ve partiyi başlatalım."

Parmak uçlarına yükseldi ve dudaklarını onun dudaklarına bastırdı, derin bir tutku eksikliği onu ezdi. Onu öpüyordu, ama bu pratik bir hareket gibi görünüyordu. Orada durdu ve onun kendisini öpmesine izin verdi, zihni çalışıyordu. Onun oyunu neydi?

Geri adım attı ve sanki üzerine düşeni yapmış ve gecenin bir sonraki aşamasına geçme zamanı gelmiş gibi başını salladı.

Kesinlikle kolay ilişkiler yaşayan bir kadın değildi. Bir baştan çıkarıcı gibi görünmeye çalıştığı belliydi, ama o buna inanmadı. Hareketleri sert, gülümsemesi zorundaydı.

Jesse ona bir bakış attı, kaşlarını çatarak. En azından aynı fikirdeydiler.

Cade uzanıp kadının elini tuttu. O günün erken saatlerinde, dükkânın karşısındaki caddeyi geçip Polly's Cut and Curl'a gitmişti. Bir erkek bir kadın hakkında bilgi edinmek isterse, yerel güzellik salonu bunun için en uygun yerdı. Polly, Callie ile konuşan Teeny'den, Callie'nin ise Stella'dan duyduğu bilgiye göre Gemma'nın nişanlı olduğunu ve tüm bu ilişkinin bir felaketle sonuçlandığını öğrenmişti.

ve her şeyini kaybetmişti. Küçük kasabanın cahil insanlarıyla teselli mi arıyordu?

Jesse ve Gemma'yı, yıllarca restore ettiği klasik arabasına kadar takip etti. Bu, onun hayalindeki arabaydı. Her kuruşunu biriktirip, sevgiyle bu arabanın her parçasını bir araya getirmişti. Bir zamanlar babasına ait olan bu araba, babasından geriye kalan tek şeydi. Anne ve babası öldükten sonra, Nancy babasının en değerli eşyasını garaja koymuş ve onun için orada saklamıştı. Onun için geldiği anı hatırlıyordu. Ailesinin cenazesinde, onlar ve kız kardeşi toprağa verildikten sonra, herkesin toplandığı evine gittiği, ama kendini yalnız hissettiği o tuhaf anda olmuştu. O Camaro'da saklanmıştı. Kazadan sonra arabada rahat hissetmesi zor olmuştu, ama Camaro yıllardır çalışmıyordu.

Ve sonra Nancy oradaydı, onunla birlikte arabaya gizlice girmişti. O, annesinin en iyi arkadaşıydı. Ailesinin geri kalanı ona yer vermedi, ama Nancy öne çıktı. Herkes gittikten sonra uzun süre onunla birlikte arabada oturdu.

Ona ve babasının sevdiği o hurda arabaya bakacağına söz vermişti. Parasını kaybettikten sonra bile garajın parasını ödemenin bir yolunu bulmuştu. Şimdi bu araba da ondan geriye kalan tek şeydi.

Nancy Gibbs, Gemma Wells'i nasıl idare ederdi?

Jesse kapıyı açtı, ama Cade daha hızlıydı. Jesse onları bu duruma sokmuştu. Sürüşü de o yapabiliirdi. Gemma'yı arka koltuğa oturttu ve onun ardından gitti.

Cade anahtarları Jesse'nin eline attığında Jesse kaşlarını çattı. "Adi herif."

Suçluluk duymaya niyeti yoktu. "Uzak değil."

Gemma arka koltukta oturmuş, sanki gerçekten tanımadığı iki erkekle aynı arabada olduğunu fark etmiş gibi ileriye bakıyordu. Jesse, onun sınırlarını biraz zorlamak için delice bir istek duydu.

"Hey, bunu sık sık yapar mısın?" diye sordu, yanına kayarak. Gerçeği biliyordu. Hayatına bahse girerdi ki, Gemma daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı, ama yalan söyleyip söylemeyeceğini görmek istiyordu.

"Yeterince sık." O küstah ses tonu vardı, unutana ve daha yumuşak kişiliğini gösterene kadar herkese karşı kullandığı ses tonu.

daha yumuşak tarafını gösterene kadar herkese kullandığı o küst

Küçük yalancı. Elini kızın dizine koydu. Kız hafifçe gerildi, sonra derin bir nefes aldı.

"Yani birçok erkekle yatıyor musun?" Artık daha açık konuşmanın zamanı gelmişti. Gemma doğrudan yaklaşımı takdir ediyor gibiydi.

"Cade!" Jesse motoru çalıştırırken onu uyardı.

"Hey, sen dürüst bir adamsın," diye işaret etti. "Bu makul bir soru. Biz neredeyse yabancıyız ve seks yapmak için onun evine gidiyoruz. Neye bulaştığımı bilmek isterim. Bildiğim kadarıyla o kadın seri katillerden biri olabilir. Bizi seks vaadiyle kendi yuvasına çekip, bizi öldürüp gübre olarak kullanmayı planlıyor olabilir."

Kız ona döndü, ağzı açık kalmıştı. "Bu duyduğum en aptalca şey. Ben seri katil değilim."

Adam omuz silkti. "Bliss, sormak zorundayım. Peki kaç erkekle yattın?"

"Cade!" Jesse, uyarı olarak onun adını fısıldadı. Cade dinlemiyordu. "Bu makul bir soru."

Loş ışıkta bile kızarınca görebiliyordu. "Kaç kadınla yattın?"

"On beş. Bekle. Gerçek penetrasyondan mı bahsediyoruz, yoksa oral seks ve benzeri şeylerden mi?" Kız homurdandı. Seks hakkında konuşamıyorsa, on beş dakika sonra onlarla nasıl çıplak kalmayı bekliyordu?

Bir an sessiz kaldı.

"Gemma?" Belki de onu çok zorlamıştı.

"İki. Tamam. Peki. İki tane," diye tükürdü. "Şimdi mutlu musun? Üniversitede erkek arkadaşımla yattım, sonra onun eşcinsel olduğu ortaya çıktı, sonra nişanlımla yattım, o da pisliğin teki çıktı. Belki de bunu bir düşünmelisin, çünkü mutlu müşteriler konusunda pek iyi bir sicilim yok."

İşte oradaydı. Huysuz. Dürüst. Komik. Sert kabuğunu sevmiyordu, ama altında görünmeye başlayan kadına ilgi duyuyordu. Büyüledi ve bu tehlikeliydi. Uzaklaşmalıydı. Yapamadı ve yapsa bile, muhtemelen geri kabul edilmezdi. Jesse ile başlattıkları ilişkide bir yer edinmek istiyorsa, başından itibaren orada olmalıydı.

Çünkü o bir kaplumbağa gibiydi. Kafasını dışarı çıkarmış, etrafına bakmış ve onlara bir şans vermeye karar vermişti. Onlar onu reddederse, kabuğuna geri dönecekti.

"Neden sadece iki?" Cevaplarını duymak istemediği sorular sormaya devam etti.

Gemma pencereye döndü ve gecenin geçip gitmesini izledi. "Sadece iki erkek arkadaşım oldu."

Jesse, uzun asfalt yoldan kulübesine doğru sürdü. "Bence Cade'in sorduğu şey, neden sadece iki tane seçtiğin. Sen çok güzel bir kadınsın Gemma. Kaç yaşındasın? Yirmi altı mı?"

"Otuz." Bu kelime düz bir tondaydı, ama Cade onun ardındaki memnuniyeti duydu. Jesse onu rahatlatmayı biliyordu. "Bilmiyorum. Bunun için vaktim yoktu. Küçük yaşlardan beri özel bir şey yapmak istediğimi biliyordum. Çok çalıştım. Ailem sık sık taşındığı için sürekli yeni okullara uyum sağlamam gerekiyordu, bazen de komünde yaşıyorsak evde eğitim alıyordum. Ailem hayat eğitimi almamı istiyordu, ama ben SAT sınavlarında yüksek puan almak istiyordum."

Şimdi konuşuyordu. Ona daha yakın oturdu. O uzaklaşmadı. "Zor olmuş olmalı. O zaman liseye giderken erkek arkadaşın olmadı mı?"

"Hayır. Babam ben on iki yaşındayken öldü. Annem birkaç yıl boyunca sakin bir hayat sürdü ve ben tüm zamanımı ders çalışarak geçirdim. İlk kez yüksek hızlı internet bağlandığımız gün hayatımın en güzel günüydü." Ona yaslanarak rahatladı, vücudu onun vücuduna gömüldü. "Bak, annemi seviyorum, ama o tamamen kendini bulmaya odaklanmıştı ve bu da benim tuhaf durumlara düşmeme neden oluyordu. Komünlerin mükemmel yerler olması gerektiğini biliyorum, ama ben babasız bir genç kızdım."

Savunmasız. İnanılmaz derecede savunmasızdı. Cade bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu. Arabanın sıcak karanlığında, onu kollarına almak, vücuduyla onu rahatlatmak çok kolaydı. Bunun bir anlamı olması gerekmiyordu. Sabahleyin çekip gidebilirdi. Jesse ona bakacağı için suçluluk bile duymazdı. Bu gece ona sarılabilir ve sabahleyin işine devam edebilirdi.

Kız yüzünü ona çevirdi. "Neden arkaya, yanıma oturdun? Yirmi soru oyunu oynamak mı istedin?"

Buna dürüst bir cevabı vardı. "Jesse'nin arkaya binmesine izin versem, seni çoktan sırt üstü yatırmış olurdu."

Bacaklarını aç. Beklemek istedim. Seni çıplak hale getirdiğini izlemek istedim.

"Belki önce onu çıplak bırakırım," dedi, sesinde bir parça meydan okuma vardı. Kendini kaldırdı ve onun yüzüne baktı. "Konuşmak istemiyorum. Lanet ruhumu açıp sana hikayemi anlatmak istemiyorum. İyi vakit geçirmek istiyorum. Bana bu konuda yardımcı olabilir misin?"

Derinden sapkın davrandığının farkındaydı, ama Gemma'nın iyi vakit geçirmesi için bir araç olmak hoşuna gitmiyordu. Bu adil değildi, o yüzden vazgeçti. Ona en kolay, en rahat gülümsemesini gösterdi. "Ben buradayım, tatlım. Gel ve istediğini al."

Ellerini yüzünün iki yanına koydu ve onu kendine çekti. O da oyuna girdi. Şimdilik onun yönlendirmesine izin verdi. Dudaklarını dudaklarına bastırdı, dili alt dudağını okşadı. Penisini sıçradı. İlk hamleyi yapmak gibi bir niyeti yoktu. Bu Jesse'ye kalmıştı. Jesse onunla kalacak olan kişiydi. Jesse onun erkeği olacaktı. Ama ona yakın olmaktan hoşlanıyordu. Onun kokusu ve sıcaklığı onu cezbediyordu. Onu heyecanlandırıyordu, sadece penisini değil.

Ellerini ondan uzak tuttu, ona dokunursa Jesse ile yapmaktan kaçındığı şeyi yapabileceğinden korkuyordu - onu sırt üstü yatırıp penisini derinlemesine sokmak. Bu, arkadaşı için bir ısınma turuydu. Hepsi bu kadar.

Kadının eli gövdesinden aşağı doğru kaydı ve dokunduğu her yeri titretti. En iyi koşullarda bile kıyafetleri sevmezdi. Şimdi ise onlardan nefret ediyordu. Öpüşürken kadının ellerini göğsünde hissetmek istiyordu. Gözleri görmeyecek hale gelene kadar onunla sevişmek istiyordu, sonra Jesse onu kollarının arasına alacaktı ve Cade onların öpüşmesini izleyecekti. Onu o kadar tahrik edeceklerdi ki, onlara yalvaracaktı. Onu defalarca doruğa ulaştıracaklardı, sonra da onu cennete gönderecek son itiş yapacaklardı. Evet, bütün gece oynayabilirlerdi. İsteddiği buydu. Bütün gece Gemma'yı tatmin etmek, onu en iyi arkadaşıyla paylaştığı tatlı bir seks oyuncağı gibi birbirlerine uzatmak.

O bu hazırlığı seviyordu. Ön sevişmeyi çok seviyordu. Sevişmek bir sanat formuydu ve doğru yapabilmek için zaman gerekiyordu.

Gemma aynı felsefeye sahip görünmüyordu.

Eli doğrudan kot pantolonunun fermuarını açmaya gitti. Beceriksizce fermuarı çekiyordu. Ağzından ayrıldı, kot pantolonunu açmaya çalışırken yüzü aşağıya doğru döndü.

"Hey, yavaş ol." O hazır değildi. O da hazır olamazdı. "Gerek yok. Burada yapabiliriz," diye ısrar etti.

"Bence bu konuda benim de söz hakkım olmalı," dedi Jesse ön koltuktan düşük bir sesle.

Siktir. Jesse'nin ayağına basmayacaktı. Geri çekildi. "Kabin'e gidelim."

O çok agresifti. Sonunda fermuarını açtı ve eli kaya gibi sert olan penisini kapladı. "Beklemek istemezsin."

Ama beklemek istiyordu. Kız onun için çok hızlı hareket ediyordu. Kot pantolonunu çekmeye başladı. Hayatında ilk kez iç çamaşırı giymiş olmayı diledi. Bu, kızın güçlü ellerinden geçici olarak korunmasını sağlayabilirdi.

"Gemma, neredeyse eve vardık." İleride vadiyi görebiliyordu. Bir virajdan sonra onu arabadan çıkarabilir ve her şeyi doğru yola sokabilirlerdi. İşleri yavaşlatabilirdi. Jesse kontrolü ele alacaktı. Onu olması gereken yere, ıslak, vahşi ve şehvetli hale getireceklerdi.

"Prezervatifin var mı?" Sesi boğuk bir emirdi.

Sormuyordu. Ona prezervatif olması gerektiğini söylüyordu.

Jesse arabayı evinin önünde durdurdu. "Gemma, arabadan in."

Kıpırdadı, elleri giydiği fırfırlı pamuklu eteğin altında hareket etti. Elinde siyah dantelli külotuyla ortaya çıktığında, hem heyecan hem de dehşetle onu izledi. Göz kırptı ve külotu ona doğru fırlattı. "Hadi, Cade. Prezervatif nerede? Bu gece çılgınlık yapacağız. Sınırsız, çılgın seks. Hadi gidelim."

O külot her şeyi anlatıyordu. Dantelli ve baştan çıkarıcıydı. Bir erkeğin kanını kaynatmak için tasarlanmıştı, ama o kanını kaynatmakla ilgilenmiyordu. Onu hemen ve bütün gece sikebilirdi. Ama Gemma'nın kanı sorundu, çünkü o güzel külot tamamen kuruydu. Onu burnuna götürdü ve tek koklayabildiği şey, onun kullandığı yumuşatıcıydı.

Seks için hazır olmaktan çok uzaktı. Neden bu kadar ısrar ediyordu ki?

Jesse kapıyı açtı ve ikisine de kaşlarını çatarak baktı. Cade sadece ona baktı ve külotu uzattı. Jesse hemen bir terslik olduğunu anladı. Cade şaşırmadı. Jesse, bir kadının iç çamaşırının nasıl olması gerektiğini çok iyi biliyordu. Birçok kadını kırılma noktasına getirmişlerdi, sonra külotu çıkarıp içine girmişlerdi.

Kontrolsüz penisi ona haykırıyordu, ama Gemma'ya ne olduğunu anlaması gerekiyordu. Bu eğlenceli olmalıydı, kimin önce bitiş çizgisine ulaşacağını görmek için bir yarış değil. Jesse külotunu tuttu ve ona "ne oluyor lan" bakışı attı.

Cade omuz silkti. Ne olduğunu hiç bilmiyordu. Penisini geri soktu ve dikkatlice fermuarını kapattı.

"Beni öpecek misin, öpmeyecek misin?" diye sordu Gemma, agresif bir şekilde ona doğru ilerleyerek.

Öpüşmek hala iyi bir fikirdi. Çok fazla öpüşmeye ihtiyacı vardı. Seks için hazır olmadan önce öpüşmeye, okşamaya ve muhtemelen amını dilini kullanarak tahrik etmeye ihtiyacı vardı. Ağzını onun ağzına yapıştırdı ve elleri hemen onun kot pantolonuna geri döndü.

Adam onu itti. "Lanet olsun, Gemma. Yavaş ol."

Durdu, vücudu tamamen hareketsiz kaldı. Bir an durdu ve sonra saçlarını geriye doğru düzeltti. "Şimdi çıkmak istiyorum."

İyi. İçeri girip onu yatırmalı ve ona ön sevişmenin ne olduğunu göstermelilerdi. Onun önceki sevgililerini tanımak isterdi, çünkü belli ki ona zevki öğretmemişlerdi. Cade arabadan çıktı, iri vücudunu arka koltuktan zorla çıkarıp garaj yoluna indirdi. Tekrar nefes alabiliyordu. Gece havası cildini serinletti. Gemma'ya yardım etmek için elini uzattı, ama Gemma elini tutmadı. Garip bir şekilde arabadan inmeye çalıştı. Neredeyse düşecekti, ama Cade onu yakaladı. Mümkün olduğunca çabuk ondan uzaklaştı ve kullanışsız topuklu ayakkabılarıyla dengede durmaya çalıştı.

"Eve bıraktığın için teşekkürler." Yüzünde kibar bir ifade vardı.

"Ne?" Jesse'ye baktı, tamamen şaşkındı.

Jesse cevap vermedi, sadece dönüp kapısına doğru yürüdü ve çantasından anahtarlarını çıkardı.

Reddedilmişti. Bu çok açıktı. Onu dışlıyordu. Gemma, verandasına çıkan iki basamağı çıktı.

"Sen hiçbir şey yapmadın," dedi Jesse, gözlerini ondan ayırmadan. "Arka koltuğa otursaydım, bana da aynı şeyi yapardı ve ben de aynı şekilde tepki verirdim."

Cade aniden, çaresizce onun peşinden gitme ihtiyacı duydu. Korkması önemli değildi. Onun için iyi olmadığını bilmesi hiçbir şey ifade etmiyordu. Oradan uzaklaşamazdı. "Gemma?"

Gemma arkasını dönmedi, sadece gecenin karanlığında kapısının önünde durup anahtarını zorla sokmaya çalışıyordu.

"İstersen gidebilirsin, ama ben bu işi halledeceğim." Jesse'nin yüzünde bir kaş çatma vardı. "Bunun sorumlusu kendisinin olmadığını birazdan anlayacak."

Jesse ona doğru yürümeye başladı ve Cade, her şeyi mahvetmemiş olmayı umarak onu takip etti.

* * *

Jesse öfkesini kontrol etti. Haklı olarak çok kızgındı, ama Gemma'ya dikkatli davranması gerekiyordu. "Bırak ben yapayım."

Anahtarla uğraşıyordu. Ön verandasının ışığı sönük olduğu için kilidi göremiyordu. Göremediği halde tek başına yürümemeliydi. Herhangi biri karanlıkta ona saldırabilir ve ne olduğunu anlayamazdı.

"Ben hallederim." Anahtarlar elinden düştüğünde küfretti.

Jesse ondan önce anahtarları aldı. "Bebeğim, içeri girip bunu konuşalım."

"O beni istemiyor," diye cevapladı. "Siz ikiniz bir paketsiniz. Anlıyorum. Öyleyse neden ikiniz de gitmiyorsunuz?"

Onda bir şeyler oluyordu. Bütün gece gergindi, ama onun bunu mahvetmesine izin vermeyecekti. "İçeri girip oturup bunu mantıklı yetişkinler gibi konuşacağız. Sen hiç tahrik bile olmamıştın."

Kız kaşlarını çatı. "Bunu nasıl anlayabilirsin ki?"

Adam külotunu kaldırdı. "Bunlar kurumuş, tatlım. Islak olmaları gerekirdi."

Kız nefesini tuttu ve iç çamaşırına uzandı. "Onları bana ver."

"Hayır." Onu kot pantolonunun cebine attı. "Şimdi, içeri girmek istemiyor musun? Bunu burada da yapabiliriz, ama sesini alçaltmak isteyebilirsin."

Kadının çenesi inatçı bir çizgiye dönüştü. "Burada hiçbir şey yapmayacağım."

"Birkaç saniye önce, annenin kulübesinin gözü önünde Cade'e saldırmaya hazırdın."

"Saldırmak çok ağır bir kelime," dedi Cade, onun ateş menziline dışında durarak. Korkak.

"Saldırmak mı?" Sözleri alaycı bir tonda dökülüyordu. "O kaya gibi sertti."

Anlaması gerekiyordu. "Ama hazır olmadığın için sana dokunmazdı, bebeğim. Şimdi içeri gidelim ve bunu doğru düzgün yapalım."

Vücudu kırılğan, sözleri ise daha da sertti. "Doğru şekilde yapmaya çalıştım. Tam olarak bakire sayılmam. İşe yaramadı. Sorun değil. Herkes cinsel olarak uyumlu değildir. Önemli değil. Bu kasabada başka erkekler de var."

Cade inledi. "Gemma, bunu yapma."

"Bu da ne demek oluyor?" Sabrını kaybetmeye başlamıştı. "Söylediklerine dikkat et. Beni çok zorlarsan, kendini dizimin üzerinde bulabilirsin."

Gözleri kısıldı. "Denemeni çok isterim, McCann. Max Harper'a yaptıklarımı unutma."

"Deneme. Senin için iyi sonuçlanmayacak."

Onu zorluyordu. Ayağıyla ahşap verandaya vurarak, kanının hızla akmasını sağlayan bir ritim oluşturunuyordu. "Göreceğiz bakalım. Şimdi neden ikimiz de kendi yolumuza gitmiyoruz? Cade beni istemiyor ve senin de arkadaşın yanınızda olmadan yapamadığını biliyorum."

Onu soyup dizlerinin üzerine yatırıp zorla becerdiği bir görüntü beynini sardı. O lezzetli kışını kızarana kadar tokatlayacak

ve ağzından sadece tatlı sözler çıkana kadar o tatlı kışını tokatlayacaktı. İlk başta direnecekti, ama o boyun eğene kadar devam edecekti. Gecenin sonunda onu lanet olası ayaklarının dibine sermiş olacaktı. Ona meydan okumak mı istiyordu? Onu alt etmek mi istiyordu? Oh, onun ne kadar dominant olabileceğini görecekti.

Ve o da hemen hapishaneye geri dönecekti. Hayır. Döndü. Sinirleri yıpranmıştı. Bir molaya ihtiyacı vardı. Düşünmesi gerekiyordu.

"Doğru. Git buradan. Sanırım planın işe yaramadı."

Gözlerini kapattı, gerçek yerine oturdu. Gemma'nın duvarları o kadar yüksek ve kalındı ki, bazen onların orada olduğunu unutuyordu. O sarkazm ve acı esprilerini tüm lanet olası dünyaya karşı bir zırh gibi kullanıyordu. Kimseye güvenmediği için kontrolü elinde tutmak istiyordu.

Bunu anlıyordu. Kendini birine açabilmesi yıllarını almıştı. Cade hala kalbini kapatıyordu. Lanet olası bir üçlüydüler. Üçü de o kadar zarar görmüşlerdi ki, bir arada olmaları imkansız görünüyordu.

Ama uzun zaman önce, geçmişinin yaralarının geleceğini mahvetmesine izin vermeyeceğine karar vermişti. Nancy Gibbs'in onu kucakladığını hala hatırlıyordu. Onlarla yaşamaya başladıktan yaklaşık bir yıl sonraydı. Fazla konuşmuyordu, sadece aptalca bir şey yapıp sokağa atılmayı bekliyordu. Her gece uyanır, gözaltı merkezinde geçirdiği aylar kabuslarında canlanırdı. Nancy, titreyip ağlarken onu kucaklamıştı. On altı yaşındaydı, ama o anda nihayet annesine sarılan küçük bir çocuk olmuştu.

Nancy, onun acı çekmiş olması nedeniyle ondan uzaklaşmamıştı.

Gemma Wells'e aşık oluyordu. Uzaklaşp daha az zorlu birini bulmak daha kolay olurdu, ama kötü bir hisse kapılmıştı: Gemma'nın yüzü hayatının geri kalanında onu takip edecek, başka hiçbir kadın onu Gemma'nın etkilediği gibi etkilemeyecekti. Gemma zeki, eğlenceli ve güçlüydü. Acımasız şımarıklığı, motoru mükemmel çalışan ama korkunç bir boya işiyle mahvolmuş bir araba gibiydi. O vazgeçmeyecekti. O arabayı yeniden hayata döndürecekti.

Şefkat. İlgı. Gemma'nın bunlara ihtiyacı vardı. Onun korumasına ihtiyacı vardı. Kendisinden bile.

Adam geri döndü ve doğruca ona doğru yürüdü. Gemma geri çekildi, topukları kaydı. Adam onu yakaladı ve kendine çekti. "Sorun yok, bebeğim. Her şey yolunda."

"Kes şunu." Ama geri çekilmedi.

"Ne olduğunu söyle. Neden böyle davrandığını söyle." Adam kadının şakağına öpücük kondurdu. Kadın kollarında küçücük duruyordu.

"O beni istemiyor," diye ısrar etti Gemma.

Cade aniden arkasını doldurdu ve Jesse içindeki bir şeyin rahatladığını hissetti. Cade'in kaçacağını düşünmüştü, ama o buradaydı ve ona ihtiyacı olanı veriyordu. "Bu saçmalık, bebeğim. Seni çok istiyorum, ama senin de beni istmeni istiyorum."

Gemma'nın gözleri kısıldı, yüzünde dehşet dolu bir ifade belirdi. "Sana deli gibi aşkıttım."

Cade kolunu onun omzuna doladı. Tamamen yakalanmıştı ve Cade de tam olarak bunu istiyordu. "Ama sen beni istemedin. Bebeğim, bir kadın beni istediğinde bunu anlayabilirim."

Jesse ona sıkıca sarıldı. Kontrolü ele aldığıında göstermediği bir tepkiyle bu temasa karşılık veriyor gibiydi. "Bana seks hayatından bahset."

Geri çekilmeye çalıştı, ama onu sıkıca tuttular. "Bu aptalca."

"Şuna ne dersin? Ben sana neyi sevdiğimi anlatacağım, Cade de sana

ne istediğini söyleyecek, sonra da sen fantezilerini anlatabilirsin." Kız iç geçirdi. "Neden sadece yapmıyoruz?"

Adam güldü. "Bunu isterdin, değil mi? Böylece kontrol sende olurdu çünkü hiçbir riske girmen gerekmezdi. Ama ben öyle oynamak istemiyorum. Sus ve dinle. Cade, önce sen başla. Konuşurken ona dokun."

"Yavaş gitmeyi severim." Cade'in sesi sözlerinin doğruluğunu kanıtlıyordu. Uzun heceleriyle konuşuyor, ellerini göğüslerine koyarken her kelimeyi uzatıyordu. "Hızlıca bitirmek istemiyorum. Seninle uzun süre oynamak istiyorum. Sen bizim oyuncağımız olacaksın, aramızda dolaştıracağımız mükemmel bir oyuncak bebek. Senin her santimini görmek istiyorum. Bu meme uçlarıyla oynamak istiyorum."

Jesse, Cade'in ellerine yer açmak için biraz geri çekilmek zorunda kaldı. Cade'in parmakları gömleğini sıkıca kavradığında, ağzından yumuşak bir inilti çıktı.

"Onları emeyeğim," diye söz verdi Cade. "Onları nazikçe ısıtıp, acıttığı için kıvrınacaksın ama aynı zamanda hoşuna da gidecek. Çıldıracaksın. İşimi bitirdiğimde göğüslerin çok hassas olacak."

Jesse devraldı. "O senin göğüslerinle oynarken, ben de senin amını okşayacağım." Elini eteğinin bel kısmının altına kaydırıp, gergin karnının üzerinde kayarak cinsel organının vadisini buldu. Amından gelen sıcaklığı hissedebiliyordu. Artık kuru değildi. Kaygan nem klitorisini kaplamıştı, bu da parmaklarını üzerinde kaydırmasını kolaylaştırıyordu. Henüz istediği noktaya gelmemişti, ama yaklaşıyordu. Ve müstehcen konuşmalardan hoşlanıyor gibiydi. "Bu mücevheri parmaklarımla ve ağızla okşayacağım. Amcığı yalamayı severim. En sevdiğim yemektir. Bu amcığı saatlerce yalayabilirim. Çok hızlı gidersen bize neyi mahrum bıraktığını görmüyor musun?"

"Evet." Sesi nefes nefese bir fısıltıydı, kalçaları onun eline karşı hareket ediyordu. Her an daha da ıslanıyordu.

"İyi seks yavaş başlamalı," diye açıkladı. "Eteklerini kaldırıp seni deli gibi sikebilecek kadar bize güveneceğin noktaya geleceğiz, ama henüz değil. Seni o kadar uzun ve sert sikeceğiz ki, tek yapman gereken ikimizden birine bakmak olacak ve bu am ıslanacak çünkü sana neler yapabileceğimizi bileceksin."

Cade kulağını öptü. "Parmaklarımızla, ağızlarımızla ve siklerimizle. Seni doldurabiliriz."

Jesse iç geçirdi. Sonunda cevap veriyordu. "Ne istediğini söyle."

Ona doğru eğildi, sesi neredeyse duyulmayacak kadar alçaktı. "Boyun eğmek istiyorum."

Onun penisi sıçradı. "Hayatım, sana bu konuda yardımcı olabilirim."

Dokuzuncu Bölüm

Neden böyle bir şey yapmıştı ki? Sanki hava durumunu yorumluyormuş gibi söylemişti, sapıkça seks şeyleri istemiyormuş gibi.

Bunu yapmıştı çünkü onu kandırmışlardı ve hala kandırıyorlardı. Kahretsin. Tüm vücudu tekrar gevşedi, ellerinin dokunuşları onu şehvetli bir sersemliğe sürükledi. Bu işi bitirmeye çalışmıştı ama hayır, konuşmak zorundaydılar. Devam edip istediği kısma geçmeye hazırdı, onu kucaklayacakları ana. Patrick bundan nefret etmişti ama bu ikisinin onu kucaklamaktan hoşlanacağını düşünmüştü.

İkisi de olması gerektiği gibi davranmıyordu. Ama yine de, vücudu da yaramazlık yapıyordu.

"Boyun eğmek mi istiyorsun?" Jesse'nin sesi derisinde yankılandı ve onu titretmeye başladı. Onu titreten tek şey onun lanet sesi değildi. Parmakları klitorisini okşadı, labia yapraklarını ayırdı.

Bunu açıklığa kavuşturmalıydı. Bu, romantik romanların ve beş dakika bile olsa kontrolü kaybetme ihtiyacının yarattığı aptalca bir fanteziydi. "Şakaydı."

Neredeyse çığlık atacaktı. Mükemmel bir zamanlamayla hareket ettiler. Cade'in parmakları meme uçlarını sıkarken, Jesse klitorisini çimdikledi.

"Bize yalan söyleme." Jesse parmaklarını hafifçe çevirdi. Keskin bir acı, sıcaklığa ve huzursuz bir enerjiye dönüştü. "Söyle bana."

"Denemek istiyorum."

Parmakları gevşedi. Cade sütyeninin içine elini soktu, sıcak elleri göğüslerini kavradı. "Neden bu kadar acele ettin?"

"Erkekler hızlı olmayı sever." Erkekler girip çıkmak isterdi. Onlara ayak uydurabilen kadınları severlerdi.

"Ben sevmem," dedi Jesse. "Yavaş olmasını severim. Bütün gece sürmesini severim."

"Patrick uyumayı severdi." Kahretsin, bunu söylemek istememişti.

İkisi de durdu.

"Patrick da kim?" Cade tuhaf bir şekilde öfkelenmiş gibiydi.

"Yarın evleneceğin adam o mu?" diye sordu Jesse.

O, evlenmeye hazır olduğu adamdı ve onu aramıştı, düğünlerinden önceki gece olduğunu hatırlamaya bile tenezzül etmemişti. Ona seks hakkında her şeyi öğreten adamdı. İki dakikalık Patrick.

Cade başını salladı. "Evet. Evlenecektik, ama onu başka bir kadınla yakaladım."

Jesse eğilip dudaklarını onun dudaklarına tatlı bir öpücükle bastırdı. "O düşünceyi aklında tut. Cade, ben bu lanet kapıyı açarken onun dikkatini dağıt. Bütün vadiye gösteri yapıyoruz. Sanırım bir dakika önce dürbün ışığı gördüm."

Utanç dalgası içini kapladı. Herkes onu izliyor muydu?

Sonra Cade onu döndürüp kendine çekti, güçlü elleriyle kalçalarını kavradı. Ağzı ağzına indi. Karşı çıkması gerektiğini biliyordu. Onu itmeye başladı, ama elleri mükemmel şekilli göğsüne dokundu.

Cade tamamen kaslardan oluşuyordu, ama ağzı onun ağzına nazikti. "Bana dilini ver, bebeğim."

Cevap vermek için ağzını açtı ve Cade hemen bundan yararlandı. Dili, onun diline kayd. Daha önce de öpülmüştü, ama böyle değil. Cade kontrolü ele geçirdi ve başını geriye doğru itti. Onu daha önce öptüğünde endişelenmişti. Hoşdu, ama özel bir şey değildi. Eksik olan şey buydu. Cade onu tuttu, kolları onu hapseden ve bırakmayan bir kafes gibiydi. Kontrol onda değildi. Dominant değildi. Yumuşadı, bu adamlara teslim olma düşüncesiyle tüm vücudu titriyordu.

Jesse'nin hala külotunu alıkoyduğu için çok memnundu, çünkü g i yseydi, ıslanacaktı. Amcığı neredeyse

erimişti. Cade, onu tatlı bir ikram gibi yiyip bitirircesine ağzını yaladı.

O geri çekildiğinde, dudaklarının kaybolması ona çok acı verici geldiği için neredeyse itiraz edecekti. Ama o eğilip onu kaldırdı, kolları dizlerinin altına girdi. Sanki neredeyse hiç ağırlığı olmayan küçük bir şeyi kaldırır gibi onu göğsüne çekti. Cade, ciddi bir ilişki istemiyordu, ama onu sonsuz derecede kırılganmış gibi tutuyordu.

Tabii ki öyle değildi. O bir çiçek değildi. Güzel, narin bir çiçekten çok, her şeyi sabitleyen bir kaya gibiydi, ama bir an için kendini yumuşak ve son derece kadınsı olarak hayal etti. Pes etti, başını göğsüne yasladı, onun sevgilisi olarak ona yaslanmanın, ona güvenmenin, onun kendisine bakacağını bilmenin hakkı olduğunu varsayarak.

Tehlikeli düşünceler. Dünya böyle işlemiyordu, ama bu gece için öyleymiş gibi davranacaktı.

Jesse ışığı açtı ve küçük kulübesini aydınlattı. Yıllardır kimse dekoru yenilememişti. Yaşam alanı yetmişli yıllarda kalmış gibiydi, ama Jesse bir şekilde buraya çok yakışıyordu. Rustik ortama aitmiş gibi görünüyordu. Cade onu kanepeye taşıdı.

"Yatak odam arkada," dedi Jesse, Cade onu oturturken.

Jesse başını salladı. "Sanırım Patrick her zaman yatakta yapıyordu."

Burnunu kırıştırdı. Evet, Patrick hakkında konuşmayı bırakması gerekiyordu. Yeni sevgililer eskiler hakkında konuşulmasından hoşlanmazdı. Bir dizi kural yazması gerekiyordu. "Patrick hakkında konuşmak istemiyorum."

Tekrar öpüşmek istiyordu. Öpüşmeyi hiç sevmezdi. Garip ve dağınıktı ve başını nasıl tutacağını hiç bilmiyordu, ama Cade onu öptüğünde, onu istediği yere götürdü. Jesse'nin onu öpmesini istiyordu. Sakalının yüzüne değmesini hissetmek istiyordu.

Onun amında nasıl bir his olurdu?

Jesse ıslık çaldı. "Vay canına, tatlım. Az önce ne düşündüğünü bilmek için çok şey verirdim. Bütün vücudun kızardı, ama Patrick hakkında konuşmamız gerekiyor. Şimdi gömleğini çıkar."

"Ne?" Terapiye mi başlıyorlardı? "Tek çıplak olan ben olmak istemiyorum."

Jesse başını salladı. "Cade seni kanepeye yatırdığından beri çıplak." Cade'e baktı, yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. "Bunu nasıl başarıyorsun?"

Kafasını kaldırdı ve ağzının açık kaldığını hissetti. Cade çıplaktı. Tamamen çıplaktı. Çok güzel ve muhteşem bir şekilde çıplaktı. Neden hiç giysi giyiyordu ki?

Cade omuz silkti. "Bu benim süper gücüm. Giysileri sevmiyorum. Gemma, durum şu. Evdeyken çıplak olmayı seviyorum. Aslında her yerde çıplak olmayı tercih ederim, ama Nate ceza kesiyor ve inan bana, burada cezalar çok ağır."

Tabii ki çıplak olmayı seviyordu. O mükemmeldi. 1,88 metre boyunda, mükemmel kaslı bir erkek tanrı karşısındaydı. Geniş omuzlarından karın kaslarına, ince kalçalarından güçlü bacaklarına kadar her santimi belirgindi. Ağzı sulandı. O kadar büyük penislerin Big Foot ve vampirler gibi bir efsane olduğunu düşünmüştü. Porno videolarda photoshopla eklendiğinden emindi, ama hayır, Cade'inki son derece gerçektir ve doğrudan ona doğru uzanıyordu.

Onun konuşmasını mı istiyorlardı? Nefes almakta zorlanıyordu. "Gördün mü, şimdi kıskanmaya başladım," dedi Jesse, kaşlarını çatarak.

Siktir. Her şeyi mahvediyordu. Bütün gece her şeyi mahvetmişti. O böyle yapardı. Bu yüzden işine odaklanır, aptalca duygusal şeylere değil, çünkü duygusal konularda berbat biriydi.

"Hey, hey." Jesse onun önünde diz çöktü. Onu ciddi mavi gözlerine bakmaya zorladı. "Şaka yapıyordum, bebeğim. Neden gerildin? Bebeğim, sadece takılıyordum. Bakmadan duramazsın. İnsanlar uzaydan bile görebilir."

Gülerek, gözlerinde yaşlar birikti çünkü düşündüğünden çok daha derindeydi. Neden bu kadar tatlı olmak zorundaydılar? "Her şeyi mahvetmek istemiyorum."

Gözlerini kısa bir süre kapattı ve tekrar açtığında, gözlerinde yumuşak bir vahşilik vardı. "Sen beceriksiz değilsin Gemma ve sana aksini söyleyen herkesi dövüp geberteceğim. Bu yüzden

bu yüzden Patrick ve seni yanlış bir adım atmaktan korktuğun bu duruma sokan diğer herkes hakkında konuşmamız gerekiyor."

Cade, çıplak halini hiç önemsemeden kanepenin yanına oturdu. Yanına oturup, sanki sadece iki arkadaş sohbet ediyormuş gibi elini onun elinin üzerine koydu ve inanılmaz derecede büyük penisi, onun gözlerini üzerine çeken bir yıldırım çubuğu gibi durmuyordu. "Hata yapmak yanlış değil, G. Bu normal. Ben sürekli hata yapıyorum ve Jesse gülüp geçiyor. İnsan olduğunu kanıtlarsan kimse seni kovmaz."

Ama onun deneyimi böyle değildi. Hayatının büyük bir kısmı mükemmellikle ilgiliydi ve kendini bu duruma sokmuştu. Notları hep A olmasaydı bursunu kaybedecekti. Bir bölge mahkemesi yargıcının yanında yaptığı staj tehlikelerle doluydu, kahvesine iki yerine üç şeker koyarsa yargıcın kötü huyları ortaya çıkıyordu. Ve şirket. Tanrım, her gün ip üzerinde yürüyormuş gibi, her zaman en iyi olmak zorundaydı.

"Başka türlü olmayı bilmiyorum," diye itiraf etti. "Sanırım bu benim. Annem ve babam harikaydı. Sadece beni anlamıyorlardı."

"Gömleğini çıkar. Oradan başlamak istiyorum," dedi Jesse.

Cade'in penisesinden gözlerini ayırıp yere bakmayı başardı. Cade'i gördükten sonra, çıplak kalmak istediğinden emin değildi. "Işığı kapatabilir miyiz?"

"Hayır," dedi Cade. "Gömleği ver, Gemma."

Eğlence düşkününü bir adam için, çok otoriter görünüyordu. "Jesse hala giyinik."

"İtaat kelimesinin anlamı hakkında uzun bir konuşma yapmamız gerekecek, tatlım. İki şekilde yapabiliriz. Ya gömleğini çıkararak ya da kışını havaya kaldırarak," diye açıkladı Jesse.

Kız başını salladı. "Neden kışım... Oh, gömleğimi çıkarmazsam bana şaplak atacaksın."

"İşte Harvard'da eğitilmiş beyin." Jesse arkasına yaslandı, gözlerinde sert bir parıltı vardı. "Sadece bu seferlik kendimi açıklayacağım. Senin çıplak olmanı istiyorum çünkü bunun samimi olmasını istiyorum. Bence kıyafetlerin olmadan daha dürüst olacaksın."

dürüst olacağını düşünüyorum. Zırhının her parçasını çıkarmayı planlıyorum."

Cade ona gülümsedi. "Seni çıplak istiyorum çünkü göğüslerini görmek istiyorum."

"Beğenmeyebilirsin." Bu, onun gerçek korkusuydu.

Jesse inledi. "Lanet olsun, Gemma. Cade göğüslerini beğeneceğine söz veriyor."

"Onlarla çok iyi arkadaş olacağım," dedi Cade, yüzü günlerdir hiç olmadığı kadar neşeli görünüyordu.

Cade'in yüzündeki sırıtış bunu sağladı. Oyundan zevk alıyordu. Burada olmak istiyordu, birkaç dakika önce onun kendisini isteyip istemediğini merak ettiği yerde. İstiyordu. Rahattı ve Gemma bunu mahvetmek istemiyordu.

Gömleğinin altını çekti.

Jesse elini uzattı, tişörtü aldı ve kenara koydu. "Ve sütyenini de. Sütyenini çıkarırken Patrick'le seks hakkında bana anlat."

O imkansız bir adamdı ve aynı zamanda sarsılmaz bir nesneydi. Arkasına uzanarak, iç çamaşırlarıyla uyuşmayan sade beyaz sütyeninin kopçalarını açmaya çalıştı. Daha güzel bir tane alsaydı keşke, ama kimse sütyenini göremeyeceği için pratik görünmüyordu. Başarının dışsal göstergeleri için para harcaması gerekiyordu ve firmada kimse iç çamaşırlarının dantelli ve ipeksi olup olmadığını umursamıyordu, sık sık sütyenini çıkarmadan onu beceren Patrick bile.

"Odaklan, Gemma." Jesse'nin keskin emri onu gerçeğe geri döndürdü.

Oh, evet. Konuşması gerekiyordu. Derin bir nefes aldı ve kendini sakinleştirmeye çalıştı. Elleri titriyordu. Bu şekilde asla bu lanet şeyi çıkaramayacaktı. Patrick. Patrick hakkında bilgi almak istiyorlardı. "Her şey yolunda sanıyordum. Onu sevmiyordum. Muhtemelen bu yanlış bir şey, ama onu sevmek bile istemiyordum. Ondan hoşlanıyordum. Çekici biriydi ve aynı yere gidiyorduk."

"Bana seksten bahset." "Seks" kelimesini, yalamak ve tadını çıkarmak istediği çökmüş bir tatlıymış gibi söyledi.

"Bana seksten bahset." Cade, Jesse'nin sözlerini tekrarlardı, ama titrek ellerini onun ellerinin üzerine koyarak sözlerine vurgu yaptı. Tek bir hareketle sütyeni çıkardı.

"Hızlı oldu. O anda doğru gibi göründü. Hayatım hep böyle geçti. Ben durup gülleri koklayan türden bir insan değilim, Jesse. Metroya yetişmek için acele ederken gülleri ezip geçme eğilimindeyim."

Cade sütyeni kollarından çıkardı. İki erkeğin yanında yarı çıplaktı. Belki de eskisi gibi bir kadın değildi artık.

"Ben gülleri koklamayı severim," dedi Cade. "Ve onlarla oynamayı da çok severim."

Cade ona yaklaşıncı geriye yaslandı, başı göğsüne doğru eğildi. "Göğüsleriyle arkadaşlık kurma" işini ciddiye alıyor gibiydi. Ve iyi arkadaş, samimi arkadaş olmak istiyor gibi görünüyordu. Meme ucunu ağzına aldığı anda nefesini tuttu.

Tahrik olmak böyle bir şeydi. Aman Tanrım. Amcığı gerçekten titriyordu. "Sanırım artık hazırım."

Jesse ayağa kalktı ve kendi gömleğini başından çıkardı. "Henüz değil. Ona boyun eğdin mi?"

Neredeyse gülecekti, ama Cade'in ağzı meme uçlarına inanılmaz şeyler yapıyordu. Konuşmak için mücadele etmek zorunda kaldı. "Hayır. O ilişkiden ben sorumluydum. En azından öyle sanıyordum. Bu iddiayı destekleyecek deneysel kanıtlarım vardı. Patrick benden bir yıl önce şirkete başlamıştı, ama ben onunla çalışıyordum. Dürüst olmak gerekirse, çok yardıma ihtiyacı vardı. Bütün işi bana yaptırıyordu. Büyük bir davamız vardı ve o terfi etti. Sonra ben onun altında çalışmaya başladım."

"Cade, eteğini çıkar," diye emretti Jesse.

Oh, Cade'in devasa erkeklik organıyla dalga geçmemeliydi. Jesse'nin de kendisinininkinden vardı. Boxerını çıkarırken penisi sallanıyordu. Eteğinin kaybolmasına itiraz etmedi çünkü Jesse'yi incelemekle meşguldü. Penisi kalındı ve başı erik şeklindeydi. Hayatında ilk kez, bir penisin tadı nasıl olurdu diye merak etti.

Tamam, şimdi tamamen çıplaktı ve odada onunla birlikte iki kişi daha vardı ve onlar da çıplaktı ve

o banyo bekleyen bir çocuk değildi. Kahretsin, seks yapacaktı. İki erkekle. Çok yakında.

"Devam et, Gemma." Jesse ayakta durmuş, aşağıya bakıyordu. Eli penisini kapamış, kendini okşuyordu. Penisi daha da büyüdü, kalın sapı uzadı.

"Jesse, hazırım." Hazırdı. Buna şüphe yoktu. Kalbi deli gibi atıyordu. Ağzı kurumuştı çünkü vücudundaki tüm nemin şu anda amında toplandığından emindi. Bir insan cinsel uyarılma nedeniyle susuz kalabilir miydi?

Dudakları kıvrıldı. "Henüz değil. Gerisini anlat."

Cade eteğini bir kenara attı ve yüzünü göğüslerinin arasına soktu, bacaklarını genişçe açarken onu okşadı.

"Bana bunu yaparken nasıl konuşabilirim?" Bacakları onun gövdesini sarmıştı. O, bacaklarının arasında yatıyordu ve vücudunu öpmeye başladı.

Jesse kıpırdamadı, sadece eliyle sikini okşarken ona bakmaya devam etti. "Bunu bir meydan okuma olarak gör. Konuşmayı bırakırsan, o da oynamayı bırakır."

Siktir. Önce cılız testisli İki Dakikalık Patrick'i aldı, şimdi de Büyük Yaraklı Kardeşliği aldı ve işkence yöntemlerini mükemmelleştirmiş gibi görünüyorlardı. "Peki. Patrick terfi aldı çünkü benim işimi kendi işiymiş gibi gösterdi."

Jesse'nin kaşları yukarı kalktı. "Bu nasıl oldu?"

Aptalca davranmıştı. Şimdi bunu anlayabiliyordu. "O zamanlar nişanlanmıştık ve bu, çift olarak bizim için yaptığım bir fedakarlık gibi görünüyordu. O daha uzun süredir oradaydı. Terfi almaya hak kazanmıştı. Ben yeterince uzun süredir orada değildim, bu yüzden terfi alamazdım. Aman Tanrım. O da ne öyle!"

Aptalca bir soru. Onun diliydi. Tam da onun hoo-haw'ının üzerinde.

Jesse sırttı. "Cunnilingus. Diğer adıyla oral seks.

Kedi yalamak. Kız pastasını tatmak. Devam etmeme gerek var mı? Bir dakika sonra duracak."

Onun durmasını istemiyordu. Sesi boğuk bir şarkı gibi çıktı. "Ben de işi ona bıraktım. Onu destekledim. Ve devam ettik. Güçlü bir çiftin yapması gereken her şeyi yaptık."

"Seks, Gemma. Aceleyle yapılanın ötesinde nasıldı?"

"Eh, kesinlikle bununla ilgisi yoktu." Cade onu diliyle deldiğinde neredeyse çığlık attı. Hemen daldı ve dilini doğrudan amına soktu. "Neden bunu yapıyor? Bunun tadı iyi olamaz."

Cade başını kaldırdı. Mükemmel derecede şehvetli ağzı, sıvıyla parlıyordu. "Tadın inanılmaz. O pislik sana tadının iyi olmadığını mı söyledi, bebeğim?"

Titredi, oral sekse geri dönmesini diledi çünkü artık buna bağımlı olduğundan emindi. "Hoşuna gitmedi. Hijyenik olmadığını söyledi."

"Seks hijyenik değildir." Cade vücudunda yukarı doğru süründü. "Seks iğrenç, pis ve muhteşemdir. Senin tadın budur."

O itiraz etmeden, ağzını kendi ağzıyla kapattı. Dudaklarını zorla açtı, dilini derine soktu. Amını yalamış, dilini sokmuş ve şimdi sanki yarın yokmuş gibi onu öpüyor, kendi tahrikinin kremini onunla paylaşıyordu.

Ve tadı keskin, hafif tatlıydı, bu tat Cade'in erkeksi baharatıyla karışıyordu. Kirli. Pis. Samimi. Mükemmel.

Cade öpüşmeyi bırakırken ona göz kırptı. "O bir yalancıydı. Senin tadın güneş ışığı gibi, Gemma."

Güneş ışığı. Kimse ona bunu söylememişti. Cade vücudunda aşağı doğru ilerlerken, Gemma dudaklarını yaladı ve hevesle bacaklarını açtı.

"Öğrenmeye başlıyor." Jesse, sanki sınıfın geri kalanının uzun zaman önce kavradığı bir şeyi yeni anlamış gibi ona gülümsedi. "Hikayeyi bitir."

Kendi ağzından çıkan iniltiyi tanımadı. Bu bir seks sesiydi. O hiç seksi kedi sesleri çıkarmazdı. "Jesse, lütfen. Hikayenin geri kalanını sana anlatmama gerek yok. Cam'e göre, hepsi YouTube'da var."

Cade uzun bir iç çekişle arkalarına yaslandı. "Biraz disiplin öğrenmen gerekecek."

Jesse'nin gözlerindeki bakış onu çok korkutmalıydı, ama korkutmadı. Aniden, ne olursa olsun, onun

ona fiziksel olarak zarar vermeyeceğini anladı. Kıçına şaplak atabilir, ama ona zarar vermezdi. Bunu denemek istemişti ve şimdi onu idare edebilecek bir adam, hatta iki adam bulmuştu. "Ruhunu açığa vurma" meselesi olmasaydı, tamamen mutlu olurdu.

Ama adam ciddi görünüyordu. "Peki. Sana tüm berbat hikayeyi anlatacağım." "Evet, anlatacaksın. Kıçın havada." Jesse elini çevirdi. "Arkanı dön, tatlım. Kıçını bana göster."

Durdu, vücudu tam alarm halindeydi. Kahretsin. Adam ciddiydi. Cade'e baktı, onu kurtarmasını umuyordu, ama Cade ayağa kalkmış, Jesse'nin yanında durmuş, onun dönüp "kıçını göstermesini" bekliyordu.

Kabin tamamen sessizdi, sadece kendi kalp atışları duyuluyordu. Bir karar vermesi gerekiyordu ve karar vermekte iyiydi. Bir beyaz tahtaya ihtiyacı vardı. Beyaz tahtalarla arası iyiydi. Karar matrisi. Bunu mantıklı bir şekilde düşünmeliydi. "Kıçının kırbaçlanmasına izin vermenin artıları ve eksileri." Her şeyi kafasında görebiliyordu.

"Gemma, tatlım, bize katılacak mısınız?" diye sordu Jesse.

"Dur." Cade, Jesse'ye bir bakış attı. "Onun ne düşündüğüyle ilgileniyorum."

O yüzünü buruşturdu. "Kafamda, sana beni dövmen için izin verip vermeme konusunda bir karar matrisi oluştuyordum."

Kaçarlardı. Çoğu erkek kaçardı. Onun özel çılgınlığını sezince, bulabildikleri en sıradan, estetik ameliyatlı bimbo'ya doğru kaçarlardı. Bu yüzden dürüst davranmıyordu. Bu yüzden lanet olası çenesini kapalı tutuyordu.

Cade ve Jesse birbirlerine baktılar. Jesse başını salladı. "Evet, bunu duymam lazım. Devam et. Artıları?"

Neden yapmamıştı? Kendini seksi, ateşli ve diğer kadınların bahsettiği ama ona ulaşamadığı orgazm şeyine çok yakın hissetmişti. Şimdi kendini aptal hissediyordu. Ama ona gülümsüyorlardı ve alay ediyor gibi görünmüyorlardı. Onları eğlendirmiş gibi görünüyordu. Bu bir değişiklikti. "Şey, artıları, merak ettiğim ve senin hoşuna gidecekmiş gibi görüldüğün olduğunu düşündüm."

Jesse'nin gülümsemesi daha da genişledi. "Hoşuma gider, bebeğim. Devam et."

"Ve bence sana beni şaplak atmana izin verirsem, daha iyi bir ruh haline girersin ve Cade'in dudak ve dil işine geri dönmesine izin verirsin."

"Senin tatlı amını yalamak." Cade kendi versiyonunu sundu. "Ve evet, ona istediğini verirsen, izin verecektir. Dahası, sana biraz sikini de vereceğini sanıyorum."

O kısmın işe yarayacağından emin değildi. Daha önce hiç işe yaramamıştı, ama dil işi kesinlikle buna değirdi.

"Peki dezavantajları?" diye sordu Jesse.

Kız alt dudağını ısırdı. "Sanırım çığlık atabilirim ve bu bir hanımefendiye yakışmaz."

Jesse uzun ve yüksek sesle güldü, ama ona baktığı gözleri o kadar yumuşaktı ki, onun kötü niyetli olduğunu düşünmedi. Dizlerinin üzerine çöktü. Nasıl oldu da çıplaklıklarına bu kadar çabuk alışmıştı? Eğilip onu hızlıca öptü. "O tatlı poponu havaya kaldır. Hikayenin geri kalanını anlatırken birkaç şaplak atacağım."

Jesse pes etmeye niyetli değildi. Ve o da geri adım atmak istemiyordu. "Tamam. Sen kıpırdamadan nasıl dönebilirim?"

O, biraz homurdanarak onu tekrar öptü. "Sen gördüğüm en tatlı şeysin. Senin o akıllı ağzına bayılıyorum çünkü bana her zaman o poponu şaplamak için bir neden veriyorsun. Şimdi tatlı bir şey söyle ve sonra sana söylediğimi yap."

Tatlı bir şey söylemeye alışık değildi. Onun tatlı bulacağı ne olabilirdi? "Bunun işe yaramasını istiyorum."

Bu sefer burnunu öptü. "Olacak, bebeğim. Şimdi devam et."

Adam onu şaşırtmıştı, Cade de öyle. İkisi de onun kanepeden kayıp dizlerinin üzerine çökmesini izlediler. Dört ayak üstündeydi, onlar arkasında duruyorlardı. Güven. Güven istiyorlardı ve bu, onun şimdiye kadar kimseye duyduğu güvenden çok daha fazlasıydı. Onun poposuna bakıyorlardı. Bu, onun en iyi özelliği değildi. Belki poposuna bakıp erotik işkenceye gerek olmadığına karar verirlerdi.

"Şuna bakar mısın?"

Jesse'nin düşük sesli homurtusunu tanıdı, ardından Cade'in yumuşak sesi geldi.

"Başka neye bakabilirim ki? Ama konuşmuyor."

Yüksek bir çatırtı duyuldu ve sonra nefes nefese kaldı. Yapmıştı. Onu şaplamıştı. Elini kığına koymuştu. Acı çiçek açtı, kanatlarını açtı ve sıcağı dönüştü. Kığı yanıyormuş gibi hissediyordu, ama umursamadı. Ve konuşması gerekiyordu. Konsantre olması gerekiyordu. "Uzun süre nişanlıydık."

Bir tokat daha. Bunu başka bir kelimeyle ifade etmek mümkün değildi. Jesse kığına bir tokat attı ve sonra elini orada tuttu, sanki cildin ısının emmesini sağlarmış gibi. "Devam et."

"Ama birlikte yaşamadık. Firmanın imajını bozacağını söyledi." Tanrım, şimdi bu sözleri söyleyince kendini aptal hissetti. Evlendikten sonra birlikte yaşayacaklardı. Kimse bunu sorgulamayacaktı. Ortaklardan ikisi, firmada çalışan kadınlarla evliydi. O, onunla yaşamak istememişti.

Bir tokat daha ve ağzından düşük bir inilti çıktı, ama hikayesine devam etti. "Yaklaşık bir yıl önce bir davada çalışmaya başladık. Tremon Industries. Bir kasabanın su kaynağını kirlettiğı suçlamasıyla karşı karşıyaydılar, ama EPA raporları bu iddiaları desteklemiyordu. Çok ses getiren bir davaydı. Patrick işin çoğunu bana yaptırdı."

"Bu Patrick denen adamı sevmedim," dedi Cade, Jesse bir tokat daha attığında.

"Aşğılık birine benziyor." Jesse hızlıca üç tane daha vurdu.

Gözleri yaşardı. Cildi canlandı. Daha önce hiç hissetmediğı bir şeydi. Acının sınırında oynuyordu, ama aylarca uyuduktan sonra kendini çok uyanık hissettiriyordu. Bunun durmasını istemiyordu. Şaplak kısmının seks kısmına, sonra da sarılma kısmına geçmesini istiyordu. Ondan ötesini düşünmek istemiyordu. Bu felakete davetiye çıkarmak olurdu. Felaketten yeterince nasibini almıştı. Jesse kığın etli kısmına vurduğunda, inleyerek sözlerini söyledi. "Çok çalıştım. Kanıt yetersizliğı nedeniyle davanın tamamen reddedilmesi için dilekçe hazırladık. Altı ay boyunca bu dilekçeler ve sunum üzerinde çalıştım. İşimi bitirip Patrick'in evine gittim. Patrick'i dinledikleri için, kıdemli ortaklığı terfi edeceğime emindim."

O, kadının kığına tekrar tokat attı ama elini orada tuttu. Sonra kadın, sırtında başka bir elin rahatlatıcı dokunuşunu hissetti, cildini okşuyordu.

omuzlarının arasında. Cade. Jesse'nin elleri sırtını okşadı. Dört el onu rahatlatıyordu. Jesse haklıydı. Bu, onlara sadece anlatmaktan daha samimi bir şeydi. Onlara duygusuz, yalın ayrıntılarla hikayeyi anlatırdı, ama şimdi konuşurken sesinde duyguyu duyabiliyordu. "Patrick ve Christina, onları yatakta birlikte bulduğumda benim hakkımda konuştular. Benimle ve beni kandırmanın ne kadar kolay olduğu ile dalga geçtiler. Sonra ben aptalca bir şey yaptım."

Birinin, muhtemelen Jesse'nin, omurgasının dibine bir öpücük kondurduğunu hissetti. "Ne yaptın sen, hayatım?"

"Bir tür tam bir zihinsel çöküntü yaşadım, bilirsin, her şeyin kırmızıya döndüğü anlardan biri, ne yaptığımı bile düşünmedim ve Patrick'in hayalarını çıplak ellerimle koparmaya çalıştıktan sonra NYPD tarafından tutuklandım. O tam bir korkak olduğu için kendini banyoya kilitledi, ben de Christina Big Tits ile dövüşmek zorunda kaldım."

Jesse gülerek, zengin bir ses çıkardı. "İsimleri öğrenmek için çaba sarf etmen gerekecek."

"Onun adı umurumda değil," diye cevapladı. "Beni 72 saatlik akıl sağlığı gözetimine aldıkları umurumdaydı."

"Sen yanlış bir şey yapmadın. Onlar sana bulaştı. Sen de onlara bulaştın," dedi Cade.

İşini, dairesini, geleceğini kaybetmişti. Belki Cade'in dünyasında bu basit bir şeydi, ama onun dünyasında doğru bir hareket olmamıştı. "Bu benim seks hayatım. İki sevgilim vardı, biri şimdi Harry adında bir adam ve üç Welsh corgi köpeği ile çok mutlu, diğeri ise beni kullandı ve seks konusunda iyi olmadığımı söyledi. Sanırım birçok insan duygusal konularda iyi olmadığımı düşünüyordu. Bana Buz Prensesi diyorlardı."

Öyle olmak zorundaydı. Herhangi bir duygu acımasızca ona karşı kullanılacaktı. Kullanılmıştı da. Çöküşü, ilk duygusal patlaması olmuştu ve kovulmuştu.

Bir el labial dudaklarının arasından kayarak onları ayırıp okşadığında nefesini tuttu.

"Onlar yanılıyorlardı. Sende soğukluk falan yok. Sen saf ateşsin. Şimdi Cade'e dilinle neler yapabileceğini göster, ben de

bu amciğı tadarken sana bir Buz Prensesi olmadığını kanıtlayayım." Jesse bacaklarının arasına kaydı. "Yüzüme otur, bebeğim."

Kulağa korkunç bir şey gibi geliyordu, ama Jesse kalçalarını çekerek onu geriye doğru itti, amciğı ağzının tam üzerine gelene kadar. O zaman, istese bile Buz Prensesi olamayacağını anladı. Eriyordu. Dili amciğı boyunca kaydı, sonra labiyasını emdi. Çok iyiydi. Çok lanet olası iyiydi.

Cade, kocaman sikini elinde tutarak onun önünde duruyordu. "Hadi, G. Burada ölüyorum."

Önceki güvensizliği yeniden canlandı. "Bu konuda iyi değilim."

O, ona bakarak gülümsedi, yüzü onun yanında gördüğü en yumuşak haliyle. "Evet, öylesin, ya da öyle olacaksın. Sen Gemma Wells'sin. Her şeyde en iyisin. En azından ben öyle duyuyorum. Sadece bir sik emmek. Harvard Hukuk Fakültesi'ni bitirmeyi başaran bir kadın, ağzına bir sik almayı başarabilir herhalde."

Adi herif. Bunu bir meydan okuma haline getirmişti ve o da bundan vazgeçemezdi. Üstelik o kadar da küçük değildi. Tam tersine. Yine de öne eğildi ve burnuyla ona dokundu. Garipti.

Yine de Cade geri çekilmedi, sadece ona yer açmak için geriye doğru kaydı. "Yala beni. Jesse'nin sana yaptıklarını seviyor musun? Benim de tadımı almanı istiyorum."

Basit bir istek. Dilini çıkardı ve yaladı. Penisinin eti, sertleşmiş halinin üzerinde sıcak ve yumuşaktı. Bu onun ilk oral seks deneyimi değildi, ama ilk kez ayıkken yapıyordu. Ve ilk heteroseksüel erkeğe de yapıyordu, ancak gizli eşcinsel olan üniversite sevgilisinin bir uzman olduğunu kabul etmeliydi. Aslında ona birkaç şey öğretmişti, ama Patrick, onun yaptığı şeyi beğenmediğini söyleyerek onu yolundan çıkarmıştı.

Cade umursamıyor gibiydi. İnledi ve parmaklarını kızın saçlarına doladı. "Aynen öyle, bebeğim. Beni ye."

Jesse de tam olarak bunu yapıyordu. Onu yiyip bitiriyordu. Jesse klitorisini emiyordu, ama o uçurumdan düşmeden önce geri çekiliyordu. Bir parça daha lezzetli işkence. Ama onun da işkence edecek biri vardı

. Cade'in sikinin başını yaladı, ağzına aldı ve sonra bırakıp tekrar ağzına alıp daha derine indirdi. Bunu defalarca yaptı, her seferinde onun inlemesi ve daha derine girmesi onu tatmin ediyordu. Çenesini gevşeterek, o sert sikini ağzına daha fazla almaya başladı.

Neredeyse gelmek üzereydi. Jesse'nin dili klitorisini okşarken, parmağını onun içine derinlemesine soktu. Elektriklenmişti. Bunu Cade'e de aktarmak istedi. Onu derinlemesine emdi ve bırakmadı. Yanaklarını içe çekti, ağzındaki penisi tekrar tekrar emdi.

"O beni öldürüyor, Jesse. Ağzı çok iyi, çok seksi.

Dayanamayacağım."

Bu tam da istediği şeydi. Cade'in onu tattığı gibi onu tatmak istiyordu. Jesse'ye de aynısını yapmak istiyordu. İki erkeğini de önüne almak ve sırayla emmek istiyordu. Jesse parmağını yukarı doğru kıvrırdı ve harika bir noktaya dokundu ve sonunda orgazm olmanın ne demek olduğunu anladı. Vücudundaki her kasın havai fişek gibi parlaması ve zevkin damarlarında dolaşması demekti.

Ama ilk orgazmı gibi küçük bir şeyin onu durdurmasına izin vermedi. Yapması gereken bir işi vardı. Cade'in penisinin ağzında şiştiğini hissetti ve o şiddetli bir inilti çıkardı. Sıcak sıvı ağzını doldurdu. Tadını severek içti. Bu Cade'di. Ona bunun ciddi bir şey olmadığını söylemişti, ama ona bir aydınlanma gibi gelmişti. Yukarı baktı ve saçlarını okşarken yüzünde derin bir huzur ifadesi gördü. O ifadeyi onun yüzüne koyan oydu. Hayatında çoğu zaman erkeklerin rahatlamasını sağlayan kişi oydu, rahatlatanın kaynağı değil.

Jesse kalçalarını çekince düşünmek için bir an bile zamanı olmadı.

"Sıra bende. Bana bin, Gemma."

* *

O, Gemma'nın gök mavisi gözlerindeki neredeyse panik halini çok seviyordu. Bu, Gemma'nın etrafında neler olup bittiğinin farkında olduğunu gösteriyordu. Jesse, geçen hafta boyunca Gemma Wells'i incelemiş ve onun her şeyden çok şimdiki ana odaklanması gerektiğine karar vermişti.

Görünüşe göre beyni sürekli çalışıyordu. Endişelenecek bir sorunu yoksa, bir tane uyduruyordu. Sürekli bir şey üzerinde çalışmaya, bir şeye odaklanmaya ihtiyacı vardı.

O, tüm bu telaşlı, titiz, sinir bozucu derecede seksi kadınsı enerjinin nesnesi olmak istiyordu.

Kalçalarını çekerek onu vücudunun aşağısına doğru itti. Aşağı kaydı, amciği göğsünün derisine temas etti ve gövdesinde bir iz bıraktı. Arabada ıslanmamıştı, ama şimdi o sorunu yoktu. Sırılsıklamdı. Ağzının her yerine boşalmıştı. Sonunda, amciği çok açgözlü olmuştu. Kıvranarak, dilini içine daha da yukarıya doğru itmişti.

Cade haklıydı. Gemma ile seks dağınık, pis ve muhteşemdi. Onunla bir ilişki de muhtemelen aynı olurdu. Tehlike, stres ve aralarında cızırdayan bu inanılmaz sıcaklıkla dolu.

O zor biriydi. Haklı olarak sabırsızdı. Tanıdığı en küstah ağıza sahipti. Derinlerde o kadar tatlıydı ki, onun için acı çekiyordu. O lanet olası kadındı.

"Beni sür." İlk seferinde kontrolün onda olmasını istiyordu. Önceki cinsel geçmişinin biraz korkunç bir hikaye olduğu açıktı. İhtiyacını karşılamasını, onlarla seks keşfetmek için yeterince rahat hissetmesini istiyordu. Cade üzerine düşeni yapmıştı. Ona ağzının ne kadar muhteşem olduğunu, onu ne kadar tahrik ettiğini söylemişti.

Yüzünde çılğın bir kararlılık ifadesi belirdi. Belki de onu üstte tutmak bir hataydı, çünkü sabırsızlığı belli oluyordu. Penisini kavradı ve onu amına yönlendirmeye başladı.

"Dur," dedi Cade sert bir sesle. "Prezervatif. Prezervatif takması lazım."

Kız başını salladı ve elini uzattı. Kahretsin. Yapacaktı. Cade'in verdiği prezervatifi aldı ve ambalajını yırttı.

Evet, Cade korkunç bir hata yapmıştı ve bu hatayı geri alamazdı. Prezervatifi, Cade'in dişlerini sıkmasına neden olacak kadar hassas ve metodik bir şekilde penisine geçirmeye başladı. Yavaşça, çok yavaşça başladı. Üst kısmını sıkıştırarak boşluk bıraktı. Cade, onun seks eğitimi dersinden A almak için bu hareketi ustaca öğrendiğine emindi.

Muhtemelen muz üzerinde pratik yapmıştı, ama muz onun bu kadar uzun süren çalışması yüzünden ölmek istememişti.

Yine de, işini bitirdiğinde yüzündeki zafer ifadesi, çektiği acıya değdi. "Başardım."

"Evet." Kalçalarını avuçladı, ellerinin altında kıvrımlarının hissini hayranlıkla izledi. Ellerin günlük işlerden nasırlı olması onu rahatsız etse de, bunu göstermedi. Seksi bir kedi yavrusu gibi mırıldanıyordu. Onun için mırıldanıyordu.

"Devam et, G. Onu sikmeni izlemek istiyorum." Cade'in canavarı çoktan tekrar sertleşmişti. Jesse işini bitirir bitirmez, hemen ona geri dönecekti. Ve o, bu işe karışmayacağını mı sanıyordu? Gemma'ya sanki o, gökyüzündeki lanet olası güneşmiş gibi bakıyordu. Gemma'nın yumuşak, garip bir iç dünyası olduğu acımasızca ortaya çıktığı andan itibaren, Cade onlarla birlikteydi. Jesse, Cade'in daha sonra içindeki korkak çocuk gibi kaçacağından şüphe duymuyordu, ama bu gece hepsini birbirine bağlayacaktı. Cade kaçabilirdi, ama Jesse onun uzun süre saklanabileceğinden şüpheliydi.

Çünkü o bir uyuşturucu gibiydi ve o, onun tembel alaycılık ile içindeki gerçek kadının hafif manik enerjisi arasında gidip gelme şekline zaten bağımlı olmuştu. Ya da belki ikisi de gerçektir. Umurunda değildi. O sadece onu istiyordu.

Ve kadın da onu istiyordu. Ya da en azından onunla sevişebileceğini kanıtlamak istiyordu. Prezervatifi çıkardı ve şimdi onun üzerine oturdu, eliyle onu tutarak kendini onun içine sokacak pozisyona getirdi. Tipik Gemma tarzında, çok hızlı hareket ediyordu. Kendini onun üzerine attı ve tek bir hamlede onu derinlemesine içine aldı.

Gözleri büyüdü, ağzı hafifçe açıldı. "Aman Tanrım. Bu biraz acıtıyor."

Tabii ki acıtıyordu. Uzun zamandır seks yapmamıştı ve o, onun gevşek sikli eski nişanlısının onu hiç sert sikmediğine bahse girerdi. Onu sıkıca sarıyordu. "Sessiz ol, tatlım. Bir dakika bekle."

O lezzetli dolgun alt dudağını ısıırıyordu. "Erkeklerin hızlı sevişmeyi sevmediğinden emin misin? Bunu çok hızlı yapabiliriz."

Cade, Jesse'nin açılmış bacaklarının arasına, onun arkasına diz çöktü. Kolları Gemma'nın göğsünü sardı, parmakları yine meme uçlarıyla oynuyordu

meme uçlarıyla oynadı. "Hayır, Gemma. Gerçek erkekler yavaş olmasını sever. Gerçek erkekler senin orgazm olmanı izlemeyi sever, ama sen her zaman çok hızlı olduğun için bunu yapamazsın. Yavaşla, bebeğim. Tadını çıkar. İçinde nasıl hissediyorsun?"

Kaşlarını çattı ama ondan uzaklaşmak için hiçbir hareket yapmadı. "Siz erkekler çok konuşkansınız."

Onu tekrar şaplaklamak zorunda kalacaktı. Sonra. "Gemma."

Kalçalarını hareket ettirdi. "O çok büyük."

"Ben tam doğru boyuttayım, bebeğim." Jesse elini uzattı ve klitorisini okşadı. Daha önce çok güzel tepki vermişti. Hâlâ inanılmaz derecede ıslaktı. Tek ihtiyacı olan birazcık zamandı.

Başı geriye düştü, Cade'in omzuna yaslandı. "Bu çok hoş."

Kalçaları tekrar hareket etti, şimdi daha güçlüydü.

Kızın vajinasındaki kaslar onun penisini sıktı. Tanrım, onu işkence eden oydu. Kızın uzun sürtünme hareketleri onu yavaş yavaş deliye çeviriyordu. Çok fazla tecrübesi olmadığını söylemişti, ama doğuştan yetenekli gibiydi. Cade, kızın meme uçlarını çevirip oynamaya devam etti. Kızın kalçaları şehvetli bir dans gibi hareket ediyordu.

Elleri beline kayd ve onu penisi üzerinde yukarı aşağı hareket ettirdi.

Kadın nefesini tuttu. "Çok iyi geliyor."

Gözlerini kısarak onu izledi, tüm konsantrasyonunu o tekrar boşalmadan önce boşalmamaya verdi. "Benim tatlı Gemma'm büyük, sert bir sikin üzerine oturmayı seviyor mu?"

Gemma cevap vermedi, ama kalçaları yukarı aşağı hareket ediyordu. Gittikçe daha sert.

"Hoşuna gidiyor." Cade'in sesi düşük bir homurtuydu. "Sikişmeyi seviyor. Küçük amcığı sikle doldurulmayı seviyor. Bir gün kıcı da sikle doldurulacak. Kıcına bir sik girecek, amcığına da bir sik girecek. Bu hoşuna gidecek mi, G?"

Bu fikir hoşuna gitmiş gibiydi. Hızını artırdı. Onu sikti, aşağı doğru itip yukarı çekerek, o tam olarak içine girmediği iki saniyeyi bile dayanamayacakmış gibi hareket etti. Aşağı doğru bastırdı ve tüm vücudu gerildi.

Onun orgazm olmasını izlemeyi çok seviyordu. Kendini bırakıp o anı yaşadığı zaman çok güzeldi. Ona karşı çoğu zaman

Çoğu zaman onunla kavga edeceğini hissediyordu. Kız çok akıllıydı, çok fazla düşünüyordu, ama Jesse ona bunu verebilirdi. Ona, Jesse'nin onunla sevişiyor olması dışında hiçbir şeyin önemi olmadığı bu muhteşem anı yaşatabilirdi.

O anını yaşadı ve sonra Jesse de kendi anını yaşadı. Vajinasının kasları onu sıvazladı, onu mutluluk dolu fışkırmalarla boşalttı. O anda vücudu elektriklenmişti, kadının vücuduna kaynaşmış ve Cade'e bağlanmıştı. Başından beri istediği şey buydu.

Onun kadını. Onların kadını.

Gemma öne doğru düştü, kollarında tatlı bir kadınlık yığını. O hala onun vücudunun içindeydi. Asla ayrılmak istemiyordu.

Gemma'nın gözleri açıldı, uykulu ve halsiz, sıcak mavi havuzlar gibi. "Sarılmayı seviyorum, Jesse."

Oh, tatlı güven. Gemma üç saat önce asla böyle bir şey söylemezdi. Bu bir istekti ve o asla reddetmeyeceği bir istekti.

"Sanırım sana bu konuda yardımcı olabilirim." Cade onun sırtını okşarken, Jesse kollarını ona doladı.

Onu uzun süre kucaklayacaktı. Bunun işe yarayabileceğine inanana kadar onu kucaklayacaktı.

Onuncu Bölüm

Cade suyu hissedebiliyordu. Soğuktu. Sanki buz derisinin üzerinde kayıyor gibiydi. Bilinci aralıklı olarak geliyordu. Bazen acı, bazen de mutluluk verici karanlık. Bir başka parlama ve titremeye neden olan soğuk. Sonunda, istemeden gözleri açıldı.

Acı. Acı, dünyasını doldurmuş ve düşünmesini zorlaştırıyordu. Neredeydi? Neden ıslaktı?

"Sıkıştım, Cade."

Kız kardeşi. Kız kardeşinin sesini duydu, ama farklıydı. Kız kardeşi ona hep kızardı. Hiçbir şeyi doğru yapmazdı. Hep onun işine karışırdı. O küçük kardeşti. Bu onun göreviydi. Ama Annie kızgın gibi gelmiyordu. Neredeyse üzgün gibiydi.

Ve bu aceleci ses neydi?

"Cade, buradan çıkmalısın." Yalvarırcasına. Neredeyse mükemmel olan kız kardeşinden bunu neredeyse hiç duymamıştı. Kız kardeşi, Cade'in olmadığı her şeydi. Mükemmel notlar. Ailesinin gözbebeği. Asla başını belaya sokmazdı. Lüks bir üniversiteye gidecekti.

Ama belki de gitmeyecekti, çünkü arabada mahsur kalmışlardı ve su içeri giriyordu.

"Cade!"

Sonunda dönüp ona baktı. Kız kardeşi ona uzandı. "Ne oldu?"

Kız kardeşinin elleri onu buldu ve hareket etmek acı verse de ona döndü. Gösterge panelinden hayalet gibi bir ışık geliyordu ve onu görebiliyordu. Önünde her şey vardı. Parlak bir gelecek. Harika bir hayat.

Kızın gözlerindeki ışık söndü ve Cade yalnız kaldı.

Cade uyanarak yatakta dik oturdu. Rüyada üşümüş olmasına rağmen, ter cildini kaplamıştı. O lanet rüyadan nefret ediyordu. Derin nefesler onu sakinleştirmeye başladı. Orada ilk kez bulunmuyordu. Son kez de olmayacaktı. O gece boğazını kaplayan nehir suyunun tadını hâlâ alabiliyordu. Su her yönden gelmiş, onu etobur bir bitkinin dalları gibi sarmıştı. Onu derinliklere sürüklemeye çalışmışlardı.

Ailesi ve kız kardeşinin onu beklediği yere. Nancy'nin artık rüyalarında yaşadığı yere. Nancy bir huzurevinde ölmüş olsa da, Jesse onu şimdi nehirde görüyordu. Ailesiyle birlikte sonsuza dek kaybolmuştu.

Gemma yanında kıpırdadı. Rahat yastığının başka işleri olduğunu fark etmiş gibi döndü, ama tek yapması gereken başka bir yastık bulmaktı. Jesse uykusunda iç geçirdi ve kolunu Gemma'nın omuzlarına doladı.

Cade, komodinin üzerindeki saate baktı. Saat dokuzu geçmişti. Bu, uzun zamandır uyuduğu en geç saatti. Genelde şafak sökmeden kalkardı, ama geceleri rüyalar yüzünden defalarca soğuk terler içinde uyanırdı. Uyandığından önce neredeyse hiç iki veya üç saatten fazla uyumazdı, ama önceki gece saat ikide nihayet uykuya dalmıştı. Görünüşe göre Gemma'yı defalarca becermek beynini o kadar sakinleştirmişti ki, yedi saat boyunca kesintisiz uyuyabilmişti.

Esnedi ve uyuyan çifte baktı. Yatağa geri dönebilirdi. Yatağa girip Gemma'yı çevirebilirdi. O uyanmadan önce onun içine girebilirdi. Gemma, onun penisi derinlerde sallanırken, ikisini de zevke boğarak güne merhaba diyecekti.

Evet, bunu yapmayacaktı çünkü hiçbir şey değişmemişti. Yerleşmek istemiyordu. O yatağa girmek istemiyordu. Bu Gemma'ya haksızlık olurdu. Ona ne istediğini söylemişti. Biraz eğlence. Bir gece seks. İstedikini almıştı. Hâlâ ona uygun değildi.

Ama belki de o sana uygun, seni aptal herif.

Ağız bozuk iç sesini de dinlemiyordu. O, aile kurmak için yaratılmamıştı. Böyle şeyler işe yaramazdı. Elbette, başkaları için işe yarayabilirdi, ama o uzun zaman önce yatağını yapmıştı ve o yatakta yalnız uyuyacağını biliyordu.

Ve yalnız kalacaktı. Jesse bu sefer motosikletine atlayıp Cade'i takip etmeyecekti.

Mümkün olduğunca sessizce yatak odasından çıktı ve ocakta duran küçük kadını görünce neredeyse çığlık atacaktı. Lynn Wells arkasına baktı, gözleri hafifçe büyüdü, ama sonra sanki o yaramaz bir çocukmuş gibi, 180 cm'den uzun çıplak bir adam değilmiş gibi başını salladı. "Cade Sinclair, oturma odasına girerken pantolon giy."

"Boş ver," diye başka bir ses duyuldu. Naomi kanepede oturuyordu, abanoz rengi saçları sabahın erken saatlerinde parlıyordu. "Bu manzarayı seviyorum."

"Sen sus şimdi," dedi Lynn. "O tuhaf şekilde büyük erkek parçası sana ait değil. Kızım o şeyi gördüğünde kaçmadığına oldukça şaşırdım."

Bu da başka bir rüyaydı. Evet. Başka bir korkunç rüyaydı. Lanet olsun. Uyanması gerekiyordu.

Lynn, elinde spatula ile döndü. "Cade, ben ciddiylim. Dağda çıplak olmak sorun değil, ama ben bunu görmek istemiyorum. Pantolonunu giy. Hemen."

Naomi, Gemma'nın dudaklarını onun penisine dolması için aceleyle soyunduğu gece kanepenin üzerine attığı kot pantolonunu ona atarken göz kırptı. Ve şimdi annesi ocağın başında duruyordu. Bacaklarını kot pantolonuna soktu ve fermuarını çekti. Aralarındaki mesafeyi aşarak yol boyunca gömleğini aldı.

"Özür dilerim, Bayan Wells." Kız arkadaşının annesi tarafından yakalanan on altı yaşındaki bir çocuk gibi hissetti. "Burada kimsenin olacağını beklemiyordum. Gidiyorum. İşe gitmem lazım."

O mavi gözlerde ağır bir yargı hissetti. Gemma'nın gözlerine o kadar benziyorlardı ki, Cade utançtan kızardığını hissetti. Gemma onu bir dahaki sefere gördüğünde de aynı şekilde bakacak mıydı? Önceki gece o mavi gözler sıcaktı.

Onu becerip terk eden adam olduğu için yine buz gibi mi olacaktı?

"Bugün Cumartesi, Cade."

Omuz silkti. "Arabalar cumartesi günleri de tamir edilmesi gerekir." Naomi ıslık çaldı. "Kahretsin."

Bir şeye bulaşmıştı. Lynn bir yumurta aldı ve onu ikiye kırdı. "Dün gece Roger'la konuştum. Dükkânın hafta sonları kapalı olduğunu söyledi."

Kapıya doğru koşmayı ciddi olarak düşündü. Hızlıydı. Koşabilir ve koşmaya devam edebilirdi. Dükkana doğru koşabilir, bisikletine atlayabilir ve Bliss'ten tamamen kaçabilirdi. Arabayı Jesse ve Gemma'ya bırakacaktı.

Babasının arabasını. Kahretsin. O arabayı buraya getirdiğinde her şeyi mahvetmişti. Basit tutmalıydı. Sadece kendisi, bisikleti ve yaşayabileceği geçici deneyimler. Para biriktirmek ve bir sonraki kasabaya geçmek için yeterince uzun süre boktan işler yapmalıydı, ama hayır, Jesse onu arabayı tamir etmeye ikna etmişti ve şimdi iki anahtardan fazlasına sahipti ve yargılayıcı anneler ve onların korkunç yemek pişirme teknikleriyle uğraşmak zorundaydı. Kafasını salladı. "O yumurtaları bana ver. İçine kabuk girmiş bile."

Lynn kaseyi ona uzattı ve onun zafer dolu bir bakışla yerini bıraktığını yemin edebilirdi. "Fransız tostı yapmaya çalışıyordum. Gemma'nın en sevdiği şey."

"Gemma'da tarçın var mı?" Durumu değerlendirdi. Ekşi mayalı bir somun ekmek vardı ama başka bir şey yoktu.

Lynn güldü. "Tarçın mı? Hayır. Gemma yemek yapmaz. Ekmek, yumurta, süt ve biraz vanilya getirdim."

Naomi başını salladı. "Gemma yemek pişirmenin mikrodalga fırının zamanlayıcısını ayarlamak olduğunu düşünüyor. Ve çoğu zaman bunu bile beceremiyor. Tarçını ben alırım."

Naomi, tarçın aramak için zarif bir şekilde kapıdan çıktı.

Cade kabuklu yumurtaları attı ve tek eliyle dikkatlice kırarak yeniden başladı. "Çırpma telin var mı?"

Lynn çekmeceyi açıp ona uzattı. "Sana yemek yapmayı kim öğretti?"

"Üvey annem. Harika bir aşçıydı." Cade'in ilgisini görünce şaşırmişti. Cade ona hiç söylememişti, ama başlangıçta yemek pişirmeyi umursamıyordu. Onun yanında olmak istiyordu. Yalnız kalmaktan nefret ediyordu. Yalnız kalmak, kaybettiği her şeyi düşünmek anlamına geliyordu. Zamanla, yemek pişirmeyi rahatlatıcı bulmaya başladı.

"Söylesene Cade, arkadaşın hâlâ kızıyla yatakta mı?"

Keşke uyuyakalmamış olsaydı. Her zamanki gibi davranmış olsaydı, şu anda güvenli bir şekilde evinde olurdu ve şüpheli anneye uğraşan da Jesse olurdu. "Evet."

"O da uyanıp kaçacak mı?"

"Kaçmıyordum. Sadece yapmam gereken işler var." Yumurtaları çırpı. Jesse, Gemma'nın yanına taşındığında ne yapacağını bulmak gibi. Bu kesinlikle olacaktı. Jesse dün gece cenneteydi. Sonunda her zaman istediği şeyi bulmuştu: oyun sırasında üstüne çıkabileceği ve yatak odası dışında ona meydan okuyabilecek bir kadın. Jesse'nin Gemma'ya aşık olduğu şüphe götürmezdi ve Cade bunun kendisini nereye götüreceğinden emin değildi.

"Jesse'nin yapacak başka işleri var mı?" diye sordu Lynn.

"Hayır, hanımefendi. Jesse kızınıza bakacak." Yumurta karışımına uygun miktarda süt döktü. Lynn'in getirdiği küçük vanilya şişesini fark etti ve eline aldı.

"Gemma kendi başının çaresine bakabileceğini düşünme eğilimindedir."

Mixine konsantre olmaya çalıştı ama kendini Gemma hakkında düşünürken buldu. Bu günlerde yaptığı tek şey buydu. "Yanılıyor. Ona göz kulak olacak birine ihtiyacı var. Akıllıdır. Belki de fazla akıllıdır. Olabilecek kötü şeyleri hesaba katmaz. Her şeyi doğru yaparsa istediğini elde edeceğini düşünüyor gibi görünüyor. Bazen bu işe yaramaz."

"Nişanlısıyla olan meseleyi mi kastediyorsun?"

"Eski nişanlısı. O piç onu kullandı ve bir kenara attı." Lynn kaşlarını kaldırdı.

"Lanet olsun, ben öyle bir şey yapmıyorum. Gemma ile bir anlaşmamız var. Ona yalan söylemedim. Ve şimdi gizlice dışarı çıkamam bile. Beni yemek yapmaya sen zorladın, o yüzden beni onunla karşılaştırma."

Lynn omuz silktili, gözlerinde hafif bir ışık vardı. "Senin iyi bir aşçı olduğunu duymuş olabilirim. Çoğu iyi aşçı, kötü bir aşçının yemeği mahvetmesini izlemeye dayanamaz. Beni suçlayamazsın. O benim tek çocuğum. Ve onun hakkında haklısın. Bazen kendi iyiliği için fazla akıllı. Patrick'i hiç sevmedim. Fazla kurnazdı, ama Gemma daha akıllı olduğu için onunla başa çıkabileceğini düşünüyordu."

İşte bu noktada hata yapmıştı. "Kitap bilgisi her zaman sokak bilgisiyle aynı değildir. O, onu dolandırdı. Bütün işi ona yaptırdı, terfiyi ve övgüyü aldı ve artık ona ihtiyacı kalmadığında onu terk etmeyi planladı."

"Bunu hep merak etmişimdir," dedi Lynn düşünceli bir şekilde.

"Neyi merak etmişsin?"

"Onu gerçekten terk etmek niyetinde miydi? Sanırım bunu asla bilemeyeceğim."

Cade kaseyi masaya koydu ve ocağı kontrol etti. Lynn ocağı çok fazla ısıtmıştı. Gemma'nın şekeri var mıydı? Karamel sos yapabiliirdi. Gemma tatlıları severdi. Bunu fark etmişti. Gözleri, lezzetli tatlılar karşısında parlıyordu. Ve Trading Post fudge'a bağımlı gibi görünüyordu. "Önemli değil. Onu aldatıyordu. Onu kullanıyordu. Ona göz kulak olacak, onu kullanacak insanları uzak tutacak birine ihtiyacı var. Ben ve Jesse ile birlikte olsaydı, Nate ona o manipülatif saçmalıkları yapamazdı."

Lynn eliyle bunu reddetti. "Şerif için çalışmak onun için iyi olacak bence. Karakolda olduğunu bilmek içimi rahatlatıyor. Nate ve yardımcısı zaten ona göz kulak oluyorlar. Geçen gün kilitlerini kontrol ettiler ve yürüyerek eve gittiğini fark edince eve vardığından emin oldular. Cameron ya da Nate onu eve bırakıp alıyor. Ne kadar iyi insanlar."

Ona ya da Jesse'ye sorunu belirtmeleri gereken iyi adamlar. Burası Bliss'ti. Bliss'in erkekleri ona uzun zaman önce, birbirlerine destek olmaları gerektiğini, aksi takdirde Bliss'in kadınlarının onları ezip geçeceğini öğretmişlerdi. Christian Grady olayından sonra, o ve Jesse tüm erkek nüfustan hayatlarının dersini almışlardı. Jamie Glen ise Grady'nin kasabada olduğunu bildiği halde bunu söylemediği için burnunu kırmak üzereydi. Onu arabayla götürmek dostça bir davranış olsa da bunun bir önemi yoktu. Kadınlarının bir şeye ihtiyacı varsa, onlara söylenmeliydi. Jesse'nin kadını. Lanet olsun. "Jesse ya da ben

Onun için bir araba bulana kadar, bundan sonra onu al. Onun bir arabası olduğunu sanıyordum.

Lynn parlak bir gülümsemeyle cevap verdi. "Üçümüzün ortak bir arabası var, ama Gemma onu bırakmakta ısrar ediyor ve Naomi iş arıyor, bu yüzden şu anda arabaya ihtiyacı var. Sanırım doktorun teklifini kabul edecek. Klinik şerifin ofisine yakın. Birlikte gidebilirler. Şerife minnettarım. Kötü tehditler başladığından beri bize karşı inanılmaz derecede nazik davrandı."

Cade durdu. "Tehditler mi?"

Lynn başını salladı. "Evet. Gemma son birkaç gün içinde bazı kötü mektuplar aldı, ama kutudaki kalp ile karşılaştırılabilecek bir şey yoktu. Bunun, şirkette çalışmaya başladığı ilk günlerde üzerinde çalıştığı bir davayla ilgisi olduğunu düşünüyor."

Cade, sağ gözünün üzerindeki damarın zonklamaya başladığını hissetti. "Kutudaki kalp mi? Bana, bir pisliğin ona gönderdiği kalp şeklinde bir şeker kutusu olduğunu söyle. Son kullanma tarihi geçmiş miydi?"

"Evet, son kullanma tarihi geçmişti. Doktor Burke bana bunun muhtemelen bir kadavradan alındığını söyledi."

Yani Nate, Cam ve şimdi de Caleb, Gemma hakkında kimse ona söylememiş bir şeyi biliyorlardı. Sağ kaşının üzerindeki nokta titriyordu. Kadavra kelimesini duymuş olamazdı. "Biri Gemma'ya gerçek bir kalp göndermiş ve kimse bana ya da Jesse'ye söylememiş mi?"

Lynn içini çekip eliyle işaret etti. "Gemma seni bu konuyla rahatsız etmek istemedi. Nate, kutuyu ona getiren kişi olduğu için Jesse'yi gözaltına almak istedi, ama Gemma, aranızdaki ilişkinin geçici olduğunu bildiği için ikinizi de telaşlandırmayacak şekilde sana bu konuyu sormasını istedi. Sen ayrılmak üzere olduğun için sanırım haklıydı. Gözünde bir sorun mu var?"

Yaramaz bir sarışının kıcını şaplamakla çözülemeyecek bir şey yoktu. Jesse. Jesse'yi uyandırması gerekiyordu, böylece Jesse onu cezalandırmaya başlayabilir ve böylece bir sonraki kutudaki kalbin hemen erkeklerinin dikkatine sunulacağından emin olabilirdi. Erkeklerin dikkatine. Siktir et. Bunu sonra halledebilirdi. Şu anda önemli olan tek şey, önceki gece onu sikmiş olması ve onun bir keresinde bile ona birinin ona

tüyler ürpertici seri katil aşk mektupları gönderildiğini hiç söylememişti. İnlemeler, inlemeler ve "evet, lütfen, evetler" arasında bu gerçeği araya sıkıştırabilirdi.

O ve şerif uzun bir konuşma yapacaklardı.

"Bence gözünü kontrol ettirmelisin. Naomi geri geldiğinde bakacaktır." Lynn, kızının ölüm tehdidi aldığı gerçeğinden değil, hava durumundan bahsediyorlarmış gibi gülümsedi. Bunu başka türlü yorumlamanın bir yolu yoktu. Jesse'yi uyandırmaya hazırды ki Naomi, küçük tarçın şişesini elinde tutarak geri geldi. Kapı kapanır kapanmaz, tekrar açıldı ve Nate kapıda duruyordu. Yüzü kızarmıştı, sanki kulübeler arasındaki yüz metreyi koşmuş gibiydi.

Elini uzattı. "Gemma ile yattın mı?"

Lynn kollarını göğsünde kavuşturdu. "Uyumakla pek ilgisi olduğunu sanmıyorum."

"Kutudaki kalp," diye patladı Nate. "Gemma kutudaki kalbi ve üç tehdit mektubu aldı, ama sen onunla yatmadığın için şifreyi çözmedim."

"Ne?" Jesse yatak odasının dışında duruyordu. En azından beline bir çarşaf sarmış, akli başında davranmıştı.

"Giyin dostum," dedi Cade. "Bu, o haldeyken yapman gereken bir konuşma değil."

"Gözüne ne oldu?" diye sordu Jesse.

Cade yemek pişirmeye geri döndü. Sakinleştirici. Sakinleştirilmeye ihtiyacı vardı. "Hiçbir şey. Ve daha fazla yumurtaya ihtiyacım olacak."

* * *

Jesse masanın karşısındaki şerife baktı. "Ve bana söylemeye tenezzül etmedin, neden?"

Son on dakika sabır egzersizi gibiydi. Uyanmış, Cade'in gittiğini fark etmiş ve onu aramak için yataktan kalkmıştı. Gemma uyanmadan Cade'i geri dönmeye ikna etmek istemişti, ama oturma odasına çıktığında Cade'in onun sorunu olmadığını fark etmişti.

Nate, Naomi'nin hazırladığı kahveden uzun bir yudum aldı ve arkalarına yaslandı. "O sırada onunla yatmıyordun."

Bu mazereti kabul etmeyecekti. "Niyetimi açıkça belirtmiştim."

"Gemma çok ürkekti," diye cevapladı Nate. "Sana söylemememi istedi. İkinize karşı herhangi bir taahhütte bulunmadığı için onun isteğini yerine getirdim. Dün gece arabanız görüldüğünde ve bu sabah hala buradayken, olabildiğince çabuk buraya geldim çünkü artık onun erkeği olma kriterlerini karşılıyorsunuz. Flört etmek taahhüt etmekle aynı şey değildir."

Jesse tam olarak ikna olmamıştı. "Senin kurallarına göre, Ty yaklaşık yirmi kadından sorumlu."

Nate gözlerini devirdi. "Ty kendinden sorumlu değil. Lanet olsun Jesse, benim durumumu anlamalısın. O benim çalışanım. Sana bundan bahsetmememi istedi."

"Ama sen bana bu konuyu anlattın." Jesse, son birkaç günü geriye dönüp baktığında, dikkatlice sorguya çekildiğini fark etti. Nate, paketi nasıl ele geçirdiğini sormuş ve ona potansiyel posta dolandırıcılığı hakkında saçma sapan bir hikaye anlatmıştı. Bir şeyler döndüğünü anlamalıydı.

"Evet. Ve sen onun sorumluluğunu üstlenene kadar Gemma'nın isteklerini yerine getirdim."

"Ayrıca onu işe götürüp getiriyor," diye bağırdı Cade mutfaktan.

Nate omuz silkti. "Arabaya ihtiyacı vardı. Önümüzdeki hafta boyunca gündüz vardiyasında çalışacak. Saat dokuzda orada olmasını bekliyorum."

"Orada olacak." Kızı ağrıyacak, ama orada olacak. "Peki, tehdit hakkında ne öğrendin?"

Naomi ve Lynn masada oturmuş, Cade'in aşçılık becerilerini övüyorlardı. Görünüşe göre süslü bir Fransız tostı yapmış ve şimdi Gemma'nın annesinin gözüne girmişti. *Piç kurusu*. Duyduğuna göre, Lynn onu durdurmadan önce Cade kapıdan çıkmak üzereymiş. Önceki gece bir dönüm noktası olduğunu düşünmüştü, ama Cade yine de kaçmaya çalışmıştı.

En azından Gemma'ya söylemek zorunda kalmamıştı. Bu çok iyi olmuştu, çünkü Gemma'nın açıklaması gereken çok şey vardı.

"Bunun birkaç yıl önce çalıştığı bir davayla ilgisi olduğunu düşünüyor," diye açıkladı Nate. "Fikri mülkiyet davasıydı. Stajyerdi, ama davayı kazandıran argümanı o buldu. Bir adam, kalp kapakçıklarında kullanılan yeni bir malzeme icat ettiğini iddia etti. Bu malzemeyi pazarlayan büyük tıbbi teknoloji firması, onu kendilerinin icat ettiğini iddia etti. Gemma, tıbbi firma lehine davayı kazandı."

"Ve şimdi bu adam kızgın." En azından kalp benzetmesini anlamıştı. "Bu konuda ne yapıyorsun?"

Nate başını salladı. "Rafe, New York FBI saha ofisinden bazı arkadaşlarını aradı. Onlar da olayı araştırıyorlar. Bu adamın adı Paul Johnson. Kayıtlara göre Buffalo'da bir apartman dairesinde yaşıyor, ama paket St. Louis'den gönderilmiş. Bu oldukça kolay bir şey."

"Peki ya mektuplar?" Cade'in eğilip, tostları çevirirken bile dinlediğini fark etmeden edemedi.

Nate iç geçirdi. "Mektuplar ülkenin dört bir yanından geldi. Biri Virginia'dan. Biri Pennsylvania'dan ve sonuncusu Oklahoma'dan. Hiçbir mantığı yok. Hepsi aynı şeyi söylüyor. Senden nefret ediyorum. Ölmeni istiyorum. Falan filan."

"Bunu ciddiye aldığını görmek güzel." Jesse, Christian Grady'yi bulmak için Cade ile birlikte tuttıkları özel dedektiflerin listesini zihninde gözden geçirdi. Teksas, Dallas'taki Dawson kardeşleri bulmadan önce, tamamen işe yaramaz üç özel dedektifle çalışmışlardı. İkizler, Christian'ın hayatta olduğunu kanıtlayan deliller bulmakla kalmamış, Hope McLean'i Bliss'e kadar takip etmişlerdi. Ben ve Chase hâlâ hızlı arama listesindeydi.

Cade spatulasını bıraktı ve Jesse'ye aynı şeyi düşündüğünü belirten bir bakış attı.

Nate başını salladı. "Bu konuyu ciddiye alıyoruz. Daha sonra karakola gel, sana yaptığım her şeyi anlatayım. Tehditleri hafife almadım, ama bu olayda bir terslik var. Cam'i arasak mı? O daha iyi açıklayabilir."

Lynn kapıya bakarak iç geçirdi. "Gerek yok. Buraya geliyor. Cade, birkaç yer daha ayarlamamız gerekecek."

Nate omuz silkti. "Burası vadi. Alış buna. Hepimiz birbirimizin işine karışıyoruz. Bunu anlaması bu kadar uzun sürdüğüne şaşırdım."

anlaması bu kadar uzun sürdüğüne şaşırdım."

Cam, iki saniye içinde kapıda belirdi. Üzerinde sadece pijama altı ve spor ayakkabılar vardı. Kapıdan girerken derin bir nefes aldı. "Gemma bir kutu içinde bir kalp bulmuş."

En azından Jesse artık bu bölgedeki erkekler arasındaki kuralları biliyordu. "Evet, anladım."

Cam'in gözleri Nate'e kaydı. "Kahretsin. Uyuyakalmamalıydım. Dün gece Camaro'yu gördüm ve onlara söyleme zamanının geldiğini düşündüm, ama sabaha kadar beklemem gerektiğini düşündüm."

"Anlıyorum." Gemma'ya girmeden önce tüm bunlar ortaya çıkmış olsaydı çok daha fazla sinirlenirdi. "Şimdi, ikiniz bana Cade ve benim Gemma'yı alıp güvenli bir yere götürmememiz için iyi bir neden gösterin."

"Çünkü testislerimi vücudumda tutmak istiyorum," diye mırıldandı Cade. Naomi güldü. "Haklı. Annesi yanından ayrılmayacak."

Jesse bu sorunu çok çabuk çözebilirdi. "Lynn, çantalarını topla. Öğleden sonra ayrılacağız."

Lynn sonunda ona belirsiz bir eğlence dışında başka bir şeyle baktı. Gözleri büyüdü ve ayağa kalktı. "Bize gitmemizi emredemezsin."

Oh, ama yapabilirdi. "Beni izleyin, hanımefendi. Kızınızı önemsiyorum. Onu ve ailesini korumak için ne gerekiyorsa yapabilirim ve yapacağım, ve bu ikinizi de kızdırmak anlamına geliyorsa, öyle olsun. Bunu iki şekilde yapabiliriz. Ya eşyalarınızı toplayın ya da ikinizi de alıp arabaya tıkarız ve ikinizin de eşyaları olmaz."

Cade'in yüzünde hafif bir gülümseme vardı, sanki bu planın nasıl sonuçlanacağını görmek istiyormuş gibi. "Naomi'yi unutuyorsun."

"Hayır, değilim. Naomi mantıklı olan. Ona mantıklı bir açıklama yaparsam, o da eşyalarını toplar." Bir gün lokantada beş dakikalık bir sohbetin ardından bunu anlamıştı.

Naomi yavaşça gülümsedi. "Zamanı geldiğinde kaçmak gerektiğine inanıyorum. Henüz zamanın geldiğinden emin değilim, Jesse. Neden Laura ve Rafe ile konuşmuyorsun? Onlar da bu konuda çalışıyorlar."

Bütün kasaba bunu biliyordu, ama kimse ona bundan bahsetmemişti. O kendi planını oldukça beğeniyordu.

Lynn ona baktı. O, Gemma'nın daha yaşlı, daha sakin bir versiyonuydu. "Gerçekten yaparsın."

Cade araya girdi. "Yapardı ve ben de ona yardım ederdim. Daha önce ne demiş olursam olayım, kimsenin Gemma'ya zarar vermesine izin vermem. Eğer ortadan kaybolması gerekiyorsa, bunu gerçekleştirebiliriz."

Lynn'in yüzünde sakin bir gülümseme belirdi ve tekrar oturdu, çatalını eline aldı. "Kararını bana bildir."

"Bu kadar basit mi?" diye sordu Cade.

"Aynen öyle," diye cevapladı. "Koruyucu erkekleri severim. Kızım için de kesinlikle öyle birini istiyorum. Ama o, Naomi ve benim kadar mantıklı olmayacak. Bu sorunu doğrudan çözebileceğini düşünecek."

Nate, etrafındaki duygusal karmaşadan etkilenmemiş gibi görünüyordu. "Neden davaya bir göz atıp karar vermiyorsun? Seni daha önce çağırmadığımız için üzgünüm. Eğer bir fark yaratacaksa, Cam çağırmamız gerektiğini düşünüyordu, ama ben Gemma'nın güvenini bozmak istemedim. O çok ürkek biridir. Kendini güvende hissetmesi gerekir."

"Bizimle kendini güvende hissetmiyor mu?" Bunu bilmek istediğinden emin değildi.

Naomi bu soruya cevap verdi. "Seni korkutup kaçırmak istemedi. Bak, onun içinde bulunduğu dünyayı anlamıyorsun. Ben anlıyorum. Hırslı biriydi ve acımasız bir ortamda çalışıyordu. Zayıflıklarını gizlemeyi öğrendi. Bu seninle ilgili bir şey değil. Onun tanıdığı insanlarla ilgili bir şey."

Cade biraz yumuşadı. Gemma için her zaman mükemmel olmak, kendine bir an bile zayıflık gösterememek ne kadar zor olmuştu? Evlenmeyi planladığı adamla bile.

"Yapma," dedi Cade, spatulayı ona doğru uzatarak. "Ona karşı yumuşama. Bize yalan söyledi."

"Yalan söylemedi." Annesi Gemma'yı savunmaya çalıştı.

Savunacak bir şey yoktu. "Her gün ona gününün nasıl geçtiğini sordum ve her gün aynı saçmalıkları duydum. 'Harika, Jesse. Daha iyi olamazdı.'"

Lynn iç geçirdi. "Biraz yalan söyledi."

Cade'e baktı. "Yumuşak davranmayacağım. Bunu hissedecek, ama aynı zamanda onu dinleyeceğim." Nate'e baktı. "Öğlen istasyonda olacağız. Bu işe bulaşan herkesle konuşmak istiyorum."

. Şimdilik, uyuyan prensesimizi uyandıracam ve başının ne kadar belada olduğunu ona söyleyeceğim. Cade?"

Bir an tereddüt ettikten sonra tavayı ocaktan çekti. Cam aşağıya baktı ama Cade'in spatulası görüşünü engelliyordu. "Bunu düşünme, Briggs. Bu Gemma için."

Cam başını salladı. "Neden herkes Gemma'yı besliyor? O minicik. Bu vücudu çalıştırmak için kaç kalori gerektiğini biliyor musun? Kimse Cam'i beslemeyi düşünmüyor. Holly'nin evine gidiyorum. Muzlu ekmek kokusu aldım."

Nate, muzlu ekmek söz konusu olunca canlandı. "Ben de sizinle gelirim. Kahve için teşekkürler. Öğlen görüşürüz. Hepimiz orada olacağız. Hey, kaçma. Ben de o ekmekten istiyorum!"

Nate ve Cam, Holly'nin kulübesine ulaşmak için koşu yarışına başladılar.

Jesse, vadide işlerin böyle yürüdüğünü anlamaya başlamıştı. Dört tarafı dağlarla çevrili küçük vadi, kulübelerden oluşan bir köy barındırıyordu ve komşular sıkı bir topluluk oluşturmuştu. Burada yaşarsa, gün içinde herhangi birinin uğramasını bekleyebilirdi.

Onlar pisliklerdi, ama lanet olsun, o da bunun bir parçası olmak istemiyor muydu?

bunun bir

parçası olmak Gemma ve Cade'in de buna ihtiyacı vardı. Sadece henüz farkında istemiyordu. değillerdi. Cade onu yatak odasına kadar takip etti ve orada niyetini açıkça ortaya koyacaktı.

On Birinci Bölüm

Gemma, vücudunda hissettiği ellerle uyandı. Bu hoştu çünkü uykuya daldığı an da hemen hemen böyleydi. Gözlerini açmasına gerek yoktu. Bir oyun oynamak çok daha eğlenceliydi. Göğüslerine dokunan kimdi? Jesse. Dokunuşu sert ve emrediciydi. Cade ise bacaklarını okşuyor, onu orada tahrik ediyor ve titretmişti.

Vücudunu bir sıcaklık kapladı. Seks konusunda fena değildi. Patrick seks konusunda kötüydü. Johnny ise sadece eşcinseldi. Muhtemelen başka bir erkekle seks yaparken çok iyiydi. Onu bunun için suçlayamazdı. Ama Jesse ve Cade iyiydi. Mükemmeldi. Harikaydı. Ve ona da iyi olduğunu öğretmişlerdi.

Sonunda gözlerini açtı. Jesse oradaydı. Bir zamanlar, mükemmel erkeği temiz kesimli ve iyi giyimli olarak tanımlardı. Hayalindeki erkeğin düşük bel kot pantolon giydiğini ve çok seksi bir sakalı olduğunu asla söylemezdi.

Tabii ki, hayalindeki erkeğin iki erkek olduğunu da asla söylemezdi.

Cade arkadan ona yaklaşmıştı. Ereksiyonunu sırtına bastırdığını hissedebiliyordu. Gitmemişti. Bu kadar rahatlamasına kendisi de şaşırmıştı. Hâlâ buradaydı. Önceki gece uykuya dalarken bile Cade'in gideceğinden endişelenmişti.

Dudaklarının kıvrıldığını hissetti, vücudunun hareket etmesine izin verdi, gövdesi Jesse'ye doğru eğildi ve bacakları Cade'inkilerle birbirine dolandı. "Günaydın."

Jesse burnunun ucunu öptü. Bunu yapmasını çok seviyordu. "Günaydın, güneş ışığı. İyi uyudun mu?"

Onların arasında sıcak ve güvendeydi. Her şeyi unutabilmişti. İşini, Patrick'i ve düğününü

düğünü ve mektupları unutmuştu. Sadece vardı. Düşünceleri yoktu, sadece mükemmel bir duygu dalgası vardı. "Bebek gibi uyudum."

Jesse onu kucakladı, göğsü kızın meme uçlarına değiyordu, Cade ise kızın kulağını ısıırıyordu. Bir kız buna alışabilirdi.

"Bence bebek gibi uyudun çünkü şu anda endişelenecek hiçbir şeyin yok, değil mi?" Cade'in sözleri teninde yankılandı.

Endişelenecek çok şeyi vardı, ama bunları onun başına bela etmek istemiyordu. "Doğru."

Jesse onu öptü, dili kısa bir süre onun diline dolandı. "Bunu duyduğuma sevindim. Bu sabah konuşacak çok şeyimiz var. Bebeğim, artık benim kadını olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Jesse'nin kızı. Gülümsedi. Evet, o şarkıyı söyleyebilirdi. Cade'in arkasında hareketsiz durduğunu düşünmemeye çalıştı. En azından kaçmıyordu. Önceki gece işleri rahat tutmak istemişti, ama bu seks yapmadan önceydi. Sevişmişlerdi. *Kahretsin*. İlk kez sevişmişti. Gemma için seks, yapması gerektiğini düşündüğü bir şeydi. Onun yapılacaklar listesindeki bir şeydi. Bekaretini kaybetmesi gerektiğine karar vermiş ve Johnny'yi bulmuştu. Evlenmeye karar vermişti ve buna seks de dahildi.

Ama sevişmek tamamen farklı bir şeydi. Bir erkeğin kadını olma fikrinin Paleolitik olduğunu düşünmesi önemli değildi. Doğru geliyordu.

"Evet." Bir yüzük istemiyordu, ama bu şeyi keşfetmek istiyordu. Geçmişteki deneyimlerinden o kadar farklıydı ki, bunun onu nereye götüreceğini görmek zorundaydı. Ayrıca, yapacak daha iyi bir şeyi yoktu. New York'a dönüp avukatlık yapmaya başlaması yıllar alabilirdi. Tabii ki hedefi buydu. Eğitiminden vazgeçmek aptalca olurdu, ama şu anda Jesse ve Cade'i tanımak için zaman harcayabilirdi.

Ve kesinlikle onlarla sevişerek zaman geçirecekti. Onu tekrar öptü.

Jesse geri çekildi. "Hey, konuşmak istemiyor musun?"

Kız başını salladı. Çok fazla konuşuyorlardı. "Hayır."

Jesse'nin ifadesi belirgin bir şekilde ciddileşti. "Her şeyin düzenli olmasını severim. Belirli kuralların olmasını severim."

kadın bir sorunu olduğunda bana geleceğini bilmem gerekiyor."

Eğer çözebileceği bir sorunu varsa, kesinlikle ona giderdi. Ama sorunlarını Nate'e bırakmak en iyisiydi. Jesse hiçbir şey yapamazdı. Bu sadece onu endişelendirirdi. Ya da daha kötüsü, onunla birlikte olmayı iki kez düşünmesine neden olabilirdi. Ve bu, Cade'e kaçmak için tam da ihtiyacı olan şeyi verirdi. "Yapacağım. Şimdi lütfen benimle seviş."

Jesse inledi.

"Hadi ama dostum," diye yalvardı Cade.

"Şimdi ona karşı yumuşak davranan kim?" diye sordu Jesse, omzunun üzerinden bakarak.

Cade'in sırtışını neredeyse duyabiliyordu. "Ben yumuşak değilim dostum. Onu daha sonra cezalandırabiliriz. Ben sertim. Çok sertim. Bu odaya geri girdiğimde sikim kontrolü ele geçirdi."

"Lanet olsun," dedi Jesse, pes etmiş bir iç çekişle.

O tartışmanın ne hakkında olduğunu tam olarak bilmiyordu, ama önemi yoktu. Jesse onu öptü, bu sefer kararlı bir şekilde. Onu sırt üstü çevirdi ve ağzını ele geçirdi. O, onun altında yumuşadı. Buna ihtiyacı vardı. Jesse kontrolü ele aldığı anda düşünmesine gerek yoktu. Kafasındaki, yeterince iyi olup olmadığını sürekli sorgulayan ses, Jesse saçını çekip ona odaklanmasını sağladığında sustu. Dili, onun diline dokunarak, vücudunu kaplarken, onun diline dokundu.

"Sıra bende." Cade'in parmakları saçlarına dolandı ve onu kendine doğru çekti. Dudaklarını dudaklarına yaklaştırdı ve hemen alt dudağını dudaklarının arasına çekti. "Bu ağız beni delirtiyor. Sürekli senin ağzını düşünüyorum. Bu ağızdan çıkan tüm saçmalıkları ve bazen ne kadar tatlı olabileceğini düşünüyorum."

Dili dışarı çıktı, alt dudağını yaladı ve sonra dilini okşadı. Bu öpücüğün dağınık olması, dillerinin oynaması ve Jesse'nin izlemesi önemli değildi. Daha önce olduğu gibi aptal ya da garip hissetmiyordu. Kendini seksi ve güçlü hissediyordu.

Jesse yataktan kalktı, ağırlığının azalmasıyla Cade'e daha da yaklaştı. Cade onu sardı, kokladı. Ve giyinikti. Giyinik bir Cade'e alışık değildi. Gömleğini çekti. Cade dizlerinin üzerine çöktü

dizlerinin üzerine çöktü ve gömleğini başından çıkardı, bir kenara attı ve tekrar üzerine düştü.

Onun kokusunu içine çekti. "Güzel kokuyorsun."

Mükemmel yüzünde bir gülümseme belirdi. "Yemek yapıyordum. Karamel soslu Fransız tost. Karamel br    e yapardım ama sende me  ale yok."

Kadının da yiyeceği yoktu. Cade dışarı çıkıp malzemeleri almış olmalıydı. Kaçmak bir yana, hesaplı bir şekilde kadının yanına geri d nm    t . Kadın onu kendine çekti, bacaklarını Cade'in beline doladı. Cade'in kot pantolonunun belini itti. D n ısınması çok uzun s rm    t , ama bu sabah onu neyin beklediğini biliyordu ve amcığı hazırđı. Isındığını hissedebiliyordu. Onun içine girmesini, onun bir parçası olmasını hissetmeye ihtiya ı vardı. Hızlı, sert ve çok ateşli olmasını istiyordu, sonra oturup Cade'in kahvaltısını yiyebilirlerdi ve bir an için, etrafında gördüğü aileler gibi bir aile olduklarını hayal edebilirdi.

Tehlikeli d    nceler. Bunları asla dile getirmeyecekti. Onlara, çoktan açık olduğunu belli etmeyecekti, ama kafasında senaryoları canlandırabilirdi. Ve bu sabah bunları ya ayabilirdi.

Cade dizlerinin üzerine     t , pantolonunu indirdi ve muhteşem penisini serbest bıraktı. "Jesse?"

Partneri hemen yanındaydı. Cade'e bir prezervatif uzattı. Elinde bir t p kayganla tırıcı vardı. Onu kendisi getirmiş olmalıydı, çünkü Jess'in kesinlikle yoktu. Jess'e baktı, gözleri sıcaktı. "Ne kadar muhteşem olduğunun farkında mısın? Orada uzanmı , bacaklarını açmış, bir penis beklerken çok güzelsin. Ne istediğini söyle bana."

"Seni ve Cade'i istiyorum."

Cade kendini ok adı, muhteşem vücudunu ona sergiledi. Kot pantolonunun kalçalarının etrafında olması vahşi bir hava yaratıyordu. "O bunu istemiyor bebeğim. Bana sik istediğini söyle. Bu büyük, sert siki amına girmesini istediğini söyle."

Bu bir meydan okumaydı ve o her zaman bu meydan okumaya göğüs gerdi. Eğer ondan m  stehcen konuşmasını istiyorlarsa, o da m  stehcen konu abilirdi. "O büyük, sert sikini amımda ve ağzımda istiyorum. Tadını çok sevdim."

Yemek yapabileceğini mi sanıyorsun? Sana bir şey söyleyeyim, Cade Sinclair, ağızımda senin siki kadar iyi tadı olan başka bir şey tatmadım."

Sikinde gerçekten bir hareketlenme oldu. Yüzü kızardı. Göz bebekleri büyüdü.

"Ona atlamadan önce giyin," dedi Jesse, başını sallayarak. Ona göz kırptı. "Aşırı başarılı."

Cade sikini kılıfına soktu ve üzerine atladı. Vücudunu onun vücuduyla kapladı, ağzı neredeyse onun ağzına çarpıyordu. Bacaklarını daha da açarak ona erişim sağladı. Nazik ya da yumuşak değildi. Sikini içeri soktu, uzun bir hamlede derinlere itti.

"Siktir, evet. Buna ihtiyacım vardı." Cade kalçalarını döndürdü, gidebileceği kadar derine girdi. "Lanet olsun, Gemma, her santimini alabilirsin, bebeğim. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini biliyor musun?"

Uyuşturulmuş gibi hissediyordu. Evet, bunun ne kadar iyi hissettirdiğini biliyordu. Saf bir yakınlık gibi hissettiriyordu.

"Cade, onu çevir. Ben de oynamak istiyorum."

Jesse'nin emriyle gözleri fal taşı gibi açıldı. İtiraz etmeden önce, Cade onu düzgünce çevirerek üzerine oturttu. Kendini derinlerde tuttu.

Jesse'nin elini sırtında hissetti, onu öne doğru itiyordu. Cade'in kalçaları hareket etti, onu küçük vuruşlarla sikti. Klitorisini onun pelvisine sürttü, hisler artmaya başladı.

"Bir dakika sabit dur, bebeğim," dedi Cade, kalçalarını kavrayarak. "Jesse kıcıyla oynamak istiyor."

Kıç. Kayganlaştırıcı. Hesabı yaptı. "Hmm, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Benim kığım öyle çalışmıyor galiba. Ama bu çok hoş." Tekrar ona süründü. "Jesse sırasını bekleyebilir."

Kıcının yanakları alev almadan bir saniye önce havada yüksek bir çatırtı duyuldu. Jesse pek eğleniyor gibi görünmüyordu. "Eğil ve kıcını havaya kaldır yoksa kaçınılmaz tartışmayı hemen burada başlatacağız, Gemma. Konuşmaya başladığımızda benim iyi bir ruh halinde olmamı istersin. Sana söz veriyorum. İki erkekle yatıyorsun. Bunun nasıl işe yarayacağını düşündün?"

Bu hissi bastırmak için dişlerini sıktı. Jesse kıcına tekrar vurdu, sarsıcı bir erotik zevk/acı.

"Bir daha yap, dostum. Çok sıkı sıkıştırdı." Cade onun içinde nabız gibi atıyordu.

Jesse kığına bir kez daha vurdu ve sonra serin yağın cildine değdiğini hissetti. Jesse kığını ayırdı ve ona dokundu. Orada. Tam orada. Hiçbir erkeğin daha önce gitmediğı yerde. Hiçbir erkeğin gitmek istemeyeceğini düşündüğü yerde.

"Şşş, sus şimdi." Cade kollarını ona doladı. "Bırak oynasın. Hoşuna gitmezse yapmayız. Ama ne olacağını düşündüğünü merak ediyorum."

Yüzünde çok tatlı bir gülümseme vardı. Jesse'nin kık deliğini oluşturan kasları masaj yaparken titredi. "Sırayla yapacağınızı düşünmüştüm."

"Bunu istemiyorum." Jesse'nin sesi derin ve alçak bir tona büründü. "Paylaşmak istiyorum. Paylaşmayı seviyorum. Yalnız büyüdüm. Bunun beni sapkın yaptığını biliyorum, ama paylaşmayı seviyorum. Sana bakarken yalnız olmadığımı bilmek hoşuma gidiyor. Sana bir şey sağlayamadığımda Cade'in orada olduğunu bilmek hoşuma gidiyor. Ben buyum, Gemma."

Dudaklarını ısırarak zorunda kaldı. Ondan kendisini olduğu gibi kabul etmesini istiyordu. Normal bir insanda bu, onun kontrol sorunlarına veya vantilatör açıkken uyumayı sevmesine katlanmayı da içerirdi, ama hayır, Jesse McCann bu özel sözleşmeye bir ek madde eklemek zorundaydı. Anal seks. Beni kabul et, kığına sikimi kabul et. Evet, o özel sözleşmeyi görebiliyordu.

O içeri girdi ve Gemma inledi. Samimiyet, saf ve basit. Rektal muayene gibi hissedeceğinden endişelenmişti, ama yanılmıştı. Belki de amında kocaman, zonklayan bir sik olması ya da Jesse'nin hiçbir doktorun ona hiç konuşmadığı gibi konuşmasıydı.

"Sen çok sıkısın bebeğim. Cade'in siki seni genişletiyor. Bu sik kığında olduğunda nasıl olacağını bir düşün. Çok dolu olacaksın. Nefes alamayacaksın ama biz senin için nefes alacağız. Böyle sikmemize izin vermen için her şeyi yapacağız. Buna bağımlı olacağız. Sana bakacağım ve bu sıcak göt deliğinin ne kadar dar olabileceğini hissedebileceğim."

Cade inleyip onu siktiğı sırada, o da onu yaladı ve gerdi.

Zaten dolmuş hissediyordu. Çok dolmuş. Acının sınırına çok yakın, ama kesinlikle zevk halinde. Erotik oyunlar hakkında okuduğunda, hayal ettiği bu değildi. Bu daha fazlasıydı.

"Aynen öyle. Parmaklarımı sik, bebeğim." Jesse'nin parmakları içinde makas gibi açılıp kapandı. "Siktir, Cade. Bu kadın doğuştan yetenekli. Gerçekten parmaklarımı sikiyor. İki parmağımı çok güzel aldı. Anal tanrıçası olacak."

Gemma kendini tutamadı. Güldü. Hayatında hedeflediği tüm unvanlar arasında, en çok Anal Tanrıça unvanıyla gurur duyacaktı. Ve ona bu kadar çok şey veren bu adamları memnun etmek için her zamankinden daha kararlıydı. Kalçalarını hareket ettirerek Cade'i sonuna kadar içine aldı. Geri iterek Jesse'nin parmaklarına sikildi.

Güzel bir ritim buldu. Tekrar tekrar hareket etti, kendini bıraktı, daha önce hiç yaşamadığı bir özgürlüğe kavuştu. Hayatında hiç kimseye güvenmediği kadar onlara güvendi. Bu hissin tadını çıkardı ve tüm vücudu büyük bir zevk dalgasıyla sarsıldı. Cade'in tamamlandığını haykırışını duydu, vücudu onun vücuduna yaslanarak öne doğru düştü.

Ama henüz bitmemişti. Jesse arkasında inledi. "Lanet olsun, Gemma. Dizlerinin üzerine çök. Ölüyorum burada."

Cade onu öpüp altından çıkarken, Gemma nefes nefese kalmıştı.

O mutluydu. Onların istediği gibi onu manipüle etmelerine izin verdi. O, onların zevkine hazır, tatlı bir Barbie'ydi. Prezervatifin açılma sesini duydu.

"Tek elle bunu yapmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Ama yıkamak için zaman harcamayacağım. Bunu sonra yapabiliriz. Seni şimdi istiyorum." Penisi içeri girdi.

O onu doldururken inledi. Jesse ona sertçe çarptı, onu sertçe sikti. Bir daha gelemeyeceğini söyleyecekti, ama hisler artıyordu. Ve bir şeyleri kaçıyordu. Lanet olsun. Bir kez ve şimdiden onu arzuluyordu. "Parmaklarını tekrar sok."

Jesse hiç durmadı. "Ne?"

"Parmaklarına ihtiyacım var. Lütfen kıcımla oyna. Bunu istiyorum."

O tekrar inledi, parmakları derine kaydı. "Lanet olsun, Gemma. Beni öldüreceksin."

Ama durmadı. Onu sertçe sikti, sikini parmaklarıyla aynı ritimde içeri ve dışarı kaydırđı. Klitorisinde bir el hissettiğinde nefesini tuttu. Cade. Yatağın yanında duruyordu, Jesse onun amını ve kıcını sikerken klitorisini sıkıp okşuyordu. Aşırı heyecanlanmıştı. Bir dakika daha dayanamadı ve o sabah ikinci kez boşalırken çığlık attı. Cade onu tuttu, böylece Jesse işini bitirebilsin, olabildiğince derine girerken inleyerek.

Jesse parmaklarını nazikçe çıkardı ve sırtına yaslandı.

Tam bir huzur duygusu yayıldı. Tam da olmak istediğı yerdeydi. O anda, bu yer ve bu adamlardan başka hiçbir şeye ihtiyacı yoktu. Ve söz verilen kahvaltısını istiyordu.

"Yatakta kahvaltı yapmak için ne yapmam gerekiyor?"

Jesse yataktan kalktı. "Öncelikle, neden Nate'ten birinin seni tehdit ettiğini duymak zorunda kaldığımı bana açıklayabilirsin."

Tatlılık hissi bir anda kayboldu. "Ne?"

Jesse ona bakarak, "Bana söyleyeceğın şeyi iyice düşünmeni istiyorum. Şu anda çok iyi bir ruh halindeyim. Nate ve Cam'i affetmeye çok yakınım. Senin bir ilişkide olmanın ne demek olduğunu anlamadığını ve sana biraz müsamaha göstermem gerektiğini düşünmeye çok yakınım. Gidip temizleneceğim." Pantolonuna uzandı, ona tekrar el sallıyor gibi görünen penisini örtmek için. "Sana ne kadar müsamaha göstereceğim, geri geldiğimde bana ne söyleyeceğine bağlı."

Onun banyoya girip kaybolmasını izledi, ondan korkması mı yoksa ona bir açıklama borçlu olduğunu düşünmesinden dolayı haklı olarak kızması mı gerektiğini bilemeden. Odaya girdiğinde neler olduğunu çok iyi biliyordu ve yine de onu akılsızca becerdi.

Cade yüzüstü, ince kaslı sırtı tamamen görünür şekilde yanına uzandı. "Yapma, G."

Çıplaklığını hissettiğı için çarşafa uzandı. Duşun açıldığını duydu. "Neyi yapma?"

Ona dönüp baktı. "Ne yaparsan yap, onu daha da kızdıracaksın. Ve o gitmeyecek. Senin peşine düşecek

peşine düşecek."

Yataktan kalkıp dolabına doğru yürüdü. Giysilerin yükünden kurtulup kahvaltı yapmayı düşünmüştü. Cade ona yemek verirken Jesse'nin kucağında çıplak oturduğunu hayal etmişti, ama onlar onu tuzağa düşürmeye çalışıyorlardı. Sinsi piç kuruları. Bu onların sorunu değildi.

Gözyaşlarını tutmaya çalışarak birkaç iç çamaşırı aldı. Lanet olsun. Bilmek istediklerini sanıyorlardı, ama aslında istemiyorlardı. Seksin yeniliği geçince, onun ne kadar sorunlu olduğunu anlayacaklardı. Jesse "tatlı" birini isteyecek, Cade ise özgür olmak isteyecekti. Onları bu pisiğe sokarak, muhtemelen ilişkilerinin süresini yarı yarıya kısaltıyordu. İşe yaramayacağını biliyordu, ama onları biraz daha uzun süre yanında tutabileceğini düşünmüştü.

Bacaklarını kot pantolonuna soktu.

"Ne yapıyorsun?" Cade, başını bir eliyle destekleyerek yuvarlandı ve şimdiye kadar gördüğü en çekici dergi kapağı modeli gibi görünüyordu.

"Giyiniyorum."

Ona dizlerini titreten bir gülümseme gönderdi. "Bu senin ilk hatan. Banyoya girip onunla duşa girmelisin. Ona her şeyi anlat. Ya da bekleyebilirsin, ben kahvaltıyı ısıtırım, sen de bize neler olduğunu anlatırsın."

"Bunun rahat bir şey olduğunu sanıyordum." Bir sütyen giydi. Eskiden sütyen giymeden de idare edebiliyordu, ama işini kaybettiğinden beri egzersiz ve doğru beslenme gibi şeyleri bırakmıştı ve her şey göğüslerine gitmiş gibiydi. Kahretsin. Eski kıyafetlerini depodan çıkarsa bile, artık ona uymuyordu. Bir flanel gömlek aldı. Eskiden her şeyi tasarımcı marka giyerdi. Eskiden önemli biriydi. Şimdi ise sadece erkekleri kızdırıyordu.

"Jesse için bu sıradan bir şey değil." Kaşlarını çattı. "Ve benim için ne olduğunu da bilmiyorum. Anlamak için biraz zamana ihtiyacım var. Dürüst olacağım. Hiçbir zaman yerleşmeyi planlamadım. Hala bu fikri sevip sevmediğimi bilmiyorum."

Sert ama dürüst sözlerdi. Bunun, başının dertte olduğunun ortaya çıkmasından kaynaklandığını merak etti. Belki de diğer insanların, bazen ilk görüşte nefret ettiği türden bir insan olması hoşuna gitmemişti. "Bu sabah hala burada olmana şaşırdım. Gideceğini düşünmüştüm."

Adam iç geçirdi. "Gitmeye çalıştım."

Dürüstlük berbat bir şeydi. Sanki karnına bir tekme yemiş gibi hissetti. "Kimse seni durdurmuyor. Kapı şurada."

Yüzü en tatlı bir ifadeyle buruştu. "Evet, annen ve Naomi dışarıda. İlk kez gitmeye çalıştığım da, beni tüm ihtişamımla yakaladılar."

Cildinin her santimetrekaresi alevler içinde yanıyormuş gibi hissetti. "Annem dışarıda mı?"

"Evet. Benden pek memnun değildi, ama sonra ona kahvaltı hazırladım ve Jesse kalp meselesini öğrendikten sonra ikinizi de kaçırmakla tehdit etti, bu yüzden şimdi benim mantıklı olan olduğumu düşünüyor galiba."

Yumruklarını sıkıca kapattı. "Annem diğer odada oturup dinlerken buraya geri gelip benimle seviştin mi?"

Cade sonunda başının belada olduğunu fark etmiş gibiydi. "Bebeğim, annen bizim seviştiğimizi biliyordu. Ve dinlediğini sanmıyorum, ama sen çok gürültü yaptığın için muhtemelen duymuştur. Ve lanet olsun, kızardığında çok tatlı oluyorsun." Oturdu. "Gemma, öyle bakma. Senin çıkardığın sesleri seviyorum. Çok seksi."

Gözleri yaşlarla doldu. Ona söylemeye bile tenezzül etmemişlerdi. Hayır, bir planla gelmişlerdi. Şimdi bunu anlayabiliyordu. Onun tutku sandığı şey, Jesse'nin kadını olduğunu söylemesi için onu kandırmak amacıyla yapılan dikkatli bir diyalogmuş, böylece hiçbir sorun olmadığını söylediğinde onu tuzağa düşürebileceklermiş. Bitti. Nefes alması gerekiyordu. Pencereden dışarı tırmanmayı düşündü, ama pencere çok küçüktü. Uzun bir yürüyüşe çıkıp sakinleşmesi ve bu saçmalıkla nasıl başa çıkacağını düşünmesi gerekiyordu. Sanki hayatındaki tüm erkekler bu sabah onu ihanet etmiş gibi hissediyordu.

"Bu evden çıkma." Cade hızlı hareket etti. O kapıyı açarken, Cade pantolonuna uzanıyordu.

Tahmin ettiği gibi, annesi ve Naomi küçük mutfak masasında oturuyorlardı. Annesi başını kaldırıp gülümsedi. Naomi ona büyük bir başparmak işareti yaptı, ama Gemma, o iki hain piçin ne kadar seksi olduğunu konuşmak ya da duymak istemiyordu. Uzaklaşmak istiyordu.

Kapı hızlıca çalındı. İhtiyacı olan şey buydu, daha fazla misafir, daha fazla insan, ne kadar aptal olduğunu görmeleri için.

"Tatlım, ne oldu?" diye sordu annesi.

Naomi ayağa kalktı. "Utanma. Çok fazla bir şey duymadık ve duyduğumuz şeyler de oldukça iyi geliyordu. Kiskandığımı biliyorum."

O zaman bu sabahki sevişme seansının uzun bir güç gösterisi olduğunu duymamışlardı. Kapıyı açarak, diğer tarafta duran kişiyi geçip gitmeye hazırды.

Durdu. Patrick, muhtemelen kendisinin "rahat şık" olarak adlandıracağı bir kıyafetle orada duruyordu. Mükemmel ütülenmiş pantolon. Kusursuz gömlek. Bin dolarlık ayakkabılar. Gözlerini bir çift tasarımcı aviator güneş gözlüğü kaplıyordu, ama ona bakarken gözlüğü çıkardı.

"Gemma? Aman Tanrım. Ne oldu sana?" Patrick, şok olmuş bir sesle sordu.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Cade kapıdan düşer gibi içeri girdi. Kot pantolonunu giymeye çalışıyordu, ama kapıya çarparak tökezledi. "Gemma Wells! Bu kulübenin dışına çıkamazsın. Yemin ederim ki kışına şaplak atacağım ve Jesse'nin yaptığı gibi alıştırma yapmadığım için muhtemelen çok acıtacak."

Duş kapandı. Her an Jesse dışarı çıkabilir ve Gemma, asla yatmaması gereken erkekler tarafından kuşatılabilirdi. En kolay yolu seçti. Patrick'in elini tuttu ve merdivenlerden aşağı koştu. Hemen garaj yolunda kiralık arabayı gördü. Bir Lexus. Tabii ki.

"Gidelim."

Patrick arabayı çalıştırdı. "Nereye gidiyoruz?"

"Buradan başka herhangi bir yere. Şimdi acele et, yoksa iki kızgın adamla uğraşmak zorunda kalacaksın."

Patrick sürücü koltuğuna oturdu. Gemma kemerini bağladı. Patrick'in yüzünde beliren memnuniyet dolu gülümsemeyi kaçırmadı. Patrick ona göz kırptı. "Görünüşe göre yine başın belada, bebeğim. Şanslısın ki ben buradayım."

Arka aynadan Jesse ve Cade'in kulübeden dışarı fırladıklarını izledi. Jesse'nin beline sadece bir havlu sarılmıştı.

Bir an için Jesse'nin peşlerinden koşmaya başlayacağından endişelendi, ama iki adam da arabaya bakarak suratlarını asmışlardı.

Patrick şehre doğru geri döndüğünde Gemma derin bir nefes aldı ve korkunç bir hata yapıp yapmadığını merak etti.

Onikinci Bölüm

"Peki, bu bok çukurunda ne işin olduğunu bana açıklamak ister misin?" diye sordu Patrick, plastik menüyü iterek.

Asıl soru, evde yarı çıplak iki adam varken neden eski nişanlısıyla oturduğuydu. Kızgın adamlar, diye zihninde düzeltti. Gerçekten kızgın. Muhtemelen erkekleriyle işleri bitmişti. Onu bekleyen şey buydu. Uzun bir nefes aldı, düşmek üzere olan gözyaşlarını geri çekti. Patrick'in yanında ağlamayacaktı.

"Annem burada büyüdü." Menüye baktı ve günün spesiyalinin ne olduğunu merak etti. Suşi. Tanrıya şükür. Hal'in hazırladığı yemekleri yerse, gerçekten ölebilirdi.

Patrick arkasına yaslandı ve ona yüksek voltajlı bir gülümseme attı. "Bunu unutmuşum. Bu çok kolay, biliyorsun. O kadar zekisin ki, bu kadar mütevazı bir aileden geldiğine inanmak zor. Tanrım, şehre geldim, tabii buna şehir denebilirse, ve buraya gelmene neden olan durumun ne kadar kötü olduğunu merak ettim."

Menüyü masaya bıraktı. Sanki şehirden gelmek, bir kişinin zeki olduğu anlamına geliyormuş gibi. Bliss'te, New York'ta tanıdığı insanlardan daha zeki insanlar tanmıştı. "Burası güzel bir kasaba. Kanserden iyileşmekte olan annemin yanında olmak için buraya geldim."

"Peki yatak odasından çıkan adam?" Patrick kaşlarını kaldırdı.

"Seni ilgilendirmez ama onun adı Cade." "Biriyle mi çıkıyorsun?"

Gemma öne eğildi, saçmalıkları bir kenara bırakmaya hazırды. "Neden buradasın, Patrick?"

Tanrım, bugün onun düğün günü olmalıydı. Mükemmel damadıyla buluşmak için koridorda yürümek için hazırlanıyor olmalıydı

düğün gününde olmalıydı.

Mükemmel damadı ona doğru eğildi. "Bir hata yaptım, Gemma. Sen dışarı çıktığın anda bunu anladım."

Pat fotoğraflarda iyi görünebilir, ama artık onun içini görebiliyordu.

"Eh, altı ay geçti, o kadar emin olamazsın." "Bebeğim, anlamalısın.

Yaptığın o sahne tüm gazetelerde yer aldı. Ortaklar dehşete kapıldı.

Öylece sana geri dönemezdim. Nasıl görüneceğini düşünmek zorundaydım. Uzun vadeli bir oyun oynamak zorundaydım." uzun vadeli bir oyun oynamak zorundaydım."

Ona geri dönemez miydi? Sanki onu kabul edecekmiş gibi. Saate baktı. Tam öğlen olmuştu. Stella'nın evinde saklanmaya karar vermeden önce Patrick'i sonsuza kadar arabayla dolaşmaya zorlamıştı. Belki de Creede'ye gitmeliydi, ama içten içe onun peşine düşeceklerini umuyordu. Ne yapıyordu?

Jesse'yi aramalıydı. Hayır. Jesse'yi aramayacaktı. Kahretsin. Duygularıyla hareket ettiğinde olan buydu. Oturup bir karar matrisi yapmalı ve oradan ne yapacağına karar vermeliyd

"Gemma, dinliyor musun?"

Onun burada olduğunu neredeyse unutmuştu. Ve neden buradaydı ki? Uzun vadeli plan saçmalığını yutmuyordu. "Ne?"

"Bak, Buz Prensesi geldi. Bir an için kaybolduğunu sandım. O kabinden yumuşak, telaşlı ve çok kadınsı bir şekilde çıktın. Seni neredeyse tanıyamıyordum."

Evet, nedenini tahmin edebiliyordu. "Birkaç kilo almışsın, ha?"

Kafasını şiddetle salladı. "Sana yakışmış. Ne zaman göğüslerin çıktı? Ciddiyim. Çok güzel görünüyorsun Gemma, ama ben gerçek seni istiyorum. Katil avukatı istiyorum."

"Neden?"

"Çünkü işini geri alabilirim," dedi kendini beğenmiş bir gülümsemeye. "Buraya eli boş gelmedim. Bak, o çöküş olayı geçmişte kaldı. Ortaklar ne kaybettiklerini anladılar. Geri dönmen hakkında konuşmak için buradayım."

"Dalga mı geçiyorsun?" İşi mi? Bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemişti.

"Hiç de değil. Bak, senin işini yapmak için iki kişi işe almak zorunda kaldılar, ama yine de senin kadar verimli olamadılar." Masadan uzanarak elini Gemma'nın elinin üzerine koydu. "Ve seni özleyenler sadece onlar değil."

Çok yumuşaktı. Eli gerçekten yumuşaktı. Bu onu şaşırtmamalıydı. O adamla haftada bir maniküre gidiyordu. Jesse veya Cade'in oturup birinin tırnaklarını kesmesine izin verdiğini hayal edemiyordu. Ellerini sert çalışmaktan dolayı nasırlı ve pürüzlüydü. O ellerin ona nasıl hissettirdiğini düşündüğünde titredi. Güvende. İstenen.

Patrick'ten uzaklaştı. Onun kendisine dokunması yanlış geliyordu. "Christina'ya ne oldu?"

Christina'nın lakabının "Büyük Göğüsler" kısmını atladığını fark edince yüzünü buruşturdu, çünkü bu gerçekten kaba bir şeydi.

Utanmış gibi davranacak kadar akli başındaydı. "Batı Kıyısı'na geri döndü. Ortaklar onu oraya gönderdiler. Değerinden çok daha fazla sorun çıkarıyordu. Ben de aptaldım. Cesaretim kırıldı. Seninle bu konuyu konuşmalıydım, ama sen bazen korkutucu olabiliyorsun."

"Evet, benimle konuşmak, başka biriyle yatmaktan daha iyi olurdu."

Stella elinde not defteri ve yüzünde bir gülümsemeyle masaya yaklaştı. "Merhaba tatlım." Patrick'e baktı, gülümsemesi kayboldu. "Bugün Jesse'yle olacağını sanıyordum. Ya da Cade'le. Yeni arkadaşın kim?"

Yargılamıyordu. Kahretsin. Kendini kurabiye kavanozuna elini sokarken yakalanmış bir çocuk gibi hissetti. Boğazına kadar kızardı. Stella'ya hiçbir açıklama yapmak zorunda değildi. Hiçbir şey.

Patrick, fotoğraflara yakışan gülümsemesini gösterdi. "Ben Patrick Welch, nişanlısı. Prensesi kurtarmaya ve ait olduğu yere, evine geri götürmeye geldim."

Gemma, biraz kusmak istercesine inledi. Eskiden onun çekici olduğunu düşünürdü. "Eski nişanlısı. Jesse ve benim rahat bir ilişkimiz var."

Stella'nın sarı futbol kaskı gibi saçları sallandı. "Ben öyle duymadım tatlım. Ve duyduğuma göre o adam çok kızgınmış. Seni aramak için tüm ilçeyi arıyormuş. Şimdi nedenini anlıyorum. Peki doğru mu? Şehre geri dönüyor musun?"

Patrick öne doğru eğildi. "Cade adındaki adamla bir ilişkin olduğunu sanıyordum. Jesse de kim?"

Patrick'i görmezden gelerek Stella'ya döndü. "Bilmiyorum. Patrick işimi geri alabileceğini söylüyor. O iş için çok çalıştım. Düşünmem gereken bir konu."

Stella'nın gözleri yumuşak ve anlayışlı bir ifadeye büründü. "Bunu düşünmen gerekiyor. Kişisel hayatınla kariyerin arasında seçim yapmak zor olabilir. Hatta bazen kişisel hayatınla gururun arasında seçim yapmak bile zor olabilir. Şunu unutma. Çıkış yolu bulamayacağın kadar küçük bir köşe yoktur. Ve bu tatlı dilli adamın seni etkilemesine izin verme. Gemma için doğru olanı yap. Şimdi, sana ne getireyim?"

Patrick, Stella'ya kaşlarını çatarak baktı. "Sanırım salata deneyeceğim. Salata batırılmaz. Bana Cobb salatası ve yanında çilekli vinaigrette sosu getir."

Tanrım, New York'a geri dönmeyi düşünüyorsa, ideal kilosuna inmesi gerekiyordu. Colorado'da kıvrımlı vücutları sevebilirlerdi, ama New York'ta bunun için yargılanırdı. "Aynı şeyi alacağım, ama çilek sosu istemiyorum, yanında yağ ve sirke olsun."

Stella ayağıyla yere vurdu. "Çileklere alerjisi var, biliyorsun."

Patrick omuz silkti. "Ben değilim. Siparişleri karıştırmamanı öneririm."

Stella ona döndü. "Evet, çok düşünmen gerek, tatlım. Hemen dönerim."

"Buradaki servis berbat." Patrick eliyle onu uzaklaştırdı. "Şimdi, buradan ne zaman çıkabileceğimizi konuşalım."

Bu çok fazlaydı. Ve bütün gün hiçbir şey yememişti. Oturup ağlaması gerekiyordu. Bunu yılda sadece bir kez yapıyordu ve Patrick'in dairesinden sürüklendiğinde bunu çoktan yapmıştı. Bir sonraki ağlama krizine kadar altı ay vardı.

"Tuvalete gidiyorum." Kabinden çıkıp kadınlar tuvaletine doğru yürümeye başladı.

O, duygularını planlayan ve planına uymadıklarında onlarla nasıl başa çıkacağını bilmeyen bir kadındı. Ne halt ediyordu? Neden Patrick'in teklifini kabul etmemişti? Tabii ki onunla birlikte olmak için değil. Patrick Welch'i tamamen unutmuştu. Hiç cazip gelmemişti bile. Jesse ve Cade'in yanında hiçbir değeri yoktu.

Önceki gece Trio'da yanlarında oturan adamı fark etti. Sarışın ve yakışıklı adam, hamburgerinden başını kaldırıp Patrick'e baktı. Sanki onun sorun çıkaracağını başından beri biliyormuş gibi kaşlarını çattı ve iç geçirdi.

Gözleri yaşlarla bulanıklaştıkça kapıdan geçip küçük tuvalete girdi. Sadece iki kabin vardı, ama kendini çoktan daha iyi hissediyordu. O adam muhtemelen şu anda Jesse'yi arayıp onun bir turistle birlikte olduğunu söylüyordu.

Stella haklıydı. Köşeye sıkışmıştı ve nasıl kurtulacağını bilmiyordu. Artık ne istediğinden bile emin değildi. Geri dönmek istemesi gerekirdi. Lanet olası kariyerini geri istemesi gerekirdi, ama tek düşünebildiği Bliss'ti. Ve o işi tekrar yapmayı dürüstçe düşündüğünde, tek görebildiği o çocukların resimleriydi. EPA ne derse desin, o kasabada bir şeyler ters gidiyordu ve o çocuklar acı çekiyordu. Lanet olsun Nell. O lanet olası çocuklar bir sayfada isimleri ve yaşları yazan kişilerken daha mutluydu. Onların acılarını düşünmemişti. Ebeveynlerinin neler yaşadığını düşünmemişti.

O Buz Prensesi'ydi. Ne zaman erimeye başlamıştı?

"Oh, Beth, tatlım, tamamen haklıydın." Güzel bir esmer kapıdan içeri girdi, ardından başka bir esmer girdi, ancak bu esmerin hamile olduğu belliydi.

"Bir kadının sınırda olduğunu gördüğümde anlarım." Hamile olan utangaç bir şekilde gülümsedi. "Merhaba, ben Beth. Bu Hope. Sen Gemma olmalısın."

Hope? Ah, onun işini devralan kadın. "Nasıl bildin?"

"G'den pek çıkmıyoruz," dedi Hope, "ama her gün dedikoduları dinliyoruz. İyi misin?"

Dedikodu. Evet, bunu anlıyordu. Kadınların, zor durumda olan birbirlerini tekmelemeyi sevdiklerini de anlıyordu. Gözlerini sildi. Ağlama krizi, planlanan zamana kadar beklemek zorundaydı. "İyiyim. Sadece gözüme bir şey kaçtı."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Hope'un kahverengi gözlerindeki endişe, Gemma'yı tekrar ağlatmaya neredeyse yetiyordu.

Ama daha önce pek çok kez aldatılmıştı. "Konuşacak bir şey yok. Bir şeye alerjim olmalı."

"YouTube videosundaki adam mı?" diye sordu Beth.

Hope arkadaşını dirsekledi ve sesini alçaltarak, "Bunu soramazsın," dedi.

Beth ona masum gözlerle baktı. "Sormazsam nasıl bileceğim?"

"Bu seni ilgilendirmez." Sözleri sert çıkmak istememişti, ama öyle çıkmıştı ve Hope irkildi.

Beth ise irkilmemişti. Gözlerini hafifçe kısarak tezgaha yaslandı. "Sorun değil."

"Anlamadım?"

"Burada güvendesin," dedi Beth yumuşak bir sesle. "Dedikodu yaparız ve meraklıyızdır, ama bunu birbirimize yardım etmek için yaparız. Ben burada doğmadım. Teksas'ta küçük bir kasabadan geliyorum ve hayal edebileceğin en kötü kadınların arasında büyüdüm."

Gemma başını salladı. "Oh, hayal edebileceğim çok şey var."

Beth'in eli, sanki bu temastan rahatlık duyuyormuş gibi karnına kaydı. "Bana Fare derlerdi. Küçükken beni görmezden gelirlerdi. Büyüdüğümde benimle dalga geçmeyi severlerdi. Ve ben yerdeyken beni tekmelemeyi çok severlerdi. Gözlerime sık sık bir şeyler kaçırdı. Zordu. Şimdi bile bunu düşünmek zor."

Yine başladılar. Aptal gözyaşları. Konuşabileceği bir kız arkadaş grubu yoktu. Hiçbir zaman bir grubu olmamıştı. Küçükken, ailesi sık sık taşındığı için hiçbir zaman güçlü arkadaşlıklar kuramamıştı. Daha sonra, daha kolay olduğu için okula yoğunlaşmıştı.

O zamanlar normal ritüelleri bir kenara bırakarak zor yolu seçtiğini düşünmüştü, ama şimdi bundan şüphe duyuyordu. Ev ödevleri

duygusal incelik gerektirmiyordu. Ödevler asla kalbini kırmadı. "O haklı, biliyorsun." Hope elini koluna koydu. "Sen burada güvendesin. Tanışmadık ama Cam'le sürekli konuşuyorum ve o senin harika olduğunu düşünüyor. Cam ve Nate sana deli oluyorlar. Ben görevimi yaptım ama itiraf etmeliyim ki, o kadar hevesli bir kız değildim. Cam, istasyonda yaptığı her şeyi övünmeye başladığında kendimi kötü hissettim."

Beth arkadaşına yarı sarılma yaptı. "Çılgın eski sevgilin için endişeleniyordun."

Hope başını salladı. "Öyle değildi. Yani, tamamen öyle değildi. Onun gibi büyük projeler üstlenmedim hiç. Ve Mel'le arası iyi. İtiraf ediyorum, ilk başta beni korkutmuştu."

Gemma bu düşünceye burun kıvrıdı. Mel hiç de korkutucu değildi. "Ticaret Merkezi'nin taze pancar getirememesi onu çok korkutmuştu. Görünüşe göre Del Norte'deki Jack'in pancarları aslında uzaylıların bir komplosuydu. Nell aracılığıyla bir kooperatif buldum ve pancarların organik ve uzaylılardan arındırılmış olduğunu onaylaması için bir uzaylı uzmanı çağırdım. Bunu büyük bir şey gibi görme. Uzaylı uzmanı Durango'dan. Onun kitabından bir tane satın alacağıma söz vererek onu buraya getirdim. Bliss County Kütüphanesi artık Alvin Marple'in *Aliens and Us: The Truth About Roswell, Area 51 and The Today Show* kitabının gururlu sahibi. Görünüşe göre NBC'nin Reticulan Greys tarafından yönetildiğinden emin."

Beth gülümsedi. "Gördün mü, tam uyum sağladın. Bize bir şey söylemek zorunda değilsin, ama konuşmak istersen biz buradayız."

"Tamamen açık konuşacağım," dedi Hope, ellerini kaldırarak. "Jesse ve Cade ile bir tür ilişkiye girdiğini biliyorum ve onları çok sevdiğimi de bilmelisin. Bir süre önce kocamın hayatını kurtardılar, ama bu, onlar hakkında şikayetlerini dinlemeyeceğim anlamına gelmez. Kahramanlar bile pislik olabilir."

"Birini mi kurtardılar?" Jesse Bliss'e neden geldiklerini anlatmıştı, ama bu kısmı atlamıştı.

Hope'un gözleri yaşardı. "Oh, evet. Eski kocam Jamie ve Noah'ı öldürmek için birkaç adam gönderdi, ama Jesse ve Cade müdahale etti. Kendilerini tehlikeye attılar. Onlar iyi adamlar. Daha iyisini bulamazdın. Peki, nasıl her şeyi mahvettiler? Çünkü yüzündeki ifade işin ya da kasabanla ilgili değil. Bu 'bir erkek bana yanlış yaptı' ifadesi."

Beth arkadaşına başını salladı. "Hope bilir. Birkaç adam ona yanlış yaptı. En az biri öldü. Sana tavsiyede bulunabilir."

Gemma, onların bariz yakınlıklarını derinden kıskanıyordu. Ya kendisi de böyle bir şey bulabilseydi? Bu riski almaya değer miydi? "Bir nevi çıkıyoruz. Dün geceye kadar ciddi bir şey yoktu. Hala Cade ile ciddi bir şey olduğunu düşünmüyorum. Bana sadece seks istediğini söyledi."

Hope güldü. "Evet, Caleb de Holly'ye öyle demişti. Şimdi nişanlı. Erkekler yalan söyler, Gemma. Belki yalan söylemezler, ama pek akıllı da değiller. Devam et."

Onlar, neyin yanlış gittiğini anlamasına gerçekten yardımcı olabilir miydi? "Birkaç mektup aldığımı bilmelerine gerek olmadığını düşündüm."

"Mektuplarını neden bilmeleri gerekiyor ki?" diye sordu Beth.

Hope ona bir bakış attı. "Onun gereksiz mektuplardan bahsettiğini sanmıyorum."

"Ben onları gereksiz buluyorum," diye cevapladı. "Eski işimde, bizi sevmeyen insanlar olurdu ve tehdit mektupları da bu işin bir parçasıydı."

Beth ıslık çaldı. "Aynı şeyi yaptığım için hayatımın en büyük dayacağını yedim. Onları bu işin dışında tutmak mantıklı görünüyor, ama kavga etmeye değmez. Onlara söylemelisin."

Yanlış bir hamle mi yapmıştı? "Nate onlara söyledi. Sonra bana ne söylemem gerektiğini söylemeden, onlara söylemem gerektiğini itiraf etmem için beni kandırdılar ve yan odadaki annemle birlikte çığlık attırttılar. Kızgın bir çığlık değildi, anlarsın ya."

Hope'un dudakları kıvrıldı. "Evet, Noah ve James bunu yapsaydı onları öldürürdüm."

Beth omuz silkti. "Trev bana nezaketen bir ağız tıkacı verirdi. Birkaç tane var onda. Ama sana bir şey sorayım. Bunca zaman onlara karşı kayıtsız mıydın? Gerçekten kendine sor. Yapacak başka bir şeyin olmadığı için mi onlarla görüşüyordun, yoksa ilgileniyor muydun?"

Onlara ilgi duyuyordu. Kendine dürüst olursak, onları gördüğü andan itibaren ilgi duymuştu. Dükkana girdiğinde kalbi küt küt atmıştı. Cade erkeklerin mükemmelliği gibiydi ve Jesse o kadar kötü çocuk bir motorcu ki, neredeyse

buna dayanamadı. İlk düşüncesinin, onların ele geçirilip geçirilmediğini ve tipik bir Bliss ilişkisine girmenin ne kadar güzel olacağını merak etmek olduğunu hatırladı. "Ciddiydim. Ciddiyim. Ama durum karmaşık."

New York'a geri dönüp kariyerini yeniden inşa etme şansı vardı. Bundan vazgeçemezdi. Vazgeçebilir miydi?

Hope eğilip ona sarıldı. Bu... hoştu. Hope Glen-Bennett'in sahte sarılmaları yoktu. Hope onu kendine çekip sıktı. "Ne istediğine karar vermelisin. Ama yanıldın. Onlara söylemeliydin. Seni birazcık bile önemsiyorlarsa, sana söylemediğini öğrendiklerinde nasıl hissettiklerini bir düşün. Nate ve Cam'in kendilerine ait olan işi yaptıklarını öğrendiklerinde."

Bunu tam olarak anlamadı. Bu, ona yabancı bir şifre gibiydi. Belki de en iyisi eşyalarını toplayıp Patrick'le hemen ayrılmaktı, ama bunu yapamayacağını biliyordu. Onları görmesi gerekiyordu. Onlarla konuşması gerekiyordu.

Ne istediğini anlamalıydı.

"Teşekkürler," diye fısıldadı, kollarını Hope'a dolayarak.

Hope, Gemma'yı bırakıp kollarını kaldırdığında Beth gülümsedi. "Ben de! Hope ve ben başka bir kız arkadaşına ihtiyacımız olduğunu konuşuyorduk. Arkadaşlıklar romantik ilişkiler gibidir. Üçlü gruplar halinde olurlar. Rachel, Callie ve Jen var. Sonra Laura, Holly ve Nell var. Lucy çok çalıştığı için bizimle hiç dışarı çıkamadığı için sadece Hope ve ben varız. Ve oyun gecelerinden nefret ediyor. Sen bizim takımımızda olabilirsin."

"Korkma," dedi Hope gülerek onu teselli etti. "Bu daha çok kadınların bir araya gelip içki içmek için bir bahane. Gerçi Beth bir süre bunu yapamayacak. Jen Talbot da öyle. Henüz birkaç aylık hamile ama kokteylleri kaçırdığı için şimdiden huysuzlanmaya başladı bile."

Beth geri çekilirken göz kırptı. "Bunu birlikte atlatacak birinin olması çok güzel." Çantasından bir kart çıkardı ve Gemma'nın eline tutuşturdu. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Ya da konuşmak istersen. Umarım kalırsın."

"İyi misin?" diye sordu Hope.

Olabildiğince iyiydi. "Evet." Gerçek bir karar vermeden önce gururunu bir kenara bırakıp Jesse ve Cade ile konuşması gerekecekti. Ve Patrick ile de ilgilenmesi gerekiyordu. "İyiyim. Konuştuğun için teşekkürler."

Onları dışarıya kadar takip etti, eski sevgilisiyle uğraşmak yerine onlarla oturup sohbet etmek istediğini düşünerek. Ona baktı. Salatası önündeydi, ama cep telefonuyla konuşmaya çalışıyordu.

"Her şey yoluna girecek. Evet. Birkaç gün içinde döneceğiz. Endişelenme. Bunu halletmemi istedin, ben de halledeceğim. Sadece zamana ihtiyacım var. Evet, neyin tehlikede olduğunu biliyorum." Başını kaldırdı ve gözleri parladı. "Seni sonra ararım." Yüzündeki ifade, her müşteri toplantısında takındığı o sakın gülümsemeye geri dönmüştü. "Önemli bir dava."

Her zaman büyük bir dava vardı. Oturdu ve salatasına baktı. Salata istemiyordu. Hamburger, patates kızartması ve belki vanilyalı milkshake istiyordu. Hal mükemmel vanilyalı milkshake yapardı. Önündeki çatalı aldı ve kendini zorlayarak bir parça jambon ve marul yedi.

"Gemma," Patrick'in sesi yumuşadı, gözleri yüzünde kocaman oldu. "Gemma, bebeğim, panik yapma."

Neden paniğe kapılsın ki? "Ne?"

Ve sonra hissetti. Dili kalınlaştı, ağzında şişti.

"O benim çatalımdı."

Derin bir nefes aldı, bunun son nefesinin olabileceğini çok iyi biliyordu. son nefes olabileceğini çok iyi biliyordu.

On Üçüncü Bölüm

"Emin misin?" Jesse, elini karakol kapısına koyarak sordu. Gemma kaçmış olmasına rağmen, Cade hala ortağının iradesini hissediyordu. Jesse son birkaç saati onu aramakla geçirmişti. Ve son birkaç saati kalbi ağzında geçirdi. "Çünkü seninle gelebilirim. Eminim Nate bu toplantıyı erteleyebilir."

"Bugün onun izin günü dostum. Bize iyilik yapıyor. Birinin onun ne kadar kötü bir durumda olduğunu anlaması gerekiyor. Ve birimizin Gemma'yı bulması gerekiyor." İlçenin her yerini aramışlardı. Saklanabileceğini düşündükleri her yeri kontrol etmişlerdi. Ama hiçbir şey bulamamışlardı.

Jesse kapıyı açtı ve sonra tekrar kapattı. "Neden öyle kaçtı? Hem de onunla birlikte?"

Bütün vücudunun gevşediğini hissetti. Muhtemelen Jesse'nin anlayamadığı bir şekilde anlamıştı. Bu sabah her şey gerçek olmuştu. Ve bu Gemma'yı çok korkutmuştu. Jesse anlamamıştı. O ilişkiye hazırды, ama Gemma hazır değildi. Tamamen değil. Seks yapmaya ve çıkmaya hazır olabilirdi, ama bu sabah ikisi de onu zorlamıştı. "O özel bir insan, bence. Herkesin onun yaptıklarını bilmesinden çok korkmuştu. Özellikle de annesi."

Jesse uzun ve derin bir nefes aldı. "Bunu düşünmedim. Çok kızgındım. Ve dürüst olmak gerekirse, bunun neden sorun olduğunu anlamıyorum. Annesi bizim seviştiğimizi biliyor. Onun itiraz edemeyeceği bir şekilde hak iddia etmek istedim."

Konunun ciddiyetine rağmen, dudaklarının yukarı doğru kıvrıldığını hissetti. "Bence Gemma, ona attığın her şeye itiraz edebilir. O pek de çekingen biri değil. Onu hafife aldın. Şimdi onu bulmam lazım ki biz... sen onunla konuşabilesin." Neredeyse "biz" diyecekti.

Buna ihtiyacı yoktu. Sınırın eşiğindeydi. Bu şekilde düşünmeye başlamasına gerek yoktu.

Jesse'nin gözleri kısıldı. "İlk seferinde haklıydın, Cade.

Onunla konuşmamız gerek. Git onu bul."

"Ya eski sevgilisiyle yeniden bir araya gelmeyi düşünüyorsa?" Bu, Cade'in en büyük korkusuydu. Yakışıklı Pislik Avukat geri dönecek ve Gemma, ona sunabileceklerine göre bir karar matrisi oluşturacaktı. Avukat ona lüks arabalar, mücevherler ve şehirde daireler sunabilirdi. Cade ona bağlanmama ve orgazmlar sunabilirdi. İyi haber, Pislik Avukat ona orgazm yaşatmıyordu. Kötü haber? Cade'in motor yağı kokan küçük bir dairesi vardı. Gemma'nın gerçekten orgazmları istediğini ummak zorundaydı.

"O, onunla tekrar bir araya gelmeyecek." Jesse, aynı endişeleri paylaşmıyor gibiydi. "O pislik ona dünyaları verseler bile onunla tekrar bir araya gelmez. O, çok gururlu biridir. Bu sabah o gururu çok fazla incitmemiş olmayı ummalıyız. Onu bulduğunda, kışını şaplamadan önce onu deli gibi kucaklayacağımı söyle. Ve onu özlediğimi söyle. Sadece birkaç saat yoktu, ama onu özledim."

Kapı Jesse'nin arkasında kapandı ve o, midesinde bir boşluk hissederek kaldı. Jesse ona aşıktı. Bunu sözlerle ifade etmemiştii, ama Cade'in aklında hiç şüphe yoktu. Gemma da onun aşkına karşılık verirse, bağlılıktan korkan bir korkak ne yapacaktı? İkisini de önemseyen, ama hayatında ikisini de hak etmediğini çok iyi bilen bir adam ne yapacaktı?

Cep telefonu çaldı, bir mesaj geldiğini haber verdi.

Gemma burada. Stella'nın evinde. Pislik kim?

Ty. En azından biri onu bulmuştu. Parmaklarıyla kelimeleri yazarak cevap verdi.

Eski sevgilim. Ona göz kulak ol. Gitmesine izin verme. Yoldayım.

Cade, kafası allak bullak bir halde lokantaya doğru yürüdü. Onunla yüzleşmek mi istiyordu?

Gemma Wells onu tamamen ve tamamen çıldırtacaktı. "Gündelik" kelimesinin ne anlama geldiğini neden anlamıyordu? Gündelik, her şeyin yüzeysel düzeyde kalması anlamına geliyordu ve o da

Cade, Gemma'nın onu bulmak için buraya geldiğini biliyordu.

Öyleyse neden aklında sadece o vardı? Neden içten içe, Gemma Wells kadar güzel başka bir kadın olmayacağını biliyordu? Jesse onun kızıyla oynarken, hala yüzünü görebiliyordu. O bunu bir meydan okuma olarak görmüş ve kazanmak niyetindeydi. Aklına her geldiğinde, onun sikini zıplatıyordu. Sürekli sertleşiyordu. Onun içine boşaldıktan sonra iki dakika boyunca harika bir huzur hissetti, ama sonra tekrar ihtiyaç duydu. O aynı anda çıldırtıcı, iğrenç, ekşi ve tatlıydı.

Ve kışına dayak yiyecekti.

Karakolda oturup Nate ve Cam'in onu öldürmek isteyenlerin yöntemlerini dinleyemezdi. Yavaş yavaş delirecekti çünkü onun bir zamanlar kalbini kıran bir adamla bir yerlerde olduğunu biliyordu. Jesse daha sonra ona olanları anlatmak zorunda kalacaktı. O ise Gemma'yı bulmak, onu kucağına yatırmak ve bir daha ondan kaçmayı düşünmemesi için kışına şaplak atmak istiyordu.

Hayatında hiç bir kadına şaplak atmamıştı. Bu Jesse'nin işi idi. Cade'in işi ise onlarla sevişmek ve sonra sessizce kaçıp, şefkatli bakımı partnerine bırakmaktı.

Bu sabah Gemma'nın gitmesine duyduğu öfke, aynı anda hissettiği derin üzüntüyle hafiflemişti. Gemma ona hisler uyandırıyor. Hayatında sadece birkaç kişiyi önemseyerek yaşamayı başarmıştı, ama Bliss'e geldikleri anda bu durum değişmeye başlamıştı. Kısa süreli bir intikam görevi olması gereken şey, çok daha tehlikeli bir şeye dönüşmüştü. Kök salmaya başlamıştı.

Jesse hariç sevdiği herkes ölmüştü ve bu onun hatasıydı. Kök salmayı hak etmiyordu.

"Cade!" diye derin bir ses duyuldu.

Cade caddeyi geçerken el salladı. James Glen, onun için çok pahalıya mal olan o lanet köklerden biri olmuştu. James, Circle G'deki ortakları Bo O'Malley ve Trev McNamara ile birlikte duruyordu.

Eski profesyonel futbol yıldızının Bliss'te takıldığını görmek ona her zaman gerçek dışı gelmişti. Trev'i televizyonda ve dergilerde görmüştü. Şimdi kovboy şapkası takıyor ve sığırlarla uğraşıyordu.

"Selam. Birini aradığın söylentilerini duyduk." Bo O'Malley, güneş gibi parlayan bir gülümsemesi ve neşeli bir mizacı olan iri yarı bir kovboydu. "Sana bu konuda yardımcı olabiliriz. Kızlarımız senin aradığın kızı buldu."

Trev, Stetson şapkasını lokantaya doğru eğdi. "Beth ve Hope çiftlik evini yeniden dekore ediyorlar ve Stella'nın turtasını yemeden plan yapamayacaklarını söylüyorlar."

James kaşlarını çatı. "Çiftlik evinde bir sorun yok."

Bo'nun mavi gözleri yuvarlandı. "Dostum, o yer 1968'den beri yenilenmedi. O buzdolabının nasıl hala çalıştığını bile bilmiyorum."

"Ben seviyorum," diye cevapladı James.

Trev onları görmezden geldi. "Beth, seni ve Jesse'yi desteklediklerini söyledi, ama bir kızı annesinin önünde tekrar kötü duruma düşürmeden önce iki kez düşünsen iyi olur. Onlar zaten onu koruyorlar. Beth, onun da katıldığını söyledi. Bu burada bir şey ifade ediyor. O kadınları kızdırma, Cade. Onlar birbirlerine çok bağlıdır."

James'in yüzü biraz soldu. "Yemin ederim, kimse unutmasın diye bu saçmalıkları yazıyorlar. Bence o oyun geceleri aslında hepimizi alt etmek için komplo kurdukları toplantılar."

"Oh, Gemma'nın buna katılmasını istemezsin." Gemma'nın ne tür saçmalıklar çıkaracağını hayal bile edemiyordu. "O şeytanın kulu. Bunu en tatlı şekilde söylüyorum."

Bo sırtına bir şaplak attı. "O yüzden düzgün davran, dostum, yoksa hepimiz başımız belaya gireriz."

"Onu annesinin önünde nasıl kötü gösterdiğimizi anlamıyorum." Hâlâ kafası karışmıştı. Lynn bununla bir sorunu olmamıştı. "Annesi artık ona ne kadar iyi baktığımızı biliyor."

Diğer üç adam da inledi.

"Dostum, o kızına nasıl iki kez girdiğini biliyor. Bu aynı şey değil. Kadınlar bu tür konularda tuhaftır. Bizim gibi konuşmazlar," diye açıkladı James.

Evet, o kısmı anlamıyordu. "Bunu anlamıyorum. Biz bir ilişki içindeyiz. Jesse ve ben, o bu kasabaya geldiğinden beri

Bu kasabaya geldiğinden beri onun etrafında dans ediyoruz. Çıkıyoruz. Onun için yemek yaptım. Bu hafta iki kez öğle yemeği hazırladım. Herkes bunun nereye varacağını biliyor. Büyük bir mesele değil. Ama henüz yapmadık. İkimiz de. Henüz değil. O bunu hiç yapmadı. Zaman alır."

Burada ne halt ediyordu da lanet olası seks hayatı hakkında dedikodu yapıyordu? Jesse ile onun ilk erkeği olacağı için ne kadar mutlu olduğunu söylemek için aptal dilinin ucundaydı. Ve onun anal seks tanrıçası olduğunu. Çoğu kadın bundan kaçınırdı. Onun Gemma'sı değil. O bu meydan okumaya göğüs gerdi. Parmakları kıkına soktu, daha fazlasını istedi. Tanrım, onun kıkını sikmek istiyordu. O gerçekten lanet olası bir tanrıçaydı.

"Hazırlık aşaması," dedi Trev bulanık bir gülümsemeyle. "Bunu özlüyorum."

Bo güldü. "Karısı hamile kaldığından beri her şeye duygusal yaklaşıyor." İki adam birbirlerine uzun, anlamlı bir bakış attılar. Bir aileyi paylaşıyorlardı. Bu, sıradan bir dostluktan daha fazlasıydı. Amerika'yı dolaşıp parti yaparken altı paket bira ve anlamsız kadınları paylaşan iki arkadaş değillerdi. Bir hayat kuruyorlardı.

Jesse'nin istediği buydu. Bir aile istiyordu. Cade ve Gemma ile bir yuva istiyordu. Gemma, tüm dünyanın merkezi olacaktı. O, bu unvanı hak eden bir kadındı. Ama Cade, güvenilebilecek bir adam değildi. Bir çocuğun ona bağımlı olacağı düşüncesi midesini bulandırıyor. Ve kalbini biraz sızlatıyordu. Ona annesini veya babasını hatırlatan bir bebek. Onun adını taşıyan bir bebek.

Ailesi yok olmuştu. Kız kardeşi ölmüştü. Üvey annesi ölmüştü.

Ama ya yeniden başlasa? Ya bu sefer daha iyi olabilseydi?

"Yemin ederim, sen de Beth kadar hormonlu birisin," dedi James gülerek.

Trev de onunla birlikte güldü. Cade, Trev McNamara kadar kendinden emin bir adamla daha önce hiç tanışmamıştı. Cade'in duyduğuna göre, adam bu noktaya zorlu bir yoldan gelmişti, ama Trev'in şu anki mutluluğu, Cade'e bunun muhtemelen buna değdiğini düşündürdü.

"Bekle ve gör," dedi Trev. "Hope hamile kalana ve çocuklarımız G'nin her yerinde vahşi adamlar gibi koşturmaya başlayana kadar bekle. Sen de duygusal olacaksın."

"Evet," dedi James, sesi duygusal bir tona büründü. "Muhtemelen öyle olacak. Benim ve kardeşim için ne kadar iyi olduğunu hatırlıyorum. O bizim küçük

krallık. Noah ve ben gençken yaşadığım özgürlüğü hiç bir zaman tekrar yaşamadım. Daha fazla kardeşimiz olsaydı, her şey daha da güzel olurdu."

Bir ev. Gerçek bir ev. Aptalca şeyler yaptıklarında Gemma'nın onlara bağırdığı, ama günün sonunda onları kollarını açarak karşıladığı bir ev. Gemma işini yarım bırakmadığı için Bliss'teki en güzel evi yapacağı bir ev. Bir erkeği sevdiğinde çok tutkulu olurdu ve bu duygudan asla vazgeçmezdi. Kendine izin verse, o erkeği ya da erkekleri ölene kadar severdi. Ve çocukları olsaydı, sahip olduğu her şeyle onları korurdu.

Tıpkı annesi gibi. Ve kız kardeşi gibi. Ve üvey annesi gibi.

Kaç tane harika kadınla tanışıp onların ölümünü izlemek zorunda kalacaktı? Evren ona kaç tane şans verecekti?

"Cade?"

Bo'nun sesi onu düşüncelerinden uyandırdı ve başını salladı. "Üzgünüm."

Bo güneş gibi parlayan gülümsemesini gösterdi. "Sorun değil. Beth'in arabasına bir bakabilir misin diye soruyordum. Yine sorun çıkarıyor. Çok fazla kullanmıyor ama."

Beth bisiklete binmeyi severdi. G'den şehre bisikletiyle giderdi, gövdesi parlak sarı yansıtıcı bir tişörtle kaplıydı. O ve Jesse, Bliss'teki herkesten daha iyi araba bilirdi. Bu onların doğal yerleriydi. "Tabii."

James gülümsedi. "Pazar günü gel ve Gemma'yı da getir. Güzel bir akşam yemeği yeriz. Kızlar Gemma'yı çok seviyor gibi görünüyor. Kadınları bizim iyi çocuklar olduğumuza ikna etmeye çalışabiliriz."

Evet, Gemma onu belaya sokuyordu. "Jesse'ye haber veririm. Ve tavsiye için teşekkürler. Ty ona bakıyor. Gidip onu alsam iyi olacak."

Diğer adamlar başlarını salladılar ve ona el salladılar.

Derin bir nefes aldı. Jesse ile birlikte kızlarını gösterirken, arkadaşları ve eşleriyle yemek masasında oturma fikri onu olması gerektiği kadar korkutmuyordu. Ve bu onu korkutuyordu. Onu bu kadar ihtiyaç duymak istemiyordu. Kız, pençelerini geçirmeye başlamıştı ve çok derine batırmıştı.

Ne yapacaktı? Kalacak mıydı, gidecek miydi? Savaşacak mıydı, kaçacak mıydı?

Savaşmak gerekirse, Avukat Pisliği'ni ortadan kaldırmak isterdi. Bu onu daha iyi hissettirebilir.

Stella'nın kapısı açıldı ve Hope Glen-Bennett onu neredeyse yere devirecekti.

Kendini hazırladı, ellerini uzatarak onu dengeledi. "Hey, dur bakalım."

Gözleri panikle açılmıştı. "Caleb'i bulmam lazım. Cep telefonuna cevap vermiyor, ama zaman zaman telefonunu unutur."

Caleb mi? Caleb kasabanın doktoruydu. Hope'un Caleb'e ihtiyacı varsa, birisi başı dertte demektir. *Kahretsin*. Beth hamileydi. Trev ve Bo az önce çocukları hakkında konuşmuşlardı, gelecek düşüncesiyle gözleri buğulanmıştı ve şimdi Beth'in başı dertteydi. İşte bu yüzden erkekler bir ilişkiye girmeden önce iki kez düşünmelidir. Her şey bir anda tersine dönebilir.

Hope onu itti ve kliniğe doğru döndü. "Gitmeliyim. Sen de içeri girmen lazım. Gemma."

Hope onu itip koşmaya başladı.

Kapıya bakarken midesine bir bulantı geldi. Gemma mı? Gemma dememişti. Yanlış duymuştu. Ya yanlış duymamışsa? Ya Gemma başı beladaydı ve o burada aptal bir pislik gibi duruyorsa?

Adrenalin devreye girdi. Hareket ettiğini bile hissetmedi. Bir dakika önce lokantanın dışında duruyordu, bir dakika sonra kaosun ortasında kalmıştı.

Stella'nın ortasında bir kalabalık vardı, sanki dünya değişmiş ve bar koltuklarının tam önünde bir yerçekimi kuyusu oluşmuş gibiydi. En az on kişi bir daire şeklinde toplanmıştı. Sanki bir arenadaydı ve Gemma'nın ortadaki gladyatör olmasından korkuyordu.

"Neye alerjisi var?" Ty'ın sesi kalabalığın üstüne çıktı. Güçlü ve yüksek sesle, profesyonel hayatında yapmayacağı bir şekilde insanlara emirler yağdırıyordu. Ty çalışırken sesi her zaman çok garip geliyordu. Sesindeki olgunlaşmamış, umursamaz ton kaybolmuş, yerine soğukkanlı bir yetkinlik gelmişti.

Cade kalabalığın arasından geçerek izleyicileri dirsekleriyle itti. Meraklılar. Gerçeği görmek için ilerlemeye devam etti. Gemma değildi.

Ty yerde diz çökmüş, başı eğikti. Pislik Avukat onun üzerinde duruyordu, gömleği hala mükemmel bir şekilde ütülüydü, sanki her an mahkemeye girecekmiş gibi. Kaşlarını çatmıştı, ama bunun dışında, o pisliğin hiç etkilenmediğini söyleyebilirdi.

Gözleri, Ty'ın ellerinin altındaki yerde yatan cesede takıldı. Stella'nın ortasında şişmiş et yığını yatıyordu. Kırmızı, şişmiş deri. Gemma'nın ondan kaçmadan önce giydiği kıyafetleri giyiyordu. Cade ayakları betona çakılmış gibi hissetti.

Bu gerçek olamaz. Rüya. Bu bir rüya. Yakında nehirde olacaksın. Her zaman orada bitiyorsun.

Gemma'nın yatağında uyanmalı ve tüm bunların bir kabus olduğunu anlamalıydı.

Adli avukatın burunlu sesi Cade'in beynini delip geçti. "Çilekler. Çileklere alerjisi var. Az bir miktar bile onu öldürebilir. Benim çatalımı kullandı. O yapana kadar fark etmedim. Kim başkasının çatalını kullanır ki? Aman Tanrım. Onu kurtarabileceğini söyle. Berbat görünüyor."

O pislik, sanki bulaşmak istemediği bir veba gibi ona bakarken yüzünü buruşturdu. Cade'in tüm ruhu onunla birlikte olmak istiyordu. İyi ya da kötü. Onunla birlikte gidecekti. Onu kucaklamak istiyordu, ama korkuyordu. Kız inanılmaz derecede kırılğan görünüyor.

Ty'ın elleri onu kaldırmak için çalışıyordu. "Çantası nerede? Alerjisi bu kadar kötüyse, EpiPen'i olmalı. Ona ihtiyacım var."

"Çantasını bırakmış," dedi pislik, gözlerini kaçırarak. "Biraz acelesi vardı."

Çantasını bırakmıştı çünkü ondan uzaklaşmak istiyordu.

Ty'ın elleri onu sıkıca kavradı. "Gemma? Gemma, bana gel. Biri benim çantamı getirsin. Trakeotomi yapmak zorunda kalabilirim."

Trakeotomi. Ty, nefes alabilmesi için boğazına bir delik açıp içine bir tüp sokmak zorunda kalabilirdi.

Ty başını kaldırdı ve Cade'i görünce gözleri umutla parladı. "Cade? Cade, buraya gel ve bana yardım et."

Zamanın tekrar hızlandığını hissetti. Hareket edemiyordu, ama bu oluyordu ve tereddüt edemezdi. Ty bunun sorun olmadığını düşünüyor gibiydi, bu yüzden ona dokunabilir, orada olduğunu ona gösterebilirdi.

ona ihtiyacı vardı. Dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini ona koydu. Nasıl görünürse görünsün, o onun Gemma'sıydı. O güzeldi.

Gemma'nın gözleri, güzel mavi gözleri, dar bir çizgiye dönüşmüştü. Yüzünün tamamı şişmişti. Ona doğru döndü, elini uzattı. Kırmızı lekeler mükemmel cildini kaplamıştı. Gemma elini sıktı.

Onu bu halde görmek onu öldürüyordu. O her zaman hayattan daha büyük görünürdü, sanki hiçbir şey ona gerçekten dokunamazmış gibi, sanki derinlerdeki gücü etrafındaki dünyadan daha güçlüymüş gibi. Ama o, onun da bir insan olduğunu hatırladı. O, şımartılması ve korunması gereken bir kadındı.

"Bebeğim, bebeğim, benimle kal." Onu, ona bakmayan bu pislikle göndermişti. Bunu o yapmıştı. Onu da kaybedecekti. Elini tutacak ve o kayıp gidecekti. Diğerlerine katılacak. Gözyaşları gözlerini bulanıklaştırdı. *Benimle kal. Benimle kal.*

"Ne oluyor?" Stella'nın sesi yankılandı. Koşarken botlarının sesi yerde yankılandı. "Aman Tanrım. Bu Gemma mı? Hal!"

"Biri benim lanet olası çantamı getirmeli." Ty anahtarlarını uzattı. "Bu ciddi bir durum. İki dakika içinde nefes almasını sağlayamazsam, ölecek. Lanet olası epinefrine ihtiyacı var."

Adalet avukatı orada durmuş, bir hizmetçi gelmesini bekler gibi etrafına bakınıyordu. Beth McNamara anahtarları elinden aldı ve koşarak uzaklaştı.

Stella mutfığa doğru bağırdı, ama kulaklarına her şey anlaşılmaz bir karmaşa olarak geliyordu. Kan damarlarında kan dolaşıyordu. Görüşü tek bir şeye odaklanmıştı. Gemma'nın gözleri. Ona her zaman çok büyük gelen gözleri şimdi küçülmüştü. Onu alaycı bir sevgiyle izleyen o gözler küçülmüş, etleri gözlerini kaplamıştı. O izlerken, gözleri kapandı, vücudundaki zehir her şeyi durdurdu.

O da onunla birlikte ölecekti. Dışarı çıkıp işini bitirecekti. Rio Grande birkaç dakika uzaklıktaydı. Nehir onu hep istemişti. Orası onun ait olduğu yerdı. Gemma öldüğünde, onu orada tekrar bulacaktı. Kolay olacaktı. Hayatında yaptığı en kolay şey olacaktı.

Hal, elinde küçük bir nesneyle dışarı koştu. Dizleri yere çarptı. "EpiPen'im var! Gemma burada çalışmaya başladığında almıştık. Onun güvende olduğundan emin olmak istemiştik."

Ty küçük şırıngayı aldı ve Cade nefesini almadan önce bacağına enjekte etti.

Lokantanın kapısı açıldı ve Caleb Burke içeri koştu, Hope da onun arkasından. "Ne oluyor burada? Hastam nerede?"

Gemma nefes alıyordu, göğsü sık ama tatlı bir yaşam senfonisiyle hareket ediyordu.

Ty başını eğdi, maraton koşmuş gibi nefes nefeseydi. Uzaklaşarak sırtını bir kabine dayadı. "Anafilaktik şokta. Görünüşe göre çileklere alerjisi var. Hiperalerjik gibi görünüyor. Bir doz epinefrin aldı. Nabızı zayıftı ama şimdi düzenli. Artık o senin, Doktor."

Caleb Burke hastasına bakmaya başladı. Gemma'nın başı geriye düştü. Cade onu yakaladı ve doktor onu muayene ederken kucağına çekti. Cade derin bir nefes aldı ve ağlamamak için kendini zorladı. Ölümün kapıda olduğu anlarda bile, Gemma bir kez bile onun elini bırakmamıştı. Cade, sıkıca tutmak istese de, nazikçe elini tuttu. Onu yanında tutmak için her şeyi yapardı.

"Vay canına. Hâlâ berbat görünüyor. Ne zaman düzelecek?" Pislik ona yukarıdan aşağıya baktı.

Ve Cade kendini kaybetti.

On Dördüncü Bölüm

Jesse, Cam'in önüne koyduğu mektuplara baktı. Mektuplar plastik kanıt torbalarıyla korunuyordu, ancak daktiloyla yazılmış mektupları okumak kolaydı ve mektupların ardındaki niyeti anlamak çok kolaydı.

"Daha önce de böyle mektuplar almış mıydı?" Kendini kontrol etmek zorundaydı. Tek istediği, birini, herhangi birini dövmektir. Bu onu daha iyi hissettirecekti. Belki de herhangi biri değil. Belki de kadınıyla kaçan Patrick Welch. Evet, bu onu daha iyi hissettirecekti. Patrick o dünyadan geliyordu. Bu deli adamı kadının hayatına sokan dünyadan.

Nate sorgu odasındaki masaya oturdu. Mektuplara baktı, mavi gözleri keskin bir bakışla. Artık küçük bir ilçenin şerifi olmasına rağmen, Jesse onun yıllarca DEA'da gizli görevde çalıştığını duymuştu. Nate Wright'ın gözleri o çelik gibi bakışla dolduğunda, Jesse bunun doğru olduğuna inanabilirdi.

"Görünüşe göre bu, eski mesleğinin bir iş tehlikesiymiş." Cam, Rafe Kincaid ve Laura Niles ile birlikte içeri girerken Nate kapıya doğru başını salladı.

Rafe, Jesse'ye baktı, yüzünde pişmanlık dolu bir gülümseme vardı. "Sana söylemek istedim. Bence onunla yatma meselesi abartılıyor. Sana günler önce söylemeliydik. Bir kadını önemsiyorsan, onunla yatıyor olsan da olmasan da onu önemsiyorsun."

Laura, Jesse'nin yanına otururken dudaklarını gülümsemeye çevirdi. "Rafe'in oy çokluğuyla reddedildiğini duydum. Söylentiye göre, erkekler birkaç ay önce bir araya gelip nasıl davranacaklarına dair bir anlaşma yapmışlar. O anlaşmanın bir kopyasını ele geçirmek isterdim."

Cam güldü. "Söylentiler. Bliss'in erkekleri bir erkekler hafta sonu için bir araya gelse, bira içip balık tutmaktan başka bir şey yapacağımıza gerçekten inanıyor musun? Trev hariç tabii. O çok kahve içti ve yüzünde her zamanki eğlenceli ifadeyle oturup durdu. Yemin ederim, o adamın kanında yarısı kafein olmalı."

Rafe omuzlarını umursamazca silkti. "Ayrıca, bir tür anlaşma yapmış olsaydık, bunu yazacak kadar aptal olmazdık. Ezberlerdik."

Nate kahve fincanına uzandı ve yüzünü buruşturdu. "Kahveyi bu sabah Cam yaptı. Gemma'nın seninle birlikte gelmesini umuyordum. O şeyi kullanabilen tek kişi o. Cade'le mi birlikte? Ona çok sert davranmadığını söyle."

Hiç sert davrandığını düşünmüyordu. Onu kendisine ait olduğunu itiraf etmesi için ikna etmiş, sonra ona çılgınca güçlü bir orgazm yaşatmış ve cezasından nasıl kurtulabileceğini açıklamıştı. Tamamen yumuşak davranmıştı. Onu hemen dizinin üzerine yatırmalıydı, ama ona karşı nazik davranmak istemişti. "Gitti. Eski sevgilisi ortaya çıktı ve o da kaçtı."

"Geri dönecektir. İyi bir nedeni olmadan kaçacak bir kız değildir. Eski sevgilisiyle tekrar ilişkiye girerse de şaşırırım. Ona ne yaptığını duydum. Onu geri kazanmaktan çok eski kariyerine ilgi duyacaktır," dedi Laura.

O kariyer zirvası onu çok korkutmuştu. Laura'ya katılıyordu. Gemma bir fırsat görmüş ve onu değerlendirmişti. Ama o pislik neden buradaydı ki? Jesse, Patrick'in onu geri kazanmaya çalıştığını ummak zorundaydı. Bu olmayacaktı. Onunla işe dönmesi hakkında konuşmaya gelmiş olabilir miydi? Bu tamamen başka bir hikayeydi.

Nate inledi ve elini saçlarında gezdirdi. "Evet, Bliss kuralları olsun ya da olmasın, Gemma burada olmadan seninle bu konuyu hiç konuşmamalıyım. Konuşacağım çünkü Gemma kendini koruma yeteneğini abarttığını düşünüyorum. Rafe, Laura ve Cam bu adamla ilgili bazı fikirler üzerinde çalışıyorlar."

Jesse fikirleri umursamıyordu. Gerçekleri öğrenmek istiyordu. "Bir isim var mı?"

"Paul Johnson, kalp kapakçığı malzemesi davasını kaybettikten sonra Gemma'yı tehdit eden adamdı. Sen ve Cade'in çok sevdiğiniz o kanunsuz adaleti uygulamak için Harley'ine atlamadan önce, onu bulmaya çalıştığımızı bilmelisin. Bulabildiğimiz son rapora göre iki yıl önce Kansas City'de yaşıyordu," diye açıkladı Nate.

Rafe, içeri girerken yanında getirdiği dosyayı açtı. "Eski karısına göre, dava bittikten bir süre sonra ortadan kaybolmuş. Karısı, onun rekabetçi yaşamı geride bırakıp doğayla iç içe yaşamaya karar verdiğini söylemiş."

Jesse nefret dolu mektuplara tekrar baktı. "Görünüşe göre bu planını terk etmiş."

Laura, onun koluna şefkatle elini koydu. "Bunu bilemem. Rafe, Cam ve benim eskiden ne yaptığımızı biliyor musun?"

Kasabadaki hemen hemen herkesin bir hikayesi vardı. Laura, Rafe ve Cam'in hikayesi şiddet doluydu. "FBI için profil oluşturunuz."

BAU için çalışmışlardı. İşlerini iyi biliyorlardı ve Jesse dinlemeye hazırdı.

"Yıllardır suçluların profillerini çıkarıyorum ve çoğu zaman elimdeki bilgilerden çok daha azıyla." Mektupları işaret etti. "Bu mektuplarda ilginç bulduğum şey, arkalarında hiçbir tutku olmaması."

O buna katılmıyordu. "Bunu bilemem. Lanet olası bir kalbi kutuya koymak aşırı bir şey gibi görünüyor."

Rafe mektuplardan birini eline aldı. "Öyle göründüğünü biliyorum, ama bu mektupları inceledim. Çok kesinler. Aynı şeyleri tekrar tekrar söylüyor. 'Yaptıklarının bedelini ödeyeceksin. Avukatlar kötüdür. Gemma hepsinden de kötüdür.' Ama kelimeler neredeyse kibar."

"Gerçekten öfkeli erkekler lafını esirgemez." Cam, önündeki dizüstü bilgisayardaki birkaç tuşa bastı ve Jesse'nin görebilmesi için bilgisayarı döndürdü. "Bunlar duruşma öncesindeki ifadelerin bazı transkriptleri. Küfürlerle dolu. Gerçekten öfkeliydi. Bir ara onu zapt etmek zorunda kaldılar."

Jesse bunları inceledi ve aynı fikirde olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Ama konuşmak ve yazmak iki farklı şeydi.

Rafe, Cam'in bıraktığı yerden devam etti. "Gemma'nın çalıştığı hukuk firması Giles ve Knoxbury'ye yazdığı mektupların kopyaları da elimizde.

Yine çok sert bir üslup kullanmış. Bu mektuplarda nezaket yok. Kin ve öfke dolu ve tamamen kaybettiği şeylere odaklanmış. Öfkesinin çoğu Gemma'ya değil, hukuk bürosuna yönelik, ancak Gemma'yı da hedef alıyor."

"Dikkat ederseniz," diye başladı Cam, "aslında onu fiziksel anlamda tehdit etmiyor. Onun ahlakını sorguluyor."

Jesse notları gözden geçirdi. Tahmin ettiği gibi, notlar son mektuplarla pek uyuşmayan bir "zavallı ben" tavrıyla doluydu.

"Ve beni rahatsız eden bazı ifade tutarsızlıkları var." Laura ikinci mektubu onun önüne koydu. "Burada "hepsi senin hatan" diyor ama bir sonraki mektupta ifade "bu tamamen senin hatan" şeklinde. Kulağa tuhaf geldiğini biliyorum, ama ikincisi Word'ün bir belgeyi düzeltme şekli. Eğer o kadar kızgınsa, neden işleme programının gramerini düzeltmesine izin veriyor? Ve sonra üçüncü mektupta yine "hepsi senin" ifadesine geri dönüyoruz.

İfadenin değiştirilmesinin ne anlamı olduğunu tam olarak anlamadı, ama onlar bu işin uzmanlarıydı. Ve onlara güveniyordu. Onlar arkadaşlarıydı. Onu yanlış yönlendirmezlerdi. "Peki, tüm bunlar ne anlama geliyor?"

Rafe ve Laura birbirlerine baktılar, sessizlik içinde bütün bir konuşma geçti.

Rafe sonunda ona katılıyormuş gibi başını salladı. "Bence bu bir oyun. Ve Paul Johnson'ın bu oyunun merkezinde olduğunu sanmıyorum. Bana sorarsan, eğer bu işe karışmışsa, o da bir piyonundan başka bir şey değildir."

Anlamadı. "Neden biri böyle bir şey yapsın ki?"

Laura omuzlarını zarif bir hareketle silktili. "Bir nedenden dolayı onu korkutmak için mi? Potansiyel bir dava açmak için mi? Onun davalarını inceledim. Firmadan ayrıldığında bazı büyük davalarda parmağı vardı. Tremon Industries, bir biyokimya fabrikasına karşı açılan dava, iki fikri mülkiyet davası. Hiçbirinde başrol değildi, ama çok önemli bir rol oynadı."

"New York'taki FBI'daki bazı arkadaşarımla konuştum," dedi Cam. "Giles ve Knoxbury'nin soruşturulduğu söylentisi var. Bunu Gemma ile konuştum, ama ortaklara zarar verebilecek bir şey bilmediğini söyledi.

Ve aynı arkadaşlara göre, bu tür tacizler Gemma'nın çalıştığı tür davalarda çalışan avukatlar için tipik bir durum. Yani tamamen yanılıyor olabiliriz ve bu adam sadece öfkesini ifade ediyor olabilir."

Biraz sakinleşti. "Kalp meselesi hala beni korkutuyor."

Rafe parmaklarıyla masayı tıklattı. "Bu bir gösterişçilik gibi. İnsan işi değildi. Bir malzeme dükkanından satın aldığını düşünüyoruz."

Bu doğru gelmediğinden gözlerini genişletti.

"Kadavra kalpleri araştırma amaçlı ve cerrahi asistanların eğitimi için kullanılır, ancak birçok hastane daha teknolojik yöntemlere geçmektedir," diye açıkladı Rafe. "Kalpte kan olsaydı endişelenirdim. Aslında bunun oldukça steril bir uyarı olduğunu düşünüyorum."

Ona hala korkunç geliyordu ve bu konuyu hafife almalarını istemiyordu. "Bu adamın nerede olduğunu bilseydim daha mutlu olurum."

"Cam araştırıyor," dedi Nate.

"Eğer ortaya çıkarsa, onu bulurum. Geçmişte kullandığı tüm e-posta hesaplarına zaten erişimim var ve eski karısının bilmediği bir tane buldum." Cam gülümsedi. "Hey, ben her zaman dürüst ve namuslu bir federal ajan değildim. Zamanında biraz hackleme yaptım."

"Beni de bilgilendirmenizi istiyorum," dedi Jesse. "Gemma benimle konuşmasa bile."

Bu gerçekten olası bir durumdu. Bu sabah şaşırtıcı derecede kızgındı. Onunla nasıl başa çıkacağını tam olarak bilmiyordu. Sadece bir çözüm bulması gerektiğini biliyordu. Başka seçeneği yoktu. Onu bırakamazdı.

O, aradığı kadındı. Gemma ona ilk kez sert sözler söylediğinde bunu sezmişti, dün gece Gemma'nın derin kırılganlığı karşısında kalbi parçalanırken bunu kesin olarak anlamıştı. Daha önce de kadınlara ilgi duymuştu, ama hiçbiri için bu kadar özlem duymamıştı. Gemma artık onun içindeydi ve ondan kurtulmak istemiyordu.

Odanın kapısı açıldı ve Holly içeri koştu. Holly, Gemma'nın izin gününde telefonlara bakıyordu. Güzel kızıl saçlı kadın telaşlıydı. "Nate, Stella'da büyük bir sorun var."

Gözleri Jesse'ye kaydı, ağzı sıkılaştı ve o an anladı.

"Gemma?" Ayağa kalktı, kalbi göğsünden fırlayacak gibi atıyordu. "Ne oldu?"

Nate ve Cam çoktan ayağa kalkmış, kapıya doğru yönelmişlerdi. "Hepsini anlat bize," dedi Nate, karakolun ön tarafına doğru ilerlerken.

Nate, Stetson şapkasını alıp başına taktı.

"Gemma anafilaktik şoka girdi," diye açıkladı Holly. "Caleb onu hastaneye götürmek için hazırlıyor, ama kavga çıktı. Caleb çok kızgın. Hemen oraya gitmezseniz, aptalca bir şey yapacağından korkuyorum."

Laura masaya oturdu. "Git Holly. Caleb'e yardım et."

Jesse başka bir şey duymayı beklemedi. Gemma, şok ve hastane kelimelerini duymuştu ve birisi onun ihtiyaç duyduğu yardımı almasını engelliyordu. Caleb'in aptalca bir şey yapmasından endişelenmemeleri gerekiyordu. Onun için endişelenmeleri gerekiyordu.

Koştı. Arkasında Nate'in küfrettiğini duydu, sonra Nate ve Cam onu yakaladılar.

"Gemma'nın sana ihtiyacı olduğunu unutma," dedi Nate, koşarken bile sesi sakın kalmıştı. "Caleb'e onu oradan çıkarmada yardım et, gerisini bana ve Cam'e bırak."

Önemli olan tek şey Gemma'ya ulaşmaktı. Anafilaktik şok da neydi? Ne olmuştu? Bu sabah gayet iyiydi. Gayet iyi olmaktan da öteydi. Mükemmeldi. Ondan başka ne saklıyordu?

Nate kapıya ilk ulaşan oldu ve içeri girdi. Jesse'nin kalbi, karşısındaki manzara karşısında neredeyse durdu.

Tam bir kaos vardı. Bir adam lokantanın diğer ucuna fırlatıldı, ardından başka bir adam kendini fırlatırken yüksek bir kükreme duyuldu.

"Durdurun onu!" Kahretsin. Gemma'nın eski nişanlısı. Burun deliklerinden çıkan çığlığı Jesse'nin kafasında yankılanıyor gibiydi.

Diğer adama baktı ve neredeyse kavgaya katılacaktı. Cade. Cade, yüzü öfkeden kızarmış bir şekilde Patrick Welch'in üzerine atladı. Cade'in yumruğu geriye doğru uçtu ve daha küçük olan adamı yumruklamaya başladı.

Caleb Burke henüz güvenilir sakinleştiricilerini çıkarmamıştı. Yere yatan bir vücuda eğilmiş, kendi vücuduyla onu koruyordu. Yüzünde

yüzünde gerçekten öfkeli bir ifade belirdi. "Şu lanet şeyi hemen kapat, Nate. Yemin ederim, eğer bu yüzden ona bir zarar gelirse, ikisini de öldürürüm."

Jesse kavgayı umursamıyordu. Gözleri Gemma'nın üzerindeydi. Küçük. Savunmasız. Yaralı. Cade ne halt ediyordu?

"Holly, kapıyı açık tut." Caleb eğilip Gemma'yı kaldırmak istedi, ama Jesse onun yerine geçti.

"Doktor, lütfen." Başka kimsenin onu almasına izin veremezdi. O, onundu.

Caleb başını salladı ve Jesse'nin eğilip onu kaldırmasına izin verdi.

"Sanırım nefes alışını yeterince iyi, artık onu taşıyabiliriz."

Nate ve Cam kavgayı ayırıyor, kendilerini kavgacılar arasına atıyor ve onları zorla ayırıyorlardı.

"Jesse?" Gemma'nın sesi sert sert zor zor
boğazındanboğazından

Berbat görünüyordu ama yine de o gözlerin açılması kadar güzel bir şey görmemişti. "Bebeğim, iyi olacaksın."

Buna inanmak zorundaydı. İyi olmaması mümkün değildi.

"Gemma, alerjik bir reaksiyon geçirdin," dedi Caleb. "Seni hastaneye götürüyoruz. Ty kamyonetini hazırladı. Üzerinde siren var. Hemen orada olacağız." Jesse'ye baktı. "Onu kamyonete bindirdiğimizde sen de gelebilirsin, ama ben onunla arkada olmak zorundayım. Yeterli epinefrin aldığını bilmiyorum. Anlıyor musun? Onu izlemem ve kalp problemi yaşamadığından emin olmam gerekiyor."

Doktor bugün yeterince insanın yoluna çıktığını düşündüğü için Jesse başını salladı. "Önemli olan tek şey onun güvenliği."

"Cade?" Etrafına bakmaya çalıştı. Yüzü hala şişmiş, cildinde kırmızı lekeler vardı.

Jesse, dudağından kan akan Cade'e baktı.

Volkanik öfkesi dinmiş gibi görünüyordu.

"Bir doktora ihtiyacım var!" diyordu Patrick. "O adamı hapse atın. O deli. Sebepsiz yere bana saldırdı." "Cade?"

Gemma ısrarcıydı.

"O iyi, bebeğim. O iyi." Jesse en iyi arkadaşına baktı. Cade iyi değildi, ama şu anda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Cade'in Gemma'yı bulması, onu güvende tutması gerekiyordu. Onu daha fazla tehlikeye atmamalıydı

daha fazla tehlikeye atmamalıydı. Onu Ty'ın kamyonetine taşımalıydı, kavga başlatmamalıydı.

Nate Caleb'e baktı. "Bu ikisine bir bakmak ister misin, Doktor?"

Caleb, Nate'e parmağını göstererek kapıdan dışarı çıktı.

Nate iç geçirdi. "Jesse, Ty'a fırsat bulduğunda karakola gelmesini söyle. Bence ikisi de iyiler, ama biri onları muayene etmeli."

Cade kapıdan çıkmadan önce Jesse'nin gözlerine baktı. Kanlı yüzünde saf ve tam bir ıstırap vardı. Cam ellerini arkadan kelepçeleyp haklarını okumaya başladığında direnmedi.

Jesse, Cade'e artık yardım edemeyeceği için arkasını döndü. Gemma'yı düşünmek zorundaydı.

Seçimini önceki gece yapmıştı. Gemma onun kadınıydı. Onu arkadaşıyla paylaşacaktı, ama asla ikinci plana atmayacaktı.

Onu Caleb'e teslim etti ve Cam Cade'i dışarı çıkarırken ve şerifin ofisine doğru yürümeye başlarken kamyonete atladı.

"Jesse?"

"Buradayım bebeğim. Başka hiçbir yerde olmazdım."

Ty sirenleri çalarak uzaklaşırken, Jesse ilk kez bunun işe yaramayacağından endişelendi. Ve bunu nasıl düzelteceğini bilmiyordu.

* * *

Cade, hücre kapısını arkasından kapattı ve içini derin bir mutsuzluk kapladı. Ne olmuştu böyle? Bir dakika önce Gemma'yı kaybetmekten korkuyordu, bir dakika sonra Cam Briggs onu Pis Avukat'tan çekip kelepçeliyordu.

Laura Niles içini çekti ve elinde ıslak bir bezle hücreye doğru yürüdü. "Buraya gel. Bir bakayım. Rafe, bana biraz buz getirir misin? Lütfen Cam'in sana bunu yapmadığını söyle."

Kimsenin şefkatli bakımını hak ettiğinden emin olmasa da, kanı silmesine izin verdi. "Hayır. Pislik şanslı bir yumruk attı. Beni tutuklayacaklar mı?"

Karakolun kapıları tekrar açıldı ve Nate, Patrick Welch'i içeri getirdi. Avukat berbat görünüyordu, eskiden tertemiz olan giysileri kanla lekelenmişti. Elleri arkadan kelepçelenmişti ve olabildiğince hızlı konuşuyordu.

"Benim kim olduğumu biliyor musunuz? Sizi lanet olası küçük kasaba aptalları. Bu kasabaya ne yapacağımı biliyor musunuz? İşimi bitirdiğimde bu kasaba diye bir şey kalmayacak. Burayı yerle bir edeceğim. Size daha önce hiç görmediğiniz türden bir dava açacağım. Haksız tutuklama diye bir terim duydunuz mu hiç?"

Nate hücre kapısını açtı ve avukata şaşkın bir bakış attı. "Küçük kasabanın aptal okulunda bu konuyu işlemiş olabilirler. Ama ben okulda hiç başarılı değildim evlat. Bu yüzden şerif oldum. Burada çok fazla öğrenmeye gerek yok."

Nate, Ivy League okullarından birine gitmişti. Eski bir zengin ailenin çocuğuydu. Ailesi artık zengin olmayabilir, ama Nate ayrıcalıklı bir ortamda büyümüştü. Nate avukatla dalga geçiyordu. Neden? Kavgayı Cade başlatmıştı.

"Şerif, onu bırakmalısınız." Bu onun hatasıydı. Patrick, Gemma'nın hayatta olup olmadığını değil, nasıl görüldüğünü merak ederek aptalca davranmıştı. Ama ilk yumruğu atan Cade'di.

"Kapa çeneni, Cade," diye uyardı Nate.

"Onu dinlemelisin. Mantıklı konuşan tek kişi o." Patrick küçük karyolaya oturdu ve yüzünde somurtkan bir ifadeyle ağzını sildi. "Bu ona yardımcı olmaz." Bakışlarını Cade'e çevirdi. "Seni, sahip olduğun her şey için dava edeceğim, seni pislik herif."

Cade ofise baktı. Cam çoktan rapor yazmaya başlamıştı. Gemma'nın nasıl olduğunu bilmiyordu çünkü öfkesini kontrol edemeyen bir pislikti. Patrick'in tüm mal varlığını elinden almasına gelince, pek bir değeri yoktu. Bir saat öncesine göre çok daha az değeri vardı.

"Onun durumu nasıl, biliyor musun?" diye sordu Cade sessizce.

Laura öne çıktı. "Ty ile telsizden konuştum. Gemma'nın değerleri iyi. Kalp atışları düzenli ve nefes alışı normal. Jesse onun yanında. Caleb onu hastaneye götürüyor, ama Ty'a tek ihtiyacı olanın

tek ihtiyacı biraz dinlenmek ve steroidler olduğunu söyledi. Onu yakından izleyecek. Ty buraya gelip sana bakacak."

O lanet olası tıbbi müdahale istemiyordu. Hücresinde oturup çürümek ve ne halt ettiğini düşünmek istiyordu. Asla bu işe karışmamalıydı. Daha iyi bilirdi. Birini sevdiğinde ne olacağını bilirdi. O her şeyi mahvetti ve onlar incindi.

Gemma neredeyse ölmüştü. O olmasaydı, çantası olmasaydı Stella'nın yerine asla gitmezdi.

İstasyonun kapıları açıldı ve Stef Talbot, eşi Jennifer ile birlikte içeri girdi. Jennifer Talbot'un hamile olduğu söylentisi vardı, ama Cade bunu anlayamadı. Sanatçı, derin bir tedirginlik içinde görünen kocasının peşinden, ince ve güzel bir şekilde yürüyordu. Kasaba halkının Mutluluk Kralı olarak adlandırdığı adam, kot pantolon ve kovboy gömleği giyyordu, ama bu onu sıradan bir kovboy yapmıyordu. Stef'in gücü vardı ve onu kullanmaktan çekinmiyordu.

"Biri bana üvey annemin neden ağladığını ve işyerindeki hasarı hesaplamaya çalıştığını söylemek ister mi?"

Cade konuşmak için ağzını açtı ve Nate ona kötü bir bakış attı.

"Sana konuşma demiştim." Bu sözler şerifin ağzından çıkan açık bir uyarıydı.

Stef ona doğru yürüdü. "Bunu sen mi yaptın, Sinclair?"

Patrick sesini yükseltti. "Kesinlikle o yaptı ve onu dava edeceğim."

Jen diğer hücredeki adama uzun uzun baktı. "Bebeğim, Cade'i parçalamaya çalışmadan önce tüm hikayeyi dinleyelim mi? O çok iyi bir tamirci. Buralarda ona ihtiyacımız var. Kar motosikleti bozuldu."

"Kar motosikleti umurumda değil," dedi Stef, öfkeli gözlerini Cade'den ayırmadan.

Aralarındaki parmaklıklar onu biraz mutlu etmişti.

Jen gelip kocasının kulağına bir şey fısıldadı ve kocası kızardı.

Stef ona döndü. "Ciddi misin?"

Jen omuz silktili ve ona yarım bir gülümseme attı. "Rach çok iyi sonuç verdiğini söylüyor. Karnım çok büyümeden önce biraz eğlenceli vakit geçirebiliriz diye düşündüm."

Stef'in eli kısa bir süre karnına gitti, sonra Cade'e döndü. "Peki. Konuş. Seni kasabamdan atmadan önce iki dakikan var."

"Yap şunu. Zaten gidecektim." Jesse'nin gözlerindeki bakış, onun yerine bu kararı vermişti. Hayal kırıklığı. Öfke. Pişmanlık. Hepsi ona yönelmişti. En azından biri Gemma içindi.

Holly yaklaşıp yüzündeki saçları geriye attı ve Cade'e bir buz torbası uzattı. "Bunu dudağına koy. Şişmiş. Stef, az önce konuştuğum Hal'e göre, Cade, Gemma'nın buradaki adamın önünde çilek yediği için anafilaksi nedeniyle neredeyse ölmesine çok üzölmüş. Gemma'nın çileğe karşı çok şiddetli bir alerjisi var. Annesini aradım, hastaneye geliyor."

Stef Patrick'e döndü. "Alerjisi olduğunu biliyor muydun?"

Patrick utanmış gibi davranmadı. "Bunun suçunu üstlenmeyeceğim. Çilekleri severim. Onlar süper bir besindir. Gemma'nın bir sorunu var diye onlardan vazgeçecek değilim. Bu onun hatasıydı. Daha dikkatli olmalıydı. Düşündüm de, tek bir çatal getirdiği için o aptal kafe sahibesinin de suçu var. Onu da dava etmeyi düşüneneğim."

Stef Talbot neredeyse dişlerini ve pençelerini çıkaracaktı. Gözleri kısıldı. "Nathan."

"Hallettim bile. Tanıklar ifade vermeye geliyorlar," diye açıkladı Nate.

"Tanrıya şükür, bir şeyi doğru yapıyorsun," diye şikayet etti Patrick. "Her şeyin kopyasını istiyorum."

Nate, ellerini beline koyarak hücrenin önünde durdu. "Onları alacağından emin ol. Konuştuğum tüm tanıkların ifadesine göre, kavgayı sen başlattın, Bay Welch. Peki, bunu neden yaptın? Eski nişanlının Bay Sinclair ile ilişkisi olduğunu öğrendiğin için mi?"

Jen sıırttı ve kolunu Stef'in beline doladı. "Gördün mü bebeğim, Nate'in hallededeğini söylemiştim. Dünyada manipölatif pislik tek sen değilsin."

Stef memnuniyetle iç geçirdi. "Mükemmel. Nathan, bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Talbot kaynakları tamamen senin emrinde. Ve sen. O aptal kafe sahibinin peşine düşmeden önce iki kez düşün. O Stella Talbot, Sebastian Talbot'un karısı ve benim annem

. Burada, bu ücra yerde kendini büyük bir avukat sanıyor olabilirsin, ama sana söz veriyorum, o sopayı kışına soktuğumda canın çok yanacak ve New York'taki hiçbir avukat onu oradan çıkaramayacak."

Jen, Cade'e göz kırptı. "Fırsat bulduğunda malikaneye gel ve kar motosikletine bir bak. Hoşça kal, Cade. Gemma'ya hepimizin onu düşündüğünü ve yarın evine güveçlerin gelmeye başlayacağını söyle. Çilek olmayacağına söz veriyorum. Ne yazık ki, tofu için aynı şeyi söyleyemem."

Kapıdan çıktılar ve Cade'i her zamankinden daha fazla kafası karışık bir halde bıraktılar.

Patrick'in yüzü hoş bir yeşil renge büründü. "Talbot Industries'teki gibi mi?"

Nate, Gemma'nın masasına yaslandı. "Aynen öyle. Sinclair'in sana yaptığı o küçük çürüğü görmezden geldiği için doktorun peşine düşmek istersen, onun gerçek adının Caleb Sommerville olduğunu bilmelisin. Evet, o Sommerville'ler."

"Illinois senatörü mü?" Patrick soruyu neredeyse yutarak sordu.

"Onun kardeşi," diye açıkladı Nate. "Şimdi, hala bu kasabayı elinden geldiğince dava etmek istiyor musun?"

Bliss, Patrick Welch'in düşündüğünden çok daha değerli görünüyordu ve o da geri adım attı. "Bunun korkunç bir yanlış anlaşılma olduğu konusunda hepimiz hemfikiriz sanırım."

Nate başını salladı. "Öyle düşüneneğini tahmin etmiştim. Cam, durabilirsin. Sanırım hepimiz bu konuyu kapatmaya karar vereceğiz."

Cam yazmayı bıraktı. "Tanrıya şükür. Evrak işlerinden nefret ederim. Gemma'yı arayıp nasıl olduğunu ve ne zaman görebileceğimizi soracağım."

On dakika sonra serbest kaldı, ama kimse onu kendi kendine girdiğini hapishaneden çıkaramazdı.

Cade, Trading Post'a gitti, ihtiyacı olanları satın aldı ve Jesse ile paylaştığı daireden bisikletini ve birkaç eşyasını aldı. Gemma'nın evine gitti. Birkaç saat önce hayat dolu olan kulübe sessizdi.

Alacakaranlık geçene kadar çalıştı. Cep telefonu iç karartıcı bir şekilde sessizdi. Gemma'nın kanepesine oturdu ve bekledi.

On Beşinci Bölüm

"Orada iyi misin?" diye sordu annesi, boynunu uzatarak.

"İyiyim." Gemma annesinin sedanının arka camından dışarı baktı. Tamamen karanlık ona bakıyordu. Bliss'teki gibi bir karanlık hiç görmemişti. Elmaslarla süslenmiş kadife gibi bir gece. Burada gece yumuşaktı.

Yol altında gürültüyle geçiyordu ve Cade'in nerede olduğunu merak etti.

Jesse kolunu Gemma'nın omzuna attı ve onu kendine çekti. Sakallı yanağı Gemma'nın başının üstüne sürtündü. Jesse'nin saçlarını öptüğünü hissetti.

Uyandığında Jesse hemen yanındaydı. Bütün bu süre boyunca yanından ayrılmamıştı. Herkese açıkça yalan söylemiş, personele onun kocası olduğunu söyleyerek kendisinin de olayların dışında kalmamasını sağlamıştı. Caleb ve Ty de ona uymuştu.

Jesse'nin ona bu kadar rahatlık verdiği için şaşırmıştı. O kadar uzun süre yalnız kalmıştı ki, birine yaslanmanın ne demek olduğunu unutmuştu. Babası öldükten sonra annesinden uzaklaşmıştı. Annesi yas tutarken kendisine yapışan bir çocuğa ihtiyacı olmadığını düşündüğü için bunu yaptığını söylemişti kendine, ama şimdi bunun yalnız kalmanın daha güvenli olduğunu hissettiği için yaptığını anlayabiliyordu.

Ölümün eşiğine gelmesi onu aşırı düşünceli hale getirmişti. Ve hayatındaki bazı acı gerçekleri ortaya çıkarmıştı.

Anladığı şeyleri düşünmemeye çalıştı. Bununla daha sonra ilgilenmek için yeterince zaman vardı. Yine de Jesse'ye şüphelerini anlatmak zorunda kalacaktı çünkü hoşuna gitse de gitmese de, Neandertal düşüncesini bir kenara bırakırsak, o onun erkeğiydi. Bunu bugün kanıtlamıştı.

"Şu anda durumu iyi," dedi Naomi, elleri direksiyonda sabit. "Hastane iyi olmasaydı onu taburcu etmezdi. Ama birkaç gün yorgun olacak. Ve bundan sonra çileklerden uzak duracak."

Lanet olası çilekler. "Ben tatmak istediğimi söylemedim ki."

Annesi başını salladı. "Ve sen ilaçlarını almadan. O altı yaşından beri her gün o ilacı yanında taşıyor."

Jesse kollarını sıktı. "Bu akıllıca değildi."

Omuzlarını silkmekle yetindi. "Bir süredir akıllıca davranmıyorum." Araba bir an sessizleşti. "Sence nerede olabilir?"

Jesse'nin sesi alçaktı, sadece onun kulaklarına ulaşması için. "Bilmiyorum, bebeğim."

Cade konusunda sinir bozucu bir şekilde sessiz kalmıştı. Orada olduğunu hatırladı. Cade, o lokantanın zemininde yatarken elini tutmuştu. Çok korkmuş görünüyordu, ama Patrick'in yaptığı gibi ondan korkmuyordu. Onu kaybedeceğinden korkuyordu. Onun iradesini, paniğini, korkusunu hissetmişti. Sonra Cade gitmiş, Jesse onun yerini almıştı ve Cade'in nerede olduğunu bilmiyordu.

"Onu aradın mı?"

"Hayır." Bu kelime sert ve kararlı bir şekilde çıktı.

Bu ona bir şey anlatıyordu. Oturarak, onun kolunu omuzlarından itti. "Ne oldu?"

"Sen söylemelisin." Naomi, onları vadiye götürecek dönüşü yaptı. "O sana söylemeseydi sen de kızardın."

Bir şey kesindi. "Birisi bana hemen bir şey söylesin."

Jesse onu tekrar kollarına çekti. "Doktor dinlenmeni söyledi." İnatçı adam. "Cade'in nerede olduğunu söylerken dinlenebilirim."

Panik başlıyordu. O gidecek miydi? Elini tuttuğunda hissettiklerini yanlış mı anlamıştı? Vücudunun şişmesi onu o kadar korkutmuş olabilir miydi ki, gerçekten de ilçeden kaçmıştı? Patrick'in nasıl tepki verdiğini hatırladı. *Pislik*. Ama Cade dizlerinin üzerine çökmüş ve onu bırakmayacakmış gibi tutmuştu.

Jesse iç geçirdi. "Gemma, onu son gördüğümde hapishaneye götürülüyordu."

Annesi koltuğuna elini koyarak öne eğildi. "Naomi, beni karakola götürmelisin. Lanet olsun. Onu orada nasıl bırakabildin? Kefaleti ne kadar? Saat kaç oldu? Sanırım Creede'den gelen çocuklar gece vardiyasında. Onları sevmiyorum. Bir şeyleri unutuyorlar. Ya akşam yemeğini unuturlarsa?"

Onu koruduğu için hapiste çürüyor olabilir.

"Ona bakması gerekirken sinirlerine hakim olamadı. "Sen," diye tartıştı Jesse.

En azından onun neden kızgın olduğunu biliyordu. "Ty bana bakıyordu. Ve Cade, Ty bana EpiPen'i verene kadar tüm zaman boyunca yanımdaydı. Elimi tuttu. Hafızam bulanık olabilir, ama o kısmı hatırlıyorum. Patrick'ti, değil mi? Patrick'e yumruk attı."

Bu, mantıklı olan tek açıklamaydı. Ve vardığı sonuca göre, Cade'i öpmek istiyordu.

Jesse'nin kahkahasında hiç mizah yoktu. "Tatlım, o Patrick'e sadece yumruk atmadı. Anladığım kadarıyla, onu neredeyse öldürüyordu."

"Cade iyi yapmış." İçini bir tatmin duygusu kapladı.

"Ben de öyle dedim." Naomi'nin sesi sert çıkmıştı.

"Ben de. Cade için sevindim. Umarım o işe yaramaz herifi haklamıştır." Annesi genellikle sevgi ve anlayıştan bahsederdi, ama bu sefer gösterge paneline vurdu.

"Burada onun yaptığıının yanlış olduğunu anlayan var mı?" Jesse, açıkça inanamıyormuş gibi sordu. "Gemma'ya bakması gerekirdi. Doktorun işini zorlaştırdı. Sana zarar verebilirdi."

Dürüstlük zamanı gelmişti ve bu, Cade'i beladan kurtaracağı için daha kolaydı. "Jesse, benim kendi çatalım vardı."

Jesse ona baktı. "Bunun ne alakası var?" Naomi arabayı durdurdu ve hem o hem de annesi döndüler.

"Ne diyorsun, kızım?" diye sordu annesi.

'deki yatakta yatarken bunu binlerce kez düşünmüştü. From the moment she'd been able to hold a

anlaşılır bir düşünce, o lanet çatalı alıp bir ısırık aldığı anı defalarca tekrarlamıştı.

"Stella bana gümüş çatal bıçak takımı getirdi. Paketi açtım ve çatal, kaşık ve bıçağı bir kenara koydum. Tuvalete gitmek için kalktım. Hope ve Beth ile konuştum. Geri döndüğümde çatalım bıraktığım yerde duruyordu. Ama benim çatalım değildi. Anne, ciddi mi? Ben başkalarının çatalını alıp durur muyum?"

Naomi bu soruya cevap verdi. "Restoranlarda sana getirdiklerini temizlemeye çalışıyorsun. Kabul ediyorum, bazen utanç verici olabiliyor."

Bir kez olsun temizlik delisi olması bir artıydı. Oh, bu ona zarar vermişti, ama sadece o sinsî, küçük penisli, cesaretsiz eski sevgilisi onu doğru düzgün kullanmadığı için. "Stella'nın bulaşıklarını nasıl yıkadığını biliyorum. Bulaşık suyunun sıcaklığını test ettim. Sağlık kurallarının yüzde on üzerinde. Stella'nın evinde yemek yemekten rahatsızlık duymuyorum."

"Ne dediğini anlamıyorum, bebeğim." Jesse'nin ses tonu, onun "Kıçını tekmeleyeceğim" sesine dönüşmüştü. Bu, "Kıçını tokatlayacağım" sesinin biraz daha az seksi bir versiyonuydu, ama yine de onu çok tahrik edici buluyordu.

"Patrick'in Stella'nın bana verdiği çatalı attığını ve benimki olduğunu sandığım yere kendininkini koyduğunu söylüyorum."

Jesse'nin öfkeden titrediğini neredeyse hissedebiliyordu. Bir an için bile olsa, tüm bunların Jesse McCann için eğlenceli bir oyun olduğunu düşünmüşse, bu düşünce artık yok olmuştu. Jesse onu gerçekten önemsiyordu. Cade, Jesse'nin düşündüğü gibi davranmayınca en iyi arkadaşına kızmıştı. Jesse, en iyi arkadaşını hapisten çıkarmak yerine, hastanede heyecanlı bir gece geçirmeyi tercih ederek onunla kalmıştı.

O, ikisinin arasına girmişti, ama en iyi şekilde. En iyi şekilde değil. En iyi şekilde cinsel olarak olurdu, ama ikisi de onu önemsiyordu. Sadece nasıl davranmaları gerektiği konusunda aynı fikirde değillerdi.

Kızın kurallara ihtiyacı vardı. Tanrım, kuralları çok seviyordu. En azından kendi koyduğu kuralları. "Kural bir: her zaman kefaletini öde."

"Ne?" diye sordu Jesse.

"Bu ilişki için kurallarımız var. Bunu bana sen öğrettin. Benim senin kadının olmamı mı istiyorsun? Peki, ben kuralları, listeleri ve matrisleri severim."

Birlikte yaşayacaksak, bir sürü beyaz tahtaya alışsan iyi olur."

"Şaka yapmıyor," dedi annesi gülerek. "Sekiz yaşındayken hangi evcil hayvanı alacağına karar vermeye çalışırken bana bir tane aldırdı. Babası ve ben, artıları ve eksileri listesini yaparken dehşetle izledik ve on gün süren tartışmalardan sonra bir ev bitkisi istediğine karar verdi."

Serbest düşünen hippie ebeveynleri için o bir muammaydı. Tedbirli ve kararsızdı. Dünyanın ona hayat için para iade garantisi vermesini istiyordu, ama hiçbir şeyin öyle işlemediğini hızla keşfediyordu — ve bu sorun değildi. Hatalar yapmak ve yeniden başlamak zorunda kalmak sorun değildi. Doğru yolda olduğundan yüzde yüz emin olmamak sorun değildi.

Gemma arkasına yaslandı, hayatının tek bir anı bir anda kristalleşti.

On iki yaşındaydı ve babası ölmek üzereydi. Hastanenin ne kadar soğuk olduğunu hatırlıyordu, ama bu artık onun eviydi, bu yüzden oradan ayrılamazdı. Babası boğulup nefes nefese kalırken iki hafta boyunca orada kaldı. Annesi hiç tereddüt etmedi. Gemma'yı göndermek istedi, ama o gidemedi. Ya babası ölürse ve o orada olmazsa?

Bir tabureye çıkıp babasına baktı ve babası ona üç kelime söyledi.

Yaşa. Yaşa. Yaşa.

Onun çok kötü durumda olduğunu ve ne dediğini bilmediğini düşünmüştü. Ona ne istediğini söylediğini düşünmüştü. Yaşamak istediğini.

Ona yalvarıyordu. Aşırı entelektüel kızına yalvarıyordu.

Yaşa. Yaşa. Yaşa.

Uzun zamandır, ölmek üzere olan babasının, çoktan kaybolmuş bir şeye tutunmaya çalışan görüntüsüne sıkı sıkıya sarılmıştı. Bu, hayatını etkilemiş ve onu duygularla hiçbir ilgisi olmayan hedeflere yöneltmişti. Hayatı, gerçek tutkudan yoksun bir kontrol listesi gibiydi. Duygudan yoksundu. Cade'in elini sıkıca tutarak Jesse'nin gelmesi için dua ederken, babasının ne demek istediğini anlamıştı.

Yaşa. Yaşa. Yaşa.

Zenginlik peşinde koşmuş ve hırsını beslemişti. Ama artık ne istediğini biliyordu. Ve başka bir şey daha biliyordu. O, Gemma Wells'ti. Ve istediğini elde edecekti. Ne olursa olsun. Jesse McCann ve Cade Sinclair'i istiyordu ve avukatlara karşı gerçek bir yasaklama kararı olan Bliss, Colorado'da avukatlık yapmak istiyordu.

Ve bu onu durdurmuyacaktı.

"Bebeğim, emin misin?"

Gemma, onun küçük penisli, bir kadını klitorisine giden yolu gösterseniz bile tatmin edemeyen eski sevgilisinin onu gerçekten öldürmek isteyip istemediğini sorduğunu biliyordu, ama o başka bir şey kastetmişti. "Evet. Eminim."

Artık New York yoktu. Fethedilecek büyük şehir yoktu. Sadece Bliss vardı. Ama o kendine bir yer bulacaktı. Yıllardır eksik olan tek bir amaç için tutkuyla evini kuracaktı.

"Beni Cade'e götür."

* * *

Cade kapı açıldığında irkildi. O kadar uzun süredir orada oturuyordu ki, kimsenin gelmeyeceğini düşünmüştü. Ama kapı açıldı ve Gemma içeri girdi, sarı saçları omuzlarında dalgalanıyordu.

"İşte buradasın." Beklediği selamlama bu değildi. Kadın iç geçirdi ve gözlerini kısarak baktı, ama bakışlarında öfke yoktu. Yumuşak bir memnuniyet vardı. "Hâlâ hapiste olduğunu sanıyordum, ama Creede kardeşler bir süredir burada olmadığını söylediler. Dışarıda motosikletini görünce Nate'i uyandıracaktım."

Ayağa kalktı ve kulübeye bakındı. Temizlik yapmıştı. Kadın evi kusursuz bir şekilde temiz tutsa da, bazen toz almayı unuturdu. Buzdolabını doldurmuştu. Kadının yiyecek hiçbir şeyi olmaması düşüncesine dayanamıyordu. Hastaneye gidip ona veda etme cesaretini göstermesi gerekirken, kendini meşgul etmişti. "Beni serbest bıraktılar. Eski karın Stef Talbot'u kızdırdı ve herkes olayı olduğu gibi bırakmaya karar verdi."

Jesse'nin gözleri sertleşti. "O küçük pislik nereye gitti?"

Keşke bilseydi. "Emin değilim. Nate onu rahat bırakmamı söyledi."

"Nate kıcıımı öpebilir," dedi Jesse homurdanarak.

Gemma Jesse'ye kötü bir bakış attı. "Söz vermiştin."

Jesse'nin yüzünü aydınlatan sırıtış tamamen vahşiydi. "Sadece bu gece için. Yarın, o benim olacak."

Cade bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştı. Gemma artık iyiydi, ama Jesse Patrick'in bir parçasını istiyor gibiydi. Ve bu Jesse'nin hakkıydı. Gemma ona aitti.

Gemma. Gözlerini ondan ayıramıyordu. Onu son gördüğünde, ölümün eşiğinde gibi görünüyordu. Şimdi ise sadece yorgun görünüyordu. Onun kırılğan olduğunu asla unutamayacaktı. Gemma ne kadar güçlü bir kadın gibi görünse de, özünde sadece bir kadındı ve hayatındaki diğer kadınlar kadar kırılğandı.

Oradan ayrılmalı, motosikletine binip lanet olası suç mahallinden kaçmalıydı. Orada kaldı çünkü Gemma'nın iyi olduğundan emin olmadan ayrılamazdı. Saatlerce ona yemek pişirdi, en azından iyi beslendiğinden emin olmak için. Gerçekte, onunla yüzleşmesi gerektiği için kalmıştı. Onun sonunda ne kadar adi bir adam olduğunu anladığını görmek istiyordu, böylece onu kaybettiği için üzölmeyeceğini bilerek gidebilirdi. Sonra motosikletine binip sonsuza dek gidebilirdi. Geriye bakmayacaktı. Jesse'nin ona bakacağını bilecekti ve hak ettiğı ölümü içerek ve partiler yaparak karşılayabilirdi.

Ama o, ona doğru yürüdü ve lanet kollarını ona doladı, başını göğsüne yasladı. "Tutuklandığını söylediklerinde, senin için çok endişelendim."

Onun için mi endişelendi? Neredeyse ölecek olan oydu. Ve Cade, öfkeli bir kedi gibi tırmalayıp tükörmeyen bir Gemma'yı anlayamıyordu. Kızgın olması gerekmez miydi? "İyi misin? Doktorlar ne dedi?"

Jesse, Gemma'nın arkasına geçti ve gözleri Cade'inkilerle buluştu. Kaşlarını çatıı ama Cade, onun aklından ne geçtiğini anlayamadı.

"İyiyim. Annem ve Naomi beni eve bıraktılar, ama önce karakola gittik," diye açıkladı. "Sana bir şey olmadığını söylediler ve

Pat öldü. O kısım bitti. Ama neden kendi gölgesinden bile korkan, zavallı eski sevgilimin beni öldürmeye çalıştığını anlamamız gerekiyor. Ama bunu bu gece yapmak istemiyorum.

Durdu. "Seni öldürmek mi? Ben bunun bir kaza olduğunu sanıyordum."

Çenesini kaldırdı. "Onun çatalını çalacağımı gerçekten düşünüyor musun?"

Gemma'nın bazı obsesif kompulsif bozukluk eğilimleri vardı. Bir hafta yetecek kadar yemek pişirdiğinde, her yemeğin pırıl pırıl temiz olduğundan emin olurdu. Kitap raflarını toz almayabilirdi, ama mutfak eşyaları tertemizdi. Hiç kullanmasa bile. Başkasının içtiği bardaktan içmezdi. Kesinlikle çatal çalmazdı.

Gemma içini çekti. "İşte orada. Sinirlendiğinde sağ gözünün üzerinde bu tik olduğunu biliyor muydun?" Parmakları, onu sakinleştirmeye çalışır gibi o yeri okşadı.

"Senle tanışmadan önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım." Ona lanet bir tik vermişti. Ve bu sadece kızgın olduğunda da değildi, gerçi şu anda oldukça kızgındı. Kendini içkiye boğarak ölmeden önce, o pisliği bulacak, lanet olası bir çatalı vücudunun yumuşak bir yerine saplayacak ve o pislik, Cade Sinclair'ın kızına bulaşmanın ne kadar yanlışı olduğunu anlayacaktı.

Çünkü o gitse bile, kız her zaman onun kızı olacaktı. kız olacaktı.

"Dur. Ne düşündüğünü biliyorum, ama bu onu dövmekten daha fazla düşünmek istiyorum." O uzaklaştı. "Bu gece Pat'i daha fazla düşünmek istemiyorum. Benimle dışarı çıkmanı istiyorum." O, onun elini çekti ve o, çilek zehirlenmesi olayından zarar görmüş olabileceğini düşündü.

Elini tuttu ve onu dışarı çekti.

"Gemma, bebeğim, gitmeden önce seninle konuşmam lazım." Ona söyleyecek birkaç şeyi vardı ve sonra onu Jesse'ye bırakacaktı.

Gemma onu tamamen görmezden geldi ve ön kapıya doğru yürüdü. Cade, Jesse'ye baktı. "Neler oluyor?"

"Hiçbir fikrim yok, ama ben de seninle geliyorum." Jesse onları kapıdan dışarı kadar takip etti. "Gemma ve ben, biri seni öldürmeye çalıştığında nasıl davranman gerektiği konusunda tamamen farklı fikirler

davranması gerektiği konusunda tamamen farklı fikirlerimiz var."

Cade durmaya çalıştı. "Hâlâ tam olarak anlamadım." "O daha sonra açıklayacak." Jesse onları takip etti. "O, kanunsuzluk konusunda pek iyi değildir

. Ben zaten denedim. Bu gece, olayı olduğu gibi bırakmalıyız. Yarın konuşabiliriz kardeşim."

Jesse'nin ona hala kardeşim demesi, ona derin bir huzur verdi. Yapması gereken şeyi değiştirmede, ama kendini daha iyi hissetti. Jesse doğru olanı yapmıştı. Cade kendini kaybetmişti ve bir kez daha neşe ve mutluluğu hak etmediğini kanıtlamıştı.

Jesse devam etti, "Bu gece onu takip et. Çılgın bir atılım yaptı. Kıçını tokatlamak isterdim, ama bu gece ona hakim olamıyorum. Bu gece onu kucaklamak istiyorum. İşlerimizin yolunda gidebileceğini düşünmek istiyorum." O, onu çekmeye devam etti, onu dışarı çıkardı.

O, çekilmeliydi, ama onun elini bırakamıyordu. Biliyordun ki bırakmalıydın, ama o verandaya, sonra da çimlere doğru yürürken onu daha sıkı tutuyordun. Veranda ışığını kapattı ve tüm bahçe karanlığa gömüldü. Karanlık her yeri kapladı ama sen yine de onu takip ettin.

"Yukarı bak." Sesi karanlıkta yolunu bulmasını sağladı.

O geri çekildi, onu durdurmaya çalıştı. Konuşmaları gerekiyordu. Neden gitmesi gerektiğini ona açıklaması gerekiyordu. Yapılacak tek şey buydu. Bisikletine binip gidecek, onu Jesse'ye bırakacaktı, Jesse onu tüm kalbiyle sevebilir ve aralarında lanet olası şiddetli öfke olmazdı.

O, onun elini bıraktı ve onun sıcaklığının kaybı, onun ruhunda derin bir üzüntü yarattı. O, ondan uzaklaştı, döndü ve yüzü gökyüzüne bakacak şekilde çimlere uzandı. Yüzünde hayret dolu bir ifade belirdi. "Yukarı bak. Ben hiç yukarı bakmam. Aklıma bile gelmez. Yukarısı önemli değildi, ama şuna bak. Bana bunun önemli olmadığını söyle. Bana bunun anlamsız olduğunu söyle."

Aklını kaçırmış olabilirdi. Gemma neredeyse her zaman tamamen normal ile nevrotik deli arasında ince bir çizgide yürürdü ve ölümle burun buruna gelmek onu bu çizginin ötesine itmiş gibiydi.

Gözleri karanlığa alıştı ve ona baktı. "Gemma, bebeğim, sadece senin iyi olduğundan emin olmak için burada kaldım. Gitmem gerek. Senin için iyi değilim."

Ama kız yukarı bakıyordu. Jesse yere indi ve çimlerin üzerine onun yanına uzandı. Tüyleri diken diken oldu. Hava çok soğuktu, kız hastaydı ve gece yarısı çimlerin üzerinde yatıyordu.

“Yarın gidebilirsin,” dedi kız, yüzünde bir gülümsemeyle. “Lütfen bu gece benimle kal. Hadi ama Cade. Bir gece istiyorum. Uzanıp benimle birlikte gökyüzüne bakmanı istiyorum.”

Hayal kırıklığı yükseldi. Onunla kalmak mı? Onu terk etmenin ne kadar zor olduğunu bilmiyor muydu? Son birkaç saatin cehennem gibi geçtiğini göremiyor muydu? Bu işi bitirmek, hayatına devam etmek istiyordu. Ama onu reddedemedi. O büyük, parlak gözlere bakıp motosikletine binip uzaklaşamadı. İçini çekip pes etti, dizlerinin üzerine çöküp yanına uzandı.

Ve onun neden bahsettiğini anladı. Milyonlarca yıldız gökyüzünü kaplamıştı, gördüğü her şeyden daha parlaktı. Elmaslar gibi parıltıyor ve göz kırptıyorlardı. Kendini yukarıya bakarken buldu ve bunu daha önce nasıl görmediğini merak etti.

Gece yumuşaktı, dünyayı saran bir battaniye gibiydi.

"Ne kadar güzel, değil mi?" Gemma'nın sesi memnun bir iç çekiş gibiydi. Elini uzattı, elini Jesse'nin eline bağladı ve onu kalbinin üzerine çekti. Orada başka bir el daha hissetti. Jesse'nin eli. Gemma iki elini de kalbinin üzerine koydu.

"Tabii ki güzel. Burası Colorado. Hiç etrafınıza bakıyor musunuz?" Jesse homurdandı ama Cade, Gemma'nın elini sımsıkı tuttuğunu hissedebiliyordu. "Bu lanet olası gülleri koklayan tek kişi ben miyim? Gemma, önümüzdeki birkaç günü dinlenerek geçirmelisin ve ben de senin etrafına iyice bakıp, bize bahşedilen bu yeri görmeni sağlayacağım."

Jesse haklıydı. Cade etrafına bakmıyordu. Durup etrafındaki güzelliğe bakmıyordu. Gündüzleri çalışıyor, geceleri parti yapıyordu. Dağlara ve yıldızlara bakarak çok fazla zaman geçirmemişti. Birçok yönden, Gemma kadar tek bir şeye odaklanmıştı, eğlenmeye ve hayaletleri uzak tutmaya.

O gece ışıklarına tekrar baktı. Milyonlarca kilometre uzaktaydılar. Bazıları çoktan ölmüştü, ışıkları sadece bir işaret gibiydi, yıldızın bir zamanlar yaşadığının kanıtı. Bazıları hala parlak güneşlerdi. O yıldızlar her zaman

orada, her zaman onun üzerindeydi, ama güneşin sert ışığı onların varlığını gizliyordu. Şehirde, insan ışıklarıyla örtülmüş, küçük, önemsiz şeylerdi, ama burada sonsuzluğu görebiliyordu.

Yukarıya baktı. Bu onu küçük hissettirmeliydi, ama nedense, Gemma'nın eli elindeyken, yukarıdaki yıldızlar ona rahatlık veriyordu.

"Çok güzel, değil mi?" diye sordu Gemma tekrar.

Cade başını çevirdi. Gemma'nın yüzünü, yanağının kıvrımını, çenesinin inatçı eğimini görebiliyordu. Ona doğru yuvarlandı. Yıldızlar güzeldi, ama o muhteşemdi. Başını omzuna yaklaştırdı ve bir an için hareketsiz kaldı.

"Muhteşem," diye cevapladı.

Bir gece daha. Bir gece daha dayanabilirdi. Sonra gidecekti. Hâlâ ona zarar veriyordu.

Ama bu gece, dinlenip yıldızları seyredecekti.

On Altıncı Bölüm

Üç gün sonra, Cade ne yaptığını hiç bilmiyordu.

Mel'in eski alternatörünü değiştiriyordu. Alternatör, Mel'in iddia ettiği gibi, son kaçırılmasından kaynaklanan uzaylı titreşimleri nedeniyle değil, çok eski olduğu için patlamıştı. Bu sefer, 1972 model Ford kamyonetini tamamen kaçırdıklarını iddia etti. Balık tutmaya gittiğinde kamyoneti Beaver Creek'te bırakmıştı. Ertesi sabah, şerife uzaylıların kamyonetini kaçırdığını söylemişti. Kapsamlı bir arama yapmışlardı ve kamyonet o günün ilerleyen saatlerinde Mel'in mağarasının yakınındaki ormanda bulunmuştu.

Mel, uzaylıların artık değerli araçları kaçırdığından emindi, ama Cade, Mel'in balık tutarken içtiği "özel" tonikten vazgeçmesi gerektiğini düşünüyordu. O tonik, kalitesiz viskiydi. Cade onu bir kez denemişti ve o da arabasını nereye bıraktığını hatırlamamıştı.

Hayır, kamyonetle ne yaptığını çok iyi biliyordu. Gemma ise bambaşka bir hikayeydi.

"Alamosa'ya gidiyorum," dedi Jesse, kaskını alırken.

"Bir şey bulursan ara."

Jesse başını salladı ve anahtarlarını avucuna aldı. "Roger'a nereye gittiğimi söyle. Dönüşte kar motosikletinin yeni parçalarını alacağım. Ve söz veriyorum, sadece bakacağım. O pisliği bulursam sana haber veririm."

Patrick. Gemma'nın kaza geçirdiği gece ortadan kaybolmuştu ve onu bulamamışlardı. Nate, onu aratmak için yeterli kanıt olmadığını iddia etmişti. Onu bulana kadar belirsizlik içinde kalmışlardı.

Belirsizlik. Tam da o durumdaydı. Kaliforniya'ya yarı yolda olmalıydı, ama Gemma taktik değiştirmişti ve o, Gemma'yla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

"Prenses İki'yi köpek parkına götürüyorum," dedi Roger, kucağında bebeği ile dışarı çıkarken. Bugün köpeği giydirmişti. Yaklaşan kışa saygı göstererek, Prenses İki pembe ve beyaz bir kazak giymişti. "Sonra da Stella'da güzel bir öğle yemeği yiyeceğiz. Evet, öyle yapacağız. Evet, öyle yapacağız. Jesse kar motosikleti parçalarını alacak mı?"

"Evet. Öğleden sonra alırız."

"Güzel." Roger kapı açıldığında neredeyse dışarı çıkmak üzereydi. "Merhaba Bayan Gemma. Çok sağlıklı görünüyorsunuz. Princess ve ben sizin başınıza gelenleri duyunca çok üzüldük. Değil mi kızım?"

Prenses tuhaf bir uluma sesiyle cevap verdi.

Gemma, kot pantolon ve göğüslerinin eğimini ortaya çıkaran hafif V yakalı bir süveter giymiş olarak kapıda duruyordu. Kot pantolon kalçalarını sarıyor, belini sıkıyordu. Güneş ışığı içeri girerek kum saati şeklindeki vücudunu aydınlatıyordu. Cade, her fırsatta onu doyuruyor, yıllarca süren sert diyetlerin telafisi için ona yemek yediriyordu ve sonunda o kıvrımlar dolgunlaşmaya başlamıştı. Yumuşak, sağlıklı ve o kadar çekici görünüyordu ki, Cade'in penisi patlayacakmış gibi oldu ve ona doğru koşmak istedi.

İki gün boyunca o tatlı vücudu kucaklamak ve içine girmemek, onun üzerinde olumsuz bir etki yaratıyordu.

Tabii ki, kendi istediği olsaydı, yolda olurdu ve tekrar sahip olamayacağı şeye bakmak zorunda kalmazdı.

Roger'la bir süre konuştu ve sonra kapıyı kapatarak odadan çıktı. Cade, Gemma ile baş başa kaldı.

"Merhaba." O ses doğrudan kalbine işledi.

Belki de şimdi onunla konuşmanın tam zamanıydı. Bir şeyi hallettikten sonra. "Senin Naomi'yle birlikte olman gerekiyor."

"Polly's Cut and Curl'da tam bir smackdown yaptırıyor. Kulağa korkunç geliyor ama Polly şu anda güreş temalı bir kampanya yapıyor. Smackdown, derin saç bakımı, kesim ve şekillendirme içeren tam bir manikür-pedikür. Saatlerce orada kalabilir."

Saatlerce. Gemma ile saatlerce yalnız kalacak ve bu sırada çükünü pantolonunda tutması gerekecekti. Gemma'ya zarar vermeden bu ilişkiden kurtulmanın bir yolunu bulmalıydı.

bir yol bulmalıydı.

Gemma, kalçalarını sallayarak odanın diğer ucuna doğru yürüdü. "Ne yapıyorsun?"

Bay'e girdi ve eğilerek motoru inceledi. Bu hareket, kalp şeklindeki kışını tam olarak sergiledi. Elleri, o kıvrımlı kalçaları avuçlamak için kaşınıyordu.

"Alternatörü değiştiriyorum." Sözler, bakire bir okul çocuğunu gururlandıracak kadar tiz bir sesle çıktı. Boğazını temizledi. "Jesse Alamosa'ya gitti."

"Biliyorum. Gelirken onunla konuştum." Başını geriye çevirdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi, o dudaklar onun penisini mükemmel bir şekilde sarmalıyordu. "Patrick'i mi arıyorsun?"

Ve o, onların iyiliği için fazla akıllıydı. Onu olayların dışında tutmaya çalışmışlardı. "Hayır, o bazı parçaları almaya gitti."

Ayaklandı, kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve ona derin bir alaycı bakış attı. Kollarının göğüslerini yukarı iterek muhteşem bir görünüm oluşturmaları nedeniyle, alaycılığın sadece küçük bir kısmını yakalayabildi. "Ben aptal değilim. Onu aradığını biliyorum. Aramasaydın üzülürdüm."

Gözlerinin kısıldığını hissetti. Ona bağırması gerekmez miydi? "Kızacağını düşünmüştüm."

"Senin ve Jesse'nin, çıktığım diğer erkeklerden farklı olduğunuzu anladım."

Kadın deli pisliklerle çıkmış olduğu için, bu durumdan oldukça memnundu. "Nasıl?"

Kız kamyonete yaslandı. "Her yönden, ama bu durumda, sen işleri kendi eline almayı seviyorsun, tabiri caizse. Çıktığım diğer erkeklerin çoğu, polisin aramasından memnun olurdu. Sen ve Jesse ise kendi başınıza halletmek istiyorsunuz."

"Nate'in yapabileceği pek bir şey yok. Jesse ve ben kanunların sınırları içinde çalışmak zorunda değiliz." Dışarısı soğuk olmasına rağmen, cildi ısınmaya başlamıştı.

Kadın eğilip aralarındaki mesafeyi kapattı. "Çünkü beni önemsiyorsun."

Çünkü ona deli gibi aşıktı, lanet olası günün her saniyesinde onu düşünüyordu ve geceleri onu hayal ediyordu. Onun

Elini göğsüne koydu ve o geri çekilmek zorunda kaldı çünkü lanet olsun, onu arabalardan birinin kaputuna yatırıp onu becermek istiyordu. Ama yapamadı çünkü o kırılıyordu ve o gidiyordu.

"Gemma, bebeğim, konuşmamız lazım."

Kız onunla konuşmasına izin vermedi. Ne zaman denese, kız konuyu değiştiriyor ya da iç çekip başını göğsüne koyuyor ve o kadar incinmiş görünüyordu ki, sonunda pes edip onu kucaklıyordu. İki gece boyunca televizyonun önünde ona sarılıp yatmak hiçbir sonuç vermedi.

Jesse bile artık onu dinlemiyordu. Jesse ile konuşmaya çalışmıştı, ama Jesse de Gemma kadar inatçı görünüyordu.

Onu takip etti, gitmesi gereken bir yer kalmayana kadar onu köşeye sıkıştırdı. Sırtı duvara çarptı. "Bugün Caleb'i gördüm. Beni her şey için onayladı. Sanırım Jesse bu gece eve gelmeden önce başka bir yere uğrayacak. Oyuncaklarla ilgili bir şey."

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun. *Her şey.* Her şey seks ve benzeri şeyler demekti. Jesse çok azgın, öpüşmeye meraklı ve sevimliydi, ama Caleb izin verene kadar Jesse onun oynamasına izin vermeyecekti. Oyuncaklar. Seks oyuncakları. Kız arkadaşına kullanmak için kirli, eğlenceli şeyler.

Onun değil.

"G, kalamayacağımı biliyorsun." Gitmesi gerekiyordu.

Kız, gözlerini onun ağzına dikerek başını salladı. "Biliyorum. Sen benim için ."

"Doğru." En azından anlamıştı. Anlamaya başladığı için çünkü kız anlamaya başlamıştı. "Senin için iyi değilim." Kız geri adım atmadı. "Hayır, sen çok kötü bir adamsın."

"Gemma, lütfen." Eli göğsündeydi, kot pantolonuna doğru kayıyordu ve o hareket edemiyordu.

"Evet, Gemma memnun edilmeli. Gemma birkaç çok kötü gün geçirdi." Tişörtünün kumaşını çekti.

O denedi tutmaya elini ellerini yukarıda "Kötü fikir. Bengidiyorum, unuttun mu?"

O bebek mavisini gözleri ortaya çıktı. "Şimdi gitmek zorunda mısın? Birkaç gün bekleyebilirsin. Roger'a haber vermemen gerekiyor mu?"

O her zaman böyle yapardı. O bu son derece önemli konuyu her gündeme getirmeye çalıştığında, Bliss'ten ayrılmasının yaratacağı tüm sorunları konuşmaya başlardı.

Ve evet, Roger'a haber vermesi gerekiyordu. Ama bugün değil. Bugün Salıydı. Kaçınılmaz bir ayrılığı haber vermek için Cuma günü daha uygun bir gündü. İki hafta. Evet. Cumadan iki hafta sonra. Bu, vicdanını rahatlatırdı.

Gemma gömleği çıkardı. "Çıplak olmayı tercih etmez misin?"

Öyle. Bunun tuhaf olduğunu biliyordu, ama bu hissi seviyordu ve Gemma'nın yanında tehlikeli olabilirdi. Onunla yatmayacaktı. Hayır. "Bu bir söylenti."

"Bilmiyorum. Sanırım ben de hoşlanabilirim." Kazakını yukarı çekerek, santim santim mükemmel teniyle onu tahrik etti. Kazakını başından çıkardı ve seksi bir göz kırpmasıyla ona doğru fırlattı. Altında, göğüslerini zar zor tutan dantelli siyah bir sütyen giyiyordu. Göğüsleri üstünden dökülmek üzereydi. Sütyenin arkasına bir dokunuşla göğüsleri serbest kalacaktı. Onlara dokunabilir, ağzına alabilirdi. O tatlı pembe meme uçlarını yalayabilir ve emebilirdi.

Elini uzattı ve süveteri ona geri verdi. "Gemma, bu doğru değil."

Biraz somurtarak, "Ama Jesse'ye seni baştan çıkarmak için geldiğimi söyledim ve o da bunu güvenlik kameralarının önünde yapmamı istedi çünkü daha sonra izlemek istiyor. Ben de yeni iç çamaşırı aldım" dedi.

Lanet olsun Jesse. Cade'in Gemma'yı geri çevirmekte zorlanacağını biliyordu. Ama bunu yapmak zorundaydı. Penisi şiddetle protesto etti, ama onunla arkadaş olmak istiyorsa, her fırsatta onu sikmeye devam edemezdi. Gitmesi gerekiyordu ve belki birkaç yıl sonra onları tekrar arayabilirdi. Evlenmiş ve belki birkaç çocukları olacaktı ve Cade, onların çılgın aşklarının bir parçası, sevgiyle bakılacak bir şeyden ibaret olacaktı. Onlarla hala arkadaş olabilirdi.

Onları elinde tutabilmek için tek yolu buydu.

"Giyin. Seni öğle yemeğine götüreceğim." Öğle yemeğinde onunla konuşacak, bunun neden yürümeyeceğini tüm nedenlerini anlatacaktı. Ona ailesinden bahsedecekti ve o da anlayacaktı.

Bir an orada durdu, daha önce kızarmış olan cildi bembeyaz oldu. O dönüp süveterini başından çıkarırken, gözlerinde kısa bir anlık gözyaşı belirdi. Bir an durdu ve geri döndüğünde tamamen sakinleşmişti. "Sanırım Naomi'ye katılacağım. Manikür falan yaptırmam lazım. Sonra görüşürüz. Jesse'ye evde olacağımı söyle."

Siktir. Onu incitmişti ve bunu yapmamaya çok uğraşmıştı. O böyle biriydi. Sürekli her şeyi mahvederdi. "Gemma."

Gemma dönmedi, sadece çantasını aldı ve süveterini düzeltti. "Sorun değil. Gideceğini söylemiştin. Seni kalmaya ikna edebileceğimi sandım. Aptalca bir fikirdi. Ben seks sembolü falan değilim. Sadece... olanları unut. Çok utanıyorum."

O kapıya ulaşmadan onu yakaladı. "Bebeğim, bunun seni ne kadar istediğimle hiçbir ilgisi yok."

Gözlerini ona çevirdi, gözyaşları akıyordu. "Oh, ben öyle düşünmüyorum. Lütfen beni bırak. Artık seninle kavga etmeyeceğim. Kafama, lanetli falan olduğun gibi aptalca bir fikir takılmıştı, bu yüzden beni terk edeceğini sandım. Ama bu aptalca. Sebep benim. Ben zor biriyim."

Öyleydi ve o da onu bu haliyle seviyordu. "Sen mükemmelsin, Gemma."

Kız burnunu çekti. Evet, o da bunu seviyordu. "Hiç de değil."

Tehlikeli bir şekilde yakındı, sert bir penis ve yumuşak bir kalple ona bakıyordu. Kendini tutamadı. Başparmağıyla kızın yanağındaki gözyaşını sildi. "Senin için kötüyüm."

"Umurumda değil."

O içini çekti. "Bir gün anlayacaksın. Ya da belki anlamayacaksın. Ama ben önemsiyorum. Yakınımdaki bazı insanların hayatlarına mal oldum. Her açıldığında, biri inciniyor. Yorgunum. Tekrar denemek istemiyorum. Anlayabilir misin?"

Kız başını salladı, elleriyle onun yanaklarını okşadı. "Yanılıyorsun. Bir gün, sevdiğin kadını bulacaksın ve kendini açacaksın ve, tanrım, umarım o seni mutlu eder, Cade Sinclair, çünkü eğer etmezse, bana hesap verir."

"Gemma."

"Hayır, sorun değil. Beni sevemezsin. Sorun değil. Ben hala ne istediğimi bile bilmiyorum. Jesse'nin kalacağına güvenmiyorum. Elimden geldiğince hayatıma tutunmaya çalışıyorum çünkü bunun elde edebileceğim en büyük mutluluk olduğuna eminim. Eğer ikinizle geçireceğim birkaç hafta elde edebileceğim tek şeyse, o zaman bunu kabul etmek istiyorum." O uzaklaştı. "Ama benim yüzümden şehirden ayrılmak zorunda değilsin. Burası senin evin. Senin için işleri zorlaştırmayacağım."

Hiçbir şey anlamıyordu. "Seni görmek zor olacak." "Ben gidebilirim. Sen buraya benden önce geldin."

"Bu bir yarışma değil, bebeğim."

"Lütfen bana öyle deme. Ve bırak beni, Cade. Ben denedim ve berbat oldu. Seks kedi dersleri falan almalıydım. Bir sonraki erkekte deneyeceğim."

Oh, işte o kaltak. Evet. O kaltak, gözyaşları onun içini parçalarken, onun aletini sertleştirmişti. Mükemmel bir karışımdı. Biri olmadan diğeri olamazdı ve o da onu bırakabilirdi. Ama olduğu gibi, elleri sıkılaştı. "Sen benim istediğim tek kadınsın ve benim ya da Jesse dışında başka biri için soyunman fikri beni deli ediyor."

Gözleri kısıldı, aralarındaki güç dengesini hesapladı. Gemma, üstünlüğü ele geçirdiğini biliyordu. "Bana bunu söylemeye hakkın yok."

O kadar zayıftı ki. "Sana zarar vermek istemiyorum. Sana zarar vermemek için elimden geleni yapıyorum. Seni çok istiyorum, ama kalabilir miyim bilmiyorum."

Vücudu onun vücuduna doğru kaydı. Kendini seks sembolü olarak görmüyordu belki, ama o lanet olası bir siren gibiydi. Onunla ilgili her şey onu cezbediyordu. "Yüzük istemiyorum."

"Sen bir tane hak ediyorsun." O iki tane hak ediyordu.

"Birkaç hafta zaman veremez misin? Birkaç hafta sadece akışına bırakamaz mıyız?"

Korkunç bir fikir. O zaten ona aşıktı. Birkaç hafta onunla birlikte olursa, bir daha asla ayrılamayabilirdi. Korkunç bir fikir, ama yine de başını eğdi ve dudakları onun dudaklarına değdi. Bunun işe yaramayacağını bilmeliydi. Ona karşı koyamayacağını bilmeliydi. "Ben iyi bir adam değilim."

"O zaman benim kötü çocuğum ol." Elleri göğsünü okşadı. "Sadece bir süreliğine."

Onun kalbini kıracaktı ve o, onun kalbini avucunun içinde tuttuğunu asla bilmeyecekti. Sadece bir süreliğine, onun için iyi biriymiş gibi davranabilirdi. Ve o pislik Patrick'in icabına bakılana kadar oradan ayrılamazdı. Onun yanında olup onu öpmeden, sevmeyen ve sıkmeden durabileceğini gerçekten düşünüyor muydu? Anılar. Onunla ilgili anılar, daha iyi bir adam olsaydı sahip olabileceği aileyle ilgili anılar oluşturabilirdi.

"Gemma," diye başladı.

Kız parmağını onun dudaklarına koydu. "Söyleme. Ben sadece seninle olmak istiyorum.

Söz yok. Pişmanlık yok. Sadece şu an ve burada olan söz var."

İstenildiğini hissetmeye ihtiyacı vardı. Onu reddederek neredeyse onu mahvetmişti. Yıllarca, zekası ve hırsı dışında hiçbir şey için kendi değerini küçümsemişti. Cade onu kendine çekti, biraz homurdandı. Kendini seksi hissetmeye ihtiyacı vardı ve o bunu sağlayabilirdi. O, tanıştığı en seksi kadındı.

"O kazağı ver bana."

Kadın tereddüt etti. Cade, Jesse'nin kitabından bir sayfa almaya karar verdi. Kadın dominant erkeklerden hoşlanıyordu. Kavga etmeyi, tırmalamayı ve mücadele etmeyi seviyordu, ama sonunda onu önemseyen bir erkek tarafından yenilmek istiyordu. O, o erkek olabilirdi.

"Sana o kazağı ver dedim, Gemma. Göğüslerini görmek istiyorum."

"Emin misin?" diye sordu.

"Eğer o kazak iki saniye içinde yere düşmezse, pantolonunu ayak bileklerine kadar indirip şaplak atmaya başlayacağımdan eminim."

Cildi sevimli bir pembeye büründü, gözleri arzuyla büyüdü.

Kazakını başından çıkardı ve yere düşmesine izin verdi.

"Benim istediğim bu." Adam kadının göğüslerine bakarak, elini kadının boğazından göğüslerinin arasında kalan çukura doğru kaydırdı. Pürüzsüz kıvrımlar onu cezbedti. "Sütyeni çıkar."

Biraz uğraştı ama sütyeni çıkardı. "Peki ya sen?" Gülümsemeden edemedi. "Yetkili olan benim."

Kız burnunu kırıştırdı. "Otoriteyle sorunlarım olabilir."

Cade gömleğini çıkardı ve kadının istediğini verdi. "Biraz uzlaşabilir miyiz? Sen bana o sıkı amını ver, ben de sana alabileceğin kadar sık vereceğime söz veririm."

Kız içini çekti, gerginliği vücudundan kayboldu. "Ben biraz talepkar olabilirim."

"Ben de inanılmaz derecede azgın olabilirim." Kalçalarına uzandı ve onu tekrar kendine çekti. Onu güneş ışığında görmekten hoşlanıyordu. Kapıyı kapattı ama pencereleri açık bıraktı. Birinin onları görmesi umurunda değildi. Onun güneş ışığında yıkanmasını istiyordu. Sütyenini çıkarıp göğüslerini serbest bıraktı.

Onu kaldırdı. Küçük bir kızdı, kollarında hiç ağırlığı yoktu. Onu istediği yere götürmek çok kolaydı. Göğüs uçlarını ağzına yaklaştırdı ve yüzünü göğsüne sürttü.

"Azgın mısın?" diye sordu Gemma, ellerini onun saçlarında gezdirerek. "Sen her zaman azgın değil misin?"

Onun sesinin yine hafif ve alaycı olmasını seviyordu. Ona verebileceği şey buydu. Her zaman hırslı olan hayatına biraz hafiflik katabilirdi. "Sen kapıdan içeri girdiğin anda ne kadar azdığımı bilemezsin, bebeğim. Sikim dikleşir ve istediğini elde edene kadar inmez. Son iki gün benim için cehennem gibiydi. Son birkaç günde, on beş yaşındayken yaptığımdan daha fazla mastürbasyon yaptım."

"Beni düşünerek mastürbasyon mu yaptın?"

Kadının şaşkın ses tonuna şaşırarak başını kaldırdı. "Seninle tanıştığım günden beri kendi sikimi çekiyorum. Yumruğumun senin amın olduğunu hayal ediyorum, ama hiçbir şey seni gerçekten elde etmekle kıyaslanamaz. Bugün seni elde edeceğim, değil mi?"

"Oh, evet."

Onu elde edecekti. O kötü bir adamdı. Onu defalarca alacaktı. Meme ucunu ağzına aldı ve kadının boğazından çıkan düşük inilti sesinden zevk aldı. Kadının beyni kapandığında ve yumuşak ve şehvetli hale geldiğinde o anı çok seviyordu. Dilini ağzındaki sıkı tomurcuk etrafında döndürdü. Gemma bacaklarını beline doladı, sırtı kavisliydi.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Göğüs ucunu bırakmadan, onu yerden kaldırıp değerli Chevy'sinin durduğu yere taşıdı. Fırsat buldukça

her fırsatta motorunu kurcalıyordu. Onu arabanın kaputuna uzattı.

"Siktir, çok güzelsin."

Kot pantolonunun düğmesini açmaya başladı ve onu Gemma'nın düzgün bacaklarından aşağıya doğru indirdi. Gemma'nın üzerinde sadece siyah bir külot kalmıştı ve daha önce yaşadığı sorunları bu sefer yaşamadı. Adam eğildi ve burnunu Gemma'nın bacaklarının arasına soktu. Heyecan onu sardı. Adam Gemma'nın ıslak amının baharatlı kokusunu içine çekti.

"Bunu nasıl yapabiliyorsun bilmiyorum." Sesi kısılmıştı. Adam ıslak amını burnuyla okşarken, gözleri fal taşı gibi açılmış, vücuduna bakıyordu.

"Sana söyledim, kokunu seviyorum. Islanmanı seviyorum. Dilimde senin tadını seviyorum."

Ve onun deneyimsiz olmasını seviyordu. Ona zevki öğretmemiş olan pisliklerden nefret ediyordu, ama ona öğretebileceğini seviyordu. "Hiç arabanın kaputunda yaptın mı?"

"Hayır. Garip bir şekilde, benim başıma gelmedi. Patrick asla bu kadar pis bir şey yapmazdı."

Şimdi ciddi bir şekilde homurdandı. "Seninle sevişirken onun adını söyleme. Hangi adı söylüyorsun?"

Onun kendisine Çıplak Göğüslü Maymun Adam demesini bekliyordu, ama o sadece gizemli gülümsemesini gösterdi. "Cade. Cade diyorum, ama iki sevgilim var, yanlışlıkla Jesse dersem, şaplak yer miyim?"

Ayağa kalktı, kendi kot pantolonunu çıkardı ve penisini serbest bıraktı. "Hangi erkeğin hangisi olduğunu iyi hatırlasan iyi olur, yoksa hayatının şaplağını yersin. Doğru ismi söyleyene kadar defalarca şaplak yiyip sikileceksin."

"İyi olmak için pek bir neden sayılmaz."

"Zevk almayacağımı söylemedim." Arabanın kaputuna atladı. Gerçekleştirmek istediği bir fantezisi vardı. "Üstüme çık, Gemma. Öyle değil. Yüzüme otur ve sikimi ağzına al. Em beni. Sertçe em yoksa amını yalamayı bırakırım."

Işığın gözlerine vurduğunu görebiliyordu. Bunu bir meydan okuma haline getirmişti çünkü Gemma buna tepki verirdi. Biraz garip bir şekilde arabada yerini değiştirdi ve kendini onun yüzünün tam üzerine konumlandırdı. Kokusu

onu sarmıştı. Elini uzattı, ellerini kıkına koydu ve onu aşağı çekti. Olmak istediği yer burasıydı. Günde dört kez dilini amının derinliklerine sokmak istiyordu.

Kadın tereddüt edince kıkına hafifçe vurdu. "Em beni, Gemma."

Sikinin başındaki dilini hissedince iç geçirdi. Onun sıcak ağzı sikini kapattığında taşakları yukarı çekildi.

Onu aşağı çekerek amını ağzına getirdi. İçine daldı, yaladı ve emdi. Onun eşsiz tatlılığını arayarak içine girdi. Onun kremini çıkardı, amının her parçasını öpüp emdi. Onun labiyasını emdi, onu yaladıktan sonra diğerine geçti.

Gemma da ona karşılık verdi. Penisinin başını emdi, onu elindeki işe konsantre olmaya zorladı. Penisini tekrar tekrar içine çekti, sertçe emmeden önce dilini her yerine gezdirdi.

O, Gemma'nın etrafını sarmıştı. Gemma, onun tüm duyularını işgal etmiş, genellikle onu sonuna kadar dolduran zararlı şüphe ve suçluluk duygusuna yer bırakmamıştı. O, Gemma ile doluydu. Sadece Gemma vardı.

Adam kadının klitorisini emdi, yaladı ve nazikçe ısırdı. Kadın penisten ağzını çekip orgazm olurken inleyince, adamın kalbi küt küt attı.

Onu ters çevirdi, onu yere yatırmaya fırsat vermedi. Onun içine girmek, onu tekrar orgazm etmek, bu sefer penisıyla orgazm etmek istiyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve o hareket ederek bacaklarının arasına yer açtığında nefesini tuttu. Bacaklarını genişçe açtı ve unuttuğu şeyi hatırladı. "Bebeğim, üzerimde prezervatif yok."

Dudakları kıvrıldı. "Dükkânda pek çok kızla yatmıyor musun?"

"Asla." Penisi, istediğini vermezse onu kesip biçecekmiş gibi duran demir bir çubuk gibiydi. "Tanrım. Roger'ın masasına bakabilirim ama o adamın yıllardır seks yapmadığını sanıyorum."

"İyi ki kendiminkini getirmişim. Kot pantolonumun cebine bak." Yüzünde tembel bir gülümsemeyle onun kıkını avuçladı. "Seks tanrıçası olmaya çalışıyordum. Hazırlıklı olmam gerektiğini düşündüm."

O, onun seks tanrıçasıydı. Onu tekrar öptü, sonra arabadan atladı ve kot pantolonunu almaya koştu. Tam da Max Harper'ın yaklaşmaya başladığını gördüğü anda. Hayır, olamaz. Bu olamazdı. Çıplaklığıyla tamamen rahat olan Cade, kapıya koştu, kilitledi ve Harper kapıyı açmaya çalışırken tabelayı "Açık"tan "Kapalı"ya çevirdi.

"Cade. Hadi ama dostum. Bana buji lazım," diye bağırdı.

Cade omuz silkti. Bliss'teki en güzel seks tanrıçasıyla yatması gerekiyordu.

"Orada kimse var mı?" diye sordu Gemma.

Harper gözlerini devirdi ve sırtını döndü, seksin bujilerinden çok daha önemli olduğunu sessizce kabul etti. Ama gitmiyordu.

"Hayır. Biz iyiyiz." Penisini hala tam sertlikteydi. Lanet olsun, burayı seviyordu. Ayrılmak istemiyordu. Onu terk etmek istemiyordu. Jesse'yi terk etmek istemiyordu. Bliss'i terk etmek istemiyordu. Ev, yıllar önce terk ettiği bir yer gibi görünüyordu. Buraya gelene kadar sürükleniyordu. Ne yapacaktı?

Kız oturdu, yumuşak vücudunun siren sesi onu mahvetti. Elini uzattı ve artık hiçbir şeyin önemi kalmadı. Geçmiş yoktu. Sadece Gemma ile şu an ve buradaydı. Prezervatifi taktı ve onu babasının çok sevdiği, özenle yenilediği arabaya uzattı. Onun arabası. Onun kızı. Her şey yolundaydı.

Onu açtı, vücudu onu içine kabul etti. Penisini hizaladı ve içeri bastırdı.

"Bunu seviyorum. Daha önce anlamamıştım." Gözleri ona doğru parladı.

"Daha önce doğru değildi." O, her bir itişinde saf zevk alarak onu okşadı. "Başka kadınlarla da boşaldım, ama onlar önemli değildi. Sadece sen. Sadece sen önemlisin."

O her şeydi. Artık babasının öğleden sonra sık sık anne babasının yatak odasının kapısını neden kilitlediğini anlıyordu. Babası kapıdan içeri girdiğinde annesinin gözlerindeki o bakışı neden attığını anlıyordu. Aşk. Hayatının anlamını açıklayan tatlı, kalp atışlarını hızlandıran aşk-şehvet. Gemma'yı sevmek her şeyi değiştirdi.

Kız öpmek için ona yaklaştı. "Sadece sen ve Jesse. Benim için sadece siz varsınız."

Kız arkadaşı. En iyi arkadaşı. Kasabası. Yeterince cesur olup bu şansı deneseydi, hepsine sahip olabilirdi. İçeri girip çıktı, o anda kararın bir anlamı yoktu. Daha sonra korkak olabilir, ama şimdilik ona ihtiyacı olanı verecekti. Pelvisini klitorisine sürttü ve kız orgazm olduğunda onun adını haykırdı. Bir kez daha mükemmel bir itişle, o da onunla birlikte doruğa ulaştı. Tekrar tekrar içeri girdi, ona sahip olduğu her şeyi verdi. Ona aitti. Hepsi ona aitti.

Onun üzerine yığıldı, onu tutuşunu sevdi. Karışık seks kokularını içine çekti. Bütün gün bu arabaya bakıp onu hatırlayacaktı.

Kapıdan yüksek sesli bir vuruş geldi. "Eğer ikiniz sevişmeyi bitirdiyseniz, çim biçme makinesi için bujilere ihtiyacım var. Üç haftadır çimleri biçmedim ve Paige'i arka tarlada kaybettiğimde Rach çok kızıyor!"

Gemma ciyakladı ve saklanmaya çalıştı, ama Cade güldü. Bliss'te hayat böyleydi. Onu öptü ve indi.

"Giyin, bebeğim. İşlerim var."

Cildinin aldığı muhteşem pembe renkten çok memnun kalmıştı.

* * *

Jesse, avı bir kez daha elinden kaçtığı için Main Street'e geri döndü.

Patrick'in Alamosa'da görüldüğünü duymuştu, ama kasabadaki daha iyi motellere gittiğinde, küçük pislik çoktan gitmişti. Haber yaymıştı, ama avukat izlerini saklamakta oldukça başarılıydı.

Jesse, dükkana giden yola dönmeden önce kırmızı ışıktaki durdu. Cade, korkak herifin kaçma çabalarına rağmen hâlâ oradaydı. Gemma taktik değiştirmişti ve Cade ne yapacağını bilemiyordu. Jesse hafifçe gülümsedi. Gemma, Cade'i her fırsatta engelliyordu.

Cade her gün ona veda etmeye geldiğinde, Gemma onu kucaklıyor ve bir gece daha kalmasını istiyordu.

Cade'in, neredeyse Gemma'nın yanına taşındıklarını fark edip etmediğini merak ediyordu. İlk gece, uzun bir süre çimlerde uzanıp

yıldızlara bakarak uzanmışlardı, sonra yatağına gidip onu kucaklamışlar, onu birbirlerine geçirip, kucaklayıp öperek sonunda uykuya dalmasını sağlamışlardı.

Ertesi sabah kalkıp Cade'in kıyafetlerini çıkarmış ve kendi şifonyerine yerleştirmişti. Cade tekrar valizini hazırlamıştı ama Jesse onu kalmaya ikna etmişti ve ertesi sabah Cade'in kıyafetleri Jesse'nin kıyafetlerinin yanındaki çekmecedeydi. Cade bu sabah tekrar valizini toplamaya zahmet etmemişti. Ve eğer Jesse kartlarını doğru oynamışsa, Cade muhtemelen öğleden sonrasının büyük bir kısmını Jesse'nin içinde, onunla bağ kurarak geçirmişti.

Kızları akıllıydı. Ve Jesse onu ne pahasına olursa olsun korumaya niyetliydi.

Uzun saçlı Roger, iri kollarıyla Prenses İki'yi taşıyarak dükkandan çıktı. Dışarıda bir Bronco park edilmişti. Jesse motorunu durdurdu ve motosikleti park konumuna getirdi. Roger yaklaşırken kaskını çıkardı, Prenses İki'nin iri gözleri doğrudan Jesse'ye bakıyordu.

"Hey, sana ulaşmaya çalışıyordum. Nate dükkanda Cade ile konuşuyor. Görünüşe göre zavallı, tatlı Gemma'ya zarar vermek isteyen kişi hakkında bazı bilgileri var." Roger başını salladı, yüzünde uzun bir ifade vardı.

Roger, Gemma önceki gün dükkana geldiğinden beri ona karşı çok tatlı davranıyordu. Jesse'nin ona göz kulak olması için oraya gelmişti. Birkaç kitapla gelmişti, ama sonra tüm zamanını Roger'ın ofisini düzenleyip makbuzlarını dosyalayarak geçirdi, çünkü Roger dosyalama sistemine inanmıyordu. Artık Roger, Gemma'nın su üstünde yürüyen bir melek olduğuna emindi ve Princess Two da Gemma'ya havlamayarak onayını vermişti. Roger'ın zihninde bu, Gemma'nın iyi bir insan olduğu anlamına geliyordu.

Jesse dükkana girdi, her şeyden çok bu işi bir an önce bitirmek istiyordu. Bu işin hallolmasını istiyordu, çünkü Gemma tehlikeyi atlatana kadar, asıl istediği şeye, yani Gemma'yı kalmaya ikna etmeye konsantre olamıyordu.

Nate, kollarını göğsünde kavuşturmuş Cade'in yanında duruyordu. Yuvarlak gözlüklü kısa boylu bir adam onun yanında duruyordu. Adamın yapısı küçüktü. Jesse, onun kırklı yaşların ortasında, ellili yaşların başında, entelektüel bir eğilimi olan biri olduğunu tahmin etti.

Jesse içeri girerken Nate başını salladı. "Jesse, Paul Johnson ile tanış."

Jesse, o ismin neden birini yumruklamak istemesine neden olduğunu hatırlayarak durdu. Paul Johnson, Cam'in aradığı pislikti. Yıllar önce Gemma'ya tehditler savuran adam. "Paul Johnson mu?"

Cade elini uzattı. "Sakin ol ve adamın söyleyeceklerini dinle."

Cade mantıklı konuşmaya başladığında, Jesse hepsinin başının belada olduğunu anladı. Paul Johnson'a baktı, o da ona döndü. Adam haki renkli şort ve "Bilim Adamları Metodik Çalışır" yazan bir tişört giymişti. Elini uzattı, ama sonra vazgeçti.

"Üzgünüm, sanırım Bayan Wells'e söylediğim şeyleri okumuşsun."

"Kesinlikle," diye karşılık verdi Jesse. "Ve onun bana ait olduğunu bilmelisin. Tehditlerine hiç hoş bakmıyorum."

Küçük adam başını salladı. "Ben de hoş görmem, ama bence dilin çok sahiplenici. O özgür bir ruh, dostum. Başka bir ruhu, toprak ve gökyüzünü sahip olabileceğimizden daha fazla sahip olamayız."

Jesse, yüzünde eğlenceli bir gülümseme olan Nate'e döndü. "Ne demeye çalışıyor bu?"

Nate omuz silkti. "Nell'i çağırıp tercüme etmesini isteyecektim. Görünüşe göre Paul fikrini değiştirmiş. Dünyevi mallarından vazgeçip dünyayı dolaşıp iyi şeyler yapmak için yola çıkmış."

Bilim adamının yüzünde tuhaf bir huzur vardı. "Karma inanılmaz bir şey. Beni kendi ruhuma bakmaya yönlendirdi. Bir nevi hesaplaşma gibi. Bayan Wells ile konuşup telafi etmek isterim."

"Ve bunu ona tehdit mektupları ve korkunç kalp kutuları göndererek yapabileceğini mi düşünüyorsun?" Adamın onunla aynı odada olmasına izin vermiyordu.

Cade iç geçirdi. "Anla artık. O, ona ceset kalbi gönderecek bir adama benziyor mu? Bunların hepsi büyük bir tuzak."

Komplo mu? Ama neden? "Sence biri bu adamın Gemma'yı öldürmek istediği izlenimini yaratmaya mı çalışıyor?"

"Benim tahminim öyle," dedi Nate. "Cam onu dün buldu ve iletişime geçmeyi başardı. Hemen geldi. Görünüşe göre bir yıldan fazladır büyük müzik festivallerini takip ederek şehirden şehire dolaşıyormuş. Kutudaki kalp St. Louis'den gönderilmiş."

"Ama o hafta San Francisco'daki Peacenick'teydim," diye açıkladı Paul. "Orası bir müzik ve şifa festivali."

"Bundan emin miyiz?" Jesse ikna olmamıştı, çünkü adam bir sineği bile incitmeyecek gibi görünüyordu. Görünüş aldatıcı olabilir.

"Evet, festivalde çekilmiş, zaman damgası olan birkaç fotoğrafı var. Kalabalıkta kolayca fark edilir. Oradaki herkesten en az yirmi yaş büyük," diye açıkladı Nate.

"Ve ben aylardır bilgisayar kullanmadım dostum," dedi Paul. "Ben tamamen doğallığımla yaşıyorum. Burası harika bir şehir. Atmosferi inanılmaz. Barış dostum. Burası barış yayıyor."

"Ülkede kişi başına en yüksek cinayet oranı burada." Gemma'nın geçmişinden başka birinin ortalıkta dolaşması, ihtiyacı olan son şeydi. Gemma'nın geleceği düşünmesini istiyordu.

"Gerçekten mi?" Paul, her an birinin onu öldürmeye çalışacağını beklemiş gibi etrafına bakındı.

Cade, Jesse'nin düşünce sürecini anlamış gibiydi. "Oh, evet. Burası çok tehlikeli. Hatta bir seri katilimiz bile var. Gangsterler burada cirit atıyor. Şiddetli bir motosiklet çetesi olduğunu duydum."

"Uzaylıların kaçırdığı insanları da unutma," diye araya girdi Uzun Saçlı Roger.

"Ve kadınlarımız ayak parmaklarınızı kıvrır." Nate'in yüzünde sırtkan bir gülümseme belirdi. "Öldürdüklerini saymayı severler. Bir kulüpleri var."

Daha çok bir destek grubu gibiydi. Jesse bir keresinde yanlışlıkla oraya girmişti. Kahve içip, pasta yiyip, kendini savunmak için öldürmek zorunda kalmanın duygularını konuşmakla geçiyordu. Marie ve Rachel'in, onların deyimiyle "orospu çocuğunu" vurmak için en iyi yerler hakkında ipuçları verdiklerini duymuştu. O odadan hemen parmak uçlarında çıkmış ve onu fark etmemeleri için dua etmişti.

Paul'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay canına. Bunu tahmin edemezdim. Çok güzel görünüyor. Seri katiller. Evet, belki de gitmeliyim. Kötü enerjilere ihtiyacım yok. Santa Fe'de alternatif rock şifa festivali olduğunu duydum. Orada biraz zaman geçirip yoga ustası olmak için çalışmayı düşünüyorum. Kalpleri içten iyileştirebileceğimi düşünüyorum, anlıyor musun?"

"Yani artık Gemma'ya kızgın değilsin?" diye sordu Jesse.

Paul'un yüzü bir anlığına düştü. "Kötü bir sözleşme imzaladım. Bundan kurtulacak kadar akıllı olduğumu sanıyordum. Ama değildim. O benden daha akıllıydı. Sözleşmemdeki küçük bir maddeyi buldu ve belirsiz ifadelerden yararlanarak bana milyonlarca, hatta milyarlarca dolar zarara uğrattı. Bunu düşündüğümde çok sinirleniyorum. Evet, sinirleniyorum. Ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Ona ne olduğunu duydum."

Görünüşe göre herkes duymuştu. O lanet videoyu kaldırmanın bir yolunu bulması gerekiyordu. Gemma, herkesin onun böyle kontrolünü kaybettiğini görmesinden nefret ediyor olmalıydı. "Eminim bu seni daha iyi hissettirmiştir."

"Hayır, bu beni üzdü, ama sonuçta iyi bir şey olabilir. O harika bir avukat. Neden sadece büyük şirketler onun gibi birini işe alabiliyor? Neden küçük şirketler Gemma Wells gibi birine sahip olamıyor? Bu yüzden şirketini kızdırdı. Belki de kendi şirketini kurmalı. Her zaman onun harika bir savaşçı olacağını düşünmüşümdür. Belki bu aptalca gelebilir, ama dışarıda bir savaşçıya ihtiyaç duyan birçok insan var." Paul başını salladı. "Ya da masöre. İkiniz de oldukça gergin görünüyorsunuz. Bu konuda yardımcı olabilirim. Bu ellerde şifa var."

Nate, Paul'un omzuna elini koydu. "İnsanları iyileştirmeye başlamadan önce tüm evrak işlerini halledelim. Hadi, Johnson. Cam'in hazırlaması gereken bir rapor olmalı."

Çıktılar, kapı arkalarından kapandı ve sessizlik çöktü.

Roger iç geçirdi. "Eh, iyi birine benziyordu. Ama masaja pek meraklı değilim. Ben gidip bazı evrak işlerini halledeceğim. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin çocuklar."

Roger'ın arkasından kapı kapandığında, Cade döndü, gözleri sertleşmişti. "Yine başlangıç noktasına döndük."

"Hayır, kimi aradığımızı biliyoruz." Patrick Welch kendine bir günah keçisi yaratmaya çalışmıştı. Muhtemelen Johnson'ın kaçtığını çok iyi biliyordu. Ama neden bir kaza düzenlemeye çalışsın ki?

Neden onu öldürmek yerine bir kaza düzenlemiş? Bir kaza için çok karmaşık bir düzenlemeydi.

"Öyle mi? Ben bunu düşündüm. Başka bir şey aklıma gelmiyor.

Patrick neden onun ölmesini istiyor?" Cade elini saçlarında gezdirdi.

"Belki onu istiyor ve ona yeterince korkutarak ona geri dönmesi için onu yeterince korkutmaya çalışıyor olabilir."

"Onu daha önce de takip edebilirdi," diye işaret etti Cade. "Ve onun bizimle ilişkisi olduğunu bilemezdi. İlk paketi aldığı anda aslında onunla bir ilişkimiz yoktu."

"Tanrım, ona bunu söyleme." Hâlâ bir ilişkide olmanın görevleri ve beklentileri hakkında tartışıyorlardı. Onu korumaya hakkı olduğunu kabul etmesi için parmağına bir yüzük takması gerekecekti.

Siktir. Gemma Wells ile evlenecekti. Onu burada tutmanın bir yolunu bulmalıydı, çünkü burasının onun için en iyi yer olduğuna gerçekten inanıyordu. Paul Johnson tuhaf bir adam olabilir, ama haklıydı. Gemma hayatının geri kalanını karakolda bir masanın arkasında geçiremezdi, ama daha önce yaşadığı çılgın, stresli hayat da ona uygun değildi.

Cade uzun bir nefes aldı ve başını salladı. "Onunla konuşmalısın. Ben yapamıyorum."

"Öğle yemeğinde onu gördüm. Seni görmeye geliyordu. O zaman onunla konuşmalıydın." Jesse, Cade'i inceledi. En iyi arkadaşı eskisinden daha da stresli görünüyordu. Gemma ile öğleden sonra iyi geçmemiş miydi?

Cade, Camaro'dan çalışma tezgahına kadar ileri geri yürüyerek volta attı. "Pek konuşma olmadı. İçeri girdi ve bana göğüslerini gösterdi, ben de hemen pes ettim."

Sonra plan şekillendi. Güvenlik kameralarının kayıtlarını kontrol etmesi gerekiyordu. Gemma'nın sihrini izlemeyi çok isterdi. "O zaman güzel bir öğleden sonra geçirmişsin. Ne sorun olduğunu anlamadım. Caleb'in onu temize çıkardığını söyledi. O iyi. Biraz seks istiyorsa, bunu ona sağlamak bizim görevimiz değil mi?"

Cade volta atmayı bıraktı ve ona döndü, çenesi inatçı bir çizgiye büründü. "Bunu uzun vadede yapamayacağımı biliyorsun."

Bu konuşmayı yapmak istemiyordu. Aslında tüm bu durumdan bıkmıştı. "Sen onunla konuş."

"Denedim. Dostum, ne kadar uğraştığımı biliyorsun. O yumuşak gözlerini bana çevirip kalmamı istiyor."

"Bunun nesi yanlış ki?" Sorunu anlamıyordu.

Cade, hayal kırıklığıyla inledi. "Bunun nesi yanlış olduğunu biliyorsun. Lanet olsun, Jesse. Ben ona uygun değilim."

Jesse de sinirlenmişti. "Bu tartışmadan bıktım dostum. Tamamen saçmalık."

"Hayır, değil. Ben bunu istemiyorum. Bir aile istemiyorum. Bir ailem vardı ve onu mahvettim."

"Dokuz yaşındaydın, Cade. Sen bir çocuktun."

"Ne yaptığımı biliyordum. Bunu yaptım çünkü dikkat çekmek isteyen zavallı bir pisliktim ve onlar bu yüzden öldü." Cade'in yüzü kızardı, öfkesi yükseldi. "Ve Nancy konusunda ne yaptığımı çok iyi biliyordum. Bu seni rahatsız etmiyor mu? O ölürken biz parti yapıyordum."

Cade'in suçluluk duygusu çok ağırdı. Bu duygu onu her gün aşağı çekiyordu. Jesse, hayatın acımasız gerçeklerinden birkaçını belirtmenin gerekli olduğunu düşündü. "Nan'ı seviyordum. O, benim sahip olmak istediğim anne gibiydi, ama inatçı ve kendi iyiliği için fazla gururluydu."

"Sen ne diyorsun lan?"

O, sanki o bir azizeymiş ve kendisi onu ölüme sürükleyen şeytanmış gibi davranıyordu. Cade tarihi yeniden yazmayı severdi. "Onu her gün arardık. Hatırlamadığımı mı sanıyorsun? Yolda giderken bile, onu aramak için arabayı kenara çekmeni isterdin. Her hafta kontör almak zorunda kalırdık çünkü saatlerce konuşurdun. Sen iletişim halindeydin. Ben iletişim halindeydim. O ise tüm vaktini mahalle hakkında ve izlediği televizyon programları hakkında konuşarak geçiriyordu, dolandırıcılık yüzünden tüm parasını kaybettiğini ve farelerin istila ettiği bir huzurevinde kaldığını bir kez bile söylemedi."

"Onunla kalsaydım bilirdim."

Cade'e bunu nasıl anlatabilirdi? "Biz yetişkinlerdik. Sonsuza kadar üvey annemizle mi yaşamamız gerekiyordu?"

"Ona bakmamız gerekiyordu," diye cevapladı Cade.

"O bize izin vermedi dostum. Nan'dan, anne babanın ve kız kardeşinin ölümünden sorumlu olduğun kadar sorumlu değilsin."

Cade döndü, yüzü kapandı. "Sen anlayamazsın."

O da bu lanet tartışmadan bıkmıştı. Kan basıncının yükseldiğini hissedebiliyordu. "Senin durumun kötü müydü sanıyorsun? Babam hapisanede öldü. Onu hiç tanımadım. Bar kavgasında bir adamı öldürdüğü için hapse girmiş olduğu için bu muhtemelen iyi bir şeydi. Annem, metamfetamine bağımlı hale geldiğinde hayatı dibe vuran bir karavan parkı fahişesiydi. Evet, karavan parkı fahişesinden daha kötü bir yer var. Bir gece, uyuşturucu almak için on yaşındaki bedenimi bir müşteriye satmaya çalıştığında, yıllarca sokakta yaşadım. Kaçtım. İyi bir şey bulana kadar kaçmaya devam ettim, bu yüzden bana dünyanın ne kadar kötü olabileceğini bilmediğimi söyleme."

Kapının yakınından şaşkın bir nefes sesi geldi ve Jesse'nin kalbi ayağına düştü. Gemma, arkadaşı Naomi ile birlikte orada duruyordu. Jesse'nin söylediği her kelimeyi duymuştu. Jesse dürüsttü, ama ona karşı bu kadar dürüst olmayı hiç istememişti. Çocukluğu, jilet kenarında yürümek gibi acımasız bir yolculuktu. Anaokuluna başladığında, çoğu insanın hayatı boyunca öğrenmesi gerekenlerden daha fazlasını hayatta kalmak için biliyordu ve Gemma'nın onun bu yönünü görmesini istemiyordu.

Gemma bembeyaz bir şekilde orada duruyordu ve Cade onun dönüp kaçıp kaçmayacağını merak etti.

Cade'in ağzı açık kalmıştı. "Gemma, onun anne babasının sorunları olması, onun da sorunları olduğu anlamına gelmez. O, tanıdığım en dürüst insandır."

"Kapa çeneni," dedi, onun birçok mahkemede kullandığından emin olduğu o emir verici ses tonuyla. Jesse'nin yanına doğru yürüdü. "Ben iyi şey miyim? Seni kaçırmaktan alıkoyan şey ben miyim?"

Ona ulaşmıştı. Eğer onunla dalga geçiyorsa, aptal mekanik kalbiyle oynuyorsa, o da uzanıp ölebilirdi. Ama ona gerçeği söyleyecek kadar cesurdu. Bundan kaçmayacaktı. Dünyanın ne kadar boktan olduğunu biliyordu, kendi gözleriyle görmüştü. Ve bir adam istemedikçe hiçbir şey değişmezdi. Gemma Wells'in onu sevmesini isteyecekti. "Evet. Kaçacak hiçbir şeyim yok, sevgilim. Seni seviyorum."

Kızın alt dudağını ısırıp, uzun vadede ilişkilerinin yürümeyeceği tüm nedenleri açıklaması için bekledi. Kız çok zeki, hatta dahiyane biriydi, o ise motor tamircisiydi. Kızın kalbi tamdı, o ise en iyi arkadaşıyla paylaşıyordu. Kız tamdı, ama kız hayır derse o asla tam olamayacaktı.

Kız doğrudan kollarına atladı ve onu hiç olmadığı kadar sıkı sarıldı. "Emin ol, Jesse McCann. Emin ol."

Adam başını kadının saçlarına gömdü ve onu sıkıca sarıldı. "Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım."

Kız onu kucakladı, yüzünü onun boynuna gömdü. Uzun bir süre geçti, sonra kız döndü ve elini uzattı. "Cade?"

Ama o gitmişti. Kapı arkasından kapandı. Jesse motorun çalışmaya başladığını duydu ve Gemma'yı daha sıkı sarıldı.

Kalbi tam olmasa da, sahip olduğu tek şey ona aitti. Bunun yeterli olmasını dilemek zorundaydı.

On Yedinci Bölüm

Jesse içeri girerken Gemma zevkle içini çekti. Bacaklarını onun etrafına doladı, penisinin vücudunun derinliklerindeki o muhteşem noktayı tekrar tekrar okşamasının verdiği hissin tadını çıkardı. Onu sıkıca kavradı, onun da yaklaştığını bilmek istiyordu. Bundan doyamıyordu. Yıllar boyunca seksi atlatılması gereken bir şey olarak görmüştü. Birinin kız arkadaşı olduğunda bu bekleniyordu.

Bu tamamlanması gereken bir görev değildi. Bu, bir sonraki nefes gibi ihtiyacı olan bir şeydi.

"Aynen öyle, bebeğim. Kendini bırak. Penisimin üzerinde boşaldığını hissetmek istiyorum." Jesse kendini kollarının üzerinde tutarak kalçalarını sert bir ritimle hareket ettirerek yukarı kalktı. Ona bakarak, görünüşünü sevdi. Saçları dağınık ve yüzünü kaplayan sakalıyla muhteşem ve erkeksiydi. Omuzları sıkı kaslarla kaplıydı. Ve tüm bu erkeksi güzellik ona odaklanmıştı.

İçindeki her şey kıvrıldı ve bekledi, yukarı doğru sarmal şeklinde yükseldi. O anın sonsuza kadar sürmesini istedi. Aşağı inmek istemedi. Onunla birlikte bu uçurumun kenarında kalmak istedi.

Ama o bunun için fazla iyiydi. Onun hassas noktasını buldu ve penisi onu tekrar tekrar vurarak çalıştı, kalçaları dönerek klitorisini ovuşturdu. O kadar uzun süre dayanabilmesinin tek nedeni, onun daha önce iki kez orgazm olmasına neden olmasıydı, onun adını haykırıncaya kadar amını yalamıştı.

Kendini bıraktı, zevk onu sardığında tüm vücudu titredi.

"İhtiyacım olan bu." Jesse ritmini kaybetti ve çaresiz bir adam gibi onu sikmeye başladı.

Onu izlemeyi seviyordu. Yüzü buruşmuştu ve o anda onun sadece ona ait olduğundan emindi.

O, Cade'in de kendisine ait olduğunu düşünmüştü. Ama Cade gitmişti.

Onu kucakladı, elleriyle sırtındaki kasları rahatlattı. Cade'in de kendisine ait olduğunu düşünmüştü. Ama o gitmişti.

Jesse başını kaldırdı, gözleri alacakaranlıkta kararmıştı. Perdeleri açık bırakmış, öğleden sonra ışığının içeri girmesine izin vermişti, ama hızla geceye doğru ilerliyordu. "Bebeğim, o geri dönecek."

Emin değildi. Onun için kavga etmelerinden nefret ediyordu. "Ailesine ne oldu?"

Jesse tereddüt etti ve sonra isteksizce burnunun ucuna bir öpücük kondurduktan sonra, ondan uzaklaştı. Uzaklaşmadı, sadece yana kaydı ve sahiplenici bir şekilde elini karnına koydu. "Öldüklerini biliyorsun, değil mi?"

Ailelerinin geçmişini büyük ölçüde biliyordu, ama bu bilgi klinik bir şekilde, arka planında hiçbir duygu barındırmayan bir dizi tarih ve rakamdan ibaretti. "Neden kendini sorumlu hissediyor?"

"O bu konudan bahsetmiyor, canım. Bu, benimle paylaşmadığı tek şey. Bildiklerimi, kazayla ilgili makaleleri okuduğum ve onun rüyalarında duyduğumdan biliyorum. Babası, memleketinin tarihindeki en şiddetli fırtınalardan birinin ortasında aile arabasının kontrolünü kaybetmiş. Şiddetli yağmurlar. Birkaç kasırga çöktü. Tamamen Florida Panhandle havası. Yaşadıkları yerin yakınındaki nehir taştı ve araba suya girdi. Sadece Cade kurtuldu. Arama kurtarma ekipleri onu, ailesinin arabasından üç mil aşağıda, yüzen bir ağaç gövdesine tutunmuş halde buldu. O geceyi nehirde geçirdi. Bu konuyla ilgili rüyalar gördüğünde, bazen nefes almakta zorlanır."

Gözleri yaşlarla doldu. Ne kadar korkunç bir durum olmalıydı, bir çocuk anne babasının öldüğünü bilirken hayatta kalmak için mücadele ediyordu.

"Annesi ve babası çarpışmada, künt travma sonucu öldüler. Ama kız kardeşi nehre canlı olarak düştü. Emniyet kemeri sıkışmıştı. Cade'in kız kardeşinin hayatta olduğunu bilip ona yardım edemediğini hep merak etmişimdir. Bu suçluluk duygusunu sırt çantası gibi taşıyor. Yolda daha da fazlasını topluyor gibi görünüyor. Senin neredeyse ölmene kendini suçluyor."

Gemma döndü ve onun gözlerinin içine baktı. "O senin hatandı."

Ona, geri adım atmazsa başının ciddi belaya gireceğini söyleyen bakışını attı. O bakışı bir şekilde seviyordu.

"Tamam. Aptalcaydı." O gün, sadece birkaç gün geçmesine rağmen sanki çok uzun zaman önceymiş gibi geliyordu. Kendini farklı hissediyordu. Daha güçlü. Ve hatalarını kabul etmeye çok daha istekli. "Sinirlenmişim ve çıkıp gittim. Bu Cade'in suçu değil. Ben aptalca düzenliyorum. Yapmam gereken listelerin listesini yaparım. Üçüncü dünya ülkesini yönetmeye yetecek kadar ıvır zıvır içeren bir çantam var. Onsuz çıkmamam gerektiğini biliyordum. Ne olabileceğini biliyordum."

O anda bunu düşünmemişti.

Elini uzattı ve yanağını avuçladı. "O zaman neden yaptın

?

Ona, kendini çok fazla açığa vurmayacak saçma bir cevap vermek istedi ama o zaman muhtemelen homurdanıp ona yine o patentli bakışlarından birini atardı. Ona gerçeği söylemek daha kolaydı. "Pat ortaya çıktığında içimden bir parça heyecanlandı çünkü sana kızgındım ve ikinize de beni kontrol edemeyeceğinizi göstermek istedim."

"Aferin kızıma." Adam içini çekti ve göğüslerini birbirine sürttü. "Bunun için sana sonra şaplak atacağım."

Öyle yapacaktı ve o da bundan zevk alacaktı. "Benim dürüst bir kaltak olmam gerçekten umurunda değil mi?"

"Sen cadaloz değilsin. Fikrini açıkça belirtmek için belirli agresif eğilimleriniz var."

"Herkes bana zor bir insan diyor." Ailesi bile onunla nasıl başa çıkacaklarını bilemiyordu, ama Jesse sihirli bir dokunuşa sahip gibiydi. "Beş yaşındayken annem ve babam beni bir şamana götürdüler. Şaman, auralarımın okunması zor olduğunu söyledi." Eski uzaylılardan sinir bozucu turistlere kadar her şeyi tolere eden hippie kaçıklar için bile o zor bir insandı.

En kötü durumlarda bile onu sakinleştiren o dingin gülümsemesini gösterdi. "Sen zor birisin. İnatçı, gururlu ve o kadar zekisin ki çoğu zaman senin zekanla başa çıkamıyorum, ama bu kötü bir şey değil. Hayattaki en güzel şeyler

Zor. Başıma gelen en kötü şeylerin çoğu, birinin kolay yolu seçmesi yüzünden oldu. Kolay yolu istemiyorum. Güzelliği istiyorum, ve güzellik için çalışmak gerekir. Bebeğim, sen güzelsin. Sadece henüz bunun farkında değilsin. Ne kadar güzel olabileceğini bilmiyorsun.

Tek istediği, onların arasında olmak. Bir adam eksikti. "Sence nereye gitmiştir?"

"Muhtemelen Hell on Wheels'e. Orası bir bar. Bir iki saat sonra onu aramaya gideceğim. Onu eve sürükleyerek getireceğim."

Onun "ev" demesini sevdi. Giysilerinin, kendisinininkilerin yanındaki çekmecelerde düzgünce katlanmış olmasını sevdi. Cade'in spor çantasının, toplanıp götürülmeyi bekleyerek yerde durmasını sevmedi. "Onu geri getirebilirsin, ama kalmasını sağlayabileceğimi sanmıyorum."

Her şeyin yoluna girdiğini hissettiği güzel bir an yaşamıştı. Bir an için Cade tamamen memnun görünüyordu. Max Harper'ın onun bir Camaro'nun kaputunda uzandığını bilmesi bile onun mutluluğunu bozamamıştı. Giyindikten sonra Cade onu öpmüş ve Cut and Curl'a kadar eşlik etmişti. Ayak parmaklarını parlak, hiç de profesyonelce olmayan bir turkuaz rengine boyatmış ve Cade'in kalbine giden yolu bulduğunu düşünerek rahatlamıştı. Adam onun bakış açısını anlayana kadar onunla sevişecekti.

Sonra, iki saat geçmeden, Cade'in Jesse ile konuştuğunu duydu ve her şey eskisi gibi olmuştu. "Bunun benimle ilgili olmadığını düşünecek kadar kendime güvenmiyorum."

"Bu Cade ile ilgili," diye ısrar etti Jesse. "O seni önemsiyor. Sorun, kendini yeterince önemsememesi. Hâlâ burada olması bir şey ifade ediyor. Biraz zaman tanı. Ondan vazgeçme."

Ondan vazgeçmek istemiyordu. Cade giderse, o da eksik kalacaktı, ama Jesse şimdilik yeterliydi. "Annen hakkında söylediklerin doğru mu?"

O döndü. Onun çok uzaklaşmasına izin vermedi. Başını göğsüne koydu, kolunu ona doladı. O gevşeyip ona sarıldığında mutlu oldu.

"Evet. Doğru. Ama her şeyin kötü olduğunu düşünme. Metamfetamine başlamadan önce, o kadar da kötü bir insan değildi."

"Hiçbir becerisi yoktu, değil mi? Seni beslemek için fahişeliğe mi başladı?"

Adam başını kaldırdı ve bu, duymayı hiç beklemediği bir şey gibi ona baktı.

"Şehirde mahkeme tarafından atanan bir avukat için bir süre çalıştım. Birçok fahişeyle tanıştım. Birçok hikaye dinledim. Seks sevdikleri için bu işe girmiyorlar. Uyuşturucu bağımlısı oldukları veya kendilerini nasıl besleyeceklerini bilmedikleri için yapıyorlar. Beni küçümsediğim için endişelenmene gerek yok, Jesse. Lüks bir şirkette çalıştığım için dünyanın nasıl işlediğini bilmediğimi düşünüyorsun, ama ben her yönünü gördüm. İnsanlar sadece insandır. İyi ve kötü. Zengin ve fakir. Hepsi kendilerini mutlu edecek tek şeyi arıyor."

Derin bir nefes aldı ve onu sıkıca kucakladı. "Görüyorsun, sen de böyle olabilirsin, bebeğim. Zor ve muhteşem. Evet, ilk müşterisini kabul etti çünkü babam hapisteydi ve ona kaldıramayacağı kadar çok borç bırakmıştı. Babam gittikten sonra bir motelde yaşadık. Müşterileri olduğunda beni banyoya kapatırdı. Onun tek tutkusu metamfetamin oldu. Beni, kendini, her şeyi ondan daha çok sevdi."

Oturdu ve ona hayretle baktı. İstedikinden daha fazla şey görmüştü, ama Jesse McCann kadar sevimli birini hiç görmemişti. En kötü koşullarda büyümüştü. Yol boyunca onu baştan çıkaracak tüm tuzaklara düşmüş olması gerekirdi. Uyuşturucu. Şiddet. Nefret. Kendinden nefret. Ama hepsinden kaçınmış ve açıkça sevebilen iyi bir kalple ortaya çıkmıştı. Arkadaşı. Komşuları. O.

O akıllı bir kadındı. Sınıfının birincisi olarak mezun olmuştu. İstedik her şeye sahipti. Ama daha iyi bir şey geldiğinde bunu anlardı. Bir şey. Bunun servet ve mevki olduğunu düşünmüştü. Meğer o da diğerleri gibi bir kadındı. Aşk. Aşk istiyordu.

"Seni seviyorum."

"Ne?" Jesse yanına oturdu. "Sana ailemin bir katil ve uyuşturucu bağımlısı bir fahişe olduğunu söylüyorum ve sen bana beni sevdiğini söylüyorsun."

O da daha iyisini yapabilirdi. "Seninle evlenmek istiyorum."

Yüzü yumuşadı ve ona cevap verdi. "Bebeğim, emin ol."

O emindi. Ama başka bir şeyden de emindi. "Ben de Cade'i seviyorum."

Onu kendine çekip yatağa yatırdı. "Hepimizin birlikte olmasını istiyorum. Cade'i kardeşim gibi seviyorum."

Kız gülümsedi. "Çoğu erkek kardeş kadınlarını paylaşmaz."

"Bliss'te paylaşırlar." Adam ciddileşti. "Burada kalmak istiyorum. Ama New York'a gitmen gerekiyorsa, artık benim evimin seninle olduğunu düşünüyorum. Cade geri dönmese bile, senin gittiğin yere ben de gideceğimi bilmen gerekiyor."

"Bugün firmadan bir mektup aldım." Mektup, vadideki her kapıyı çaldıktan sonra ona ulaşan, kafası çok karışık bir FedEx kuryesi tarafından getirilmişti. Anlaşılan, gece hizmetleri Bliss County'ye sık sık ulaşmıyordu. Mektup, baş ortağın kendisinden gelen resmi bir geri dönüş davetiyesiydi.

Jesse nefesini tutmuş gibiydi. Ona, şirketin canı cehenneme dediğini söylemesi gerektiğini biliyordu, ama ne yaparsın, o zor bir kadındı. "Ne dediler?"

"Geri dönmemi istiyorlar. Beni yeniden işe almaya ve yüzde on beş zam yapmaya hazırlar, ayrıca kıdemli ortaklığa terfi ettirecekler." Bu inanılmaz bir teklifti. Hayal edebileceği her şey vardı. Özür dilemek zorunda değildi. Manhattan'a geri dönüp, geride bıraktığından daha iyi bir hayatı geri kazanabilirdi.

Jesse'nin yüzü ifadesizleşti. "Tamam. Bence bunu konuşmalıyız. O şirketin senin için en iyi yer olup olmadığını bilmiyorum. Ne zaman cevap vermelisin?"

"Cehennem donduğunda, ama henüz onlara bunu söylemeyeceğim."

"Gemma?"

Beynini çalıştırmanın zamanı gelmişti. "Bu çok kolay. Beni geri getirmeleri için hiçbir neden yok. En azından benim bulabildiğim bir neden yok. Bu sabah o lanet mektubu aldığımdan beri bunu defalarca düşündüm."

"Seni geri getiriyorlar çünkü sen iyisin."

O buna inanmadı. "Belli ki pek çok avukatla tanışmamışsın. Benim seviyemdeki avukatların hepsi iyidir. Açıkçası, her zaman yeni yetenekler çıkar

ve gelecek vaat eden bir dahi çıkar ve çoğu benimle uğraşmaktan çok daha kolaydır. Beni dava edeceğimden endişe ettikleri için olamaz. Sinir krizi geçirdiğime dair çok sayıda kanıt var. İşten çıkarılmaya karşı dava açabilirim, ama bu uzun ve pahalı bir dava olur ve muhtemelen kaybederim. Yani nedeni bu değil."

"O zaman neden?"

"Bilmiyorum. Bilgisayarımı kontrol ettim. Orada şüpheli bir şey yok." Diye iç geçirdi. "Bir an için önemli verilerle falan çıkmış olabileceğimi düşündüm. Ama iş bilgisayarımı el koymuşlardı ve kişisel bilgisayarım da oldukça sıkıcı. Solitaire'de aldığım yüksek puanlar için beni arıyorlarsa başka tabii."

Bu bir bilmeceydi.

"Patrick, onu gönderdiklerini söylememiş miydi?"

Evet. Ve bu da uymayan başka bir parçaydı. "Şirketi aradım ve onu sordum. Belki geri dönmüştür ve Nate'den kaçıyor diye düşündüm. Annemin cep telefonunu kullandım. Chicago alan kodlu bir numara. Sanırım onu kandırmaya çalışıyordum. Şu anda Buffalo'da bir davayla meşgul olduğu söylendi. Ya buraya geldiğini bilmiyorlar ya da nerede olduğu konusunda yalan söylüyorlar."

Hiçbiri mantıklı gelmiyordu. Ayrıca postada başka bir not daha vardı. Tamamen yeni bir sorunu işaret eden bir not. "Ve benimle evlenme konusunu yeniden düşünebilirsin. Sağlık sigortam gelecek aya kadar başlamıyor ve inatçı krizim için hastane faturası beş haneli rakamlara ulaştı."

"Hey, bunun için endişelenme. Bir ödeme planı yaparız. Çok para kazanmıyorum ama birikmiş param var. Hastane masraflarını hallederiz."

Tatlı bir düşünce. Onlar bir takımış gibi davranıyordu. Tıpkı anne babasının davrandığı gibi. Bu korkutucu bir düşünceydi. Babası öldüğünde "sonsuz kadar mutlu" olmayı tamamen vazgeçmişti, ama şimdi annesinin ona başından beri anlatmaya çalıştığı şeyi anlıyordu. Babasının sonlarında ona anlatmaya çalıştığı şeyi. O acıyı çekmek, bütün ama boş olmaktan daha iyiydi. Annesinin hissettiği o acı, sevildiğini gösteriyordu.

Arkalarına yaslandı, ruhu yumuşadı. Cade için savaşıyordu çünkü bu anlamlı bir savaştı. Ve

Calvin Township'i araştırmalıydı. Orada, açık bir kağıt torbanın içinden çıkamayan ve yanına büyük bir ok çizilmiş olsa bile yolunu bulamayan berbat avukatlar vardı. Davayı alamazdı, ama etrafta sorup kasabaya yardım etmenin bir yolu olup olmadığını araştırabilirdi.

Aklı tuhaf bir döngü içinde çalışmaya başladı, bağlantılar kuruyordu. Kalp. Mektuplar. Resimler. Bliss'te çok az zaman geçirdi ve şimdiden çok fazla borç birikti. Teklif. Kolay yol genellikle en kötü yoldur. Resimler. Nell'in ona gösterdiği resimleri kafasından çıkarmak için bir yol bulması gerekiyordu. Artık yerleşmiş olduğu için, o çocukları düşünmeden edemiyordu. Herkesin zamanı sınırlıydı. O çocukların olması gerekenden daha az zamanları olduğu düşüncesi rahatsız ediciydi. Elbette EPA şirketi temizlemişti, ama EPA yanılmaz değildi.

Jesse boynunu öptü, sonra göğüslerine doğru indi.

Seks onu uyuşturmuştu. Bu yüzden Giles ve Knoxbury'deki eski işini düşünmüyordu bile. Öfkeli bir seks manyağına dönüşmüştü. Altı ay önce onu geri isteselerdi, New York'a geri koşardı, ama hayır, Bliss'e gelip, çılgın bir kadının ona kekler ve suçluluk duygusu uyandıran resimler getirdiği, ateşli tamircilerin tüm kadınlık organlarını tamir ettiği, böylece tam da istediği gibi mırıldanabildiği, hiçbir yere varamayacak bir iş bulana kadar beklediler. Şirketin zamanlaması berbattı. Patrick'in onu öldürmek için yaptığı beceriksiz girişim bile onu Bliss'ten çıkaramazdı artık.

Zamanlama. Konum. Resimler. *Siktir.*

Oturdu. "Bliss'e gelene kadar beni umursamadılar."

Jesse'nin gözleri ateşle parlıyordu. "Neden bahsediyorsun?"

Aklı karışmıştı. Umarım söylediklerinin bir anlamı vardır. "Bir düşün. Patrick ben buraya gelene kadar beni aramadı. Bliss'e gelene kadar şirket benim yaşayıp yaşamadığımı umursamadı. Bliss, şu anda en büyük davalarının yürütüldüğü yerden bir saat uzaklıkta bir kasaba."

"Senin nerede olduğunu nereden biliyorlar?"

Aptalca davranmıştı. "Şirkette bir arkadaşım vardı. Onu arkadaşım olarak bile nitelendiremezdim. Daha çok ara sıra öğle yemeği yediğim bir iş arkadaşı gibiydi. Birkaç ay önce arayıp nasıl olduğumu sorduğunda çok şaşırmıştım. Hemen ona ulaştım.

Bliss'e gelmeden önce, depo kulübemi kapatmak için gerekli belgeleri imzalatabilir miyim diye ona sormak için uğradım. Nereye gittiğimi sordu, ben de Colorado'ya gittiğimi söyledim. Beni takip ediyor olmalıydı.

"Bilmemen gereken neyi biliyorsun?" Gözleri keskinleşmişti ve kot pantolonuna uzandı.

"Bilmiyorum. Onların bilmemi istemedikleri şeyleri bulmam lazım. Buraya gelmem tamamen tesadüftü. Annem eve dönmek istedi." Diye iç geçirdi. "Nell Flanders aktivist olarak ne kadar tanınıyor?"

Jesse güldü. "Sanırım çok sesli biridir ve tüm dünyayı birbirine bağlayan Activists Unite adlı bir web sitesi var. Ayrıca tarifler de paylaşıyor."

"Bliss'e geldim ve birdenbire Calvin Township davasını kamuoyuna duyurmak isteyen bir aktivistle bağlantı kurdum." Yataktan kalktı. Cade ile ilgili mesele beklemek zorunda kalacaktı. "Nell ile konuşmam lazım."

Jesse kaşlarını çatı. "Kahretsin. Tofu yemek zorunda kalacağım. Tofudan nefret ederim."

* * *

Cade, burada ne halt ettiğini merak ederek birasını uzun bir yudumla içti. Bir saat önce bira sipariş etmişti ve henüz yarısını bile bitirmemişti. Artık düzgün içki bile içemiyordu.

Kapı açıldığında ve tanıdığı biri içeri girdiğinde, koltuğunda geri çekildi. Michael Novack içeri girdi, koyu renkli gözleriyle barın etrafına bakındı. Eskimiş kot pantolon, siyah tişört ve yıpranmış deri ceket giymişti. Tehlikeli ve kötü görünüyordu.

Kahretsin, Novack'ın Lucy'yi aramadığını umuyordu. Trio'da turist sayısı az olduğunda bazen burada vardiyaya girerdi. Lucy'nin bu adamda ne bulduğunu hiç anlamıyordu. Ama adam odaya girdiğinde Lucy'nin gözleri yumuşardı. Lucy biraz mazoşist gibi görünüyordu.

Cade Sinclair de öyle. O bir aptal ve mazoşistti. Eşyalarını alıp kaçmak için her türlü fırsatı vardı. Dükkandan çıkıp Gemma'nın yerine gitti.

tek bir düşünceyle Gemma'nın dükkanına gitmişti. O mavi gözlerini tekrar ona çevirmeden önce çantasını alıp gidecekti.

Ve gördüğü ilk şey hastaneden gelen devasa faturaydı.

Ve buraya gelmişti çünkü Hell on Wheels'ı işleten adam her zaman onun Camaro'sunu satın almak istemişti.

Gemma'nın faturasını ödeyecek parası vardı. Ama lanet olası spor çantası yoktu.

Ne yapacaktı? İçeri girip Gemma'nın arabasını sattığı için onu kahraman sanmasını mı umacaktı? Karar vermek kolay olmuştu. Babasını seviyordu, ama babası ölmüştü. Gemma ise buradaydı.

Gemma'yı seviyordu.

Sıkışıp kalmıştı. Onu hak etmediğini biliyordu, ama yine de uzaklaşamıyordu.

Üzerinde devasa bir siluet belirip barın ışığının çoğunu engelledi. Sawyer yaklaşık 1,98 metre boyundaydı, omuzları bir futbol oyuncusu gibiydi ve sürekli kaşlarını çatması çoğu erkeği kaçmaya zorlardı. Uzun siyah saçları omuzlarının hemen altına kadar uzanıyordu ve barda çalışmasına rağmen saçlarını geriye çekmiyor ya da saç filesi takmıyordu. Saçlarını serbest bırakıyordu ve gömlek giymeye de tenezzül etmiyordu. Sağ elinden boynunun dibine kadar uzanan korkutucu dövmelerle kaplı kollarını sergiliyordu. Üzerinde sadece deri yelek ve kot pantolon vardı.

Nell Flanders onu iki dünya arasında sıkışmış olarak tanımlamıştı —Kızılderili kültürü ve modern dünya. Cade ise kendini pislik ve şiddet eğilimli pislik arasında sıkışmış gibi hissediyordu.

"O birayla oynadın, şimdi onunla sevişecek misin?" Barın içinde çalan yüksek sesli rock müziğin gürültüsüne rağmen, Cade Sawyer'ın düşük sesli homurtusunu duyabiliyordu.

Ve Sawyer onunla uğraşmak isterse, o dayakları göze alabilirdi. Yapacak daha iyi bir şeyi yoktu. "İstedğini elde ettiğine göre şimdi beni dışarı atmaya mı çalışacaksın?"

Sawyer burnunu çekip vücudunu kabinin diğer tarafına kaydırdı. "Sızlanan bir pislik gibi konuşuyorsun. Ve tam olarak istediğimi elde etmedim. Beş bin dolar daha az ödemek istiyordum."

"Ben hayır kurumu işletmiyorum Sawyer. Zaten çok iyi bir fiyat aldın. O araba mükemmel durumda."

"Neden şimdi?" Sawyer eğilip çantayı Cade'in masanın yanına kaydırıldı.

Cade çantaya baktı. "Paraya ihtiyacım var. Alt tarafı bir araba." "Ben öyle duymadım."

Cade çantayı açtı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Nakit mi? Bana otuz bin nakit mi veriyorsun?"

Sawyer'ın kaşları daha da çatıldı. "Eğer onu aldığını herkese bağırarak duyurursan, uzun süre elinde tutamazsın. Buradan çıkarken bıçaklanmak mı istiyorsun?"

Cade barın etrafına bakındı. Evet, burası bıçaklamanın sıradan bir olay olduğu türden bir yerdi. Müşteriler sert tiplerdi, sahibi daha da sertti. "Kendimi koruyamayacak değilim."

Sawyer ona baktı.

"Kendimi idare etmeyi bilirim."

"Evet, peki, seni motosikletine kadar geçireyim. Şerifle daha fazla sorun yaşamak istemiyorum. Buranın yeni bir yönetimi olduğunu umursamıyorum. Tek umursadığı, karısının burada neredeyse ölmüş olması."

"Öldü mü?"

Sawyer omuz silkti. "O ilk olmayacaktı. Son da olmayacak. Ama cinayetleri dışarıda tutmaya çalışıyorum. Böylesi temizlik işi azalıyor."

Evet, Lucy'ye yeni bir ikinci iş bulması gerekiyordu. "Lucy tecavüze uğrarsa ya da öldürülürse, yemin ederim bana hesap vereceksin."

Sawyer'ın gözleri sonsuz bir karanlığa büründü. "Evet, Luce'u umursuyorsun. Eminim öyledir. Senin gibilerden yüzlerce gelip gittiğini görmedim mi sanıyorsun? Daha iyisi çıkana kadar onu umursuyorsun. Luce ile birlikte büyüdüm. O benim kardeşim gibidir. Kardeşimle evlenecekti."

Lucy nişanlı mıydı? "Ne oldu?"

Sawyer'ın yüzünde acı bir gülümseme belirdi. "Çoğu insana olan şey oldu. Hapishane. İki kardeşim var. Biri hapishanede. Diğeri ABD Ordusu'nda görev yapıyor. Bana sorarsan

Birinin annemize bakması gerekiyordu, ben de eve döndüm. Bir daha Luce'a zarar verdiğimi söylersen, iki kolunu da kırarım, sonra da ne kadar iyi çalıştığını görürüz."

"Onu korumaya çalışıyorum," diye tartıştı Cade.

"Evet, ona nasıl baktığını görüyorum." Sawyer ona baktı. "Zengin sarışın kasabaya gelene kadar ona bakıyordun."

Bu kez gülme sırası Cade'deydi. "Sana siktir git demeliyim, ama Lucy'yi önemsedğin belli ve o benim arkadaşım. Benim arkadaşım. Aramızda hiçbir zaman bir şey olmadı. Ve Gemma meteliksiz. Sence bu para kimin için? Ben onun parası peşinde değilim dostum." Göğüsleri. Kalçaları. Yarısı zamanında zehir saçan, diğer yarısı zamanında ise onun aletini emen o küstah ağzı. Onun peşinde olduğu şeyler bunlardı.

Sawyer arkasına yaslandı. "Kasabaya yeni gelen bir adama deli olduğunu söyledi. Adını söylemedi. Senin ya da diğerinin olduğunu düşündüm."

"Hayır. Jesse ve ben onunla sadece arkadaşız. Kayak merkezinden Ty ona deli gibi aşık ama o ona yüz vermiyor."

İri adam titredi. "İyi. O yürüyen bir zührevi hastalık. Ayrıca, hepimiz birlikte büyüdük. O kadar uzun bir geçmişiniz olduğunda, arkadaşlık alanından çıkmak imkansız olabilir. Peki kim o? Kasabada yeni gelen pek kimseyi tanımıyorum."

"Lucy her şeyi riske atmayı sever." Barın karşısındaki bir masada oturan Novack'ı işaret etti. "Michael Novack'ı tanıyor musun?"

Sawyer'ın yüzü kızardı ve diğer adama bakarken çenesi sert bir çizgiye dönüştü. "Onu tanıyorum."

"Öyleyse onun için endişelenmeye başlayabilir ve beni tehdit etmeyi bırakabilirsin."

Sawyer parmaklarıyla masanın yüzeyini tıklattı. "Bunu bilmek iyi oldu. Bak dostum, ben şehre pek gelmem. Birbirimize yardım edelim mi? Luce'un başı belaya girerse bana haber ver, ben de sana Jesse'yle aradığınız turist hakkında bazı bilgiler vereyim."

Cade'in içini bir ürperti kapladı. "Bir şey biliyorsan, hemen şimdi söyleyen iyi olur."

"Bu kızı seviyor musun?"

"Evet." Aşkın çok büyük bir anlamı yoktu, ama kalbi ona aitti ve öleceği güne kadar da öyle kalacaktı.

Sawyer bu konuyu açmak istemiyor gibi görünüyordu, ama sonunda içini çekip pes etti. "Tamam. Dün New York aksanlı pislik bir turist bara geldi."

Cade şimdi ilgilenmeye başlamıştı. Patrick'i bulmak için yerel motelleri didik didik aramışlardı. Bu kibar pisiğin Hell on Wheels gibi bir yere girmeye cesaret edeceğini hiç düşünmemişti. "Boyu yaklaşık 1,80, zayıf bir adam mı?"

"Lanet olası bir kravat takıyordu."

Onların adamı gibi geliyordu. "Evet, o. Onunla konuştun mu?" "Uzun uzun konuştuk. Etrafta sorular soruyordu. Söylesene, ne ne yaptı?"

Lokantada olanları her düşündüğünde kanı kaynamaya başlıyordu. "Kadınımı öldürmeye çalıştı."

Sawyer arkasına yaslandı. "Siktir. Bu mantıklı. Dün gece geç saatlerde gelip bir adam bulması gerektiğini söyledi. Uyuşturucu sorduğunu sandım."

"Tam olarak ne dedi?"

"Önce ne tür şarap içtiğimi öğrenmek istedi," diye açıkladı Sawyer. "Lanet olası turistler. Kırmızı ve beyaz. Sauvignon Blanc olmadığı için şikayet etti, sonra da biriyle takılabileceği bir yer sordu. Ona, gece için bir arkadaş arıyorsa Trio'ya gitmesini söyledim."

Evet, Sawyer şerifi sevmiyordu ve bu, ortağı Zane'i de kapsıyor gibiydi. "Sadede gel, dostum."

"Tamam. Her şeyi dolambaçlı bir şekilde sordu. Çok sinir bozucuydu. Eğer uyuşturucu istiyorsan, söyle de suratına bir yumruk atıp barımdan kovayım diye düşünüyordum. Bağımlılarla uğraşmaktan nefret ederim."

Cade daha da iyisini yapabilirdi. "O bir avukat."

Sawyer öğürme sesi çıkardı. "Lanet olası avukatlar. Barda dolaşıp müdavimlerle konuşuyordu. Biraz paraya ihtiyacı olan bir adamı nerede bulabileceğini sorduğunu duydum. Yine, takım elbiseli biri içeri girince, uyuşturucu olduğunu düşünmeye başladım. Çok ihtiyacı olduğunu söyledi. Ben de şık giyimli bir keş olduğunu düşündüm."

Cade kusmak istedi çünkü Patrick'in aradığı şeyin uyuşturucu olmadığını biliyordu. "Bir tetikçi tutmak istiyor."

Sawyer yavaşça başını salladı. "Evet. Şimdi anlıyorum. Senin kadını öldürmek konusunda ciddi. Ve özellikle bir adamla çok uzun süre konuştu. Bir saatten fazla bir süre birlikte bir masada oturdular. Luce'un onunla ilişki kurmasından dolayı üzülmemin nedeni buydu. Uyuşturucu satışı yaptığını düşündüm. Eski bir kolluk görevlisinin yoldan çıkması ilk kez olan bir şey olmazdı. Şimdi bunun daha karanlık bir şey olduğunu biliyorum."

Cade parayı aldı ve Sawyer'a uzattı. "Onu kasaya geri koy. Ben bir sorunu halledeceğim."

Novack, Gemma'yı öldürerek hızlı para kazanabileceğini mi sanıyordu? Cade bu fikri kafasından silip atacaktı. Novack, Patrick'in tam olarak nerede olduğunu söyleyene kadar o pisliğe yumruklarını yağdıracaktı.

"Hey, bir saniye düşün." Sawyer onu durdurmaya çalıştı.

Barın karşısına doğru büyük adımlarla yürüdü, botları zeminde gürültüyle yankılandı. Gözünün ucuyla kapının açıldığını duydu. İşleyeceği suça daha fazla tanık olacaktı. Novack başını kaldırıp girişe baktı. Cade'in duyamadığı bir şey mırıldandı. Şimdi de kendi kendine konuşmaya başlamıştı.

Gözünün üstündeki o lanet tik yine başladı. Kanı kaynamak üzereydi. "Hey, Novack. Bana söyleyecek bir şeyin mi var?"

Kapı kapanırken yüksek bir gürültü duyuldu, ama Cade'in gözleri Novack'ın üzerindeydi.

Novack başını kaldırıp somurtarak baktı. "Seni orospu çocuğu." Yüzünü aşağı çevirdi. "O kaçtı. Pislik en uygunsuz anda konuşmaya karar verdi."

Büyük bir vücut Cade'in yanından geçip ön kapıyı çarparak dışarı çıktı. Cam mı?

Nate Wright yaklaşıp şapkasını çıkardı. "Lanet olsun. Neden onu görmedik?"

Novack koltuğundan kaydı. "Saklanıyordu. İnsanlar suç işlerken bunu yaparlar. Ya da daha kötü suçlar işlemesi için insanları tutarlar."

Neler oluyordu böyle? Novack'ı işaret etti. "Şerif, bence Patrick Welch bu pisliği Gemma'yı öldürmesi için tuttu."

Şerifin gözleri sinirle kısıldı, ama Novack'a odaklanmamıştı. "Biliyorum. Sence neden şu anda mikrofon takılı?"

Sawyer, Cade'in arkasına yaklaştı. "Neler oluyor, Şerif? Hatırlıyor musun bilmiyorum, ama burası tüzel kişiliği olmayan bir bölge. Benim işime karıştığını bana bildirme nezaketini göstermen gerekmez mi?"

"Tabii, çünkü sen işbirliği yapardın." Şerif bar sahibiyle yüzleşti. "Ve bunun benim yetki alanımda olduğunu çok iyi biliyorsun. Suçlulara hizmet vermeyi bıraktığında, seni operasyonlarıma dahil ederim. Burası senin lanet olası krallığın değil."

"Tabii ki benim. Beni izle, Wright," Sawyer neredeyse hırladı.

"Hayır. Beni izle. Logan'a olanlar için seni affedeceğimi mi sanıyorsun? Asla. Son yapacağım şey bu olsa bile burayı kapatacağım." Wright iri adamın yüzüne yaklaşarak bağırdı.

Sawyer ona öfkeyle baktı. "Bu benimle Logan arasında. Barımdan defol git. Seni burada çalışırken görürsem, bütün kasabayı dava ederim."

Cam başını sallayarak geri koştu. "Gitti Nate. Üzgünüm." "Lanet olsun." Wright, Cade'e kötü bir bakış attı. "Sen, gel. Mike, Hadi buradan gidelim. Umarım tekrar arar. Lanet olsun.

"Bir daha hiçbirinizi barımda görmek istemiyorum." Sawyer çantayı Cade'e doğru itti, Cade de çantayı aldı. "Sen hariç. Yarın o arabayı ve pembe kağıdı burada istiyorum, ve her şeyin mükemmel durumda olması iyi olur. Şerifin benim hakkımda ne dediğini biliyorsun. Herkes benim bir katil olduğumu bildiği halde Welch neden Novack'ın peşine düştü, bilmiyorum."

Cade, çalışanlarından birine bağırarak Sawyer'a baktı. Nate onu çekerek uzaklaştırdı. "Ne oluyor lan?"

"Her şeyi mahvettin." Evet, bunu sık sık duyuyordu.

On Sekizinci Bölüm

Henry Flanders kapıyı gülümseyerek açtı, ama Gemma'yı görünce gülümsemesi kayboldu. "Bayan Wells, bu bir sürpriz." İçerideki kişinin dışarıyı görmesini engellemek istercesine kapıyı biraz aralık bıraktı. "Nell sizi üzecek bir şey yaptıysa, bunu unutmamalısınız. Onun sizi rahatsız etmemesini sağlayacağım, ama onun duygularını incitmenize izin vermeyeceğim."

Tanrım, gerçekten berbat bir ünü vardı. "Onun duygularını incitmeyeceğim."

"Buraya Nell ile bir dava hakkında konuşmaya geldi. O bir canavar değil." Jesse onun önüne geçti.

Güzel. Neandertal hormonları kontrolü ele geçiriyordu.

Henry ona kaşlarını çatı. "Gemma ve eski kariyeri hakkında araştırma yaptım. Ne tür davalarla uğraştığını biliyorum. Karım gibi kadınların avukatları rahatsız etme eğiliminde olduğunu biliyorum, çünkü onların dürüst olmalarını sağlamaya çalışıyorlar."

Jesse'nin acımasızca sinirlendiğini hissedebildiği için gözlerini devirdi. Henry'nin kafasını tek parça halinde tutmak istiyorsa, ağır silahları devreye sokması gerekiyordu. "Nell! Nell, iyi bir mücadeleye katılmaya çalışıyorum ama Henry engel oluyor!"

Kapı açıldığında Henry Flanders'ın yüzü gerildi ve Nell gülümsedi.

"Gemma! Ne güzel. Lütfen içeri gel. Henry, neden misafirimiz olduğunu söylemedin?" Nell'in bluzu düzgün düğmeli değildi. Ortadaki bir düğmeyi atlamıştı ve Gemma, kırmızı bir sütyenin izini gördü.

Nell'in giyeceğini düşündüğü bir şey değildi, çünkü o, parlak bir malzemeden yapılmıştı. Hayır, pamuklu o şey değildi. O sütyen

insani kaynaklı değildi — ya da en azından amacı bu değildi. O sütyen, sert seks için tasarlanmıştı.

Henry karısının duygularını korumaya çalışmıyordu. Cinsel olarak engellenmemek için uğraşıyordu. Ne yazık ki, Gemma şu anda bunu dert edemiyordu. Cevaplara ihtiyacı vardı ve ona yardım edebilecek tek kişi Nell'di.

Jesse kaşlarını çatdı, belli ki Gemma'nın neyi olduğunu anlamıştı. "Üzgünüm dostum."

"Evet." Henry'nin kaşları çatıldı ve genellikle huzurlu olan gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi. "Sorun değil. İçeri gel. Nell çok lezzetli tofu burgerler yaptı. Seninki benimkine konuşurken sana da bir tane ayarlayacağım."

Gemma, Jesse'nin yüzündeki ifadeye gülmekten kendini zor tuttu. Anlamı açıktı. Jesse, Nell'le konuşmaya devam ettiği sürece sahte etin tadını çıkaracaktı. Ne yazık ki, Jesse takım için fedakarlık yapmak zorundaydı.

Henry, Jesse'yi uzaklaştırırken Nell, Gemma'yı eve davet etti. Nell'in evi, Gemma'nın hayal ettiği gibiydi. Çatı güneş panelleriyle kaplıydı ve bahçede küçük bir yel değirmeni vardı. İçeride, kulübe düzenliydi ve büyük bir kitaplık duvarı ile her türlü aktivist eşyası vardı. Üç tane hazır dilekçe ve Tremon Industries'te yapılacak protesto için bir sürü çıkartma ve tişört vardı.

"Seni görmek ne güzel, Gemma," dedi Nell. "Nasıl yardımcı olabilirim? İyi olduğunu duyduğuma sevindim. Ne korkunç bir alerji. Çilekler bir armağandır."

"Hastane için kesinlikle bir armağan," diye cevapladı. "Bana gönderdikleri fatura bir süre idare eder."

Nell'in gözleri parladı, haklı öfke gözlerini ışıldattı. "Sağlık hizmetleri üzerinde çalışıyorum. O hastaneye itiraz edeceğim. Çileklere alerjik olmayı sen istemedin. Sağlık hizmeti bir hak, ayrıcalık değil."

Kontrolü ele almazsa, Nell tekrar şarkı söylemeye başlayabilirdi.

"Tremon'a kaç mektup yazdın?" Gemma güzel oturma odasına bakındı. Televizyon yoktu. Çok şirin görünümlü çiçekli kanepenin kenarından çıkan şey bir kırbaç sapı mıydı?

Nell, ayak bileğiyle söz konusu nesneyi kenara itti. Yüzü bile kızarmadı. "Muhtemelen yüz kadar. Lütfen oturun."

Evet, bir top gag gördü. Nell bir ucube idi. Bu onu daha rahat hissettirdi. Nell her zaman mükemmel görünüyordu. Ama dürüst olmak gerekirse, yatakta ucube olmak onu neden daha az mükemmel yapsın ki? Bu sadece ortak bir yanıları olduğu anlamına geliyordu. Nell'in karşısına oturdu. "Giles ve Knoxbury adlı bir şirkete hiç mektup yazdın mı?"

"Oh, evet. Birçok kez. Yıllardır onlara yazıyorum, kurumsal politikalarını yeniden düşünmelerini istiyorum. Birçok davayı gözden geçirmelerini ve almayı yeniden düşünmelerini istedim. Korkunç bir firma. Hit listemde beşinci sırada. Birkaç hit listem var."

Gemma, öyle olduğuna emindi. Nell Flanders otuzlu yaşlarında görünüyordu, ama konuşurken onu daha genç gösteren sürekli bir masumiyet havası vardı. "Yani onlar senin kim olduğunu biliyorlar."

"Kesinlikle," diye onayladı Nell. "Aslında daha önce bu firmaya karşı şahsen protesto etmişim. Sahte bahanelerle organik çiftliklerini satın alınan bir grup çiftçiye karşı bir şirketi savunuyorlardı. Organik uygulamalara devam etmeleri gerekiyordu, ama şirket hemen pestisit kullanmaya başladı."

Aklında bir şey canlandı. "Vay canına. Bay Giles'a dört yüz kilo çürümüş marul gönderen sensin. Bu, firmada efsanevi bir olaydı." Orada çalışan hiç kimse o günü unutamazdı. Ya da o kokuyu.

Nell gülümsedi. "Bir şey anlatmaya çalışıyordum."

"Demek ki seni kesinlikle tanıyorlar. Calvin Township davasında neyin yanlış olduğunu düşündüğünü söyle bana. Ve o fotoğraflardan başka var mı?" Hafızasını canlandırmak için herhangi bir şey arıyordu.

Nell fotoğrafları çıkardı ve ona uzattı. "Çoğu aile fotoğrafı. Kurbanları insanlaştırmak için kullanıyorum. Onları rapordaki isimler ve tarihler olarak görmek çok kolay. Onların gerçek insanlar olduğunu gördüğünde bu daha zor oluyor."

Gemma da aynı fikirdeydi. Nell, kendi işini yürütme konusunda akıllıydı. Ve görünüşe göre oldukça iyi bir ünü vardı. Gemma, Nell ile kendisinin o kadar da farklı olmadıklarını fark etti. İkisi de

bir şeyin peşindeydi. Gemma kariyerinin peşindeydi, Nell ise adaletin. En azından günün sonunda Nell iyi bir şey yapmış olacaktı.

Belki de daha büyük, daha fazlasını, yakaladığı takdirde dünyaya fayda sağlayacak bir şeyi kovalamanın zamanı gelmişti.

Nell bu davaya nasıl dahil olduğunu anlatırken Gemma fotoğrafları inceledi. Çok sayıda aile zarar görmüştü. En zor durumda olanlar çocuklardı. Ömür boyu sağlıklı olmaları gerekirken şanssızdılar. İttikleri suyun onları hasta ettiği bir yerde doğmuşlardı.

Ancak EPA'ya göre durum böyle değildi.

"Dış kaynaklar su kaynağı hakkında ne diyor?" diye sordu Gemma, bir tür partide çekilmiş bir fotoğrafa bakarken. Fotoğraftaki insanlar, ellerinde içkilerle dolaşıyorlardı, başlarının arkasında neon ışıklar yanıp sönüyordu.

"Sadece bir raporun ücretini ödeyebildik. Yaptığımız testler, rezervuarın insan tüketimine kesinlikle uygun olmadığını ortaya çıkardı. Elimde bir kopyası var. Ne yazık ki, şirketinizin elinde bunun uygun olduğunu iddia eden beş ayrı rapor var. Bu işi zor satacağız. Jüriler bilimsel verileri olduğu gibi kabul etmezler."

Haklıydı. Jüriler uzun bilimsel tanıklıkları dinlerken uykuya dalma eğilimindeydiler. Suyun uygun olup olmadığını basit bir dille anlatabilecek bir uzman bulmak anahtar olacaktı. Parti fotoğraflarını çevirmeye devam etti. Fotoğraftaki adam, sanki doğum gününü kutlamak istemese de kimseyi hayal kırıklığına uğratmak istemiyormuş gibi cesurca gülümsüyordu.

Fotoğraftaki herkes mutlu görünüyordu. Arka plandaki erkekler bile.

İyi kesilmiş sarı saçları ve mükemmel bir takımı olan tanıdık bir adamın görüntüsünü yakaladı. Diğer herkes bir çeşit Batı tarzı giysi giyyordu, ama Patrick Welch giymiyordu. Hayır. O, en ücra yerlerde bile İtalyan yapımı özel dikim takımlarını giyerdi.

Gemma fotoğrafı ters çevirdi. Patrick'in karşısında oturan adamı işaret etti, ama cevabı bildiğinden emindi. "Bu kim?"

Dört uzmana ödeme yapmak kolay olurdu. Giles ve Knoxbury böyle bir davayı aldıklarında, en az dört uzman tutarlardı

uzman tutarlardı. Ancak bu davada, EPA'nın raporuna da güvenmek zorundaydılar. EPA, dokunulmaz bir gerçeklik sesi olmalıydı.

Nell fotoğrafı inceledi. "Ah, bu EPA'dan adam. Kevin bilmem ne. Michaels. Hepsini yazmıştım. Ona da itiraz etmiştim. Raporu çok özensizdi bence."

Her şey yerine oturdu. "Raporu Giles ve Knoxbury tarafından ödenmişti. Ya da daha doğrusu, firma Tremon için rüşvet pazarlığı yapmıştı. Yanındaki o pis suratlı, orospu çocuğu pislği görüyor musun? O Patrick Welch."

Nell bir an için bembeyaz oldu, sonra ayağa fırladı ve yumruğunu havaya kaldırdı. "Biliyordum! Evet." Durdu, dansı bir anda sona erdi. "Emin misin?"

Gemma omuz silkti. "Hayır, ama yoksa neden beni öldürmeye çalışsın ki?"

Ve bu sadece Patrick değildi. New York'a dönseydi, belki de çeteye katılırdı, ama bir gece eve giderken uygun bir soyguncu ile karşılaşacağını düşünüyordu. O da Giles ve Knoxbury tarafından para ile tutulmuş olurdu. Ve sonra zorlu Buz Prensesi artık bir tehdit olmazdı.

Nell kaşlarını çattı. "Seni öldürmeye mi çalıştı?" "Evet. Çileklerle."

"O adamı sevmiyorum. Çilekler bir armağandır. Sapkın bir şekilde kullanılmamalıdır."

Gemma, onların daha çok bir lanet gibi olduğunu düşünüyordu, ama bunu Nell'e söylemedi. "Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun? Tek yapmamız gereken EPA'nın rüşvet aldığını kanıtlamak, Calvin Township hakkında yeni, temiz raporlar almak ve davayı kazanmak."

"Bunu nasıl kanıtlayacağız?"

Gemma'nın bir planı vardı. "Parayı takip ederiz, bebeğim. Para her zaman yolu gösterir."

Ve bu sefer de yol gösterecekti. Gemma bunu biliyordu.

Henry, Jesse'nin ardından yüzünde bir gülümsemeye ortaya çıktı. "Jesse ve ben sohbet edip atıştırmalık bir şeyler yedik. Siz kızlar nasılsınız?" Fotoğraflara göz attı. "Calvin Township mı? Gemma, 'iyi mücadele' konusunda ciddi miydin?"

En azından hala birilerini şaşırtabilirdi. "Evet. Ama itiraf etmeliyim ki, eski nişanlımı hapse gönderebileceğim için de mutluyum. Eski şirketim ve Tremon Industries, Calvin Township hakkındaki raporları tahrif etmek için kamu görevlilerine rüşvet verdi. Henüz bunu kesin olarak kanıtlayamıyorum."

"Parayı takip etmelisin." Henry'nin gözleri aniden derin bir zekâ ile doldu. "EPA'daki adamın hesaplarından başla. Hatta kredi kartlarını da dinleyebiliriz. Son zamanlarda herhangi bir ödeme yapıp yapmadığını kontrol et. Neredeyse kesin olarak bir ön hesap üzerinden ödeme yapılmıştır."

Tatlı Henry Flanders ön hesapları nasıl bilebilirdi ki? Bu yüzden şirket yapısı önemliydi. Büyük şirketlerdeki muhasebe uygulamaları labirent gibi olabilirdi; küçük şirketler büyük şirketlere ödeme yapar, daha da küçük olanlar ise zararları üstlenir, böylece ana cephe hissedarlara iyi görünürdü.

Nell yakışıklı kocasına gülümseyerek sarıldı. "O inanılmaz zeki."

Evet, öyleydi. "Hiç bir sistemi hackledin mi, Henry?"

O, "ay neyse" gibi bir sesle güldü. "Tabii ki hayır. Bilgisayarlardan pek anlamam. Cameron'la konuşmalısın. Eminim sana memnuniyetle yardımcı olacaktır."

Nell ona adeta hayranlıkla baktı. Henry Flanders yaklaşık kırk yaşındaydı, ama orta yaşlı birinin göbeği yoktu. Yakışıklıydı, zayıf bir vücudu ve gözlüklerinin ardında neredeyse Süpermen gibi bir yakışıklılığı vardı. Ve Gemma onun tam bir sahtekar olduğunu düşünüyordu. Eğer bilgisayar kullanmayı bilmiyorsa, Jesse'yi güzel bir yeşil renge çeviren tofu burgerlerden birini yedi. Daha önce jüri üyelerini incelemişti ve Henry Flanders'ı kesin olarak hayır kategorisine koymuştu. O sert bir yargıç olacaktı.

Ama o Gemma'nın tarafındaydı. Gemma da buna biraz sevindi. Henry'nin kötü tarafında olmak istediğinden emin değildi.

"Nate'i benim için arayabilir misin?" Jesse'nin elini tuttu. Sahte et yüzünden zor bir gece geçirmişti. "Hell on Wheels'a gidip Cade'i eve götürmeliyiz."

Henry başını salladı. "Tabii ki. Ona durumu açıklayacağız ve Cam'e aramaya başlaması için ismi vereceğiz. O barda dikkatli ol. Tehlikeli bir yer olabilir."

"Onu koruyacağım." Jesse kolunu onun omzuna attı.

Kapıdan çıkıp yıldızlarla dolu geceye adım attılar. Havada keskin bir soğukluk vardı ve bu yerin karla kaplı hali nasıl olurdu merak etti. Bunu öğrenecekti. Hayatını burada geçirecekti. Artık annesinin buraya birden fazla nedenden dolayı geldiğini anlıyordu. Eve dönmek istemesinin ötesinde, Gemma için buraya gelmişti, babasının ölürken ona öğretmeye çalıştığı dersi pekiştirmek için. Yaşamak. Daha önce de vardı, ama şimdi istediğini sandığı her şeyden uzak, nihayet hayattaydı.

"İhtiyacın olanı aldın mı?" diye sordu Jesse.

O ve Cade, onun ihtiyacı olan şeydi, ama o onun sorusuna cevap verdi. Çantasını omzuna astı, göğsünün üzerinden karşı kalçasına geçirdi. "Oh, evet. Ve daha fazlası. Arkadaşlarımla biraz yardımıyla Patrick'i hapse atabilirim." Orada ona takım elbise giydirmeyeceklerdi. Turuncu. Turuncu ona yakışırdı. Gerçekten onun rengiydi. Ve hapiste birinin kölesi olabilirdi. "Tek ihtiyacım olan Cam'in sihirli parmakları. Eğer EPA'daki adamın banka hesabına girebilirse, paranın izini sürebiliriz. Ve Tremon'un tüm şirket haritası bende. Onu ben hazırladım. O şirketi en küçük mağazasına kadar biliyorum. Paranın izini bulabilirim."

Jesse ona gülümsedi. "Seni hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

O da kaşlarını çattı. "Doğru değil. Evleneceğim için çok daha mutlu olduğumu hatırlıyorum. Evleneceğim, değil mi?"

Jesse eğilip onu öptü. "Tabii ki evleniyorsun. Şimdi bana neden mutlu olduğunu söyle. Patrick ve onun yeni hapishane arkadaşlarını hayal edebileceğin gerçeği dışında."

Jesse, Gemma'nın itiraf etmesini sağlayacaktı. Kahretsin. "O çocuklara yardım edebileceğim."

"Ve benim Gemma'm da öyle olabilir." Bu sefer daha yavaş bir şekilde onu tekrar öptü. "Seni seviyorum." Durdu, karanlıkta gözlerini kısarak. "Bisikletime ne oldu?"

Ona sözlerini geri söylemek üzereyken, boğuk bir ses duyuldu ve Jesse sendeledi. Karnına dokundu ve ay ışığında bile Gemma kanı görebiliyordu.

"Çılgılık atma yoksa onu tekrar vururum." Patrick, elini titreyerek toprak yolun ortasında duruyordu. "Bunu yapmak istemedim."

Kahretsin. Bunu hiç yapmak istememiştim.

* * *

Jesse dizlerinin üzerine çöktü, gücü tükeniyordu.

"Jesse!" Gemma onu kollarının arasına almaya çalıştı. "Tanrım. Bunu yapma. Ölme."

Sanki vücudundan akan kanı durdurabilecekmiş gibi elini karnına koydu.

Kahretsin, vurulmak acıtıyordu. "Çık buradan."

Göz yaşları ay ışığında parıldıyordu. "Seni bırakmayacağım."

"Kalk, Gemma." Patrick. Patrick buradaydı ve onu vurmuştu. Patrick Gemma'yı öldürecekti. "Erkek arkadaşını öldürmemi istemiyorsan, kalk ve beni o eve götür. Kanıtı buldun, değil mi? O aptal aktivist onda."

"Kalma." Jesse fısıldadı. "Yine de beni öldürecek. Koş, hayatım."

Ona baktı, eğildi ve alnını öptü. "Yapamam."

"Gemma, elini o sefil antana doğru bir santim bile hareket ettirdiğini görürsem, onun beynine bir kurşun sıkarım. Silah taşıdığını hatırlamadığımı mı sanıyorsun?" Patrick yaklaştı ama hala ulaşamayacağı bir mesafedeydi.

"Şerif silahımı aldı," itiraf etti. "Henüz bana geri vermedi. Nate Wright ve ben bu konuyu konuşacağız. Sana verebileceğim en iyi şey biber gazı."

Eğer daha fazla yaklaşırsa, Jesse lanet olası uzuvlarını yeterince uzun süre çalıştırıp o pisliğı yere indirebilir. Gemma kaçabilir.

"Hemen kalk, Gemma," diye emretti Patrick, sesi biraz titriyordu.

Jesse, Gemma ayağı kalkmadan önce onu bir kez daha öptüğünü hissetti. "Başardın. O memura rüşvet verdin." Gemma hiç de titriyor değildi.

Ses tonunda çok fazla yargılama vardı.

Patrick kıpırdamadı. "Tabii ki yaptım. Seni asla terfi ettirmeyeceklerdi. Ellerini kirletmeyi kaldıramayacağını hep biliyordum. Bu iş, ve iş her zaman savaştır. Ben de bunu sevmedim

bu kısmı da sevmedim, ama bu işten çıkamam ve kesinlikle bir taşralı aptalın ahlak anlayışı yüzünden hayatımı kaybetmeyeceğim."

Gemma başını eve doğru çevirdi. "Onlar iyi insanlar." "İyi mi?

Tanrım, sana ne oldu?" Jesse'ye baktı,

. "Bu adam mı? Yoksa birlikte yaşadığın diğer aptal mı? Ne? Biraz sakin oldu diye yumuşadın mı?"

"Biraz erkeklik aldım, Patrick, yoksa seninle geçirdiğim yılları unuttun mu?"

Bu onun kızıydı. Sonuna kadar küstah. Patrick'i izledi. Biraz daha yakından. Elleri titredi.

Patrick ona doğru bir adım attı. "Evet, sen buz prensesiydi, tatlım. Soğukta siklere ne olduğunu bilirsin."

Jesse, ayak bileğini yakaladı ve tüm gücüyle çekti, adrenalin vücudunda dolaşıyordu. "Koş, Gemma. Hemen!"

Silah tekrar ateşlendi. Jesse sol tarafında bir şeyin yandığını hissetti. Silahı almak için uzandı. Silah düşmüştü. Ay ışığında metal parladı, ama Patrick dizini karnına bastırınca tüm havası vücudundan çıktı. Acı dünyasını kapladı. Hayal edilemez bir acı onu sardı. Nefes almaya çalışırken inledi.

Bir vuruş sesi ve bir bağırış duydu, sonra Patrick tekrar ayağa kalktı, elinde silahla.

"Yakalayabilirsen yakala, pislik. Şerife ulaşmadan beni yakalayabilecek misin, görelim bakalım." Gemma'nın sesi uzaklaştı.

Patrick onun peşinden koştu.

Patrick'in onu takip etmesini engellemek için ayağa kalkmaya çalıştı. Uzuvarları hareket etmiyordu. İşe yaramazdı. O kadar işe yaramazdı ki.

Sadece bir saniye sonra Henry Flanders'ın yüzü görüldü. "Kaç tane?"

Sesi düz ve monotondur, Henry'nin neredeyse her zaman kullandığı hafif ve sempatik tonu değildi. Ve gözlerindeki bakış. Henry'nin gözleri, her zaman etrafındaki dünyaya karşı eğlenceyle dolu olan gözleri, düz obsidiyen taşları gibiydi. Sanki başka biri Henry'nin bedenini ele geçirmişti. Tehlikeli biri.

"Sanırım iki kez vuruldum." Karnı yanıyordu. "Gemma'ya yardım etmelisin. Şerifi ara. Cade'i ara."

Cade gelecekti. Ne kadar kötü durumda olsalar da, Cade onlara yardım etmeye gelecekti.

"Kaç tane silah?" Henry düzeltti.

Başı dönmeye başlamıştı, ama konsantre oldu. "Sadece bir tane."

"Harika." Henry Jesse'ye baktı. "Nell geliyor. O seninle ilgilenecek. Bana gelmesine izin verme. Bunu görmesini istemiyorum."

Henry bir anda ortadan kayboldu, ama Nell'in yumuşak elleri aniden saçlarını düzeltmeye başladı. "911'i aradım. Yakında burada olacaklar. Üzgünüm, ama bunu örtmem gerek." El havlusunu yarasına bastırırken mide bulantısı hissetti. "Organik pamuktan yapılmış. Ve temiz. Oh, Jesse, lütfen dayan. Kocam nereye gitti?"

Elini uzattı. Henry ne yaparsa yapsın, bu zorlu bir şey olacaktı. Henry'nin gözlerinde bunu görmüştü. Ayrıca, karısı yanıdaysa Henry'nin bunu yapmayacağından da emindi. Nell'i yanında tutmalıydı. "Lütfen. Gitme."

Gözleri yuvarlaklaştı ve şefkatle doldu. "Tabii ki gitmem."

Ve sonra bunun bir önemi kalmadı çünkü dünya daralmaya başladı. Gökyüzüne baktı. Yıldızlar sonsuzdu.

* * *

Cade, otoparkta şerifi neredeyse yere devirdi.

"Bu fiyaskoyu karakolda konuşabiliriz, Sinclair. Gemma ve Jesse'yi getir, hep birlikte bu durumun ne kadar berbat olduğunu konuşalım." Wright, neon ışıklı bara öfkeli bir bakışla baktı.

Cade, bu iki adamın birbirlerinden nefret etmelerine neden olan şeyi çok merak ediyordu, ama başka sorunları vardı. "Hemen hikayeyi anlatın. Neden kimse bu gizli operasyondan bahsetmedi, bilmek istiyorum. Patrick'in yerini ne zamandır biliyordunuz?"

Nate iç geçirdi. "Dün gece Mike ile konuştu. Onun aleyhindeki kanıtları toplamak için en iyi yolun bu olduğunu düşündük. Gemma'ya bir şey yapmayacağından emindim. Rafe, Gemma

Jesse ile ayrılana kadar bütün gün onu takip etti. Gemma vadide güvende. Herkes onu koruyor."

Novack gömleğini çekerek vücuduna bantlanmış küçük bir mikrofonu çıkardı. "Artık buna gerek yok."

"Tekrar arayıp başka bir görüşme ayarlamaya çalışabilir," dedi Cam.

"Sanmıyorum. Burada polisi görmemiş olsa bile, korkmuştur.

Kolayca. Ve bir son tarih olduğunu söyledi. Yarın sabaha kadar ölmüş olması gerekiyordu, yoksa tabutta yatan o olacaktı. Çok net konuşmuştu. Şafak sökmeden ölmüş olması gerekiyordu, yoksa paramı alamayacaktım. Novack uzun saçlarını eliyle taradı. Bu saçmalıkla işim bitti. Bir daha dağımdan inmeyeceğim.

Siktir, Gemma'ya ulaşmalıydı. Jesse'ye neler olduğunu anlatacağı ve onlar da hayır cevabını kabul etmeyecekti. Buradan kaçıp, her şey yoluna girene kadar saklanacaklardı. Artık korkusu önemli değildi. Gemma'nın olmadığı bir dünyadan, başka her şeyden çok daha fazla korkuyordu.

Cam, cep telefonunu çıkarırken küfretti. "Rafe, Jesse ve Gemma'nın yarım saat önce Jesse'nin motosikletiyle ayrıldıklarını söylüyor. Nell ve Henry'nin evine gidiyorlarmış. Onlarla birlikte oraya gitmesini ister misin?"

Nate elini başının üstüne sürdü. "Lanet olsun. Hayır. Ben giderim. Belki biri bu küçük pisliği öldürür ve o zaman onun için endişelenmemiz gerekmez." İcini çekti. "O zaman onu öldüren kişi için endişelenebiliriz."

Bu Patrick'ten daha büyük bir olaydı. Cade'in zihni bunun sonuçları hakkında dönüp duruyordu. Gemma büyük bir olaya karışmıştı ve bunun farkında bile değildi. "Nell ve Henry nerede yaşıyor?"

Jesse, Henry'nin biyodizel arabasını tamir etmesine yardım etmek için onların evine gitmişti, ama Cade gitmemiştir.

"Seni oraya götüreceğim." Nate otoparka doğru yola çıktı. Bronco'yu geride bırakmıştı. Cade, Zane'in siyah kamyonetini tanıdı.

Cade, motosikletinde otuz bin doları saklayacak bir yeri olmadığı için onunla birlikte gitti ve Gemma'ya ne kadar çabuk ulaşırsa o kadar iyi olacaktı.

Radyo cızırdayarak çalışırken arka koltuğa oturdu.

"Şerif? Nell Flanders'tan 911 çağrısı aldık. Kulübesinin dışında birinin ateş ettiğini söylüyor ve zaten bir

Creede'deki çocukları oraya gönderdim, ama hala Hell on Wheels'daysanız, oraya daha hızlı varabilirsiniz." Laura'nın sesi radyodan geldi. "Rafe de yolda. Caleb ve Ty'ı da çağırdım, bu yüzden bir sürü siren sesi duyacaksınız."

Nate kamyoneti vitesine takmıştı ve çakıllar uçuşuyordu. " 'ten kim vuruldu?" Cade 'a arka koltuktan sordu. *Gemma olma Gemma. Gemma olma.*

Nate, dağdan aşağı uçarken ahizeyi Cam'e uzattı.

"Laura, kurbanın kimliği tespit edildi mi?" Cam'in sesi tamamen sakindi.

Laura durakladı ve Cade'in midesi düğüm düğüm oldu. "Jesse McCann. Durumu hakkında hiçbir bilgi yok. Durum değişken ve tehlikeli. Her türlü önlemi alın. Mümkünse size bilgi veririm."

Durumu. Jesse'nin durumu hakkında hiçbir bilgi yoktu. Ölü mü diri mi, bilmiyorlardı. Durum devam ediyordu. Patrick harekete geçmişti ve Jesse bunun bedelini ödemişti.

Suçluluk duygusu onu boğdu. Buna o neden olmuştu. Her şeye o neden olmuştu. Her şeyi mahvetmeseydi Patrick tutuklanacaktı. Patrick'i çaresiz bırakmıştı. Patrick'in bardan çıkıp Gemma'yı aramaya gitmesinin sebebi oydu.

"Sana söylemeliydim," dedi Nate, sözleri sıkıydı. "Senin yerinde olsaydım, ben de o piçin peşine düşerdim."

Cam, silahının şarjörünü kontrol ederken konuştu. "Bu sabah Mike'tan mesaj aldık. Makul kararlar vermemiz için bize fazla zaman tanımadı. Temel olarak karakola geldi ve bizi davet etti."

"Mike ne kadar berbat bir adam olsa da, adamı kendi elleriyle öldürmediği için şükretmeliyiz," dedi Nate.

"Daha hızlı gidebilir misin?" diye sordu Cade, bağırarak istemesine rağmen sesini sabit tutarak.

"Ölmemizi istemiyorsan hayır," diye cevapladı Nate. "Oraya vardığımızda arabada kal, Cade. Bize işimizi yapmamıza izin ver."

Cade, bunu vaat edemeyeceği için ağzını kapalı tuttu. Gemma'yı kurtarabilseydi, kurtarırdı. Jesse'yi kurtarabilseydi, kurtarırdı.

Sevgisini. Kardeşini. Ve onları kurtaramazsa, o zaman hiçbir şeyin önemi kalmazdı.

On Dokuzuncu Bölüm

Gemma koşarken çantasını sıkıca tuttu ve çılgınca kapıyı çaldığı için Flanders'ların Jesse'ye yardım etmek için dışarı çıkacaklarını umdu. Tabii ki, sapkınlık partilerine geri dönmemişlerse. Patrick'in Jesse'yi öldüreceğini anladığında, kapıyı çaldı ve Patrick'in onu takip edeceğinden emin olarak koşmaya başladı. Yapamayacağı tek şey, Patrick'in şirkette terfi almak istediği için küçük kulübelerine girip oradaki herkesi katletmesine izin vermektir.

Jesse. Onun orada yatıyor olduğunu düşünemiyordu bile. Patrick'in onu öldürmek için bir iki saniye daha harcayabileceğini düşünemiyordu. Eğer o ikinci kurşun işini görmemiş olsaydı.

Koştı, sandaletleri yere vuruyordu. Nehri duyabiliyordu. Rio Grande burada derindi. Aynı zamanda onu da kesiyordu. Yol sağındaydı, ama Patrick onu orada görebilirdi. Beyaz gövdeli kavak ve kalın çam ağaçlarının arasında daha güvendedi.

"Gemma? Gemma, bir çözüm bulabiliriz."

Evet, sanki buna kanacakmış gibi. Bir ağacın gövdesinin arkasında nefesini tuttu. Mümkün olduğunca sessizce çantasının fermuarını açtı ve silah güvenliği dersine hiç katılmadığını öğrendikten sonra silahını elinden alan Nate'e sessizce küfretti. Alexei Markov'un bir sonraki atölyesine katılacaktı. Görünüşe göre mafya tetikçisi olmak onu silah güvenliği konusunda da uzman yapmıştı. Alexei onay verene kadar gizli silah taşıma izni yoktu. Nate ona bir av tüfeği teklif etmişti, o da ona parmak göstermişti.

Kahretsin, şimdi o av tüfeğine sahip olmayı diledi.

"Hadi ama tatlım. Buraya ait olmadığını biliyorsun. Bu insanlar deli idealistler. Dünyanın nasıl işlediğini anlamıyorlar

Nasıl işlediğini anlamıyorlar." Ona mahkeme salonundaki ses tonunu kullanıyor, cazibesini bolca sergiliyordu.

Eskiden onun akıllı ve güvenilir olduğunu düşünürdü, ama şimdi onun gerçekte ne olduğunu anladı. Gerçeği kışına bıçak saplansa bile anlayamayacak, sümüklü bir düzenbaz. Jesse'nin kaba ama dürüst gürültüsü onun kulağına müzik gibi geliyordu. Cade ve onun sinir bozucu Atlas kompleksi, Patrick'ten çok daha sevimli ve gerçekçiydi. Elini hacimli çantasına daldırırken derin bir nefes aldı. Neredeydi?

Ruj. Atıştırmalık boyutta bir paket badem. Not defteri. Tanrım, neden bu kadar ıvır zıvır vardı ki? Bir kadının kaç tane kaleme ihtiyacı olurdu ki?

"Tremon'un sahibi kim, biliyor musun? Kağıt üzerinde Martin Tremon. Ama en büyük hissedarı kim?"

Gemma durdu. Senatör Allen Cameron en büyük hissedardı. Yeşil enerji platformuyla başkanlık seçimlerine girmek üzere olan Senatör Allen Cameron. Tüm anketlerde öndeydi. Politikacı ve ileri görüşlü iş adamının mükemmel bir karışımıydı. Senatörün kişisel hayatıyla ilgili ilginç söylentiler duymuştu. Bir oğluyla konuşmadığı, diğerini ise uzun zaman önce ortadan kaldırdığı söylentileri vardı, ama seçimleri kaybetmesine neden olacak hiçbir şey yoktu.

Ağır yatırım yaptığı bir şirketin, çocukların öldüğü noktaya kadar bir kasabayı kirlettiği söylentileri... Evet, bu yeterli olurdu. Cameron yatırımlarını anonim şirketlerin örtüsü altında saklıyordu, ama biri bu ağı çözebilir ve muhtemelen çözecekti. Seçimi kazanmak istiyorsa, Calvin Township temiz olmalıydı.

Patrick onu öldürmek zorundaydı. Zorundaydı. Sonra Nell'i, Henry'yi ve bu konuda bir şeyler bilen herkesi öldürmek zorundaydı.

"Tatlım, onun seçimi kazanacağını biliyorsun. Ve ben Beyaz Saray'da çalışmaya başlayacağım. Sen de benimle gelebilirsin."

Tabutta.

"Bundan kurtulabileceğimizi biliyorsun," diye devam etti Patrick. "Tek yapman gereken, o aptal şerife, dışarıdaki erkek arkadaşının o salak aktivistle nasıl yattığını ve kocasının ikisini de öldürdükten sonra kendini vurduğunu anlatmak."

Bu onun kurtuluğu olacaktı. Nate buna asla inanmazdı. Ama Patrick kibirliydi. Her Şeyden paçayı sıyrabileceğini düşünüyordu. Hava kornası. Neden herkesin dediği gibi ayıları kızdıracak o aptal hava kornasını yanında taşıyordu ki?

Ve işte oradaydı. Sonunda. Biber gazı. Emniyet düğmesini açtı ve bekledi.

"Washington'u yönetebiliriz, bebeğim," diye söz verdi Patrick. "Sen ve ben. Giles ve Knoxbury'yi geride bırakıp Cameron'un peşinden Yüksek Mahkeme'ye kadar gideceğiz."

Onun nerede olduğunu anlayamıyordu. Ses ağaçlardan yankılanıyor gibiydi, sanki sesi her yerden aynı anda geliyordu. Ve sonra kalp atışlarının sesi vardı. Kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu, yakınındaki herkese ve her Şeye burada olduğunu ve yakalanmayı beklediğini haber veriyordu. Serin akşam havasına rağmen terlemeye başlamıştı. Elinde tuttuğu biber gazı şişesi titriyordu. Daha önce hiç kullanmamıştı. New York'ta bile kendini oldukça güvende hissetmişti.

"Ya da seni burada öldürüp, aptalın suçunu kendime atabilirim." Patrick ağacın arkasından çıktı. Karanlık, yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemeyi gizleyemiyordu. "Görünüşe göre zekan, benim hırsımı yenemiyor."

Ama biber gazı, onun silahını yendi çünkü tereddüt etmedi. Kullanım kılavuzunda yazanları aynen yaptı. Elini ileri geri sallayarak biber gazını püskürttü.

Patrick çığlık attı ve silah ateş aldı, onu kıl payı ıskaladı.

Patrick artık kör ateş ediyordu, bu yüzden kız kaçmaya başladı. Elinden geldiğince hızlı ve güçlü koşarken, Patrick'in peşinden gelip gelmediğini görmek için arkasına baktı.

Ve sonra dünya eksenini üzerinde eğildi. En azından öyle hissetti. Ayağı bir kayaya takıldı ve düştü, ellerini kendini tutmak için uzattı, ama yere çarpmadı. Dünyası suyla doldu. Soğuk ve hızlı akan su. Suyu çarptı ve batmaya başladı.

Çok soğuktu. Rio Grande'nin suları kadar derisine işleyen bir soğukluk hiç hissetmemişti. Yukarı çıkmaya çalıştı. Eli dirseğine kadar su yüzeyini kırdı. Havayı hissedebiliyordu.

Ama ona ulaşamadı. Sol ayağı serbestçe hareket edebiliyordu, ama sağ ayağı düştüğünde sıkışmıştı. Düşmüş bir kütüğe takılmıştı,

ayağı dallara takılmış ve onu aşağıda tutuyordu.

Panik tüm duyularını kapladı. Jesse ölüyordu, o da öyle. Cade nasıl hayatta kalacaktı?

Çekip çekti ve ayağını kurtarmaya çalıştı. Sandal sıkışmıştı. Ve kimse onun nerede olduğunu bilmeyecekti. Yüzeye bu kadar yakinken boğulacaktı.

Hava kornası. Korkunç ayıları korkutmayabilirdi, ama yapıldığı işi yapabilirdi: birine onun nerede olduğunu haber vermek.

Patrick olabilir. Ya da Henry olabilir. Onu aramaya gelmiş olabilir.

Bir kurşun ya da bir kurtarıcı. Her şey, bu şekilde ölmekten iyiydi. Soğuk ve yalnız.

Yaşamak. Onun tek yeni görevi. Şimdi bunu bozmayacaktı. Çantasını karıştırdı, artık ihtiyacı olmayan eşyalar nehirde sürüklenip gidiyordu.

Hava kornasını yakaladı ve geri kalanını bıraktı.

Son bir umutla kolunu yukarı kaldırdı ve düğmeye bastı.

* *

Nate frenlere bastığı anda Cade kamyonetten atladı. "Lanet olsun, Cade!"

Nate'in bağırdığını duyabiliyordu, ama umursamadı. Uzakta, kırmızı ve mavi yanıp sönen ışıklar gördü. Ya şerifin gece vardiyası ya da Ty. Tanrım, umarım Ty'dir.

"Buradayız." Nell, yerde yatan birinin başında diz çökmüştü.

Jesse. Jesse'yi yerde yatarken görünce kalbi neredeyse durdu. En iyi arkadaşı. Kardeşi. Neden gitmişti ki? Kalmak daha kolaydı. Daha iyi bir adam olmaya çalışmaktan daha kolaydı. Ve şimdi Jesse'nin kanı etrafındaki yeri ıslatıyordu.

Biri onu kenara iterek içeri girdi. Caleb Burke. Çantasını yere koydu. "Bebeğim, ışığa ihtiyacım var. Alexei, yaklaşan herkesi benden uzak tut."

Holly Lang, Jesse'nin cesedinin başında durdu ve el fenerini aşağıya doğru tuttu. Jesse ışıkta solgun görünüyordu, kıyafetleri kanla lekelenmişti.

Alexei, Cade'in gömleğini çekti. "Gel de doktor arkadaşına müdahale etmesine izin ver."

"Bilinci kapalı. Karın bölgesine kurşun yarası var. Bir tane daha sıyırmış gibi görünüyor ama yanıkdan başka bir şey değil. Ambulans lazım. Ameliyat olması gerekiyor." Caleb gözlerini Cade'e çevirdi. "Güçlü bir adam. Nell kanamayı büyük ölçüde durdurdu. Kurşunu çıkarmam ve hayati organlarına zarar vermediğinden emin olmam lazım. Ty beş dakika arkamdaydı. Gemma'yı bul. Ben onunla ilgilenirim."

Derin bir rahatlama nefesiyle, Nate ve Cam ile konuşan Nell'e döndü.

Nell evinin arkasını işaret etti. "Sanırım ormana gittiler. Nehrin yanına."

Nehir. Vücudundaki her kas gerildi ve beyni çalışmayı bırakmak üzereydi. Nehir. Her zaman ona geri dönecekti. O gecenin anıları beynine hücum etti. Soğuk. Su girmeden önce ciğerlerini dolduran nemli hava. Kız kardeşinin  l rkenki gözleri.

Ve bunların hiçbiri önemli değildi.  nemli olan tek şey Gemma'ydı.

Nate ve Cam bir strateji planlarken, o sakın bir şekilde binanın etrafında dolaştı. Onun stratejisi Gemma'yı bulmak ve ona gelen her kurşunu üstüne almaktı. Ve onu lanet nehirden uzak tutmaktı.

Uzakta bir ses duydu. Kelimeleri ayırt edemedi, ama önemi yoktu. Koşmaya başladı. Nate aniden peşine düştü ve Cam onun önüne geçmeyi başardı. Cam, elinde silahıyla, lanet olası bir koşucu gibi koşarak ilerledi. Nate, Cade'i yakaladı ve onu durdurmaya zorladı.

"Ben görevdeyken  lmeyeceksin."

Cade uzaklaşmaya çalıştı. "Lütfen. Tanrım, Nate, onu seviyorum. Orada Callie olsaydı ne yapardın?"

"Eğitim almamış olsaydım mı? Lanet olası işimi yapmama izin verirdim. O adamın silahı var ve onu kullanıyor." Nate'in yüzü sertleşmişti. "Burada kal yoksa silahımı sana kullanırım ve polisi engellediğin için seni hapse atarım."

Cade durdu. Ne yapıyordu? Silahı bile yokken saldırıya geçiyordu. Yeterince batırmamış mıydı? Bunu yapmaya devam etmek zorunda mıydı?

devam etmek zorunda mıydı?

Cade yumuşak toprağa diz çöktü. Nehrin kokusunu alabiliyor, akışını duyabiliyordu. Hayatını neredeyse kaybettiği nehirden kilometrelerce uzaktaydı, ama aslında oradan hiç ayrılmamıştı. Dolaşıyormuş gibi yapıyordu, gülümsüyordu, partilere katılıyordu, hayatın tüm oyunlarını oynuyordu, ama en iyi yanı o gün ölmüştü.

Orada geri dönmüştü. Dokuz yaşındaydı ve Annie her zaman tüm ilgiyi üzerine çektiği için dünyaya kızgındı. Annie drill takımındaydı ve mezuniyet balosuna katılacaktı, ama kimin umurunda olabilirdi ki? Bir plan yapmıştı. Annie her şeyi alıyordu, o ise hiçbir şey almıyordu, bu yüzden gitmişti. Power Rangers sırt çantasını toplayıp evden çıkmıştı.

Yağmuru hesaba katmamıştı. O gece tüm dünyayı sarsan fırtınaları hesaba katmamıştı. Ve fırtına onları evde tutması gerekirken, anne babası ve Annie'nin onu almaya koşacaklarını da hesaba katmamıştı.

Tanırım. Kız kardeşinin başarısını kaldıramayan bir velet olduğu için hepsini öldürmüştü. Ve o evi terk ettiği için kız kardeşinin elinde sadece bir mezar kalmıştı.

Ellerini gözlerinin üzerine koydu. Gemma ölürse, hiçbir şeyin önemi kalmazdı. Onun yanında olmalıydı. Jesse'nin aldığı kurşunu kendisi almalıydı. Jesse iyi olan oydu.

Kulağına zayıf bir ses ulaştı. Sanki boğuk bir kornadan gelen bir çığlık gibiydi.

Cade başını kaldırdı. Belki de hayal etmişti.

Nate, elinde telsiziyle ormandan çıktı. "Evet, başka bir otobüse ihtiyacım olacak. Acele etme. O bir ceset. Henry Flanders, onun tökezlediğini söylüyor. Hayır. Gemma'yı göremiyorum. Kaçmış gibi görünüyor. Kan izi yok."

Gemma kaçmış mı?

Yine o tuhaf ses duyuldu. Solundan geliyordu. Nehirden.

"Cade, neden eve gidip Gemma'nın oraya kaçıp kaçmadığını kontrol etmiyorsun?" dedi Nate. "Patrick Welch öldü. Cesedi saklayacak zamanı yoktu ve Henry tüm olayın beş dakikadan az sürdüğünü söylüyor. Eve doğru koşuyor olmalı."

Eve. Gemma eve gitmezdi. Gemma, Jesse'yi katilden uzaklaştırmak için kaçabilirdi, ama Jesse ölürken asla eve kaçmazdı.

Üçüncü bir boğuk ses duyuldu.

"Bu bir hava kornası mı?" diye sordu Nate. "Kayakçılar mı tehlikeye düştü? Bu mevsimde kim nehirde kayar ki? Hava çok soğuk."

Cade koşmaya başladı çünkü kim olduğunu biliyordu. Gemma. Her zaman hazırlıklı olan, çantası lanet olası bir eczaneden bile büyük olan Gemma nehirdeydi ve yardım istiyordu. Onun için.

Hayatını Florida'daki bir nehirde kaybetmişti. Hayatta kalmak için tek amacı olan bir ağaç dalına tutunmuştu. Nehre yaramaz bir ocuk olarak girmişti ve onu sudan çıkardıklarında karşlarında bir zombi vardı, hayatın içinde hareket eden ama onu hissetmeyen bir beden.

Nancy onun kabuğunu kırdı, ama o onu ihanet etti. Jesse onun içine sızdı.

Gemma. Gemma, ona yeniden yaşamak istemesi için bir neden verdi.

Gördü. Ay ışığında parlayan küçük beyaz bir boynuz. Suyun altındaydı, kolunu havaya kaldırmış, yardım istiyordu.

Hiç düşünmeden suya daldı. Yıllardır yüzmemişti, sudan korkusu o kadar güçlüydü ki onu uzak tutuyordu, ama ailesi onu daha önce yüzmeyi öğrenmeye zorlamıştı ve o eğitim unutulmamıştı.

Ailesi. Kız kardeşi. Onu seven, annesi olmayan Nancy. Onlar onu yükleyen hayaletler değildi. Onu sevmişlerdi. O her şeyi mahvetmişti, ama bunu kasten yapmamıştı. O bir çocuktu. Ama bu sefer suya giren bir adamdı. Bir kadını seven bir adam. O kadın, sağ salim ve hayatta olarak kollarında olmadıkça sudan çıkmayacak bir adam.

Su, kontrolsüz bir yük treni gibi vücuduna çarptı. Suyun değdiğı yerlerde cildi yanıyordu, ama ay gökyüzünde yüksekti ve su berraktı. Onu görebiliyordu.

Kadın sıkışmış ve aresizdi. Ayağı bir kütüğün dalları arasına sıkışmıştı. Hareket edemeyecek hale gelene kadar dönüp durmuştu, ölümcül bir bulmacaya hapsolmuştu.

Kafasını kaldırdı, gözleri panikle parlıyordu. Ona uzandı. Adam kadının kolunu yakaladı ve çekmeye çalıştı, ama kadın sıkışmıştı. Daha güçlü çeki. Sonra tekrar. Hiçbir şey olmadı. Kadının ayağını çekip çıkarmaya hazırdı. Umurunda değildi. Onu taşıyacaktı, ama kadının buradan çıkması gerekiyordu. Kadın panikliyordu. Adamın elini bırakmayı reddediyordu.

Akciğerleri yanıyordu, bu yüzden kız boğuluyor olmalıydı. Kütüğe yaslandı ve tüm gücüyle tekrar çeki. Kız burada kalırsa, o da kalacaktı. Tutunacak ve onunla birlikte boğulacaktı. Akciğerleri patlayacakmış gibi hissedene kadar çeki ve sonunda Gemma hareket etti, vücudu kurtuldu.

Başka bir vücut suya girdi, her yer beyaz bir köpükle kaplandı. Kulaklarını dolduran büyük bir şapırtı sesi duyuldu. Onu sıkıca tuttu ve yüzeye çıkmaya çalıştı. Büyük eller çıktı ve Gemma'nın vücudunu çeki.

Cam. Cam bir sporcuymdu. Cam onu kurtaracaktı. Cam onu dışarı çıkarabilirdi.

Cade'in işi bitmişti. Onu bıraktı. Cam hemen onu yüzeye çıkarmak için yüzmeye başladı.

Cade onu takip etmeye çalıştı, ama sıkışmıştı. Nehrin her yeri insanı aşağı çeken şeylerle doluydu. Nehir açtı. Arzuluyordu.

Ve her şey yolundaydı. Gemma iyiydi. Jesse yaşayacaktı. Cade pes edebilirdi.

Ya da sonunda savaşabilirdi. Bunun için çok uzun yıllar beklemişti. Bunu arzulamıştı. Suyun onu almasını beklemişti. Çok kolaydı. Savaşmak zorunda kalmayacaktı. Acı çekmek zorunda kalmayacaktı.

Ve sevemezdi.

Cade çekerek mücadele etti. Pantolonu sıkışmıştı. Gemma yukarıdaydı. O da yukarıda olmalıydı. Gemma'nın yanında olması gerekiyordu. Jesse'nin yanında. Ailesinin yanında.

Ciğerleri tükenmişti. Nefes alamıyordu, ama pes etmemişti. Gemma'yı istiyordu. Sahip olabilecekleri o aileyi istiyordu. Onu yalnız bırakmayacaktı. Geleceğini elde edecekti. Yaşayacaktı.

Bir başka büyük beyaz dalga geldi. Cam. Eli dışarı çıktı, ona uzandı. Cade elini tuttu ve birlikte çektiler. Kot pantolonu yırtıldı ve kurtuldu.

Yüzeye çıktı, soğuk onu sardı. Nehrin kıyısına sürünerek çıkarken hayat ona hücum etti.

"Onu geri aldık. Nefes sesi iyi." Ty'ın sesi sessizliği bozdu. Güzel bir öksürük sesi duyuldu. "Onu taşıyalım. Hastaneye götürelim."

Cade başını geriye yasladı. Yarı donmuştu ama önemi yoktu. Gemma iyiydi. Jesse'ye bakılıyordu. Ve o hayattaydı.

Cam ona baktı. "İyi misin dostum?"

Cade başını salladı. İyiydi. Gayet iyiydi. Hepsi hayattaydı. Ailesi güvendeydi.

* * *

Saatler sonra, Cade Gemma'nın yatağının başında oturmuş rüya görüyordu.

Bu sefer farklıydı. Nehirdeydi. Dokuz yaşındaydı, ama bu rüyada kendini kapana kısılmış hissettiğinde her zaman duyduğu panik yoktu. Su onu çevreliyordu, ama o biliyordu. Hayatta kalacaktı.

Kız kardeşi kurtulamayacaktı. Koltuğunda döndü, artık dokuz yaşında değildi, ona olgun gözlerle bakabilen bir adamdı. Bir çocuk hatası yapmıştı ve kız kardeşini özlüyordu. Keşke yaşasaydı, ama hayatında yaptığı hataları hiç sevmezdi. Annie her şeyi eline alır ve kurutana kadar durmazdı. Gemma gibi. Annie Gemma'yı çok severdi.

Başını çevirdi, ay ışığı Annie'nin yüzünü aydınlatıyordu. Her zaman panik içinde olan kız kardeşinin dudaklarında şimdi küçük bir gülümseme vardı. Açık kahverengi saçları etrafında dalgalanıyor, ona bir hale veriyordu. Tatlı kız kardeşi. Meleği. Neden onunla birlikte burada kalmasını isteyeceğini düşünmüştü ki?

Ona uzandı, onu aşağı çekmek için değil, son bir kez dokunmak için. Ailesi de oradaydı, ona uzanıyorlardı, son bir

Nancy de nazik gülümsemesiyle oradaydı. Ona yemek yapmayı öğretmişti. Onu en iyi arkadaşıyla tanıştırmıştı.

Bir an orada kaldı, nehir artık o kadar da korkunç bir yer değildi. Eski ailesi oradaydı. Ama kalamazdı çünkü tüm yarınları yukarıda, Gemma ve Jesse ile birlikte havadaydı.

Annie'nin elini tuttu. Sadece bir anlığına, çünkü diğer eller ona uzanıp onu yüzeye çekiyordu.

Ait olduğu yere.

Yirminci Bölüm

"Vay canına, Nate. Bir düşün. Atlanto-oksipital dislokasyon. Bir doktorun hayatı boyunca bunu ne kadar az gördüğünü biliyor musun? İnanılmaz derecede nadir bir durum. Peki kim görüyor? Bu adam. Tam burada, Bliss, Colorado'da. Otopsilerden şikayet ettiğimi biliyorum, ama bu hepsine değer."

Caleb'in sesi Gemma'yı rüyalarından uyandırdı. Jesse'nin hayatta olduğu ve Cade'in kaçmadığı rüyalarından. Gözlerini kapalı tuttu, oraya geri dönmeyi umarak.

"Caleb, Atlanto denen şeyin ne olduğunu bile bilmiyorum. Henry adamın düştüğünü söyledi."

Caleb homurdandı. "Sence adam düştü ve kafası koparak öldü mü? Cidden mi? Henry yalan söylüyor. Bu tür şeyler, bir adam otobüse çarptığında ya da bir adam çok iyi eğitilmiş bir katille karşılaştığında olur. Henry'nin toplu taşıma aracı olduğunu sanmıyorum."

Patrick ölmüştü. Patrick kaçamamıştı. Görünüşe göre Henry onun peşine düşmüş ve Patrick'i öldürmüştü. Patrick'in her zaman pasifist olmadığını içten içe biliyordu.

"Onu rahat bırak, dostum."

"Bilmek istemiyor musun?" diye sordu Caleb. "Kardeşimi arayabilirim. Onun ciddi bağlantıları var. Henry sıradan bir profesör değil. Eğitimli biri. Ya mafya ya da daha büyük olasılıkla CIA'den. Henry Flanders eski bir CIA ajanı. Hadi ama. Bilmek istemiyor musun?"

Gemma gözlerini zorla açtı. Henry ona yardım etmişti, muhtemelen karısıyla olan ilişkisini riske atarak. Henry'nin şiddet dolu bir geçmişi olup olmadığını Nell'in bilip bilmediğini ciddi olarak şüphe ediyordu. Ve öyle kalmalıydı. Bliss, ikinci şansların yeri idi. Bunu bilmeliydi. "Onu rahat bırak. Henry'nin sırları var. Onları saklamasına izin ver."

Caleb kaşlarını çattı, ona doğru büyük adımlarla yürüdü ve vücuduna bağlı tüm monitörleri kontrol etti. "Gemma, hastanedesin."

Evet, etrafındaki bembeyaz renkler ve sıcaklığın rahat hissedilebilecek seviyenin yirmi derece altında olması bunu ona söylüyordu. İnledi. "Hastane masraflarını karşılayamam."

Caleb nadiren gülümsedi. "Oh, bu seferki kalışın tamamen ödenmiş, Gemma. Etrafına bak."

Başı zonkluyordu, ama kendini zorlayarak oturdu. Oda çiçeklerle doluydu. Zambaklar, güller, gardenyalar, menekşeler ve papatyalar. Sanki biri çiçekçiyi satın almış gibiydi. "Ne oluyor?"

Hastane odasının kapısı açıldı ve iki tanıdık olmayan adam içeri girdi. Biri uzun boylu, kaslı bir adamdı, kovboy gömleği ve kot pantolon giyiyordu. Ayaklarında eskimiş kovboy çizmeleri vardı ve kafasında bir Stetson şapka takıyordu. Muhtemelen kırklı yaşların başındaydı ve kesinlikle en iyi çağındaki bir adamdı. Diğer adam ise ilk adamın daha genç hali gibiydi, ancak pantolon ve yakalı gömlek giyiyordu. Yaşları birbirine çok yakın olduğu için kardeş olduklarını tahmin etti.

"Gemma Wells," dedi ilk adam, yüzünde sıcak bir gülümsemeyle. "Sizinle tanışmak bir zevk. Ben Jack Barnes."

İri kovboy elini uzattı ve Gemma elini sıktı, adamın neden onu bir rock yıldızı gibi davranmaya çalıştığını anlamaya çalışıyordu.

İki adamdan genç olanı kardeşinin yerine geçerek elini uzattı. "Ben de onun kardeşi Lucas O'Malley. Tanıştığımıza çok memnun oldum. Haberleri duyunca hemen uçağa atladık. Uçağı olan milyarder bir arkadaşın olması çok yardımcı oluyor."

"Kafam karıştı." Birdenbire milyarderler mi ortaya çıktı? Belki de henüz uyanmamıştı.

Nate yatağının yanına geldi. "Nell her şeyi çözdü. Haber kanallarında herkese Senatör Allen Cameron'ın bir EPA yetkilisine rüşvet verdiğini ve sonra seni öldürmek için para ödediğini açıklıyor."

"Haberlerde her yerde bu konu var," diye devam etti Caleb. "Cameron yarıştan çekilmek zorunda kaldı. Soruşturma yapılacak ve herkes senatörün ve ekibinin birkaç üyesinin hapis cezası alacağından bahsediyor."

Sesi pislik gibi geliyordu, ama o da pisliğin politikacıların iş tanımının bir parçası olduğundan emindi.

"Nell için iyi. Ama bu, daha önce hiç tanışmadığım iki adamın neden odamda olduğunu açıklamıyor, üstelik bu odanın bana bir motelden çok daha pahalıya mal olacağını da eklemeliyim." Gemma başını salladı. "Bu haber kanallarından mı geldi?"

"Hayır," Jack Barnes adlı adam cevapladı. "Bu benden ve kardeşimden. Hastane faturası konusunda hiç endişelenme. Ben halledeceğim."

Lucas kardeşinin yanında durdu. "Senatör Cameron bizim babamızdı. Ama pek babalık yapmazdı. Jack evlilik dışı doğdu ve hemen terk edildi. Ben o kadar şanslı değildim. Yaşlı keçi beni büyüttü, tabii çocuk yetiştirmenin tanımı onu bir yatılı okuldan diğerine göndermek ve sadece yaramazlık yaptığında ona ilgi göstermekse."

Jack yüzünü buruşturdu. "Kardeşimi affetmelisin. Hâlâ sorunları var."

"Bunların çoğu, yaşlı adamın kışının yanmasını izleyerek çözülüyor." Lucas'ın gülümsemesi odayı aydınlattı. "Başkanlık seçimlerine aday olacaktı ve kazanacağından endişeleniyordum. Ön seçimlerde iyi oy alıyordu. Ya da daha doğrusu alıyordu. Artık çekilmek zorunda. Çok mutluyum. Aslında bu yüzden biraz başım dönüyor."

Jack başını salladı, ancak bu ifadede kardeşine karşı büyük bir sevgi vardı. "Hepimiz, sevgili babamızı sonunda elini kurabiyeden çekerken yakalayan biri olduğu için çok heyecanlıyız. Onun ne kadar yozlaşmış olduğunu hep biliyorduk ve her haber yayınında dört ila sekiz yıl boyunca televizyonda onun yüzünü görmek istemiyordum."

"Minnettarlar," dedi Nate. "Ve Gemma, Barnes senin hastane masraflarını ödedi, hepsini. Jesse'ninkileri de."

Jesse hayatta mıydı? Gözleri yaşlarla doldu. "Jesse?"

Caleb, elini güven verici bir şekilde sıktı. Görünüşe göre, iç dekapitasyonu görmek ve kataloglamak, onun hasta başı tavırlarına yardımcı olmuştu. "Göründüğünden daha kötüydü. Şanslıydı. Ciddi bir hasar yoktu. İkinizi de sadece gözlem için burada tutuyorum. Ve Barnes'ın cüzdanı kalın olduğu için."

Jack gülümsedi. "Herkes hastanede kalacak ve sana iki kat limonlu Jell-O vermeleri için onlara söyleyeceğim."

O iyiydi. Derin bir nefes aldı, gözyaşları onu ele geçirmek üzereydi. Jesse hayattaydı.

Nate, onun yatağının yanındaki yatağı işaret etti. "Bütün bu süre boyunca buradaydı. Annen ve Naomi onu biraz temiz hava almaya çıkardılar. Caleb, geri döndüğünde senin hayatta olacağına söz verene kadar gitmek istemedi. Biraz paranoyak."

Kapı açıldı ve Jesse'nin gülümseyen yüzü görüldü. Annesi tarafından itilen bir tekerlekli sandalyedeydi.

"Uyandın. Bebeğim, seni gördüğüm için ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin." Annesine durması için işaret etti ve ayağa kalktı.

Kalbi hızla çarpmaya başladı. Hayattaydı ve buradaydı. "Yürümek uygun mu?"

Caleb ona gülümsedi. "O iyi. Bir hafta kadar sonra yaralandığını bile fark etmeyecek. Biraz kan ve karaciğerinin küçük bir kısmını kaybetti. Ama merak etme. O tekrar büyür. Cidden, kurşunlar arasında iyi bir tane yedi. Büyük bir yara izi bile kalmayacak. Robotu kullanabildim."

Jesse, gözleri parlayarak, sürünerek ilerledi. "Düğün günümü kaçırmazdım."

Jack elini uzattı. "Sana ve nişanına çok güzel bir hediye göndereceğim. Bunu ortaya çıkarmamıza yardım ettiğiniz için ikinize de teşekkür ederim."

Jesse onun elini sıktı, sonra Lucas'ın elini sıktı.

"Bence bütün ülke sana teşekkür edecek, çünkü artık tüm dikkatimizi New York'lu senatöre verebiliriz." Jack kardeşinin omzuna elini koydu ve kapıya doğru yöneldi.

Lucas başını salladı. "Hayes. Onu severim. Ve hey, beni mirasından mahrum bırakmadı, bu da var." Kapıya geldiğinde arkasını döndü. "Ve Bayan Wells, şirketimde bir pozisyon almanız konusunda sizinle konuşmak isterim. Dallas'tayız. Bazı

zengin müşterileri temsil eden butik bir firmayız. Bence bu işe çok uygunsunuz ve ücret paketlerimiz de harika. Bir düşünün. Tekrar teşekkür ederim."

Kapının kapanmasını izledi ve dikkatini odada kalan insanlara çevirdi.

Annesi, Jesse ve Naomi onu sevgiyle sardılar. O da hepsini kabul etti. Ama bir şey eksikti. Jesse'ye baktı. "Cade gitti mi?"

O içini çekip, kızın yanındaki yatağa oturdu. "Bebeğim, o seni kurtardı. Sana tüm hikayeyi anlatacağım, ama kalıp kalmayacağına dair bir bilgim yok."

Annesi saçlarını düzeltti. "Seninle birlikte geldi. Bütün gece burada kaldı, tam orada oturup elini tuttu." Naomi kaşlarını çattı. "Ama bu sabah Caleb ikinizin de iyi olduğunu ona garanti ettikten sonra, onu o bara götürmemi istedi."

yapacak bir işi olduğunu söyledi. O zamandan beri onu görmedim."

Jesse kolunu onun omzuna attı. "Her şey yoluna girecek. Eğer o giderse, bu onun kararıdır. Biz iyi olacağız. Eski şirketinden Knoxbury adında biri aradı. Anladığımız kadarıyla Patrick tek başına ve onların bilgisi dışında çalışıyormuş. Görünüşe göre seni geri istiyorlar. Demek bu Lucas denen adam sana iş teklif etti. Bu, Dallas'a taşınacağımız anlamına mı geliyor?"

Taşınmayı aklından bile geçiremiyordu. Burası onun eviydi. Patrick yanılıyordu. O buraya aitti. "Hayır. Taşınmak istemiyorum. Ayrıca bir ay kadar sonra sağlık sigortamın devreye gireceği ve zengin adamların beni kurtarmak için acele etmelerine gerek kalmayacağına dair bir söylenti duydum."

Nate gülümsedi. "Hmm, ben öyle demezdim. O sigorta o kadar da iyi değil. Ama başka bir ofis müdürüne ihtiyacım olmadığını duyduğuma sevindim. Geçmişinde başka çılgın takipçilerin yok, değil mi?"

Bunu kesin olarak söyleyemezdi. "Umarım yoktur. Colorado'da avukatlık ruhsatımı alacağım ve sonra ilçe yönetmeliğine itiraz edeceğim, bu yüzden yarı zamanlı çalışmak zorunda kalabilirim."

"Böylece belediye başkanına kalp krizi geçirtceksin. Aferin, Gemma," dedi Caleb.

Herkes tek tek ayrıldı ve yerlerine başkaları geldi. Bütün kasaba selam vermeye geldi.

Arkadaşları ve sevdikleri tarafından çevriliydi. Ama görmesi gereken kişi kapısından içeri girmedi.

O gece geç saatlerde, Jesse'ye dikkatlice sarıldı, uyudu ve Cade'in gitmediği bir dünya hayal etti.

* * *

Cade kapının önünde durdu ve neden bu kadar gergin olduğunu merak etti. Onlar kapının hemen ötesindeydiler. Her şeyi hazırlamak için iki gün harcamıştı ve şimdi Gemma ile sadece telefonda konuştuğu gerçeği ona çarptı.

Onun iyi olduğunu biliyordu. Her şeyin yolunda olacağından emin olmak için doktorla bile konuşmuştu.

Gemma'yı tekrar gördüğünde her şeyin mükemmel olmasını istemişti. Ama şimdi her şeyi mahvetmiş olabileceğini düşünüyordu. Ya yaptığı şeyden hoşlanmazsa? Ya onunla birlikte hastanede kalmadığı için kızarsa?

Bir an için tereddüt etti ve eski alışkanlıklarına geri döndü. Ama artık bunlardan bıkmıştı. Kızgınsa, ona bağırırsa da kabul edecekti. Yapmayacağı tek şey, onu bırakmaktı.

Kapıyı itti ve Gemma'nın Jesse'nin gömleğini iliklediğini görünce kalbi kabardı. Jesse, bunu kendisinin yapabileceğini mırıldanıyordu ama Cade, onun çok da uğraşmadığını fark etti.

Gemma'nın gözleri yukarı kaydı. "Cade."

Jesse de döndü, gözleri Gemma'ninkinden çok daha sert bakıyordu. "Geri geldin."

"Hiç gitmedim," diye itiraf etti.

Jesse ayağa kalktı. "İki gündür hastanede ve sen onu sadece bir kez görmeye geldin."

Evet. Her şeyi mahvetmişti. Ve neden ortalarda olmadığı konusunda kaçamak cevaplar vermişti. Sürpriz yapmak istemişti.

"Bu doğru değil." Gemma ona döndü. "O gece yarısı geldi. Annem bana ilk gece geldiğini söyledi, ama

ben uyanmadan önce gitmiş, sonra dün gece onunla ilgili bir rüya gördüğümü hatırlıyorum. Rüya değildi, değil mi?"

Uyanmış, sersemlemiş ve çok yorgun olduğu için uzun süre uyanık kalamamıştı. Adam orada oturmuş onu izliyordu. Onu tekrar yatırmış ve uykuya dalana kadar ona sarılmıştı. Gemma'nın hatırlamasına biraz sevindi. Erken ayrılmak zorunda kalmıştı. Yapması gerekeni yapmak için Colorado Springs'e kadar gitmesi gerekiyordu.

"Neredeydin sen?" Jesse pek etkilenmiş görünmüyordu. Hiç zorlanmadan ayağa kalktı.

Cade öyle olmasını umuyordu çünkü Doc Burke ile konuşmuştu ve Gemma'nın biraz oyun zamanı için bir sakıncası yoktu. Doktorun onu Jesse'nin iyiliği için hastanede tuttuğu ortaya çıktı.

Ama Gemma hala kırılgan görünüyordu. Belki de onu eve götürüp yatağa yatırması daha iyi olurdu.

"Bana cevap verecek misin?" diye sordu Jesse.

"Dur." Gemma ikisinin arasına girdi, ama Cade'in istediği şekilde değil. "O burada. Onu rahat bırak."

"Bunun benim için işe yarayacağını sanmıyorum." Jesse'nin gözleri, Cade'i yok etmekle tehdit eden lazerler gibiydi. "Ben bir ortak istedim, ara sıra seks için gelen birini değil."

Jesse'nin yüzüne yumruk atmadığı için bunu hak etmişti. "Colorado Springs'te birkaç kredi aldım. Sen sadece bir ortak istemiş olabilirsin, ama şimdi iki tane var."

Jesse'nin kaşları açıkça şaşkınlıkla kalktı. "Ne?"

Umarım bu onu öldürmezdi. Muhtemelen almaması gereken birçok karar alıyordu, ama onların onun da işin içinde olduğunu bilmeleri gerekiyordu. "Uzun Saçlı Roger'ın dükkanını satın alıyoruz. O da kabul etti. Bundan sonra isim Roger ve Oğulları olacak. Gerçekten onun oğulları olmadığımızı biliyorum, ama bizi öyle gördüğünü ve işi İkinci Prenses'e bırakamayacağını söylüyor. Denedi ama. O köpekten daha uzun yaşarsa, o köpeğin yasal olarak bizim mülkiyetimize geçeceğini ve o hayvanın, kulağa korkunç gelen bir tür keseyi boşaltmak da dahil olmak üzere, bir sürü gereksinimi olduğunu bilmelisin. Roger'ı hayatta tutalım."

"Bunu nasıl yaptın?" Jesse şoktan ağzı hafifçe açık bir şekilde ona baktı.

"Öncelikle, Camaro'yu sattım."

Jesse nefesini tuttu. "Babanın arabasını mı? Ama onu yıllardır saklıyordun. Onu yeniden yapmak için çok zaman harcadın. Neden böyle bir şey yaptın?"

"Kasabadan temelli ayrılmadan önce Gemma'nın hastane masraflarını ödemek için," diye açıkladı.

İkisi aynı anda konuşmaya başladı, Jesse ona iyi bir dayak atacağına söz verirken, Gemma ona mantıklı davranmaya çalışıyordu.

"Dur. Ben gitmiyorum. Hiçbir yere gitmiyorum. Ama Gemma'nın faturalarının ödendiğini öğrendikten sonra, parayı daha iyi bir şekilde kullanmam gerektiğini düşündüm. Roger ile konuştum ve tam zamanlı çalışmaya başlayacağız. O da restorasyon işleri ve özel motosikletler dahil olmak üzere daha fazla iş almaya başlayacak. İhtiyacımız olan yeni ekipmanları satın alıyoruz. Roger bize çalışabileceğimiz bir yer sağlıyor. Ve" —derin bir nefes aldı—"Holly Lang'ın eski kulübesini de satın aldım. Doc Burke nişan hediyesi olarak dağda büyük bir yer satın aldı ve dün taşındılar. Hala çok borcumuz var, ama artık bizim ve tamamen mobilyalı."

İkisi de ona bakakaldı ve Cade içtenlikle onların onu terk etmeyeceklerini umdu. Mümkün olduğunca hızlı konuşarak, onların dinlemesini diledi. "Bakın, eğer beğenmezseniz Doc ile konuşabiliriz ve o muhtemelen bize peşinatı geri verir, ama ben vadiyi seviyorum ve burasının harika bir yer olduğunu düşünüyorum. Kulübe küçük, ama hazır olduğumuzda ekleme yapabiliriz. Nehre erişimimiz var ve manzara muhteşem, Gemma'nın annesi de yolun hemen aşağısında ve normalde oldukça güvenli ve işten de uzak değil."

"Kapa çeneni." Gemma ona dikkatle baktı.

Ağzını kapattı ve kaşlarını çatmış olan Jesse'ye baktı, onun yüzünde büyük bir gülümseme vardı. Ama Gemma ona bakmaya devam etti.

"Gerçekten bize kendi kulübemizi mi aldın?" diye sordu.

"Evet. Bunun hakkında konuşmam gerektiğini biliyorum, ama başka biri de ilgileniyordu ve hızlı davranmam gerekiyordu ve..."

"Kapa
çeneni."

Durdu.

Gemma ona doğru yürüdü, dudakları gülümsemeye kıvrıldı. "Peki o zaman, Cade Sinclair. Sanırım bizi eve götürmelisin."

Bir tane daha lanet itiraf. Bu en kötüsüydü. "Motoru bir arabayla takas ettim. Berbat bir şey, muhtemelen bir saniyede bozulacak bir Jeep."

Gemma nefesini tuttu. "Harley'ini mi takas ettin?"

Ondan ayrılmak zor olmamıştı. "O bisikleti bir sembol olarak satın almıştım. Özgür olacaktım. Ama özgür olmak istemiyorum ve bisikletin arkasına bebek koltuğu takamazsın. Üçümüz birlikte bisiklete binemeyiz, bu yüzden onu takas ettim. Çok kötü bir anlaşma yaptım."

Onun gülümsemesi neredeyse dünyasını aydınlattı. "Peki, bundan sonra pazarlığı bana bırakmalısın. Değil mi?"

O, her şeyi ona bırakacaktı. "Tabii ki."

"Pazarlıktan bahsetmişken, bir bakalım, küçük bir kulüben, yarım yamalak bir iş fikri, boktan bir cip ve bir ton borçla geldin," diye işaret etti.

Evet, öyle söylendiğinde pek de iyi bir parti gibi görünmüyordu. Yine de. "Evlen benimle."

Kız başını yukarı kaldırdı. "İyi bir teklifi asla geri çevirmediğimi biliyorsun. Evet."

Jesse sırtına bir şaplak atıp onlara katılırken, o da onu derin bir öpücükle öptü.

Yirmi Birinci Bölüm

Cade onu yepyeni, biraz dağınık ama tamamen kendilerine ait kulübelerinin eşiğinden içeri taşıırken Gemma iç geçirdi. Burası onundu. Üzerine inşa edilecek bir yer. Ailelerini büyütecekleri bir yer.

"Bir dahaki sefere onu ben taşıyacağım," diye mızızlandı Jesse arkalarından gelirken, ama yüzündeki gülümseme sözlerinin aksini gösteriyordu.

"Bu sefer onu ben taşıyorum çünkü vurulan ben değildim," diye açıkladı Cade.

Jesse sadece omuz silkti. "Peki, bir dahaki sefere sen vurulursun."

Tanrım, bir dahaki seferin olmaması için dua etti. "Çok korkutucu geçmişten bahsetmeyi bırak da beni öp."

Cade onu ayağa kaldırdı ve dudakları onun dudaklarına değdi. "Seni seviyorum, G."

Bir anda dünyası rüya gibi oldu ve her şey daha güzel göründü. "Ben de seni seviyorum."

Jesse başını onun başına yasladı, göğsü onun sırtını sarmaladı. "Seni çok seviyorum. İkimiz de seviyoruz."

O ve Cade uzun uzun birbirlerine baktılar. Bu, ortaklar arasında paylaşılan bir bakıştı, onun asla tam olarak anlayamayacağı bir bakıştı, ama o bunu takdir ediyordu. Bu, onların onu sevecekleri, ona bakacakları ve bir aile olmanın getirdiği yükleri ve sevinçleri paylaşacakları anlamına geliyordu.

Etrafına baktı ve Cade'in bankadan daha fazlasıyla meşgul olduğunu gördü. "Her şeyi buraya taşımışsın." Resimleri çoktan asılmıştı. Tüm kıyafetlerinin getirilip yerleştirildiğinden hiç şüphesi yoktu. Onun için anında bir yuva olmuştu, ama Cade için saatler süren bir işti. Onun için. Onlar için.

"Hemen iyi kısma geçebilmemizi istedim." Cade onu tekrar kaldırdı ve kollarında salladı.

"Kesinlikle haklısın, ortak. Günlerdir onun içine giremedim. Hastanede bunu yapmasını sağlayamadım." Jesse, Cade yatak odasına doğru ilerlerken onu takip etti.

Jesse denemişti. Serbestçe yürüyebildiği anda, onun yatağına girmiş, öpüşmüş, alay etmiş ve küçük dikişlerini neredeyse yırtacaktı. "Birkaç gün önce vurulmuştun."

"Karnımdan, bebeğim. Penisimden değil. Penisim gayet iyi ve hazır." Jesse'nin yakışıklı yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Günlerdir tıraş olmamıştı ve bu ona çok yakışıyordu.

"Gemma, yatak odasında kontrol sende mi?" diye sordu Cade, sesi Gemma'nın hatırladığından daha sert çıkmıştı. Çenesi muhteşem bir şekilde gerilmişti.

Yatak odasında kontrolü elinde tutmak istemiyordu. Diğer her yerde, evet. O öyle bir kızdı. Ama burada değil. Burada erkeklerinin kontrolü elinde tutmasını istiyordu. İkisi de. "Hayır, değilim."

Cade yatak odasının kapısını tekmeledi. Burada da çok çalışmıştı. Yatağı görünce neredeyse ağlayacaktı. Yatak güzel bir yorganla örtülmüş ve kır çiçekleriyle süslenmişti. Mor çiçekler yatak üzerinde güzel bir desen oluşturuyordu. Daha önce de güzel çiçekler almıştı, ama bunlar onun için özel olarak kendi elleriyle toplanmıştı. Bunlar gördüğü en güzel çiçeklerdi.

"Sorumlu sen değilsin. Bunu iyi hatırlasan iyi olur, bebeğim." Onu ayağa kaldırdı. "Jesse'nin sağlığını tehlikeye atacak hiçbir şey yapmam. Bu konuyu çok rahat tartışan Doktor'la konuştum. Ciddiyim. Seks hakkında konuşmaya başlayacak, dostum. Ne yazık ki, altta olmak onun için zor olacak."

Jesse yumruğunu sıktı. "O güzel kıcı her zaman sikmek istemişimdir. Evet."

Cade iç geçirdi. "Evet, Doc anal yapmanı önerdi. Aynen bu kelimelerle."

Gemma'nın yüzü alev aldı. Caleb Burke onun seks hayatı hakkında çok fazla şey biliyordu ve bu sorun değildi. İhtiyacı olanı elde ettiği sürece her şey sorun değildi ve ihtiyacı olan şey, iki erkeğinin arasında olmaktı.

Jesse'nin gözleri karardı, sesi derin, şehvetli bir cazibeye büründü. "O kıyafetleri çıkar. Hemen."

Onu reddetmeye niyeti yoktu. Ya da Cade'i. Onlar onun kahramanlarıydı. Geleceği. Kocaları. Yavaşça tişörtünü çıkardı ve sütyeninin işlevsel hatlarını ortaya çıkardı. Eskiden, seksi olmak için belirli bir şekilde düşünmesi ve davranması gerektiğine inanarak utangaç davranırdı, ama onlar ona tek yapması gerekenin kendisi olmak olduğunu öğretmişlerdi. İnsanlar aşık olduğunda işler böyle yürürdü.

Tişörtünü yere attı ve sütyenini çıkardı, onların ona bakışlarından zevk aldı. Onu yutmak için bekleyen aç, sevgi dolu avcılar.

"Siktir, sabırsızlanıyorum." Jesse yaklaştı, eli göğüslerine gitti.

Cade de kıyafetlerini çıkarmaya başladı. "Ve ara sıra Mountain and Valley'e gitmeye başlamak istiyorum. Çıplak olmayı seviyorum. Gemma ile çıplak olmayı gerçekten seviyorum."

Jesse dizlerinin üzerine çöktü ve ağzını meme ucuna kapattı. Sertçe emdi ve dilini kullanarak onu yaladı.

Cade muhteşem vücudunu Gemma'nın arkasına çevirdi, parmakları Gemma'nın kot pantolonunun beline takıldı. "Bunların gitme zamanı geldi, bebeğim. Bu gece kıyafetlere ihtiyacın olmayacak."

"Belki bir sürelğine," diye onayladı Jesse.

Cade kot pantolonunu kalçalarından aşağı çekti, avuç içleriyle her santimini okşadı. "Seni çok sert sikeceğiz, G. Bu gece seni sikeceğimiz gibi daha önce hiç sikilmedin."

Biri amına. Biri götüne. Her tarafı erkekleriyle çevrili. Amı bu fikre tepki gösterdi, zonklayarak ve ağrıyarak, kaygan bir şekilde ıslandı.

Cade kot pantolonunu zorla çıkardı, dengede durmasına yardım etti ve pantolonu kenara itti. Geri geldi, başını nazikçe yana çevirdi ve açgözlü bir öpücükle ağzını aldı. Dili içine daldı, Jesse meme ucunu ısırırken, erotik bir acı vererek diline süründü.

Cade nefes almak için yukarı çıktığında, partnerine baktı. "Bu kadını bizi almaya hazır hale getirmek için ne yapmalıyız?"

Jesse'nin dudaklarında yavaş, biraz sadistçe, tamamen seksi bir gülümseme belirdi. "Oh, onu ısıtmamız lazım."

Cade'in eli kadının arkasına kaydı, kalçalarını avuçlayıp sıktı. "Adamın dediğini duydun, Gemma. Yere yat. Ellerin ve dizlerin üzerinde."

Jesse'nin önüne çöktüğünde vücudu hafifçe titredi. Dizlerinin üzerine çöktüğünde, Jesse elini saçlarına doladı ve başını geriye doğru zorladı. "Sen benimsin. Söyle. Jesse McCann'a ait olduğunu söyle."

Neandertal gibi bir adam. Ve o başka türlüünü istemezdi. Kibar, tutkudan yoksun ilişkilerden bıkmıştı. Bunu istiyordu. Onların ona verebileceği her şeyi istiyordu. "Ben Jesse McCann'a aitim."

Cade hafifçe homurdandı ve kışına sert bir tokat attı. "Bir şeyi atladın, bebeğim."

Tabii ki söylememişti. "Ve Cade. Ben Cade Sinclair'e aitim."

Onların kime ait olduğunu sormasına gerek yoktu. Biliyordu. O sormadan önce onlar zaten onundu. Ona çok şey vermişlerdi, ona sevmeyi, gerçekten uğruna savaşmaya değer olan şeyleri öğretmişlerdi. Onu hayata geri getirmişlerdi.

"Kesinlikle," diye cevapladı Cade. "Şimdi o güzel kışını hava al."

Jesse hareket etti ve kıyafetlerini çıkardı. Gözlerini yukarı çevirdi, Jesse'nin vücudu tamamen kaslı ve sıkıydı. Gözleri, sağ tarafındaki kaburgalarının birkaç santim altında bulunan küçük yaraya takıldı. Yara düzgünce sarılmıştı, ama onun ne kadar ölümle burun buruna geldiğini biliyordu. Neredeyse ölmüştü.

Jesse ona baktı, gözleri bir an yumuşadı. "Artık iyiyim, hayatım. Buradayım ve hiçbir yere gitmiyorum. Hayatımızın geri kalanında burada, seninle birlikte olacağım. Bu bir söz."

Jesse McCann sözlerini tutardı.

Ve penisi konusunda haklıydı. Vücudunun o bölgesinde hiçbir hasar belirtisi yoktu. Penisi dik, uzun, kalın ve gururlu bir şekilde duruyordu. Bütün bunlar onun içindi.

"Öne bak, hayatım."

Ama o, onun penisine bakmaktan mutluydu. "Cade?"

Tokat. Cade'in kıcına attığı hoş tokatla neredeyse çığlık atacaktı. Vücudunu bir sıcaklık kapladı, her sinirini ateşledi. Gözlerini öne çevirip yatak odasının duvarına odaklandı. Cade kitaplığını kaydırması, tüm hukuk kitaplarını tam olarak eskisi gibi dikkatlice yerine koymuştu.

"Şimdi daha iyi. Cade, bundan daha mükemmel bir kış gördün mü hiç?"

"Tüm seyahatlerimde hiç görmedim. Bu kesinlikle gördüğüm en güzel kış. Dizlerini aç G. Amını da görmek istiyorum."

Ayaklarını açtı, serin hava pembe bölgelerine dokundu. Amcığı onu doldurmalarını bekliyordu.

"İşte orada." Jesse'nin sesi onu sardı. Yakındaydı. Onu göremiyordu, ama sanki arkasında diz çökmüş, tenine çok yakınmış gibi hissediyordu. Parmak uçları amını okşadığında, onu kıpırdatarak nefesini tuttu. "Cade."

Tokat. Diğer yanağına da tokat attı, eli ona sıcaklık yaydı. İlk hissi şok edici ve acı vericiydi, sonra karanlık bir cazibe gibi içine işledi. Cade kıcına iki kez daha tokat attı, hareket ederek sıcaklığı yaydı. "Kıpırdama. Bu bizim oyun zamanımız."

Onun da. Tüm o endişeli günlerden ve o korkunç geceden sonra buna ihtiyacı vardı. Güzel, güvenli bir yere süzülüp gitmesi gerekiyordu. Tek istediği Jesse'nin parmaklarını derinlerine sokmakken, hareketsiz kalıyordu.

"Böyle daha iyi. Bizim istediğimiz bu, tatlım. Bizim asi Gemma'mızı seviyoruz, ama burada, tatlı oyuncağımızı istiyoruz." Jesse'nin parmakları, açıkta kalan amcığına yumuşak desenler çizdi. "Ve sen de bunu seviyorsun. En azından amcığın seviyor. Şu sulara bak."

Kukusu ıslaktı. Çok ıslaktı. Onların sevişebileceğini anladığı andan beri öyleydi. Ve Jesse haklıydı. Kendisinin bu yönünü özlemiş, onu arzulamıştı. Her zaman bunu istemişti ama bunu paylaşacak kimseyi bulamamıştı.

"İyi kızlara ne olduğunu gör," dedi Cade, amının üzerine kapanan ağzın sıcaklığını hissetmeden önce.

Çığlık atmamak ve geri itmemek için tüm gücünü kullanması gerekti, ama yaparsa tek alacağı şey bir tokat daha olurdu ve sonra o yetenekli dil ortadan kaybolurdu. O dilin gitmesine neden olacak hiçbir şey yapmazdı.

Cade'in dili. Jesse konuştuğu için bunu biliyordu. "Umarım ihtiyacımız olan her şeyi getirmişsindir."

"Komodin," dedi Cade kısaca, sonra tekrar daldı.

Labiasını yaladı, dilini klitorisinden amının dibine kadar sürükledi ve sonra içine daldı. Dilini kullanarak onu sikti, onu gittikçe daha da yükseğe çıkardı.

"Benim için boşal. Hadi, G. Ver bana." Dilini tekrar içeri soktu, klitorisini parmaklarken onu yumuşak vuruşlarla sikti.

Gemma kendini bıraktı. Orgazm cildinde yayıldı.

"Ben de bunu istiyordum." Cade'in dilinin sıcaklığı kayboldu. "Şimdi bu güzel kıcı hazırlamanın zamanı geldi."

Adamlarından biri kalçalarını açık tutarken, diğeri soğuk kayganlaştırıcıyı kık deliğine damlatınca titredi.

"Beni çok iyi sıkacaksın, tatlım. Bu kıcı sikmek için sabırsızlanıyorum." Jesse'nin parmakları sıkı deliğinin üzerinde kaydı.

Cade onun önünde diz çöktü. "Jesse seni hazırlarken sana odaklanacak bir şey vereceğim. Hadi, bebeğim. Beni em."

Sikini gördü, üstünde güzel bir damla kremayla, çökmüş ve lezzetli. Jesse kık deliğini yaladı, his o kadar karanlıktı ki nefes almaya zorladı kendini. Eğildi ve Cade'in sikinin başını yaladı. Uzun bir zevk inlemesi ile ödüllendirildi.

"Sik emme şeklinizi seviyorum, G."

Diğer her şeyi yaptığı gibi yaptı. Elinden gelenin en iyisini yaptı. Başını yaladı ve sonra onu emmeye konsantre oldu. Emip sonra yukarı doğru hareket ederken dilini defalarca döndürdü, onun çıkardığı seslerden zevk aldı.

Bu sırada Jesse parmaklarını içeri sokarak onu gittikçe daha fazla açıyordu. Parmakları tarafından gerilen Jesse, zorla açılıyordu.

Parmağı sonunda içeri girdi ve Jesse onu sikti, onu hazırladı.

Cade, onu boğazının arkasına götürdüğünde saçlarını kavradı, onu tatmaya hazırdı.

Cade geri çekildi, nefesi göğsünden içeri ve dışarı girip çıkıyordu. "Bu gece olmaz. Bu gece, amına boşalacağım. Hadi."

Cade onu yukarı çekti, Jesse'nin banyoya çekildiğini duyduğunda onu kendine yaklaştırdı. "Sen benim her şeyimsin. Seni seviyorum. Benim için tek sensin."

Kollarını onun sert göğsüne doladı. Umabileceği tek şey buydu. "Ben de seni seviyorum. Sen ve Jesse benim tüm dünyamsınız."

Gülümsedi, yüzü mutlulukla parlıyordu. "Evleniyoruz."

Onu kaldırdı ve döndü, yatağa düşerken onu da yanında taşıdı. Jesse geri geldi, elinde iki prezervatif vardı. Birini Cade'e attı. "Sadece hazır olana kadar."

Cade, kondomu hemen penisine taktı. "Hadi, bebeğim. Sik beni. Sikimi sür."

O yerine geçti, üzerine oturdu, penisini hizaladı ve içine kayd. Onu doldurmak çok iyi hissettiriyordu.

"Biraz daha, hayatım." Jesse'nin eli sırtına bastırarak onu Cade'in üzerine itti. Jesse penisini yağlarken göğüsleri birbirine değdi. "İstediğimiz şey bu. Hepimiz birlikte."

Jesse'nin penisi kık deliğine bastırınca neredeyse nefes almayı unutacaktı. Daha önce kullandığı parmaklardan çok daha büyüktü. Ama işe yaramalıydı. İşe yaramamasına izin vermeyecekti. "Ne yapmam gerektiğini söyle."

"Bana doğru bastır. İçeri girmesine yardım et." Parmakları kalçalarını sıktı, nazikçe içeri girmeye çalışırken döndü.

Gemma derin bir nefes aldı ve sonra geriye doğru bastırdı, penisi kıkının sıkı halkasını geçerek içeri girerken yanmanın zevkini yaşadı. Hiç hissetmediği bir dolgunluk dünyasını sardı. Bu sadece acı ya da zevk değildi, ikisinin karışımıydı.

Jesse inledi. "Lanet olsun, bu mükemmel."

Cade'in yüzünde tatlı bir gülümseme vardı. "Sen mükemmelsin, G."

Öyle olmadığını biliyordu, ama bu adamlar ona öyle hissettiriyorlardı. Bir kadının isteyebileceği tek şey buydu. Onlar onun için mükemmeldiler.

Bu yeni bağı denedi, Jesse'ye doğru geri itti ve onun penisini kıcının derinliklerine aldı.

Ve hepsi bu kadardı. O bir canavar yaratmıştı. Aslında iki tane. Onlar yola çıkmıştı. Cade yukarı doğru sikiyordu, sikini onun amına gömüyordu, Jesse ise neredeyse kenarına kadar çekerek onun kıcının her santimini aydınlatıyordu. Tekrar tekrar onu bu şekilde itip çekiyorlardı.

O, tam da onların iddia ettiği gibiydi: aralarında dolaşan tatlı bir oyuncak bebek. Ama o bir kadındı ve seviliyordu, çok seviliyordu. Onlar onunla sevişirken kalbi kabardı. Başından beri ihtiyacı olan şey buydu. Yaşamak. Sevmek.

Orgazm her yönden geliyor gibiydi. Her döndüğü yerde zevk buluyordu. Orgazm onu sararken sıkıca kenetlendi ve iki erkeği de düştü. Jesse kıcını doldururken adını haykırdı. Cade onu öpmek için aşağı çekti, kalçaları sarsılarak sahip olduğu her şeyi verdi.

O çöktü, mutlu bir yorgunluk onu ele geçirmek üzereyken, onlar bir yığın halinde, kollar ve bacakların neşeli bir karışıklığı içinde yere düştüler.

Ve sonra biri kapısını çaldı.

"Hey!" Callie'nin sesi evin içinde yankılandı. "Jesse ve Cade buraya taşınıyor gibi görüldüğü için, hepinizi vadiye hoş geldiniz demek için küçük bir akşam yemeği partisi vereceğiz!"

Jesse inledi. Cade içinden küfretti, ama Gemma gülümsedi çünkü vadiye hoş geldiniz diyorlardı.

Ve vadi onun eviydi.

Nell ve Henry, yakında çıkacak olan *Once Upon a Time in Bliss* adlı özel öncü romanında geri dönüyorlar.

Yazarın Notu

Cömert okuyucularım sık sık bana, beğendikleri bir kitabı nasıl tanıtabileceklerini soruyorlar. Beğendiğiniz bir yazara yardım etmenin pek çok yolu var. Yorum bırakın. E-okuyucunuz bir kitabı arkadaşınıza ödünç vermenize izin veriyorsa, lütfen paylaşın. Goodreads'e gidin ve diğerleriyle bağlantı kurun. Sevdiğiniz kitapları tavsiye edin, çünkü hikayeler paylaşılmak içindir. Bu kitabı okuduğunuz ve sevdiğiniz tüm yazarları desteklediğiniz için çok teşekkür ederim!

Lexi Blake'in haber bültenine kaydolun
ve seçtiğiniz kitapçıdan 25 dolarlık hediye
çeki kazanma şansını yakalayın.

Haberler, eğlence ve ücretsiz kısa hikayeler dahil
olmak üzere özel içerikler için bize katılın.

Her ay yeni bir yarışma var!

Abone olmak için [burayı](#) tıklayın.

Siren Unleashed

Texas Sirens Kitap 7

Lexi Blake, Sophie Oak adıyla yazıyor 21

Mayıs 2019'da çıkacak

Ön sipariş vermek için [buraya](#) tıklayın.

Dedektifler Ben ve Chase Dawson, Julian Lodge'un sahibi olduğu özel bir tatil köyünde meydana gelen olağandışı bir cinayeti araştırmak için gönderilir. Baş şüpheli, kurbanı hayatta gören son kişi olan genç bir kadındır. Julian, soruşturmayı yürütürken kadının güvenliğini sağlamalarını ister. Ben ve Chase, ikisinin de arzuladığı güzel kadının karanlık sırları olduğunu keşfedene kadar iş oldukça basit görünür.

Natalie Buchanan, sapkın bir sadistin pençesinden kaçtıktan sonra sığınacak bir yer arayarak Willow Fork Tranquility Spa'ya gelir. Tatil köyünde masaj terapisti olarak çalışmak ona iyileşme şansı verir. Ayrıca, bir daha asla rahat hissedemeyeceğini düşündüğü yaşam tarzına yeniden bağlanma fırsatı da sunar. Ancak düzenli müşterilerinden biri masasında ölü bulunca Natalie, bir zamanlar kaçtığı canavarın onu geri almaya geldiğinden korkar.

Natalie kendi gücünü yeniden keşfederken, üçü de onun geçmişiyle yüzleşmek zorunda kalacak.

Lexi Blake hakkında

Lexi Blake, çağdaş ve kentsel fantastik romantizm türünde kitaplar yazan bir yazardır. 2011 yılında yayıncılığa başlayan Blake, bugüne kadar iki milyondan fazla kitap satmıştır. Kitapları, *USA Today*, *New York Times* ve *Wall Street Journal*'ın en çok satanlar listesinde yirmi altı kez yer almıştır. Blake, eşi, çocukları ve iki kurtarılmış köpeği ile Kuzey Teksas'ta yaşamaktadır.

Lexi ile çevrimiçi bağlantı kurun:

Facebook: www.facebook.com/lexi.blake.39 Web sitesi:

www.LexiBlake.net

Instagram: www.instagram.com/Lexi4714

Twitter: twitter.com/authorlexiblake Pinterest:

www.pinterest.com/lexiblake39/

Lexi'nin ücretsiz haber bültenine [buradan](#) kaydolun.

Lexi Blake'in diğerk kitapları

ROMANTİK GERİLİM

Ustalar ve Paralı Askerler

Beni Seven Dom

Altın Kelepçeli Adamlar Bir Dom

Sonsuza Kadar

Efendisinin Gizli Servisinde

Sanctum: Efendiler ve Paralı Askerler Novella Sev ve
Öl

Koşulsuz: Ustalar ve Paralı Askerler Novella Dungeon
Royale

Zindan Oyunları: Bir Ustalar ve Paralı Askerler Romanı
Heyecan Verici Bir Manzara

Sevilen: Bir Masters and Mercenaries Novella

Sadece İki Kez Seversin

Luscious: Masters and Mercenaries~Topped Adored:

Masters and Mercenaries Novella Master No

Sadece Bir Tat: Ustalar ve Paralı Askerler~Topped 2

Sanctum'dan Sevgilerle

Sadık: Bir Masters and Mercenaries Novella

Hakimiyet Asla Ölmez

Boyun Eğmek Yeterli Değil

Master Bits ve Mercenary Bites ~ Topped'ın Gizli Tarifleri Mükemmel

Eşleşme: Masters and Mercenaries ~ Topped 3

Sadece Onun Gözleri İçin

Düzenleyen: Ustalar ve Paralı Askerler Novella Bir
Gün Daha Aşk

Hizmetinizde: Masters and Mercenaries~Topped 4 Master

Bits and Mercenary Bites~Kızlar Gecesi

Kimse Daha İyisini

Yapamaz Kapat Kapak

Korunan: Bir Masters and Mercenaries Novella

Büyülü: Masters and Mercenaries Novella, 18 Haziran 2019'da Çıkıyor

Masters and Mercenaries: Unutulmuşlar

[Kayıp Kalpler \(Memento Mori\)](#)

[Kayıp ve Bulunan](#)

[Lost in You](#), 6 Ağustos 2019'da Çıkacak

Kanunsuz

[Acımasız](#)

[Tatmin](#)

[İntikam](#)

Adaleti

Arayış

[Koruma](#)

[Emri](#)

[Arzunun Kanıtı](#)

Ménage Ustalar (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından)

[Onların Bakire Esiri](#)

[Bakirelerinin Sırrı Bakire](#)

[Cariyeleri Bakire](#)

[Prensesleri Bakire Esirleri](#)

[Bakire Sekreterleri Bakire](#)

[Metresleri](#)

Mükemmel Beyefendiler (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından)

[Skandal Asla Uyumaz](#)

[Oturumda Baştan](#)

[Çıkarma Kolay Baştan](#)

[Çıkarma Duman ve](#)

[Günah](#)

[Başkanın Zevkine](#)

KENTSEL FANTASTİK

Hırsızlar

[Işığ ı Çal Günü](#)

[Çal Ayı Çal](#)

[Güneş i Çal](#)

[Geceyi Çal](#)

[Ripper](#)

[Bağıml](#)

[L](#)

[Uyuyan](#)

[Sürgün](#)

LEXI BLAKE, SOPHIE OAK ADIYLA YAZIYOR

[Küçük Kasaba](#)

[Sireni Şehirdeki](#)

[Siren Benden](#)

[Uzaklaş Üçlü Siren](#)

[Köleleştirilmiş İki](#)

[Aşk](#)

[Sevgili Siren](#)

[Bekleyen Siren](#)

[Mutluluğun](#)

[İçinde](#)

[Kaybolmak](#)

[Mutluluğun](#)

[İçinde Bulunan](#)

[Çiçek Açan](#)

[Siren Saf](#)

[Mutluluk](#)

[Mutluluğu Kovalamak](#)

[Siren Unleashed](#), 21 Mayıs 2019'da Çıkıyor

İçindekiler

<u>Önsöz Birinci</u>	
<u>Bölüm İkinci</u>	
<u>Bölüm Üçüncü</u>	
<u>Bölüm Dördüncü</u>	
<u>Bölüm Beşinci</u>	
<u>Bölüm Altıncı</u>	
<u>Bölüm Yedinci</u>	
<u>Bölüm Sekizinci</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Dokuzuncu</u>	
<u>Bölüm Onuncu</u>	
<u>Bölüm On Birinci</u>	
<u>Bölüm On İkinci</u>	
<u>Bölüm On</u>	
<u>Üçüncü Bölüm</u>	
<u>On Dördüncü Bölüm</u>	
<u>On Beşinci Bölüm On</u>	
<u>Altıncı Bölüm On</u>	
<u>Yedinci Bölüm On</u>	
<u>Sekizinci Bölüm On</u>	
<u>Dokuzuncu Bölüm</u>	
<u>Yirminci Bölüm Yirmi</u>	
<u>Birinci Bölüm</u>	

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

